

C:\Users\Plazma\Desktop\306\Campbell\_Jack-Ztracena\_flotila\_1-Neochvejny.pdb

PDB Name: J.Campbell-Neochvějný  
Creator ID: REAd  
PDB Type: TEXT  
Version: 0  
Unique ID Seed: 0  
Creation Date: 7.9.2010  
Modification Date: 7.9.2010  
Last Backup Date: 1.1.1970  
Modification Number: 0

Aliance bojuje se Syndiky už sto let - a prohrává. Teď je její flotila ochromená a uvězněná za hranicemi nepřátelského území. Jedinou nadějí je muž, který se probudil ze stoleté hibernace, jen aby zjistil, že z něj mezitím udělali idealizovaného hrdinu. O legendárních činech kapitána Johna "Black Jacka" Gearyho se učí ve školách. Je glorifikován za hrdinský „poslední boj“ na počátku války, který měl zaplatit vlastním životem. Ale o století později se Geary zázračně vrací, aby za dramatických okolností přebral velení nad alianční flotilou, které od Syndiků hrozí naprosté zničení. I když je Geary znechucen uctíváním, kterým ho zaplavuje okolí, je to muž, který se vždy snaží splnit povinnosti. A ví, že přinést ukradený klíč k syndické hypersíti domů do Aliance je jedinou, doslova poslední šancí, jak válku vyhrát. Ale aby to dokázal, bude muset Geary dostát hrdinské legendě Black Jacka...

Jack Campbell  
NEOCHVĚJNÝ  
ZTRACENÁ FLOTILA

Copyright © 2006 by John G. Hemry writing a. s.  
Jack Campbell  
Translation © Jiří Matyskiewicz  
Cover © Petr Willert

ISBN 978-80-7398-064-1

[www.fantomprint.cz](http://www.fantomprint.cz)

Christine a Larrymu Maguiorovi. Dobrým lidem a dobrým přátelům, kteří naše životy obohatili jen tím, že jsou.

S, jako vždy.

Poděkování

Za podporu a redakční práci vděčím redaktorce Anne Sowardové a za pomoc a cenné nápady agentovi Joshuovi Blimesovi. Také děkuji Catherine Asaro, J. G. (Huckovi) Huckenpohlerovi, Simche Kuritzkému, Michaeli LaViolettovi, Aly Parsonsové, Budovi Sparhawkovi a Constance A. Warnerové za návrhy, připomínky a doporučení.

1.

Chladný vzduch vycházející z ventilace v sobě stále nesl slabý štiplavý zápach přehřátého kovu a spáleného vybavení. Do kabiny pronikly vzdálené ozvěny výbuchu a loď se otřásla. Hlasy slyšitelné zvenčí, zpoza dveří kabiny, byly strachem zvýšené. Ozývaly se zvuky kroků, jak někdo probíhal kolem. Ale on se nepohnul, věděl, že pokud by nepřítel pokračoval v útoku, slyšel by zvuky poplašné sirény a loď by zasáhlo více výbuchů než jenom jeden. A i kdyby šlo o útok, stejně neměl určenou pozici, na kterou by musel běžet, nebo práci, již by musel vykonat. Seděl v malé kabině, kterou dostal k dispozici, a objímal se rukama, jako by se snažil vyhnat vnitřní chlad, jehož se stále nemohl zbavit. Slyšel zvuky lodi a posádky, a dokud zůstávaly dveře zavřené, mohl předstírat, že je to loď, kterou zná, a lidé, s nimiž sloužil. Ale takové lodě a lidé už byli dávno pryč, stejně jako měl zmizet podle všech předpokladů i on. Lehce se posunul, sevřel se pevněji v marné snaze chránit se před chladem vycházejícím z jeho nitra, až se kolenem otřel o hrubý okraj malého stolku, chlouby jeho kabiny. Zíral na ten okraj a snažil se pochopit, co to znamená.

Budoucnost přece měla být jednoduchá. Jednoduchá, čistá a hladká. Neměla být drsnější a opotřebovanější než minulost. To věděli všichni. Ale tehdy také nikdo nečekal, že by války mohly být bez konce, zuřící dál a dál a ničící veškerou jednoduchost a světlo z budoucnosti, jejímž heslem se stala jediné efektivita.

"Kapitáne Geary, vaše přítomnost je vyžadována v hangáru raketoplánů."

Chvilí mu trvalo, než oznámení proniklo do jeho mysli. Co po něm mohli chtít? Ale rozkaz byl rozkaz, a pokud by teď přišel o disciplínu, mohl by zjistit, že už mu nezbyvá vůbec nic. Ztěžka vydechl, pak se postavil, s nohama ztuhlýma vnitřním i vnějším chladem. Než otevřel dveře, pokusil se zatvrdit. Nechtěl se postavit tváří v tvář lidem venku, ale nakonec se odhodlal, trhnutím otevřel dveře a šel.

Chodby aliančního bitevního křižníku Neochvějný byly zaplněny mužstvem, mezi kterým se občas objevil další důstojník. Když kráčet, uhýbali mu z cesty a vytvořili úzkou uličku, která se těsně před ním jakoby magicky otvírala a hned za ním se zase uzavírala, jak pomalu kráčet k hangáru. Nesnažil se na nic zaostřit pohled, díval se přímo před sebe a nevšímal si jejich obličejů. Věděl, co se v nich odráží. Předtím v nich viděl naději a úžas, aniž by ho chápal nebo si ho přál. Teď věděl, že se k úžasu připojí úzkost a strach, a tak ty obličeje nechtěl vidět ještě více než předtím. Jako by je nějak zklamal, i když jim nikdy nic neslibil ani se neprohlášoval za něco víc, než ve skutečnosti byl.

Dav se před ním náhle uzavřel, a tak se musel zastavit. Mladá poručice se otočila a spatřila ho.

"Kapitáne Geary!" vykřikla. Obličej se jí rozzářil iracionální nadějí. Jednu stranu obličeje měla zamazanou špinavou tekutinou z hydrauliky a obvaz na ruce chránil zranění z předchozí bitvy. Na straně zraněné ruky byla její uniforma na několika místech propálená.

Geary věděl, že by měl důstojnici něco říct, ale nebyl schopný najít správná slova.

"Hangár raketoplánů," prohlásil nakonec.

"Tudy se tam nedostanete, kapitáne," odpověděla poručice dychtivě. Únava z ní jakoby zázrakem okamžitě opadla a zjevně nevnímala Gearyho nedostatečnou reakci. Díky náhlému nadšení vypadala neuvěřitelně mladá a způsobila tak, že se Geary cítil ještě starší.

"Průchod je zabezpečený, dokud neopravíme poškození z bitvy. Cítil jste ten poslední náraz, ne? Museli jsme odstřelit několik palivových buněk dřív, než stačily explodovat. Ale brzy budeme zase připravení. Ještě nejsme poražení. Že ne? Nemůžeme být."

"Potřebuji se dostat do hangáru raketoplánů," zopakoval Geary pomalu.

Poručice zamrkala.

"Hangár raketoplánů. Jděte o dvě paluby níž a pak dopředu. Tam by měla být cesta volná. Ráda vás vidím, pane."

U poslední věty se jí hlas zlomil.

Ráda mě vidí? pomyslel si Geary. Led v jeho nitru byl na krátkou chvíli napaden žarem hněvu. Proč? Ale pouze přikývl a bez emocí prohlásil: "Děkuji vám."

Sešplhal po žebříku o dvě paluby níž a pokračoval dál, pohyboval se sám skrze dav, který se před ním stále otevíral a pak zase uzavíral. Navzdory snaze nedívat se občas zachytil výrazy v tvářích, tvářích zkřivených zoufalstvím, které se však rozzářily šíleným optimismem, jakmile jejich majitelé Gearyho zahlédli.

Admirál Bloch čekal u vstupu do hangáru společně s náčelníkem štábu a malou skupinou dalších důstojníků. Bloch mávl na Gearyho a odvedl si ho stranou, aby si mohli promluvit soukromě. Na rozdíl od ostatních se Bloch po poslední bitvě tvářil spíš šokovaně než zoufale, jako by stále nedokázal pochopit, co se vlastně stalo.

"Vůdci Syndiků souhlasili s vyjednáváním. Trvají na tom, že se ho zúčastním osobně já i všichni další vlajkoví důstojníci. Nejsme v pozici, kdy bychom si mohli dovolit jejich požadavek odmítnout."

Admirálův hlas zněl dutě, prázdně, velmi odlišně od hlasitého nadšení, na jaké si Geary zvykl. I výraz jeho očí byl prázdný.

"Takže jste po dobu naší nepřítomnosti služebně nejstarší důstojník, kapitáne."

Geary se zamračil. Až doteď o něčem takovém neuvažoval. Jeho odsloužená doba se datovala ode dne, kdy byl povýšen na kapitána. To už bylo opravdu dávno. A s hodnotí přichází zodpovědnost.

"Nemohu..."

"Ano."

Admirál Bloch se zhluboka nadechl, než pokračoval: "Prosím. Kapitáne. Flotila vás potřebuje."

"Pane, se vši úctou..."

"Kapitáne Geary, nemám vám za zlé, pokud si myslíte, že byste na tom byl lépe, kdybychom vás nenašli. Myslel jsem si, spousta lidí si myslela, že je to dobré znamení. Black Jack Geary, navrátil se z mrtvých, aby doprovodil alianční flotilu k největšímu vítězství."

Bloch na chvíli zavřel oči.

"Teď potřebuji zanechat flotilu v rukou někoho, komu důvěřuji."

Geary se zamračil, chtěl na Blocha začít řvát, připomenout admirálovi, že muž, kterému chce nechat velení, není ten samý muž, který před ním stojí, že taková osoba nikdy neexistovala. Ale Geary si uvědomil, že admirálovy oči nejsou jen prázdné. Byly mrtvé. Nakonec pomalu přikývl.

"Provedu, pane."

"Jsme v pasti. Tahle flotila je poslední nadějí Aliance. Samozřejmě to chápete. Pokud se něco stane... udělejte, co bude ve vašich silách. Slibte mi to."

Geary potlačil další impuls ke křiku a námitkám. Ale prolomit led uvnitř svého nitra by pro něj bylo příliš těžké a tvrdohlavý smysl pro povinnost trval na tom, že nemůže admirálovu žádost odmítnout.

"Provedu."

"Neochvějný... poslouchejte, kapitáne."

Bloch se ke Gearymu naklonil blíž a začal mluvit ještě tišeji.

"Neochvějný má na palubě klíč. Chápete to? Zeptejte se kapitánky Desjaniové. Ví to a vysvětlí vám to. Tahle loď se musí dostat domů. Klíč hypersítě se musí dostat zpátky k Alianci. Pokud to dokážeme, budeme mít pořád ještě šanci, a oběť lodí a lidí, o které jsme tady přišli, nepříjde nazmar. Slibte mi to, kapitáne Geary."

Geary zíral na admirála a nechápal, i přes otupělé smysly šokován silou prosby v admirálově hlase. Ale neznamenal to přece, že bude mít Geary velení pořád. Bloch bude vyjednávat se Syndiky, pak se vrátí a převezme velení zpět. Geary se nebude muset nikdy dozvědět, co je to "klíč" na palubě Neochvějného, který se nějak týkal způsobu mezihvězdného cestování, mnohem rychlejší než systémové skoky používané v Gearyho době.

"Ano, pane."

"Dobře. Děkuji vám. Děkuji vám, kapitáne. Věděl jsem, že pokud se můžu na někoho spolehnout, budete to vy."

Pokud se na kapitánově tváři projevila nějaká reakce na admirálovo prohlášení, Bloch nejevil známky, že by si jí všiml.

"Udělám, co bude v mých silách, ale pokud dojde na nejhorší..."

Bloch chvíli stál mlčky.

"Pokud budete moci, zachraňte, co z flotily zbylo."

Když vedl Gearyho zpátky k ostatním, pozvedl Bloch hlas, aby ho všichni slyšeli.

"Po dobu mé nepřítomnosti velí flotile kapitán Geary."

Všichni se otočili a upřeli na Gearyho pohledy. Překvapení, nadšení na tvářích mladších důstojníků, skepse u starších, ale všichni zabručeli na potvrzení admirálova rozkazu.

Geary pozvedl ruku ve formálním zasalutování, které tak dobře znal, ale které v této flotile ještě neviděl. Nevěděl, jestli salutování přestalo být součástí běžného vojenského chování na palubách alianční flotily, ale v žádném případě nehodlal nadřízenému důstojníkovi jen tak zamávat na rozloučenou. Bloch mu odpověděl rozťfeseným, nejistým zasalutováním, pak se otočil a rychle zamířil do vstupní oblasti k čekajícímu raketoplánu, následován skupinou starších důstojníků.

Geary bez hnutí sledoval, jak raketoplán odlétá, a přemýšlel, co by měl cítit. Velení nad celou flotilou. Tedy nad tím, co z ní zůstávalo. Zlatý hřeb kariéry důstojníka loďstva. Samozřejmě měl velení jen na krátkou dobu. Bez ohledu na to, jak špatná situace byla, ho ve velení ve skutečnosti nechtěli. Admirál Bloch jen předvedl malé gesto k potěše legendárního kapitána Black Jacka Gearyho, symbolickou poctu, než se vrátí s takovou dohodou, jaké dokáže dosáhnout. Vyjednávání může chvíli trvat, ale Geary kdysi znal představitele Syndikátních světů a vyjednával s nimi. Ačkoli Syndiky nikdy v oblibě neměl, byl si jistý, že se raději dohodnou, než aby čelili ztrátám, které by jim uvězněná alianční flotila dokázala před svou smrtí způsobit.

Uvědomil si, že ho zbývající důstojníci sledují, naplnění očekáváním, bojující s dalšími emocemi. Geary se otočil ke skupině a přikývl.

"Rozchod."

Všichni se otočili a odešli, s výjimkou dvou, kteří se pokusili neohrabaně zasalutovat a potvrdit tak rozkaz. Geary jim zasalutování vrátil a přemýšlel, kdy a proč se tyhle věci dostaly z módy.

Pak stál a sledoval, jak odchází, nejistý, co má dělat dál. Kam patřil službu konající velitel flotily? Nejspíš na můstek Neochvějného. Kde by ho všichni sledovali a kde by neměl co dělat. Jaký je rozdíl v tom, kam teď půjdu? Pokud bude potřeba, můžu vydávat rozkazy ze své kabiny, ale ani tak netuším, co mám vlastně dělat... Všechno, co jsem věděl, všichni, které jsem znal, jsou pryč. Jsem tak unavený. Strávil jsem skoro století v hibernaci, prospal jsem životy svých přátel, ale pořád jsem unavený. K čertu s tím.

Vrátil se do své kabiny, usedl na stůl s hrubými okraji a snažil se zase nedívat a na nic nemyslet. Ale nemohl, protože teď měl práci. Po několika minutách ho dlouhý služební návyk donutil jednat. Geary zašilhal na komunikační panel vedle stolu a ujistil se, že mačká správná tlačítka.

"Můstek, tady kapitán Geary. Službu konající velitel flotily. Dejte mi prosím vědět, až se raketoplány flotily dostanou k vlajkové lodi Syndiků."

"Provedu, pane."

Lodník viditelný na obrazovce rychle zakýval hlavou, oči naplněné úžasem při pohledu na Gearyho. "Předpokládaný čas přiletu je patnáct minut."

"Děkuji vám."

Geary rychle vypnul obrazovku, znervózněný úctou k hrdinovi, viditelnou na tváři lodníka. Snažil se dostat zpátky do stavu necítění a nevidění, ale povinnost se zapřela Gearymu do ramen a dál do něj šťouchala. Než aby se s ní snažil bojovat, natáhl se po ovládání. Bitevní systém vlajkové lodi mu nejprve nechtěl předat poslední informace o stavu flotily, ale pak někde získal informace, že je Geary prozatímní velitel, a neochotně mu poskytl potřebný přístup. Geary si pomalu a metodicky pročítal seznam lodí a konečně pocítil, jak se z prázdnoty v jeho nitru pomalu prokousává ven bolest. Tolik ztracených lodí. Tolik dalších poškozených. Není se čemu divit, že se admirál Bloch rozhodl se Syndiky vyjednávat.

"Kapitáne Geary. Naše raketoplány doletěly k vlajkové lodi Syndiků."

"Děkuji."

Geary nechtěl přemýšlet o admirálu Blochovi, taženém nepřátelskou lodí k veliteli nepřátel, kde se pokusí žebrať a blufovat o jakékoli ústupky, které by se mu snad mohlo podařit z vítězného nepřítele vytáhnout. Geary nikdy neměl rád způsob, jakým se Syndikové chovali k vlastním lidem, natož k cizím. Ale dalo se s nimi vyjednávat.

"K... kapitáne Geary. T... tady je komunikační hlídka."

Geary upřel pohled na obrazovku. Důstojník na ní vypadal ještě otřeseněji než předtím. Mnohem otřeseněji. "Co je?"

"Ehm... zpráva... z vlajkové lodi Syndiků. Kapitáne. Poslali ji všem našim lodím."

"Ukažte mi ji."

Obraz důstojníka zmizel. Geary uviděl admirála Blocha a další služebně starší důstojníky Aliance, stojící u stěny kabiny vlajkové lodi Syndiků. Výhled se stáhnul zpátky a odhalil, že jde o hangár raketoplánů. Ukázal představitele Syndiků v dokonale strížených uniformách, se zářícími insigniemi a okamžitě rozpoznatelnou arogancí výkonného ředitele Syndiků, hledícího do kamery.

"Alianční flotilo, váš admirál k nám přišel vyjednávat podmínky kapitulace."

Ředitel udělal gesto.

Geary cítil, jak mu vyschlo v ústech. Speciální jednotka Syndiků předstoupila, muž na každého aliančního důstojníka, a vystřelila ze svých zbraní přímo do admirála Blocha a dalších. Bloch a někteří další důstojníci se pokoušeli zůstat v pozoru, ale sesypali se, jak jim začala krev barvit uniformy do ruda. Během několika okamžiků leželi všichni služebně starší alianční důstojníci nehybně na podlaze. Bezpochyby všichni mrtví.

Syndický ředitel mávl nonšalantně k tělům.

"Není o čem vyjednávat s vašimi dřívějšími vůdci. Každý, kdo se pokusí vyjednávat, se dočká stejného osudu jako tihle pitomci. Alianční lodě a důstojníci, kteří okamžitě bezpodmínečně kapitulují, se dočkají rozumného zacházení.

Nemáme spor s těmi, kteří s námi bojovali z donucení hloupých velitelů, jako byli tito."

I přes šok dokázal Geary přemýšlet o tom, jestli si syndický ředitel uvědomuje, jak neupřímně jeho prohlášení zní.

"Ale ti, kteří se pokusí vyjednávat, zemřou, ačkoli možná ne tak rychle jako váš admirál."

"Máte hodinu na kapitulaci všech lodí. Poté vyrazíme a rozdrtíme každý odpor."

Geary zíral na obrazovku, která zčernala a vrátil se na ni komunikační důstojník, zoufale sledující Gearyho. Geary věděl, že jsou Syndikové bezohlední, ale nikdy neviděl, že by se dopustili takového zvrstvá. Stejně jako u jiných věcí, na které Geary narazil, se i Syndikové během dlouhé války změnili, a ne k lepšímu.

Trvalo mu dlouho, než si uvědomil, že jeho velení flotile už není jen dočasnou záležitostí. Velel flotile, zdecimované v bitvě a uvězněné v pasti, stojící proti obrovské přesile. S jednou hodinou na rozmyšlení. A tento komunikační důstojník a s ním nespočet dalších, jemu podobných, teď doufali a modlili se, že Geary bude schopný něco udělat. Geary se zhluboka nadechl s vědomím, že prázdnota, kterou cítil od okamžiku záchrany, mu pomáhá udržovat klidný výraz.

"Dejte mi kapitánku..."

Jaké jméno to jenom admirál Bloch zmínil?

"Desjaniovou. Kapitánku Desjaniovou. Hned."

"Ano, pane! Je na můstku, pane!"

Na můstku. Geary si opožděně vybavoval, že Desjaniová byla velící důstojnice Neochvějného. Setkal se s ní? Nemohl si vzpomenout.

Během několika okamžiků se tvář kapitánky Desjaniové objevila na obrazovce. Mohla být ve středních letech, s tváří unavenou časem, zkušenostmi a nedávnou bitvou s hrozivými následky, takže Geary neměl šanci odhadnout, jak mohla vypadat v čase klidu a míru.

"Prý jste se mnou chtěl mluvit."

"Kapitánko, víte o poslední zprávě Syndiků?"

Než odpověděla, naprázdno polkla.

"Ano. Byla odeslána všem lodím, takže ji viděli všichni velící důstojníci."

"Víte, proč Syndikové zabili admirála Blocha?"

Tvář Desjaniové se zkroutila vztekem. "Protože jsou to mizerové bez duše."

Geary pocítil hněv. "To není důvod, kapitánko."

Chvilí na něj zírala.

"Zbavili nás velení, kapitáne Geary. Syndická flotila by byla bez velitelů paralyzovaná a oni předpokládají, že to bude fungovat i u nás. Chtějí nás oslabit tím, že nám předvedou masakr, a otevřeným pozabíjením našich vůdců se chtějí ujistit, že nebudeme schopni zorganizovat odpor."

Zíral na ni a zpočátku nebyl schopen zformulovat správná slova.

"Kapitánko Desjaniová, tato flotila není bez velitele." Výraz Desjaniové se změnil, oči se jí prudce rozšířily. "Vy máte velení?"

"To mi řekl admirál Bloch. Myslel jsem si, že jste byla informována."

"Informovali mě, ale... nebyla jsem si jistá, jak budete reagovat, kapitáne Geary. Ale budete velet? Chvalme žijící hvězdy. Musím o tom informovat ostatní lodě. Když jsem byla upozorněna, že vám mám zavolat, právě jsem monitorovala jejich diskuzi o tom, co budeme dělat teď."

Geary zapomněl, co chtěl dodat, když pochopil, co mu Desjaniová právě řekla.

"Diskuze? O čem diskutují kapitáni ostatních lodí?"

"Co dělat, pane. Diskutují a debatují, co máme po smrti admirála Blocha a všech dalších vlajkových důstojníků dělat."

"Cože dělají?"

Led uvnitř Gearyho praskl.

"Copak nebyli informováni, že mi admirál Bloch předal velení?"

"Ano, byli... pane."

"Kontaktoval někdo z nich vlajkovou loď se žádostí o instrukce?"

Tvář Desjaniové, ještě před chvílí zářící nadějí, teď ukazovala jinou emoci: opatrnost zkušeného důstojníka, jehož šéf se chystá rozzuřit.

"Uch... ne, pane. Žádná komunikace pro vlajkovou loď."

"Debatují o tom, co dělat, a ani nekontaktovali vlajkovou loď?"

Geary to nebyl schopný pochopit. Přestat používat salutování byla jedna věc, ale aby jednotliví kapitáni ignorovali vyšší velení? Co se stalo s alianční flotilou, kterou znal? Kapitánka Desjaniová ho sledovala a čekala na výbuch, který od něj očekávala. Místo toho se donutil promluvit s klidem, jak někde v sobě našel správná slova, vycházející ven jako přehrávaný starodávný záznam.

"Kapitánko. Kontaktujte velící důstojníky všech lodí. Informujte je, že si velitel flotily žádá jejich přítomnost na konferenci na palubě vlajkové lodi."

"Do ultimáta Syndiků nám zbývá necelá hodina, kapitáne Geary."

"To si uvědomuji, kapitánko Desjaniová."

A také si uvědomuji nutnost ukázat těm lidem, že mám velení, dřív než se flotila rozpadne. A musím se o nich dozvědět co nejvíce, než se dopustím špatného úsudku. Vím sakra málo prakticky o všem.

"Admirál Bloch mi ukázal svou konferenční místnost. Říkal, že tam může shromáždit kapitány na virtuální setkání."

"Ano, pane. Datová síť flotily stále funguje."

"Dobře. Chci, ať jsou v konferenční místnosti za deset minut a rozkaz potvrdí do pěti minut. Pokud se některý pokusí omluvit, upozorněte ho, že je účast povinná."

"Ano, pane."

S pocitem viny si uvědomil, že právě vydává rozkazy kapitánce na její vlastní lodi, aniž by jí prokázal trochu slušnosti. Kdysi hrozně nesnášel, když se něco takového stávalo jemu.

"Děkuji vám, kapitánko. Počkejte na mě prosím před konferenční místností za... osm minut."

Pokud mu paměť dobře sloužila, byla konferenční místnost pět minut chůze od jeho kabiny. Geary zbývající tři minuty využil k tomu, aby si znovu vyvolal seznam lodí flotily, soustředěně zíral na formaci a v duchu si propočítával úrovně jejich poškození. To, co kdysi bylo pouze svědomité intelektuální cvičení, se stalo něčím, co musí být schopný pochopit během tří minut. Všiml si, že na displeji něco chybí, něco, co by tam mělo být, pak na obraz ještě chvíli zíral a snažil se pochopit, proč mu to nedává smysl.

Znovu procházel chodbami Neochvějného, znovu sledoval obličej posádky, která na něj upírala pohledy. Geary si připomněl slib admirálu Blochovi a pokoušel se tvářit, jako by věděl, co dělá. Tenhle trik se naučil už dávno, ještě jako mladý důstojník. Nebyl si jistý, jestli mu může pomoci i něco dalšího, co se kdysi naučil.

Před vlajkovou konferenční místností stál alianční mariňák v pozoru a zasalutoval, jakmile se Geary přiblížil. Gesto Gearyho na chvíli vylekalo, dokud si neuvědomil, že pokud si někdo zachoval staré tradice, byli to určitě mariňáci.

Kapitánka Desjaniová předstoupila. "Kapitáne Geary, velící důstojníci všech lodí jsou přítomni."

Zadíval se ke konferenční místnosti, z tohoto úhlu zdánlivě prázdné.

"Všichni."

"Ano, pane. Většina z nich vypadala velmi šťastně, když obdrželi váš rozkaz, pane," dodala Desjaniová rychle.

"Šťastně."

Samozřejmě že budou šťastní. Nevěděli, co dělat. Ale teď měli někoho, ke komu se mohli obrátit. Jeho. I Desjaniová od chvíle, kdy jí Geary oznámil převzetí velení, jako by omládl o desetiletí. Čekají na hrdinu, který je zachrání, pomyslel si Geary hořce. Ale to není fér. Po tom všem, čím si prošli... Přemýšlel, co cítí on, o prázdnotě, a uvažoval, jakou prázdnotu cítí ostatní, jejichž svět se tak náhle a nečekaně změnil. Pátravě se na kapitánku Neochvějného zahleděl, snažil se nahlédnout pod únavu, která z ní vyzařovala.

"V jakém stavu jsou?"

Zamračila se, jako by si nebyla jistá, co tou otázkou myslel.

"Předali nám poslední hlášení o škodách na svých lodích, pane. Můžete si je vyvolat..."

"To už jsem udělal. Nemyslím loď. Mluvila jste s nimi. Předpokládám, že je znáte. V jakém jsou stavu?"

Kapitánka Desjaniová zaváhala.

"Všichni viděli zprávu od Syndiků, pane."

"To už jste mi řekla. Teď od vás potřebuji upřímné zhodnocení velitelů našich lodí. Jsou poraženi?"

"Nejsme poraženi, pane!"

Ale vypadalo to, že jí ke konci věty začal selhávat hlas. Desjaniová sklopila oči k podlaze.

"Jsou... unavení, pane. Všichni jsme. Mysleli jsme si, že tenhle úder na domovský systém Syndiků konečně nějak zvrátí rovnováhu, přiblíží konec války. Bojujeme už hodně dlouho, pane. A od té naděje jsme se dostali k... k..."

"Tomuhle."

Geary nechtěl slyšet další opakování plánu. Admirál Bloch mu ho při rozhovorech vysvětloval tucetkrát. Odvážný úder, umožněný něčím, čemu se říkalo hypersíť, jež za Gearyho časů ještě neexistovala, a syndickým zrádcem. Tedy údajným syndickým zrádcem.

"Předpokládám správně, že loď, proti kterým stojíme, představují hlavní část syndické flotily?"

"Ano, pane. Je to skoro celá zatracená syndická flotila."

Hlas Desjaniové kolísal, viditelně bojovala o sebekontrolu.

"Čekali na nás. Náš předvoj neměl šanci."

"Hlavní voj se přes ně probojoval."

"Ano. Ale zaplatili jsme za to značnou cenu. Sám Black... promiňte. Nemůžeme doufat, že bychom dokázali Syndiky porazit s tím, co nám zůstalo."

Geary se zamračil, jen napůl si všiml, jak prudce se Desjaniová zarazila a řekla něco jiného, než původně chtěla. V tuto

chvíli bylo mnohem důležitější, co řekla. Žádná naděje. Podle pradávné legendy o Pandořině skřínce měla být naděje jediný dar, který skříňka skrývala kromě zla. Něco, co by umožnilo lidem pokračovat, i když to vypadalo, že už ztratili vše. Ale pokud tihle lidé opravdu ztratili naději... Pak se zadíval na kapitánku Desjaniovou a zase uviděl to, co vidět nechtěl. Naděje tam stále byla, v pohledu, který na něj upírala.

"Pane."

Kapitánka Neochvějného promluvila nezvykle pompézním způsobem.

"S vaším svolením, pane. Potřebujeme vás, pane. Oni, my všichni, potřebujeme něco, v co bychom mohli věřit. Někoho, kdo by nás z téhle kaše dokázal dostat."

"Nejsem legenda, kapitánko, nebo co si o mně vlastně myslíte."

Tak. Konečně to řekl.

"Jsem jen člověk. Nemůžu dělat zázraky."

"Jste Black Jack Geary, pane! Bojoval jste v jedné z prvních bitev téhle války proti neuvěřitelné přesile."

"A prohrál jsem, kapitánko."

"Ne, pane!"

Geary se znovu zamračil, překvapený zápallem Desjaniové.

"Odrázel jste útok, postaral jste se, aby se všechny lodě z konvoje dostaly pryč! A dál jste držel nepřítele a umožnil části eskorty uniknout. Udržel jste Syndiky tak dlouho, dokud jste nepřikázal posádce zachránit se, zatímco jste sám bojoval s nepřítelem až do zničení své lodě. Ten příběh jsem se učila ve škole, kapitáne, jako každé dítě Aliance!"

Geary na ni zíral. Tak to nebylo, kapitánko, chtělo se mu vykřiknout. Bojoval jsem, protože jsem musel. Protože jsem přísahal. Pak jsme zůstali jen proto, že má loď byla na únik už příliš poškozená. Ano, řekl jsem posádce, ať se evakuuje, ale i to byla má povinnost, ne hrdinství. Někdo musel ještě chvíli poskytovat palebnou podporu, aby mohly únikové moduly odletět dost daleko, a to byla má práce.

Nechtěl jsem zemřít. Když byl vyřazený poslední bojový systém lodě, nastavil jsem energetické jádro na autodestrukci a pokusil se uniknout v posledním únikovém modulu. Poškozeném modulu, který byl poničený ještě více, když má loď explodovala. Nefunkční maják. Jen další kus trosek v systému plném trosek z bitvy. Nikdo mě nenašel. Až skoro o sto let později, když se vaše mocná flotila plížila zapomenutým systémem a náhodou na mě narazila.

A pak jste mě probudili a řekli mi, že ze mě Aliance udělala něco, co jsem nepoznával. Povýšila mě po mé předpokládané smrti během "posledního boje" do hodnosti kapitána a vytvořila ze mě legendárního hrdinu Aliance. Myslím, že dokážu být kapitánem. Ale jak by mohl někdo být žijícím legendárním hrdinou?

Ale Geary neřekl nic, protože když se díval na Desjaniovou, uvědomoval si, že by tomu neuvěřila, a protože věděl, že pokud by uvěřila, zničil by tím její poslední naději. Slíbil jsem admirálovi, že se pokusím flotilu zachránit. Nevidím způsob, jak to udělat. Ale možná že ten hrdinský idol, ve který věří, má šanci to nějak provést.

"To bylo hodně dávno, kapitánko," odpověděl nakonec tiše. "Ale udělám, co bude v mých silách."

A budu se modlit, aby to stačilo.

"Tak, teď ještě před zahájením konference, o co jde s tím 'klíčem'?"

Desjaniová se opatrně rozhlédla po chodbě, než odpověděla, a pak promluvila velice tiše, až ji Geary skoro neslyšel.

"Na palubě Neochvějného je hypersíťový klíč Syndiků."

"A co to sakra znamená?" Tvářila se zaraženě.

"Omlouvám se. Zapomněla jsem, že vy jste hypersíť ještě neměli."

"Vím jen to, že hypersíť umožňuje mnohem rychlejší mezihvězdné cestování než systémové skoky."

"Mnohem rychlejší. Ano, pane. Přesný poměr výhody nad systémovými skoky se mění v závislosti na vzorcích, kterým upřímně řečeno nerozumím, ale většinou je to něco mezi deseti a stonásobkem rychlosti."

"Sakra."

Kapitánka Desjaniová přikývla a ještě jednou se rozhlédla, aby se ujistila, že je nikdo nemůže slyšet.

"Na rozdíl od systémových skoků, které využívají gravitační studny hvězdy, je nutné hypersíť vytvořit, a když je vytvořena, naladí se celá síť na 'frekvenci' jak se tomu říká, ačkoli je to ve skutečnosti mnohem komplikovanější. Každá brána má přiřazenou subfrekvenci. Pro použití dané hypersítě musíte mít něco, čemu se říká klíč. Ten vám umožňuje vstoupit do sítě a vybrat si, jakoukoli bránu chcete."

Geary přikývl a pokusil si představit, co to znamená.

"Takže vlastnictví klíče k syndické hypersíti nám umožňuje její použití. Kde získal Neochvějný syndický klíč?"

"Dostali jsme ho od zrádce." Tvář se jí zkroutila.

"Dvojitého agenta. Umožnilo nám to úder na domovský systém Syndiků."

"Aha. Dali vám prostředky, jak se sem dostat, a pak si na vás počkali."

A čekali, že takové příležitosti nedokážete odolat.

Desjaniová se zamračila. "Ano, pane."

"Takže Syndikové vědí, že klíč máme. Proč je tak důležitý fakt, že je na Neochvějném?"

"Protože ví, že ho máme, ale neví, na které lodi. Neví, jestli už byl zničen. Neví, jestli ho nemá na palubě některá ze zbývajících lodí. Kdyby věděli, že je na Neochvějném..."

"Okamžitě by na nás vrhli vše, co mají, aby se ujistili, že bude klíč zničen."

"Ano, pane."

"Nemohou prostě změnit frekvenci hypersítě?" Desjaniová zavrtěla hlavou.

"To není možné, kapitáne Geary. Jakmile je síť vytvořena, není možné měnit její základní charakteristiky."

Geary chvíli přemýšlel, až moc si uvědomoval, kolik se toho bude muset naučit, ale také věděl, že se musí rychle vydat do konferenční místnosti a setkat se s ostatními veliteli lodí.

"Jak velký je klíč?"

"Příliš velký, aby ho mohl někdo přenášet, pokud vám jde o tohle. Je velký a těžký."

"Můžeme ho zkopírovat? Vytvořit kopie a předat je dalším lodím?"

"Ne. Zkopírování klíče hypersítě nedokáže žádná loď ve flotile. Doma, v aliančním vesmíru, existují planety, které tu možnost mají."

Geary se na další chvíli zamyslel, přemýšlel o tom, co by klíč znamenal pro Alianci, pokud by se dostali domů. Další zodpovědnost na bedra velkého hrdiny.

"Půjďme se setkat s ostatními veliteli."

S lidmi, kteří vypadali jako on, ale zjevně nemysleli tak jako on. Jak dlouho mu bude trvat, než pochopí rozdíly vzniklé za sto let, sto let strávených válčením? Musí pečlivě naslouchat všemu, co mu řeknou.

"Počkejte. Ještě jedna věc. Před chvílí, když jste říkal, že nemáme šanci flotilu Syndiků porazit, jste chtěla říct něco jiného. Co?"

Desjaniové to bylo zjevně nepříjemné, sklopila pohled.

"Já... chtěla jsem říct, že ani sám Black Jack by nedokázal porazit syndickou flotilu."

Ani sám Black Jack by to nezvládl. Fráze zněla, jako by se používala často. Nějakou dobu Geary netušil, jak na to odpovědět. Pak ho zachránila chuť vysmívat se sobě samému.

"No, kapitánko Desjaniová, tak to bychom měli raději doufat, že se v tom pletete, ne?"

Chvilí na něj zírala a pak se nečekaně usmála. "Ano."

Geary zamířil dovnitř. Desjaniová ho následovala do místnosti, a když se zastavil, ukázala na křeslo nedaleko dveří. Ve skutečnosti nebyla konferenční místnost příliš velká. Geary ji viděl s virtuálním systémem odpojeným, byla to jen středně velká kabina se stolem pro toho, kdo tady měl sedět osobně. Ale když se zapnutým systémem došel Geary ke svému křeslu, spatřil, jak se místnost roztahuje a přibývají v ní další a další křesla. V každém z nich seděl velitel jedné lodi flotily. Geary si nemohl pomoci, ale musel na ně chvíli zírat, žasnout, vypadalo to, že jsou všichni opravdu tady, a ne na palubě své lodi. Jak přejížděl pohledem mezi jednotlivými důstojníky, jejich obrazy se vždy přiblížily, jako by seděli blíž, a objevil se u nich malý popisek s jejich jménem a lodí. Ve středu stolu, kam bylo snadno vidět ze všech křesel, ukazovala velká projekce složení flotil Aliance a Syndiků. Během dlouhého spánku se zřejmě technologie virtuálního zobrazování značně rozvinula.

Řekl bych, že je teď nejspíš mnohem snazší pořádat setkání. Geary na krátký okamžik uvažoval, jestli je to dobré, nebo jestli je to jedna z věcí, které zbavily flotilu bojového ducha. Postavil se u svého křesla a zapřemýšlel, jestli nemá někdo všechny postavit do pozoru, ale když se to nestalo, usedl.

Nikdo nepromluvil. S výjimkou kapitánky Desjaniové, která usedla na křeslo po jeho levici, na něj všichni důstojníci upírali pohledy. Geary jim pohled vracel, na každém chvíli spočinul očima, než pokračoval dál. Někteří jej sledovali s opatrnými prázdnými výrazy a skrývali myšlenky. V očích jiných byla vidět výzva, zjevně neuznávali Gearyho autoritu. Ale většina na něj upírala pohled se zoufalstvím umírajících, modlících se o spásu. Všichni vypadali do určité míry unavení a ustaraní.

Geary se zhluboka nadechl a rozhodl se vyhnout neformálnosti, kterou v této flotile pozoroval, ve prospěch formální řeči a činů, jež znal on.

"Pro ty z vás, kteří mě ještě neviděli, jsem kapitán John Geary. Když admirál Bloch opouštěl Neochvějného, předal mi velení flotily. Hodlám tuto povinnost splnit tak dobře, jak mi jen schopnosti dovolí."

Přemýšlel, jak jim asi připadá jeho hlas, co pro ně znamenají ta slova.

Žena, zjevně se už blížící důchodovému věku, se na Gearyho kysele podívala.

"Uvedl admirál Bloch nějaký důvod k tomuto postupu?"

Geary se na ni zamračil a pocítil, jak se v něm pomalu rozhořívá žár, vítaná změna od ledového chladu, který cítil od okamžiku záchrany.

"Já osobně nemám ve zvyku žádat nadřízené, aby mi poskytli odůvodnění svých rozhodnutí."

Radami lodních kapitánů se prohnala vlna emocí, ale Geary nedokázal určit, co měla znamenat.

"Admirál Bloch mě ale informoval, že jsem služebně nejstarší důstojník ve flotile, jak hodností, tak délkou služby."

Žena pozdvihla obočí.

"Délkou služby? To myslíte vážně?"

"Chcete snad, abychom si porovnali datum uvedení do hodnosti, kapitánko..."

Zadíval se na identifikační proužek vznášející se vedle ní.

"Kapitánko Faresová?"

"To by nemělo smysl, jak si jistě uvědomujete."

"Ne, neuvědomuji si to."

Geary povolil sílícímu žáru, aby pronikl i do jeho hlasu.

"Pokud se začne flotila dohadovat o tom, kdo má vyšší hodnost a kdo je služebně starší, nastane chaos a vy všichni zemřete."

Okamžik ticha, než se ozval další důstojník. Podle identifikace kapitán Numos z Orionu.

"Naznačujete snad, že nás nějak můžete zachránit? Jako flotile nám zbývají jenom dvě možnosti, kapitáne. Zemřeme v boji, nebo se podrobíme, a to v nejlepším případě životu v otroctví a pomalé smrti."

Geary si uvědomil, že se unaveně usmívá.

"Zemřít v boji dokážu. Předpokládám, že podruhé to bude snadnější."

Kapitán Duellios z Odvážného se zasmál.

"Velmi dobře, kapitáne, Geary! Pokud je to naším osudem..."

Numos ho znovu přerušil.

"Existuje ještě další možnost. Pokud se rozdělíme, každá loď sama za sebe, mohou se někteří z nás dostat až k hypersíťové bráně..."

"Rozdělíme?" vykřikl další kapitán. "Každá loď sama za sebe? Nemá smysl..."

"Moje loď je poškozená, protože zachytila střely, které by jinak zamířily na vás! A vy nás tady chcete nechat napospas syndickým pracovním lágrům?"

"Pokud není alternativa..."

"Ticho."

Dokud na Gearyho neupřeli všichni pohled, neuvědomil si, že poslední slovo řekl on. Podle jejich výrazů mohl jen hádat, jak jeho hlas zněl tentokrát.

"Tato flotila neopustí žádné lodě."

Numos znovu promluvil a Geary si všiml, že někteří další důstojníci souhlasně přikyvuji.

"To není rozumné rozhodnutí, protože nemáte kvalifikaci velel této flotile. Víte to. Vaše znalosti zbraní a taktiky jsou zastaralé. Nechápete současnou situaci ani tady, ani doma. Vy..."

Žár uvnitř Gearyho se rozhořel naplno.

"Kapitáne Numosi, nejsem tady, abych debatoval o problémech velení s vámi nebo kterýmkoli jiným důstojníkem."

"Nemáte kvalifikaci na velení! Neznáte..."

"Vím, že mám velení s ohledem na svou hodnost a také poslední rozkaz admirála Blocha. Pokud budu potřebovat pro velení nějaké informace, jsem si jistý, že mi je podřízení poskytnou."

"Nejsem..."

"A pokud vy nebo kterýkoli jiný velitel lodi má pocit, že mě nedokáže správně podporovat a poslouchat mé rozkazy, zbavím ho velení a nahradím důstojníkem, kterému mohu důvěřovat. A také bych mohl dodat, že důstojníkem, kterému mohou důvěřovat i ostatní lodě."

Numos zrudl.

"Máte pocit, že nejste schopni podporovat mě, kapitáne Numosi?"

Numos polkl a pak promluvil s tvrdohlavou naléhavostí, ale už bez sebedůvěry, kterou projevoval předtím.

"Kapitáne Geary, vaše postavení je založeno jen na náhodě, jak sám víte. Datum vašeho povýšení je skoro sto let staré, protože jste byl na kapitána povýšen in memoriam. Nikdo nevěděl, že ještě žijete. Století v hibernaci vám neposkytne zkušenosti."

Někteří z kapitánů projevíli souhlas, což dodalo Numosovi odvalu pokračovat.

"Musíme si vybrat velícího důstojníka podle jeho schopnosti řešit současnou situaci, a to vyžaduje aktuální znalosti."

Geary upřel na Numose tak chladný pohled, až kapitán ucukl, jako by měl pocit, že je v ohrožení.

"V alianční flotile, kterou jsem znal, si velitele nikdo nevybíral. Nemám zájem umožnit vám nebo komukoli jinému zpochybňovat mou velitelskou autoritu."

Mohutný muž na jednom konci stolu si odkašlal.

"Kapitán Geary je služebně nejstarší. Má velení. Konec diskuzí."

Geary přikývl a zafixoval si jeho jméno a obličej do paměti. Kapitán Tulev z Leviathanu. Někdo, na koho se mohl Geary spolehnout.

Pak promluvila žena v uniformě aliančních mariňáků. Plukovnice Carabaliová, která zdělila velení, když mariňácký generál doprovázející flotilu zemřel s ostatními vlnkovými důstojníky.

"Přisahali jsme, že budeme poslouchat naše velitele a bránit Alianci. Mariňáci přijímají kapitána Gearyho jako svého velitele podle řádů alianční flotily."

Roztřeseným hlasem promluvila další kapitánka.

"Sakra, pokud nás z tohoto nedokáže dostat on, tak kdo?"

Všechny oči se znovu soustředily na Gearyho, jak žena otevřeně řekla to, co si myslelo mnoho z nich. Chtěl se těm obličejům vyhnout, ale musel se jejich naději a skepsi postavit. Geary už se nemohl dále schovávat.

"Hodlám to zkusit."

## 2.

V místnosti chvíli vládlo ticho, pak znovu promluvila kapitánka Faresová. Tón hlasu zněl stejně tvrdě, jako se tvářila.

"Jak, kapitáne? Jaké kouzlo použijete? Do konce časového limitu Syndiků nám zbývá méně než hodina."

Geary jí věnoval stejně tvrdý pohled, ale na tvářích kapitánů ostatních lodí jasně viděl, že jeho velitelská autorita visí na vlásku. Poprvé si všiml, jak mladí někteří z nich jsou. Mladší než kapitáni lodí, které znal před stoletím, a také zjevně méně zocelení a zkušení. Příliš mnoho z nich sledovalo a čekalo, připraveno skočit do jakéhokoli směru. A pokud začnou skákat, mohla by se rozpadnout celá flotila a poskytnout Syndikům spoustu snadných cílů.

"V tom případě bychom měli raději čas využít k přemýšlení než k vzájemnému osočování, ne?"

Ukázal na střed stolu, kde byly zobrazeny lodě alianční flotily. Nejsilněji poškozené lodě vytvořily formaci ve tvaru roztřepené koule. Mezi nimi a čekající zdí syndické flotily stála obdélníková zeď aliančních lodí, zahnutá do srpku směřujícího k nepříteli. Budilo to dobrý dojem, dokud si pozorovatel nesečetl lodě obou stran a neuvědomil si, že syndické kladivo roztříští alianční zeď, jako by byla ze skla.

Kapitán Duellios také ukázal prstem.

"Naneštěstí je toto zobrazení přesné a ani válečná realita, ani fyzikální zákony se od vaší poslední bitvy nezměnily, kapitáne Geary. Jsme tady, Syndikové jsou jen dvě a půl světelné minuty od našich předsunutých jednotek a brána

hypersítě je..." mávnul rukou za zed' nepřátelských lodí "... tady, třicet světelných minut od nás, a za nepřáteli."  
"Kdybychom měli pár hodin na opravu poškozených lodí," poznamenal někdo.  
"Několik hodin, nebo dokonce dnů, by stejně nepomohlo," odsekl někdo jiný. "Syndikové také opravují škody. A můžou se spoléhat na posily a zásoby, které jim přijdou branou!"  
Duellos kývl hlavou ke Gearymu. "Souhlasím. Čas není na naší straně, i kdybychom nemuseli dodržet syndický časový limit."  
Geary přikývl a očima přejížděl důstojníky shromážděné kolem stolu.  
"Nedokážeme jejich útok odrazit. Ani nemůžeme zaútočit a očekávat, že přežijeme."  
Numos, zrudlý v obličej, znovu promluvil: "Jednotlivé lodě by mohly..."  
"A co, kapitáne? Dostat se k... bráně? A co pak?"  
Geary zaslechl, jak se shromáždění společně najednou prudce nadechli.  
"Tahle flotila má klíč k syndické hypersíti. To vím. Ale předpokládám, že lodě, které ho chtějí použít, musí letět společně."  
Ozvalo se souhlasné zamumlání.  
"Opakuji, plán typu ,každá loď sama za sebe' touto flotilou použit nebude. A každého velícího důstojníka, který se o něj pokusí, postavím před válečný soud, pokud ho dokážu chytout nebo pokud nebude zabít Syndiky ve chvíli, kdy dorazí k bráně a nedokáže jí proletět."  
Ticho.  
Geary se posadil a promasíroval si dlaní bradu.  
"To nemůžeme udělat. Ale není to naše jediná volba. Možná by mi mohl někdo z vás vysvětlit jeden fakt."  
U ovládání displeje chvíli zaváhal, než našel správné kontrolní prvky.  
"Tady," ukázal Geary na bod kousek stranou za aliančními silami. "Dvacet světelných minut od nejbližší alianční lodě. Proč tam není stráž?"  
Všichni se zamačali a naklonili se nad displej. Nakonec kapitánka Faresová věnovala Gearymu jeden ze svých pohledů, schopných roztavit kov.  
"Protože by to bylo zbytečné."  
"Zbytečné."  
Geary nechal slovo chvíli viset ve vzduchu a přemýšlel, jestli by se mu podařilo vymyslet omluvitelný důvod, proč by už nikdy nemusel Faresovou vidět.  
"To je skokový bod systému."  
Jeho prohlášení vyvolalo pokrčení ramen.  
"Sakra, proč odsud nemůžeme zmizet přes skokový bod?"  
Duellos pomalu promluvil: "Kapitáne Geary, v dosahu skoku od toho bodu je nejspíš jen jedna nebo dvě hvězdy."  
"Jenom jedna," prohlásil Geary suše. Nebylo těžké si informaci najít. "Corvus."  
"Tak vidíte, v čem je problém, pane. Skoky mezi systémy mají omezený dosah. Samotný systém Corvus je jen několik světelných let vzdálený a je hluboko uvnitř syndického území."  
"To vím. Ale z Corvu můžeme skočit na některý ze..." zkontroloval si Geary poznámky, "tří dalších systémů."  
Geary viděl, jak si mezi sebou důstojníci vyměňují pohledy, ale nikdo nepromluvil.  
"Z jednoho z těch systémů bychom mohli skočit k dalšímu."  
Kapitánka Faresová zavrtěla hlavou.  
"Snad nechcete navrhnout, že se do aliančního vesmíru vrátíme skokovými motory?"  
"Proč ne? Je to stále rychlejší než světlo."  
"Ale ne o dost rychlejší než světlo! Máte tušení, jak hluboko v syndickém vesmíru jsme?"  
Geary ji sežehl pohledem.  
"Jelikož se rozložení galaxie od doby mého posledního velení nijak výrazně nezměnilo, ano, vím, jak hluboko v syndickém vesmíru jsme. Takže nás čeká dlouhá cesta. Je to ale šance. Chcete raději zemřít tady?"  
"Raději tady než spáchat pomalou sebevraždu! Nemáme zásoby, abychom mohli takovou cestu přežít. Trvalo by to mnoho měsíců. Možná let, podle toho, jakou trasou bychom se vydali. Ale to stejně není relevantní, protože syndická flotila se prostě dostane před nás a zničí nás, jakmile dorazíme!"  
Geary se upřímně snažil ovládnout hněv, aby dokázal zformulovat odpověď, ale najednou promluvila kapitánka Desjaniová, jako by si to říkala sama pro sebe: "Systém Corvus není na syndické hypersíti. Syndická flotila se tam nemůže dostat před námi."  
Desjaniová se rozhlédla kolem sebe.  
"Museli by nás následovat stejným skokovým bodem. To chvíli trvá."  
Kapitán Duellos nadšeně přikývl.  
"Ano! Budeme mít volné okno na přelet přes Corvus k dalšímu skokovému bodu. Ne moc velké okno, ale dostatečně velké. Pak budou muset Syndikové hádat, kam jsme skočili."  
"Nemáme na to zásoby!" trvala Faresová na svém. Duellos jí věnoval pohled, ze kterého bylo jasné, že mezi nimi velká láska nepanuje.  
"Vůbec někdo, co je na Corvu?"  
"Nemůže to být nijak důležitý systém," poznamenal někdo. "Ne, pokud není na syndické hypersíti."  
"Nevíme, co tam je!"  
"Kapitánko Faresová."  
Otočila se ke Gearymu, který ukázal na zobrazení syndické flotily.

"Víme, co je tady, že? Může být na Corvu něco horšího? Bez ohledu na to, co tam bude, budeme mít lepší vyhlídky než tady, a během letu skokovým vesmírem budeme mít čas provést na poškozených lodích opravy."

Hlavy přikývly a začaly se na nich objevovat úsměvy.

"Ale zásoby..." pokoušela se trvat na svém Faresová.

"Předpokládám, že na Corvu něco najdeme." Geary se zadíval na data.

"Podle tohoto záznamu je tam obranná základna Syndiků. Mají takové základny pořád ještě zásoby pro syndické lodě, které prolétají systémem?"

"No, mívaly..."

"Takže něco mít budou. A v tom systému je obyvatelná planeta. Budou tam nějaká mimoplanetární zařízení, systémová doprava. Něco, z čeho budeme moci získat součástky, jídlo a další nezbytné věci."

Geary studoval displej, ztracený na chvíli ve výpočtech, a neuvědomoval si přítomnost ostatních důstojníků.

"Přes Corvus budeme muset proletět bleskově a popadnout, co najdeme. Syndikové za námi vyletí ze skokového bodu tak rychle, jak jen dokáží, takže to bude závod o čas, abychom dokázali dostat naše pomalejší a silněji poškozené lodě systémem dřív, než nás doženou."

Rozhlédl se a uviděl v tvářích ostatních nejistotu. "Dokážeme to."

"Kapitáne Geary," promluvil znovu Tulev. "Musím vás varovat, že dostat se k místnímu skokovému bodu nebude snadné."

"Není hlídáný."

"Ne, ale syndická flotila je blízko a mají hodně rychlé lodě. Mohou nechat pomalejší lodě za sebou. My ne."

Geary přikývnul. "Pravda. Dámy a pánové, zdržím Syndiky, jak jen to bude možné. Ale jakmile se začneme přesouvat..."

"Kapitáne."

Malá žena se s napětím ve tváři předklonila.

"Mohli bychom začít manévrovat s flotilou, aby to vypadalo, že se přeskupujeme k útoku, a zamaskovat tak přesun poškozenějších a pomalejších lodí blíž ke skokovému bodu."

Geary se usmál. Komandérka Cresidová ze Zuřivého. Tu si bude muset také zapamatovat. "Máte nějaký nápad?"

"Ano, mám."

"Ukažte mi svůj návrh, jakmile ho dáte dohromady."

"Bude mi potěšením, kapitáne Geary."

Cresidová se posadila a znechuceně se zadívala k místu, kde seděli Numos a Faresová.

Geary přešel ostatní pohledem. Stále otřesení. Ale dávám jim něco, co můžou dělat. Něco, co by mohlo fungovat, i když je to tak nejisté řešení, že by o něm ani neuvažovali, kdybych na ně nezatláčel. Uvědom si, Geary, že bez tebe by je to ani nenapadlo, protože jsou všichni fixovaní na hypersíťovou bránu. Dělají tak za nepřítele jeho práci, uzavírají si přístup k dalším řešením.

"Jdeme na to."

Místo aby přímo odpověděli, zadívali se ostatní kapitáni překvapeně.

"Copak je špatně? Vysvětlete mi to někdo."

Kapitánka Desjaniová promluvila se zjevnou neochotou.

"Je zvykem, že se navržená akce před provedením prodebatuje se služebně staršími důstojníky a veliteli lodí a pak se provede hlasování, které potvrdí podporu navrženého plánu."

"Hlasování?" zadíval se na ni a pak se rozhlédl kolem stolu. Už mu nepřipadalo zvláštní, že admirál Bloch občas vypadal spíš jako politik vedoucí kampaň za znovuzvolení než velící důstojník. "A kdy se sakra tenhle zvyk objevil?"

"Nevím přesně," začala Desjaniová neochotně.

"No, teď na historické lekce nemáme čas," přerušil ji Geary. "A nemáme čas debatovat. Možná nevím všechno o tom, jak se věci mají, ale vím jedno: pasivně čekat, až nepřítel udeří, je to nejhorší možné, co bychom mohli udělat."

Nerozhodnost lodě a flotily zabíjí. Musíme jednat, a jednat rozhodně, v čase, který máme k dispozici. Dokud budu mít velení, nebudu organizovat žádné hlasování. Jsem přístupný návrhům. Chci od vás slyšet, co si myslíte. Ale já mám velení. To jste chtěli, ne? Chtěli jste Black Jacka Gearyho, který vás vyvede z téhle katastrofy, ne? No, žijící hvězdy mi jsou svědkem, že vás tedy povedu, ale budu to dělat tím nejlepším způsobem, který znám!"

Zmlkl a sledoval je. Přemýšlel, jestli na ně nezatláčel příliš.

Uplynula dlouhá chvíle. Pak si znovu vzala slovo komandérka Cresidová.

"Máme rozkazy, které je třeba splnit. Rozkazy velitele flotily. Nemám čas na nesmysly, když mě na Zuřivém čeká spousta práce. Kapitáne Geary?"

Geary se na ni vesele ušklíbl.

"Jen do toho, komandérko."

Cresidová se odpojila a zmizela ze svého místa u stolu. A pak, jako by její slova spustila řetězovou reakci, se rychle postavili i ostatní důstojníci a rozloučili se. Geary vycítil ironii v tom, že většina z nich teď považovala další debatu za horší variantu než splnit Gearyho rozkazy.

Geary sledoval, jak mizí, s podivným pocitem touhy. Chyběla mu stisknutí ruky a tichá konverzace, jak by procházeli dvěma, několik okamžiků osobní interakce vynucené potřebou přesunout spoustu lidí z velké místnosti malým průchodem. Ale ne tady a teď. Postavy podřízených prostě zmizely a velká místnost s masivním konferenčním stolem se na první pohled zmenšila, jak virtuální účastníci mizeli. Po chvíli stál Geary v obyčejné malé místnosti s obyčejným konferenčním stolem.

Ale kromě živé kapitánky Desjaniové stojící poblíž zůstaly na místě dvě malé skupinky důstojníků. Geary se na ně

zamračil a poprvé si všiml, že se jejich uniformy od aliančních mírně liší. Soustředil se na jejich označení. Jedna skupina důstojníků patřila k federaci Trhlíny a druhá, mírně větší skupina, měla výložky Callaské republiky. Pamatoval si na obě skupiny planet. Ani federace Trhlíny, ani republika za dob jeho života nezahrnovaly mnoho planet, a obě vlády byly neutrální. Události je ale zjevně vtáhly do války po boku Aliance. Geary pokývl hlavou a přemýšlel, jakou autoritu u spojenců má. "Ano?"

Důstojníci Trhlíny se zadívali na důstojníky republiky, kteří udělali místo pro ženu v civilních šatech. Když ji Geary spatřil, musel se snažit, aby se nezamračil. No, neřikal jsem, že se setkání nemůže účastnit i někdo jiný než velitelé lodí, že? Ne, asi ne. Kdopak to je? Identifikační značka vedle ženy nesla text "K-P Rionová".

"Co to má znamenat?"

Žena si s nehybným výrazem v obličeji Gearyho měřila.

"Uvědomujete si, že podle podmínek smlouvy mohou být naše lodě staženy z pod aliančního velení, pokud kompetentní autorita určí, že nejsou používány v nejlepším zájmu našich domovských světů?"

"Ne, to jsem nevěděl. Předpokládám, že vy jste zmiňovaná kompetentní autorita?"

"Ano."

Lehce naklonila hlavu.

"Jsem koprezidentka Callaské republiky Viktorie Rionová."

Geary se podíval na kapitánku Desjaniovou, která jen omluvně pokrčila rameny, a pak se zadíval zpět na Viktorii Rionovou.

"Je mi ctí setkat se s vámi, paní. Ale čeká mě spousta práce..."

Zastavila ho zvednutou rukou.

"Prosím, kapitáne Geary. Musím trvat na soukromé konferenci."

"Určitě bude spousta času..."

"Než předám naše lodě pod vaše velení."

Podívala se na důstojníky federace Trhlíny. "Jednotky loďstva Trhlíny souhlasily, že se v tomto ohledu budou držet mého doporučení."

Zatraceně. Další pohled na Desjaniovou mu získal jen zavrtění hlavou. Bude to s ní muset projednat.

"Kde?"

Desjaniová ustoupila o krok zpět.

"Tady, kapitáne Geary. Opustím místnost a kolem vás a paní koprezidentky se aktivuje soukromý štít. Až skončíte se soukromou konferencí, řekněte jen 'konec soukromé konference', a oba budete moci mluvit s ostatními důstojníky, pokud budete chtít."

Rychle odešla, jako by se těšila, že se téhle debatě vyhne.

Geary sledoval, jak odchází, a pokusil se tvářit neutrálně. Přál si, aby se mohl vrátit do otupělého stavu, ve kterém byl od svého probuzení, ale musel se postavit političce, která Gearyho neustále chladně sledovala.

"O čem si chcete promluvit?"

"O důvěře."

Její hlas nebyl ani o tón vřelejší než výraz.

"Konkrétně o tom, proč bych měla svěřit zbývající lodě republiky pod vaše velení."

Geary sklopil pohled, přetřel si čelo a pak se na ni zase zadíval.

"Mohl bych poukázat na fakt, že jedinou alternativou je svěřit jejich osud Syndikům a že už jsme viděli, jak Syndikové v takovém případě jednají."

"S námi by mohli jednat jinak, kapitáne."

Tak si běž nechat ustřelit zadek syndickými speciálními jednotkami, jako by mi na tom nějak záleželo! Ale věděl, že potřebuje každou loď, kterou jen může mít, a také nenáviděl představu, že by někoho opustil, ať už dobrovolně, nebo z donucení.

"Nemyslím, že by to byl dobrý nápad."

"Tak mi vysvětlete proč, kapitáne Geary."

Zhluboka se nadechl a zadíval se jí do očí.

"Protože Syndikové zavraždili admirála Blocha a s ním všechny, kteří se pokoušeli vyjednávat, přestože za nimi stály všechny naše lodě. Budete vyjednávat jen se zlomkem takové podpory. Myslíte si, že budou Syndikové jednat s někým ve slabší pozici lépe?"

"Aha."

Konečně sklopila oči a začala přecházet podél stěny místnosti.

"Nemyslíte si, že lodě republiky a federace na Syndiky udělají dojem?"

"Nemyslím si, že všechny lodě republiky, federace i Aliance dohromady mají sebemenší šanci přežít frontální útok lodí, které tady Syndikové mají. Mohli bychom jim ublížit, možná vážně, ale ne přežít. A pokud se Syndikové od mých dob úplně nezměnili, nikdy nejednají fěr. Silnější strana si vynutí takové podmínky, které považuje ze své strany za vynutitelné."

Rionová přestala chodit sem a tam, zadívala se na krátkou chvíli na podlahu a pak opět na Gearyho.

"To je pravda. Promýšlel jste si to nejen z čistě bojového hlediska."

Geary se natáhl po nejbližší židli a rozvalil se na ni. Od své záchrany se tolik nenamáhal, fyzicky ani psychicky, a lékaři flotily nad ním od rozmrazení neustále vrtěli hlavou. Varovali ho, že se nedá říct, jaký vliv bude mít na jeho fyziologii tak dlouhá hibernace. Asi to budu muset holt zjistit za plného nasazení.

"Ano, paní koprezidentko. Promyslel jsem si to."

"Nesnažte se ke mně chovat blahosklonně. Ty lodě jsou pro mou republiku životně důležité. Pokud budou zničeny..."

"Chci dostat všechny lodě, které jen dokážu, domů."

"Vážně? Místo abyste přeskupil síly a pokusil se o geniální protiútok, který by vám přinesl slavné vítězství? Nejde vám ve skutečnosti o tohle, kapitáne Geary?"

Geary se na ni zadíval a ani se neobtěžoval se snahou zamaskovat únavu.

"Zjevně si myslíte, že mě znáte."

"Neznám vás, kapitáne Geary. Slyšela jsem o vás všechno možné. Jste hrdina s velkým há. Nemám ráda hrdiny, kapitáne. Hrdinové vedou armády a flotily na smrt."

Geary se posadil rovně a protřel si oči.

"Měl jsem být mrtvý," připomněl jí.

"Což jen dodává mému argumentu na síle."

Rionová přistoupila k situačnímu displeji stále aktivnímu na konferenčním stole a ukázala na něj.

"Víte, proč admirál Bloch tak riskoval, proč na tuhle operaci vsadil tak velkou sílu Aliance?"

"Řekl mi, že to vypadalo na možnost, jak konečně dosáhnout konce války."

"Och, to ano."

Rionová přikývla, oči stále upřené na displej.

"Odvážný a smělý úder. Operace hodná samotného Black Jacka Gearyho," dodala tiše. "To je citát, kapitáne."

Geary ztuhl.

"Něco takového mi nikdy neřekl."

"Samozřejmě že ne. Ale říkal to ostatním. A vyvolání ducha velkého Black Jacka Gearyho mu pomohlo získat svolení k útoku. Který, jak vidíte, opravdu vyšel moc dobře."

"Neviňte z toho mne! Pokud to dokážu, dostanu zbytek flotily pryč, ale já ji sem nepřivedl!"

Mlčela, jako by mu pozorně naslouchala. "Proč jste převzal velení?"

"Proč?" mávl rukou ke dveřím kabiny. "Protože mě o to požádal admirál Bloch. Přikázal mi to! A pak... oni." Sklopil zrak, nechtěl se jí dívat do očí. "Neměl jsem na výběr."

"Bojoval jste, abyste si zajistil autoritu. To jsem viděla, kapitáne Geary."

"Musel jsem. Pokud by někdo nepřevzal velení, někdo s právem udělat to, flotila by se rozpadla a postupně by byla zničena Syndiky. To jste také musela vidět."

Sklonila se a zadívala se mu do očí.

"Můžu důvěřovat Black Jackovi Gearymu? Protože to jste."

"Jsem důstojník Aliance. A... mám práci, kterou musím udělat. Pokud to dokážu."

Nechtěl ukázat slabost, nejistý, jak by to mohlo oslabit už tak nízké šance flotily, a pokusil se tři poslední slova spolknout, jenže se mu to nepodařilo.

"To jsem já."

"Opravdu? Ne legendární hrdina?" Naklonila se k němu blíž. "Tak kdo tedy jste?"

"Už jste řikala, že to víte."

"Znám Black Jacka Gearyho a bojím se, že se velký Black Jack pokusí provést něco hrdinského, co zpečetí osud této flotily a možná i Aliance a mého vlastního lidu. Jste Black Jack Geary?"

Zasmál se, nedokázal si pomoci.

"Nikdo nemůže být jako on."

Dlouhou chvíli ho sledovala, pak se otočila a znovu ušla několik kroků.

"Kde je klíč hypersítě?"

"Cože?"

Otočila se. Oči jí zářily.

"Klíč hypersítě Syndiků. Vím, že ho ve flotile stále máme. Pokud byl zničen, řekl byste to všem, abyste si zajistil, že se budou vašeho plánu držet. Takže stále existuje. Kde je?"

"Promiňte, ale..."

"Existuje ještě?"

Zadíval se jí do očí a pokusil se odhadnout, co má říct. Myšlenka na lhaní ho znechucovala. "Ano."

"Kde?"

"To bych vám raději neřekl."

"Co kdybych souhlasila s předáním velení nad svými loděmi i loděmi federace jen za podmínky, že mi to řeknete?"

"Stále bych vám to raději neřekl, ale kvůli lodím bych to udělal."

"Souhlasil byste s tím? Víte, jak je ta informace důležitá?"

"Ano. A ano, řekl bych vám to, pokud by to znamenalo, že budu mít šanci dostat lodě pryč i se zbytkem flotily."

Koprezidentka přimhouřila oči. "Mohla bych tu informaci předat Syndikům výměnou za bezpečný odlet."

To ho nenapadlo. Zamračil se na ni. "Proč mi to sakra říkáte?"

"Abych vám připomněla, že nevhodně směřovaná důvěra může být smrtící. Ale vy jste ochotný důvěřovat mi. Řeknu vám to na rovinu, kapitáne Geary, souhlasím jen proto, že nevidím žádnou jinou možnost. Lodě republiky zůstanou ve flotile a jsem si jistá, že se i lodě federace Trhliny budou držet mého doporučení. Ale vyhrazuji si právo zbavit vás velení nad loděmi, pokud to budu považovat za opodstatněné."

Pokrčil rameny.

"Nevypadá to, že mám na výběr, co?" Rionová se dokonce usmála.

"Ne, to nemáte."

"Děkuji."

Geary se odmlčel, pak se opatrně postavil a jednou rukou se opíral o židli.

"Něco bych od vás chtěl." Koprezidentka se zamračila.

"Potřebuji politika. Někoho, kdo se dokáže dohadovat tak dlouho, jak je to jen možné. Někoho, kdo je dobrý v říkání spousty slov, která neznamenají to, co se zdá na první pohled, a umí se vyhnout konkrétním slibům."

"No, děkuji pěkně, kapitáne Geary."

Zjevně měla koprezidentka Rionová někde hluboko uvnitř skrytý smysl pro humor.

"Není zač."

Mávl rukou k displeji, kde se zeď syndických lodí zlověstně vznášela před alianční flotilou.

"Syndický časový limit vyprší za půl hodiny. Budeme potřebovat každou možnou minutu k opravám škod a přemístění flotily k výpadu ke skokovému bodu. Můžete si zkusit promluvit se Syndiky, pokusit se jim co nejdéle zabránit v přímé akci?"

"Myslíte jménem republiky a Trhlíny, nebo jménem celé flotily?"

"Jakkoli, jen aby to fungovalo. Cokoli, co bude znamenat, že budou mluvit déle. Prostě nám kupte trochu času, paní koprezidentko. Kolik jen budete moci."

Přikývla.

"To je rozumná žádost, kapitáne Geary. Zahájím vyjednávání se Syndiky, jakmile budu na palubě svého raketoplánu." Chvilí na ni zíral.

"Raketoplán? Snad nechcete letět na..."

"Syndickou vlajkovou loď? Ne, kapitáne Geary. Poletím sem. Na Neochvějného. Chci vás osobně hlídat. A jistý kousek vybavení. Och ano. Nic jste mi neřekl. Ale věřím, že nejlépe můžu zajistit zájmy svého lidu tak, že budu na palubě vaší lodi."

Geary se zhluboka nadechl a pak přikývl.

"Upozorním kapitánku Desjaniovou, že přiletíte."

"Děkuji vám, kapitáne Geary."

Další úsměv, stejně vyzývavý jako její oči.

"Teď se pokusím vyděsit Syndiky a získat od nich trochu času."

Pak její obraz zmizel.

Geary ještě chvíli seděl a díval se na místo, ve kterém se Rionová před tím zobrazovala. Možná se jí podaří vyděsit Syndiky natolik, že je to na chvíli zdrží. Mě rozhodně děsí.

Kapitánka Desjaniová vzala zprávu o přiletu koprezidentky Rionové, jako by to byla jen další špatná zpráva během dne, který jich byl plný.

"Alespoň budeme mít jejich loď."

"Ano."

Geary se rozhlédl.

"Kapitánko Desjaniová, kde je štáb admirála Blocha?"

"Štáb?"

"Ano. Všichni důstojníci, kteří jsou veliteli flotily přiděleni. Kde jsou? Čekal bych, že mě vyhledají."

Desjaniová chvíli vypadala zmateně, ale pak se její tvář rozzářila.

"Och, chápu. Myslíte, jak to bylo za starých časů. Omlouvám se," dodala rychle v reakci na to, co viděla v Gearyho obličej, "ale spousta věcí se změnila. Už dlouho máme nedostatek zkušených důstojníků. Štáby, jak jste je znal, byly rozpuštěny, abychom měli dost důstojníků pro loď."

Geary zavrtěl hlavou.

"To byly ztráty tak velké?"

"Velké?" zaváhala Desjaniová. "Během války jsme ztratili spoustu lodí. Syndikové jich ale ztratili víc," dodala rychle.

"Zdálo se mi, že mnoho velitelů lodí vypadá velmi mladě."

"Nemáme vždy... možnost nechat důstojníky sloužit delší dobu, než jim svěříme velení nad loděmi."

"Chápu," prohlásil Geary, ačkoli to ve skutečnosti nechápal. Všichni mladí důstojníci, všechny nové lodě. Znovu ucítil ledový chlad, když si uvědomil, že loď, jejichž data prozkoumal, byly nové nebo téměř nové. Geary původně předpokládal, že se staré lodě operace neúčastnily, protože byly příliš zastaralé. Teď přemýšlel, kolik starších lodí ještě existuje, jak se průměrná životnost důstojníků, posádky a lodí Aliance snížila pod nátlakem války.

Kapitánka Desjaniová pokračovala ve vysvětlování, jako by měla pocit, že musí osobně situaci ospravedlnit.

"Ztráty nebyly vždy tak zlé. Ale občas jsme přišli o hodně. Století válčení nás stálo mnoho lodí a posádky."

Vypadala zároveň našťavaně i unaveně.

"Spoustu lodí a lidí. Admirál Bloch měl dva pobočníky. Možná jste si nevšiml, že s ním nastupují do raketoplánu na cestu k syndické vlajkové lodi, společně s admirálovým šéfem štábu."

"Ne."

Ale v tu chvíli jsem si toho neuvědomoval daleko více.

"Teď jsou pochopitelně všichni mrtví. Ke štábu bylo přiřazeno na výpomoc několik nižších důstojníků, ale všichni jsou z této lodi. Jejich hlavní práce je na Neochvějném."

"Předpokládám, že jsou potřeba."

"Ano, ačkoli jeden z nich je mrtvý a další je natolik zraněný, že nemůže opustit ošetřovnu. Ráda bych zbylé dva nadále používala na jejich původní pozici..."

Geary zvedl ruku, aby zarazil zbytek věty.

"Pochopitelně. Až to bude možné, rád bych je viděl. Můžete mi říct, jak dokázal admirál Bloch vést flotilu s tak malým štábem?"

Desjaniová se ušklíbala.

"Tak, že dělal, jen co byla potřeba, a zbytek nechal na kapitánech lodí, alespoň myslím. A máte k dispozici velmi efektivní podpůrné systémy."

Zkontrolovala čas a zatvářila se znepokojeně.

"Kapitáne Geary, s vašim svolením, opravdu se musím vrátit na můstek."

"Povolení uděleno."

Desjaniová už mizela v dáli, když se Gearyho ruka zachvěla v očekávání odpovědi na zasalutování, které nepřišlo. Budu si na to muset zvyknout, nebo změním, jak to tady teď chodí? Zadíval se na mariňáka, stále stojícího v pozoru před vstupem do konferenční místnosti. "Děkuji."

Mariňák odpověděl ostrým předpisovým zasalutováním, které mu Geary opětoval.

Udělal několik kroků za Desjaniovou, byl si vědom, že by měl být také na můstku, ale najednou ucítil, jak ho opouští síla v nohou. Geary se opřel rukou o stěnu, a až když si byl jistý, že udrží rovnováhu, zamířil pomalu ke své kajutě.

Vděčně zapadl do křesla a ztěžka oddechoval. To si teď nemůžu dovolit. Mám příliš mnoho práce. Vyhrabal ze zásuvky zdravotnickou náplast, která obsahovala to, co podle lékařů flotily potřeboval, aby mohl fungovat. Říkali mi, že to nebude ovlivňovat mé myšlení. Co když ano? Ale pokud si to nevezmu, stejně nebudu moct dělat svou práci.

Musím se pokusit nedostávat do situací, kde jsou všechny mé možnosti potenciálně špatné.

Připlácl si balíček na paži a ucítil slabé štípnutí, které znamenalo, že funguje. Bude chvíli trvat, než účinek opravdu ucítí, takže aktivoval podpůrné systémy, o kterých mluvila Desjaniová.

Jakmile to udělal, uviděl zprávu od komandérky Cresidové ze Zuřivého. Obsahovala plán na přemístění lodí flotily pro útěk ke skokovému bodu, který mu slíbila. Geary si ho prostudoval tak pečlivě, jak jen dokázal. Cítil tíži utíkajícího času.

Sotva půl hodiny, než Syndikové vyrazí, možná méně, pokud lhali o době, kterou dají aliančním kapitánům na rozmyšlenou. Jakmile budou všechny lodě Aliance na pozici, nebo jakmile Syndikové vyrazí do útoku, vyžadoval plán vyslání kódového příkazu Předehra, který oznámí zahájení ústupu ke skokovému bodu.

Cítil se frustrovaný, když procházel jména lodí. Přál si vědět víc o tom, jak se dokáží pohybovat a jak umí bojovat.

Numos měl pravdu, že jsou mé znalosti zastaralé, ale předkové ví, že jsem stále lepší kapitán, než on kdy bude. A přesně jak řekl Numosovi, jednat místo čekání bylo nezbytně nutné. Zamumlal krátkou modlitbu, označil plán jako schválený a nechal ho rozeslat flotile.

Pokusil se postavit, ucítil nával nevolnosti a zase se posadil. Donutil se čekat ještě několik minut. Soustředil se na statistiky flotily a procházel je, snažil se vtisknout si do paměti tolik informací o lodích, kolik jen dokázal. Přesně jak předpokládal, všechny byly nové nebo téměř nové. Pokud průměrný věk znamenal to, co si myslel, ztráty musely být neuvěřitelné.

Ztráty lodí samozřejmě nemusely nezbytně znamenat i ztráty celých posádek, ale i tak musel být počet mrtvých vysoký.

Geary zíral na hrbolatý okraj stolu a konečně si uvědomil, co to znamená. Lodě vyráběné tak rychle, jak jen to šlo, aby nahradily ztráty v bojích. Důstojníci a posádka cvičení narychlo, aby nahradili zkušený personál ztracený při zničení lodí. A nezkušené posádky v narychlo postavených lodích vrhané do bitev měly vysoké ztráty, umíraly rychleji, než se dokázaly učit. Jak dlouho byla flotila polapená v téhle spirále smrti? Není se čemu divit, že zapomněli, jak se salutuje.

Že zapomněli, jak se velí lodím a flotile. Všichni jsou to amatéři. Amatéři se životy svých posádek a osudem celé Aliance v rukou. Jsem jediný zkušený profesionál, který zůstává v celé flotile? Co se stalo s lodmi a lidmi, které jsem znal? Byli ztraceni v bojích, zatímco jsem spal? Geary o tom nechtěl nadále přemýšlet a pokusil se soustředit na data před sebou, projížděl je tak rychle, že musel dávat pozor. Zamračil se a zpětně si uvědomil něco, co předtím jen přejel pohledem. Vrátil se zpátky a zadíval se pozorněji. Bylo to tam. Alianční bitevní křižník Odpůrce, velící důstojník komandér Michael J. Geary. Michael Geary bylo jméno mého bratra. Ale ten musí být dlouho mrtvý, a pokud vím, nikdy nebyl ve flotile. Tedy ne před tím, než začal můj stoletý spánek.

Mám čas se tomu věnovat? Ale jdeme do boje, a pokud se něco stane, možná se to nikdy nedozvím. Geary zaváhal, pak vyťukal kód potřebný k přímému hovoru s velícím důstojníkem Odpůrce. Chvilí to trvalo a pak se objevila nepříjemně známě vypadající tvář.

"Ano, pane?"

Ani tón, ani výraz velitele Odpůrce nevypadal přívětivě, ale když Geary obličej viděl, nemohl si pomoci a musel se zeptat: "Promiňte, komandéře Geary, ale chtěl bych vědět, zda jsme příbuzní."

Obličej zůstal tvrdý a nepoddajný.

"Ano."

"Jak? Jste..."

"Můj dědeček byl váš bratr."

Znovu hrozilo, že ho ovládne ledový chlad. Jeho bratr. Tehdy o pár let mladší než Geary. Díval se na tvář odrážející dědictví, které bratr předal vnukovi, a najednou bylo vědomí ztráty tolika let nezvládnutelné. Nejen proto, že velitel Odpůrce vypadal o pár let starší než Geary. Jeho prasynovec porazil pravděpodobnost, když přežil tak dlouho, ale zjevně mu to mnoho radosti nepřineslo.

"Co..."

Geary sklopil pohled a zhluboka se nadechl.

"Omlouvám se. Nevím nic o vás a... svém bratrovi. Co se mu stalo?"

"Žil a zemřel," prohlásil Gearyho prasynovec suše. Jeho nepřátelství Gearyho nažhavilo.

"To vím. Byl to můj bratr, vy chladnokrevný mizero."

"Potřebujete ještě něco, pane?"

Geary upíral pohled na druhého muže a zahlédl stopy věku vedle vrásek vytvořených silnými emocemi. Jeho prasynovec byl zjevně o několik desetiletí starší než Geary a roky mu nesvědčily.

"Ano, je tady ještě něco. Co jsem vám sakra udělal?" Druhý muž se usmál, ačkoli humor v tom výrazu nebyl žádný.

"Vy? Nic. Nic pro mě, mého otce ani mého dědečka. Dědeček říkal, že by se s radostí vzdal všech poct, jen aby vás měl zpět, ale ten žil v záři Black Jacka Gearyho, Hrdiny Aliance, ne v jeho stínu."

Geary v řeči velitele Odpůrce jasně vnímal důraz na slovo hrdina a nechal hněv vybublat na povrch.

"To nejsem já."

"Ne. Jste jen člověk. Na to jsem přišel. Ale pro zbytek Aliance jste člověk nebyl. Byl jste dokonalý hrdina, zářný příklad pro omladinu Aliance."

Komandér Michael Geary se naklonil blíže k obrazovce.

"Každý den života jsem byl porovnáván se vzorem Black Jacka Gearyho. Máte tušení, jaké to pro mě bylo?"

Mohl jenom hádat, poté co viděl emoce v tvářích lidí, se kterými se setkal.

"Proč jste vstoupil do loďstva?"

"Protože jsem musel! Stejně jako otec. Byli jsme Gearyové. To stačilo."

Geary zavřel oči a přitiskl si dlaně k čelu. Žil jsem s tímhle obrazem sebe sama jen několik týdnů. Žít celý život v jeho stínu...

"To je mi hrozně líto."

"Vy jste to nezavinil," zopakoval jeho prasynovec.

"Tak proč mě nenávidíte?"

"Je těžké vzdát se návyků dodržovaných celý život."

Chci slyšet něco o mém bratrovi, co se stalo s jeho dětmi, jestli mi můžete říct něco o mých přátelích a ostatních příbuzných, ale nemůžu se na to zeptat někoho, kdo mě celý život nenávidí a není ochoten tu nenávist ani trochu maskovat.

"Proklínám vás," řekl Geary nakonec.

"To už jste udělal dávno."

Geary se natáhl, aby vypnul spojení, ale pak upřel na prasynovce ledově chladný pohled.

"Cítíte se plně schopni plnit mé rozkazy?"

"Och ano, to dokážu."

"Pokud vás uvidím váhat nebo nějak ohrožovat ostatní loď, okamžitě vás zbavím velení. Je vám to jasné? Je mi jedno, jestli mě nenávidíte."

Což byla lež a byl si jistý, že to ví i druhý muž, ale musel to říct.

"Nebudu tolerovat žádné jednání, které by ohrozilo loď a posádku této flotily."

Druhý Geary se pousmál.

"Ujišťuji vás, že vykonám své povinnosti, jako by mi velel samotný Black Jack Geary."

Kapitán Geary na něj zíral. "Řekněte mi, že to není běžná fráze."

"Je to běžná fráze."

"Nevím, jestli vás mám znovu proklít, nebo se rovnou zastřelit."

Úsměv se rozšířil. "Taky to nenávidíte, co?"

"Samozřejmě."

"Tak v tom případě, kvůli dědečkovi, vám přeji hodně štěstí. Je to těžké a ještě těžší, když vidím, že jste mladší než já, ale teď budete muset taky žít s Black Jackem Gearym."

"Očekáváte, že selžu, co?"

"Selhání je relativní termín. Musel jsem se v životě vyrovnat s hodně vysokými požadavky. Vás čekají mnohem vyšší." Geary přikývl, nejen jako odpověď starému zahořklému prasynovci, ale sobě samému.

"A vy mě budete moci sledovat, jak se mi nepodaří splnit nároky na poloboha. To je fěr. Mám nějakou práci. Vy taky."

"Ano, pane. Mám svolení vrátit se k ní? Odpůrce byl v bitvě vážně poškozen, jak jistě víte."

Ne, to nevím. Musím se toho naučit příliš mnoho příliš rychle.

"Dobrá tedy, komandéře."

Geary přerušil spojení a pak seděl a dlouze zíral na prázdnou obrazovku, než se znovu pokusil vstát. Levá noha se mu trochu třásla a Geary se udeřil pěstí do stehna tak silně, až si nejspíš způsobil modřinu. Pak zamířil k můstku Neochvějného, vděčný za drobné odvedení pozornosti v podobě přetrvávající bolesti ve svalu.

Členové posádky, kteří zaplňovali chodby Neochvějného těsně po bitvě, už z větší části zmizeli, většina z nich se dostala na místo, kde měla být, a dělala to, co bylo třeba. Zbytek uhýbal Gearymu z cesty, ale něco se změnilo na způsobu, jakým na něj pohlíželi. Viděl, že mají ve tvářích vepsanou nejen nevíтанou naději a úžas, ale také narůstající důvěru. Důvěru v něj, nebo v sebe sama kvůli němu, na tom nezáleželo. Teď musel být jejich velitelem, a tak se snažil na pohledy odpovídat vyzařováním vlastní sebedůvěry.

Můstek ve tvaru půlkruhu nebyl příliš velký, ale velké prostory neměly smysl na žádné vesmírné lodi, natož na válečné. Kapitánské křeslo, které normálně dominovalo celému prostoru můstku, bylo přesunuto na stranu a vedle něj bylo k podlaze připevněné další, s vlajkou velitele flotily. Kapitánka Desjaniová seděla upoutána do vlastního křesla a soustředěně sledovala virtuální displeje vznášející se v prostoru kolem ní, jen občas vydala rozkaz nebo položila otázku některému z důstojníků či členů posádky rozestavených kolem různých pozic v půlkruhovém prostoru před ní. Geary chvíli nasával scénu, ze známých rituálů velení loď měl příjemný pocit.

Pak si ho všimla hlídka a dala znamení kapitánce Desjaniové, která se otočila a zahlédla Gearyho. Věnovala mu jen přikývnutí na přivítanou a pak se vrátila k monitorování oprav a přípravám na další boj. Geary došel trochu ztuhle k admirálskému křeslu. Přejel prsty jedné ruky po vyryté značce vlajky. Nějak mu připadalo, že posazením se do křesla učiní krok, který už nepůjde vrátit. V tu chvíli bude aktivně velet flotile. Nebyl vhodný okamžik připomenout si, že jeho poslední a největší velení spočívalo v řízení doprovodné skupiny tří lodí.

Geary se posadil a rozhlédl se ve snaze přivyknout si na novou roli.

"Kapitánko Desjaniová, je už na palubě koprezidentka Rionová?"

Desjaniová mu věnovala rychlý, opatrně neutrální pohled, než odpověděla: "Přesně takové mám informace. Její raketoplán přistál před několika minutami."

Geary se podíval na hodinky.

"Musela nám získat trochu času. Časový limit Syndiků vypršel před deseti minutami."

"Možná ano."

Desjaniová se naklonila ke Gearymu a ztišila hlas: "Kolik toho Rionová ví? O Neochvějném?"

Geary se musel ovládnout, aby sebou necuknul. "Příliš mnoho."

"Možná jí to řekl admirál Bloch, víte."

To ho nenapadlo, ale připadalo mu logické, že Rionová mohla předložit stejné požadavky Blochovi jako Gearymu a že už věděla, kde se klíč nachází. Tak proč se mě ptala? Možná chtěla zjistit, jak upřímný k ní budu. Nejspíš se mi podařilo projít zkouškou.

"Alespoň se k nám nepřidala tady na můstku."

"Určitě ještě mluví," odpověděla Desjaniová bezvýrazně.

Navzdory všem okolnostem se Geary přistihl, že se vesele ušklíbl, pak se ale vzpamatoval a vyvolal displeje. Objevilo se situační zobrazení, vznášející se mu přímo před očima. Ukazovalo syndické lodě stále pevně ve formaci, zatímco rychlostní a směrové vektory znázorňovaly, že se lodě Aliance přesouvají do různých směrů. Pomalejší lodě ke skokovému bodu, ostatní na rozdílne vektory, čímž maskovaly úmysl flotily před nepřítelem. Tolik lodí ve flotile. Pokud se pokusím příliš soustředit jen na jednu oblast, ztratím schopnost sledovat celý obraz. Zadíval se na nepřátelskou formaci a žaludek se mu bolestivě sevřel. A tolik syndických lodí. Co když jsou rychlejší, nebo jsme my pomalejší, nebo co když někdo udělá něco špatně? Co když ten někdo budu já?

Prostudoval si ovládání a pak se pokusil otevřít data o aliančních lodích. Místo toho se objevily osobní soubory všech důstojníků flotily. Geary si pro sebe vztekle něco zamumlal a zkusil další příkaz. Tentokrát získal statistiky jednotlivých tříd lodí. Nebylo to přesně to, co chtěl, ale přesto to bylo užitečné. Kdyby jen měl pár minut navíc, aby mohl o lodích více zjistit, objevit odlišnosti od těch, které znal. Oslovil kapitánku Desjaniovou: "Dívám se na specifikace lodí a většinu zbraní rozeznávám."

Kapitánka rychle vydala rozkaz jednomu podřízenému a pak přikývla.

"Ano. Základní zbraňové koncepty se ve většině případů nezměnily, ačkoli schopnosti zbraní jsou výrazně lepší. Stále používáme jako primární zbraň pekelná kopí, ale nabitě částice, které je tvoří, jsou rychlejší, mají větší dosah, nesou více energie a vrhače se dokáží dobíjet rychleji než na vaši předchozí lodí."

"A stále používáte kartáčové střely?"

"Samozřejmě. Je to jednoduchá a smrtící zbraň. Vrhače dokáží vystřelovat munici vyšší rychlostí, než tomu bylo ve vaší době, a díky vylepšením v zaměřovacím systému můžeme kartáče používat na trochu větší vzdálenosti. I tak je to ale zbraň převážně pro velmi krátkou vzdálenost, protože jakmile se od sebe jednotlivé střely příliš vzdálí, snižuje se šance, že dokáží přetížít nepřátelskou obranu nebo ji výrazně oslabit."

"Co je to přelud?"

"V podstatě mocnější verze střely, na kterou jste zvyklý."

"Myslíte duchy?"

"Ano. Přeludy jsou autonomní střely stejně jako staří duchové, ale mají lepší manévrovatelnost, nesou několik hlavíc, aby měly nějakou šanci prorazit štíty a nepřátelské pancéřování, a mají větší šanci na přežití proti aktivní obraně."

Ukázala prstem: "Obrana se také vylepšila. Štíty jsou silnější, doplňují se a přesměrovávají rychleji, a trupy lodí toho vydrží více."

U zbraní tedy nedošlo k radikálním změnám. Lodě stále používaly na větší vzdálenosti střely, ke kterým se na kratší vzdálenosti přidala pekelná kopí a kartáčové střely.

"Co je tohle..."

"Kapitáne?"

Geary i Desjaniová se otočili, aby se podívali na lodníka, který promluvil. Geary si uvědomil, že oslovení nepatřilo jemu. Lodník si zjevně nebyl jistý, komu se má vlastně hlásit.

"Syndická flotila vysílá jednotlivým lodím požadavek, aby se okamžitě vzdaly."

Geary silou vůle ovládl mimické svaly, až příliš dobře si vědom toho, že se na něj všichni dívají a čekají na jeho reakci. Snaha Rionové o zdržování se zřejmě dostala na hranici. Přemýšlel, zda budou Syndikové plýtvat časem opakováním výzvy, pokud zůstane zticha.

"Kapitánko Desjaniová, ocenil bych váš odhad. Co se podle vás stane, pokud neodpovíme?"

Zaváhala a pak rychle promluvila: "Nejsem si jistá, co Syndikové udělají, ale pokud neodpovíme, je tady možnost, že některé z našich lodí odpoví samy od sebe. A pokud se některá vzdá..."

"Zatraceně."

Ačkoli si to Geary nerad přiznával, podle nálady v konferenční místnosti měla pravdu. Nemohl zůstat zticha a riskovat takové následky.

"Chci si promluvit se syndickým velitelem."

"Soukromý kanál, pane?"

"Ne. Chci, aby nás všichni viděli a slyšeli."

"Kontaktujeme syndickou vlajkovou loď. Je od nás několik světelných minut vzdálená."

Desjaniová ukázala na komunikačního důstojníka a vydala mu rozkaz. Lodník přikývl a začal pracovat na konzole. O několik minut později mávl rukou. Geary sledoval jeho prst a uviděl nově aktivovaný displej. Uprostřed něj byl známý obraz syndického výkonného ředitele, který ohlásil vraždu admirála Blocha a ostatních aliančních důstojníků.

"Neochvějný?" zeptal se ředitel. "Vy jste byli Blochova vlajková loď, co? Můžete se vzdát za celou flotilu?"

Geary se narovnal, ovládl hněv, ale nesnažil se své pocity úplně zamaskovat.

"Nemluvíte s kapitánem Neochvějného. Mluvíte s velitelem flotily."

Syndická vlajková loď se nacházela kus cesty za vedoucími loděmi nepřátelské flotily, téměř tři světelné minuty od Neochvějného. Geary odpověděl tak krátce, jak si jenom troufl, pak čekal, až se jeho odpověď dostane k druhé lodi. Časové zpoždění mu pomůže získat další čas pro flotilu.

Tři minuty od Neochvějného k nepřátelské vlajkové lodi, tři minuty zpátky. Přibližně za šest minut konečně viděl, jak se oči syndického ředitele znechuceně zamhouřily.

"Je mi fuk, jak si říkáte. Z humanitárních ohledů na osud lidí ve vašich lodích jsem byl s časovým limitem štědrý, ale čas vypršel. Okamžitě vyhlase kapitulaci, spust'te štíty a deaktivujte všechny obranné i útočné zbraňové systémy, nebo budete zničeni."

Geary zavrtěl hlavou.

"Ne."

O šest minut později se ředitel syndické flotily zamračil.

"Dobrá tedy. Neochvějný bude zničen. Pokud vám to nebude vadit, určitě se ostatní lodě pokusí vzdát."

"Lodě této flotily jsou pod mým velením, ne pod vaším, a budou pod mým velením i bojovat," prohlásil Geary a pokusil se do svých slov vložit veškerý ledový chlad, který po probuzení cítil. Věděl, že jeho odpověď uslyší jeho vlastní lodě mnohem dříve, než je zachytí vzdálená nepřátelská vlajková loď, a snad to zabráni některým aliančním velitelům riskovat vlastní osud a pokusit se o kapitulaci. "Alianční flotila nebyla poražena a nechystá se kapitulovat."

Doufal, že z jeho hlasu bude slyšet sebedůvěra, kterou ve skutečnosti necítil. Ale dokud bude vypadat sebevědomě, jeho lodě ani Syndikové nepoznají, co se ve skutečnosti děje v Gearyho hlavě.

Konverzace na velkou vzdálenost trvala skoro dvacet minut, když si Geary všiml, že se syndický ředitel naklonil na stranu, zjevně kontroloval vlastní displej.

"Vypadá to, že budu muset poslat zpravodajské důstojníky na převýchovu. Nenacházím vás v databázi aliančních důstojníků."

"Nedíváte se na správném místě," poradil mu Geary a ukázal mu nepatrný úsměv. "Zkuste se podívat do seznamu mrtvých důstojníků. Až na začátek databáze."

Uplynulo dalších šest minut.

"Takže jste mrtvý?" zavrtěl hlavou ředitel. "Hloupá finta a plýtvání časem. Nejste v seznamu. Prohledání databáze, včetně všech aliančních důstojníků, kteří v této válce sloužili, nic nena..." zarazil se náhle ředitel a upíral zrak na to, co mu ukazoval displej.

Geary se znovu usmál a tentokrát při tom ukázal zuby.

"Předpokládám, že jste mě našel. Záznam tak sto let starý."

Když dorazila Syndikova odpověď, měl tvář zrudlou hněvem.

"Primitivní, hloupý trik. Pokud si myslíte, že jsem takový idiot, abych tomu věřil, zatraceně hodně se pletete. Jen se snažíte získat čas. Další prodlení nedovolím."

"Je mi fuk, čemu věříte."

Geary následující slova vypustil z úst velmi pomalu, až příliš dobře si vědom, že je poslouchá celá jeho flotila: "Jsem kapitán John Geary. Mám teď velení nad alianční flotilou. Proto jednáte se mnou. Tohle jsou moje lodě. Táhněte pryč. V další zprávě ředitel pěníl vzteky. "I kdybyste to byl vy, nemůžete nic udělat. Stojíte proti přesile, nemáte kam ustoupit. Nemáte jinou možnost než kapitulovat! Opakuji, nebudu tolerovat žádné další zdržování. Moje trpělivost dosáhla konce."

Geary se ze všech sil tvářil, jako by to na něj nedělalo dojem.

"Jednou jsem už Syndiky porazil. Dokážu to znova."

Věděl, co musí říct. Mluvil stejně tak ke svým lodím jako k syndickému řediteli. Možná tak Syndika zbrzdí, a snad dodá flotile trochu sebedůvěry. Geary si uvědomil, že si to docela užívá. Být Black Jack Geary pro alianční posádku byla neustálá tvrdá zkouška nervů, ale použít legendu k provokování Syndiků byla celkem zábava.

"Dobrý velitel může vždycky udělat alespoň něco. Opakuji, tahle flotila nebyla poražena. Pokud jste natolik pitomý, že se pokusíte o útok, vykopnu vás až do dalšího hvězdného systému."

Věděl, že to není pravda, ale polovičaté blufování mu v tu chvíli nemohlo nijak pomoci.

Dalších šest minut. Syndický ředitel sledoval Gearyho a ve tváři mu byly vidět obavy, i když se je snažil maskovat arogantní sebedůvěrou. "To je nesmysl, jak jste si dobře vědom. Vaše situace je beznadějná. Pokud okamžitě nekapitulujete, zemřete. Tahle konverzace skončila. Očekávám, že vaší další odpovědí bude vyhlášení kapitulace."

Geary ultimátum ignoroval.

"Je mi líto, ale musím vás zklamat. Syndická flotila si už jednou myslela, že se mě zbavila. Proč si myslíte, že tentokrát budete mít více štěstí? Na druhou stranu vy jste ještě nezemřel ani jednou. A po tom, co jste udělal admirálu Blochovi, vás s radostí pošlu k vašim předkům."

Syndický ředitel se pečlivě ovládal, ale Geary měl pocit, že pod maskou arogance opravdu vidí nejistotu. Pokud to byla pravda, bylo to velmi dobré. Otrást sebedůvěrou nepřátelského velitele mohlo hodně napomoci v jeho porážce. Na druhou stranu si Geary všiml, jak se tváří kapitánka Desjaniová a ostatní členové posádky Neochvějného na můstku. Zjevně se v nich svářela radost z Gearyho výsměchu syndického velitele a obavy, že výsměch vyvolá okamžitý útok nepřátel.

Geary počkal a sledoval koutkem oka, jak lodě alianční flotily pomalu pokračují v manévrech. Jak dlouho bude ještě moci zdržovat, než budou všechny jeho lodě připravené k útěku ke skokovému bodu?

"Nemám čas ani trpělivost jednat s hlupákem," dočkal se o šest minut později vztekle odpovědi syndického ředitele, který pak přerušil spojení.

Geary si povzdychnul a posadil se normálně.

"Kapitánko Desjaniová, jak dlouho bude trvat, než budou naše lodě na pozici?"

Podívala se na displej.

"Vaše, uhm, vyjednávání se syndickým velitelem nám získalo půl hodinu, ale předpokládám, že budeme potřebovat ještě další půl hodinu, pane. Ale Titán se opoždí. Je hodně poškozený," dodala Desjaniová rychle.

"To ano."

Geary zkontroloval stav Titána. Možná by měl přikázat posádce evakuovat loď... ne. Titán byla pomocná zásobovací loď, mobilní opravná a výrobní loď pro podporu flotily. V podstatě létající loděnice doprovázející flotily a opravující taková poškození, o která se nedokázaly lodě postarat samy, a vyrábějící náhradní díly a munici ze surovin. Geary viděl, že ve flotile byly dvě lodě třídy Titán. Druhá byla rozstřílena na kusy v předchozí bitvě. Přežívalo ještě několik dalších opravářských a zásobovacích lodí, ale žádná neměla takové možnosti jako Titán. Pokud mám dostat flotilu domů, budu Titána potřebovat. Ale opravářská loď byla pomalá i normálně a poškozené motory ji brzdily ještě více. Můžu se jen modlit, že jsem Syndiky zmátl natolik, že zůstanou pasivní ještě další půl hodinu.

Z Gearyho pohledu to vypadalo, že se syndická flotila nepohnula, stále zachovávala stejnou relativní pozici vzhledem k flotile Aliance. Následkem přeskupení se Gearyho lodě přesunuly z formace půlměsíce do oválu, což na displeji vypadalo jako štít chránící nejpoškozenější a nejpomalejší lodě, které se stáhly ke skokovému bodu tak, že to snad nepřiláká nepřátelskou pozornost. Geary sledoval symboly představující lodě plávící se vesmírem a modlil se o trochu času navíc.

"Máme tady pohyb syndických lodí. Modrý posun."

To znamenalo, že Syndikové zvýšili rychlost směrem k alianční flotile. Geary si pro sebe tiše zanařoval a upřel pohled na displej ukazující nepřátelské síly. Syndická flotila vůbec nezměnila formaci, zachovávala zeď mocné palébní síly, ale optické senzory Neochvějného postupně označovaly další a další loď novým vektorem pohybu, podle kterého lodě zrychlovaly k alianční flotile. Stejně jako kterýkoli jiný velitel lodě, jehož kdy Geary znal, si i on přál magický detekční systém, který by poskytoval informace rychleji než světlo. Ale stejně jako komunikace byly i senzory v normálním vesmíru omezeny rychlostí světla. Což znamenalo, že se začali přesouvat před třemi minutami a už teď mají náskok.

"Udržují formaci. Nejpomalejší lodě určují rychlost přesunu."

Desjaniová napjatě přikývla: "To musí znamenat, že váš plán neprohlédli."

Můj plán. Jo. Doufám, že bude fungovat.

"Jak můžu oslovit flotilu?" zeptal se Desjaniové.

Zmáčkla nějaká tlačítka. "Teď vás slyší."

Geary se zhluboka nadechnul.

"Všem lodím, tady velitel flotily kapitán John Geary. Okamžitě po přijetí zahajte operaci Předehra. Opakuji, po přijetí zprávy okamžitě zahajte operaci Předehra."

Nebyl čas na pečlivě provedený manévr, koordinovaný dopředu tak, aby každá loď měla čas přijmout signál včas a celá flotila se pohnula najednou. Ale flotila nebyla zas tak roztažená. Všechny lodě obdržely příkaz během minuty a okamžitě se začaly přesouvat.

Ikony lodí na displeji zazářily zeleně, jakmile potvrdily rozkaz. Vlna zelené se šířila od Neochvějného na všechny strany, jak postupně všechny lodě obdržely rozkaz a potvrdily ho. Stejně tak lodě alianční flotily, počínaje těmi nejbližší Neochvějnému, vyrazily nekoordinovaně ke skokovému bodu. Motory Neochvějného naskočily a namířily vlnkovou loď do středu flotily. Geary sledoval zrychlení svých lodí a viděl, jak některé z rychlejších zůstávají schválně pozadu poblíž pomalejších jako eskorta. Čekal, až se v pohybu Syndiků objeví první známka pochopení, že alianční flotila jen neustupuje ve snaze získat chvíli času před nevyhnutelnou bitvou v systému, ale že se chystá před nebezpečím skočit pryč.

"Titán je stále pozadu."

Geary přikývnul a cítil, jak mu vnitřnosti svírá nepříjemný pocit, když sledoval pohyb pomalé velké lodě.

"Je škoda, že se nedokázal dostat blíž ke skokovému bodu."

"S ohledem na poškození, jaké Titán utrpěl, se dostal tak blízko, jak jen v dostupném čase a podle určeného plánu mohl."

Geary zatnul zuby, ačkoli se na Desjaniovou nezlobil. Dělal přesně to, co měla - říkala pravdu, jak ji sama viděla. Ale on plán schválil. Během krátké chvíle, kterou mu mohl věnovat, si v něm Titána všiml, a nevěděl, že budou s velkou opravářskou lodí problémy. Netušil, že se bude pohybovat tak pomalu. Sice neměli dost času, aby ji přesunuli, aniž by byl manévr příliš zjevný, ale odsouhlasil plán, nedokázal zdržet Syndiky dostatečně dlouho, a teď měl Titán opravdu velké problémy.

Viděl známky toho, že nepřítel reaguje, konečně si uvědomil, že alianční flotila prchá ke skokovému bodu. Zpožděný obraz zdi syndických válečných lodí se roztahoval k alianční flotile, jak rychlejší lodě začaly předbíhat pomalejší

spojence. Tři minuty, než viděli, co děláme, pak další chvíle, než pochopili, co to znamená, a další tři minuty, než jsme uviděli, jak jednájí. Teď se k nám budou přibližovat a informace budou aktuálnější, ale to není dobrá věc, protože nepřítel se dostane k našim nejbližším lodím. Nedalo se to nazvat zadní stráží, lodě nejvíce vzadu tam totiž nebyly úmyslně, ale z nezbytnosti.

Geary se přistihl, že touží po skrytých eskadrách lodí, číhajících v utajení, připravených useknout hlavu syndické formace. Ale takové eskadry neměl a žádná loď, kterou by poslal zasáhnout odkryté nepřátelské síly v čele Syndiků, by se nedokázala stáhnout do bezpečí, než by dorazil hlavní syndický voj.

Geary nadále sledoval lodě a pohybové vektory klouzající po displeji a ani se nemusel snažit výsledek spočítat. Jeho vlastní zkušenosti s chápáním relativních pohybů mu poskytl během několika dlouhých minut odpověď.

"Syndické stíhače se blíží příliš rychle. Titán se nedostane ke skokovému bodu včas, několik z nich určitě přiblíží na dostřel."

Desjaniová přikývla. "Souhlasím."

"Dokáže je Titánova eskorta zastavit?"

Chvilí nad otázkou přemýšlela a pak zavrtěla hlavou. "Ne jen se zbraněmi na zádi. Titán by se musel otočit."

"A to by ho odsoudilo ke zkáze."

Možná to budu muset udělat. Možná to budu muset přikázat. Nechci ztratit ani ty lodě, ani jejich posádku, ale pokud půjde o rozhodnutí mezi nimi a Titánem... A Titán je nezbytný pro návrat ostatních domů...

Další přikývnutí kapitánky Desjaniové.

"Můžeme opustit Titána. Zkusit alespoň vyzvednout část jeho posádky."

"Tu loď potřebujeme."

Desjaniová zaváhala, ale pak potřetí přikývla. "Ano."

"Takže ji nemůžeme opustit."

Desjaniová se na něj znepokojeně zadívala. Snaží se přijít na to, jak se z tohoto průseru dokáže legendární Black Jack Geary dostat? Pokud na to přijdeš, dej mi vědět. Jak bych mohl Titánovi koupit více času? Geary se zamračil na displej a snažil se najít způsob, jak změnit zákony fyziky. Bez ohledu na to, jak moc se snažil, mu z toho vycházela jediná možnost.

Vyměnit loď za loď. Bud' eskadru lehčích lodí, nebo nějakou loď dost silnou, aby dokázala sama odrazit útočící předvoj Syndiků, ale méně "důležitou" než Titán. Nemůžu použít Neochvějnýho. Ulevilo by se mi, kdybych mohl? Další poslední boj, a tentokrát určitě definitivní konec. Žádná další tíže velení, žádné legie zoufalců vidících mě jako svou poslední naději. Už by mi ani na ramenou nespočíval osud Aliance, neslyšel bych nic dalšího o Black Jackovi Gearym, hrdinovi Aliance. Ale nemůžu. Klíč je na palubě. Slíbil jsem to. I kdybych to neudělal, nemůžu se vzdát povinnosti vůči všem těm lidem. Ale kterou loď místo toho vyberu? Koho pošlu na smrt? Pátral očima mezi loděmi a snažil se učinit rozhodnutí, za které se nenáviděl.

A pak uviděl něco jiného. "Co to dělá Odpůrce! Opožďuje se." Desjaniová mávla rukou na posádku a počkala na odpověď.

"Odpůrce oznámil flotile, že bude manévrovat nezávisle na ostatních."

"Cože? Dejte mi jejich velitele."

Odpůrce byl vzdálený jenom třicet světelných sekund, takže trvalo minutu, než Neochvějný vyslal žádost a Odpůrce odpověděl. Nepříjemně známý obličej velitele Odpůrce se objevil přímo před Gearym.

"Co to děláte?" zeptal se Geary, aniž by se obtěžoval zdvořilostmi. "Pokud okamžitě nezvýšíte rychlost, dostihnou vás syndické lodě. Vraťte se na místo ve formaci."

O minutu později komandér Michael Geary neodpověděl, jen se triumfálně ušklíbnul.

"Podělal jsi to, prastrejdo Black Jacku. Ale to už víš, ne? Titán má problém. Cresidová není špatná důstojnice, ale není tak zkušená, jak si o sobě myslí. A má sklony jednat bezhlavě, skočit, aniž by si to promyslela. Měl jsi její plán pečlivěji zkontrolovat. Pokud někdo nestráví dost času poletováním kolem Titánu, neuvědomí si, jak pomalé necky jsou to i v ideálním stavu. Takže zbývá jenom jedna možnost, jak Titána zachránit."

Geary si přitiskl prsty ke spánkům ve snaze zahnat narůstající bolest hlavy.

"Vím, že má Titán problémy. Vím, že musíme něco udělat. Ale provést se to dá i jinak."

Další minuta a syndičtí pronásledovatelé se stále blížili. Geary je sledoval a zrychlení moderních lodí na něj udělalo dojem, i když o to rozhodně nestál.

Velitel Odpůrce zavrtěl hlavou.

"Všechny volby končí u jediné věci. A ty to víš. No, ušetřím ti jednu starost, prastrejdo Black Jacku. Zbavím tě nutnosti určit, kdo zemře. Odpůrce je poblíž linie mezi nejbližšími syndickými loděmi a Titánem. Moje loď je na to v dobré pozici a má potřebnou palebnou sílu. Máme také poškozené hlavní motory, které jsem hnal příliš silně a které teď hrozí selháním, takže bychom se možná stejně nedokázali držet zbytku flotily. Cítíš se lépe?"

Gearyho znovu zaplavil ledový chlad, ale dokázal odpovědět jen jedním slovem: "Ne."

Po Gearyho odpovědi se úšklebek velitele Odpůrce ještě rozšířil a stal se groteskním.

"Kvůli tvé chybě můžu konečně splnit odkaz Black Jacka Gearyho! Moje loď zadrží syndickou flotilu! Mí předkové, naši předkové, na mě budou pyšní. Co myslíš, jak dlouho má loď přežít, prastrejdo Black Jacku?"

Geary se sotva ubránil frustrovanému zasyčení. Kvůli jeho chybě zemře celá loď. Nejméně jedna, protože pokud Odpůrce nezadrží nepřítele dostatečně dlouho, nestihne se Titán dostat ke skokovému bodu, jestli Geary nepošle na jeho ochranu další lodě. A muž, který pro něj znamenal jediné spojení s mrtvým bratrem, se ani teď nedokázal zbavit vzteku.

"Zadržte je tak dlouho, jak jen dokážete. Pokusí se kolem vás několika loděmi proklouznout."

O minutu později Michael Geary zavrtěl hlavou: "Nezvládnou to. Pokud to zkusí, budu je mít na mušce."

Úšklebek konečně zmizel.

"Není to snadné, co? Už tomu trochu rozumím. Opravdu jsem to takhle nechtěl. Ale děláš, co musíš, a je na předcích, jak to dopadne. Jen musíš... Syndikové zajmou kohokoli z mé posádky, komu se podaří přežít zničení Odpůrce. Vím, že nemůžeš zůstat a vyzvednout je. Ale slib mi, že jednoho dne se je pokusíš osvobodit ze syndických pracovních táborů. Nezapomeň na ně."

Další slib, další požadavek od někoho, kdo sakra dobře věděl, že není polobůh, ale přesto v něj potřeboval věřit.

"Přisahám, že na ně nezapomenu a udělám vše, co bude v mých silách, abych je mohl jednoho dne dostat domů."

"Zapamatuju si to! A naši předkové tě také slyšeli!"

Michael se ostře rozesmál a přejel očima mimo obrazovku, na můstek vlastní lodě.

"Každou chvíli to tady začne být hodně horké. Musím skončit. Dostaň odsud flotilu, zatraceně."

Pak zaváhal.

"Mám sestru. Je na Neohroženém, v aliančním vesmíru. Řekni jí, že nakonec jsem tě přestal nenávidět."

Spojení se přerušilo. Geary chvíli zíral před sebe, mysl plnou vzpomínky na obličej prasynovce.

Uvědomil si, že se na něj dívá kapitánka Desjaniová, přemýšlející, o co v jeho soukromém hovoru s Odpůrcem šlo.

Geary na ni promluvil a musel se namáhat, aby udržel hlas pod kontrolou: "Odpůrce se pokusí zadržet syndické lodě a poskytnout Titánu dost času k přesunu ke skokovému bodu."

Desjaniová zaváhala.

"Pane, měl byste vědět, že kapitán Odpůrce je..."

"Vím, kdo to je."

Geary předpokládal, že jeho hlas zněl tvrdě a drsně. Neměl tušení, jak bude připadat posádce na můstku Neochvějného, a v tu chvíli mu to bylo jedno.

Desjaniová na něj několik sekund zírala, než sklopila zrak.

Každá další minuta se táhla nesnesitelně dlouho. Geary sledoval bolestivě pomalý postup Titána a vektory syndických válečných lodí nabírajících rychlost a neustále zkracujících vzdálenost ke kořisti. Nejrychlejší syndické lodě už přesáhly 0,1 rychlosti světla a neustále zrychlovaly.

"Není možné nějak Titána popohnat?" nevydržel nakonec. Ostatní na můstku si mezi sebou vyměnili významné pohledy, ale nikdo neodpověděl. Bez ohledu na předchozí odhodlání soustředit se na celkový obraz se Geary zaměřil na Odpůrce. Věděl, že to, co se kolem lodí bude dít, ovlivní osud všech ostatních. Zbytek alianční flotily zrychloval ke skokovému bodu, omezoval rychlost, aby nezůstávaly pomalejší lodě pozadu, ale neustále se vzdaloval od Odpůrce. Poškozený bitevní křižník přestal zrychlovat, jako by jeho pohonné systémy přestaly úplně fungovat. Už byl od Neochvějného vzdálený téměř čtyřicet pět světelných sekund a vzdálenost se prodlžovala. Geary odhadl, že než se syndičtí pronásledovatelé dostanou k Odpůrci, bude se silně poškozená loď opožďovat za zbytkem flotily o světelnou minutu.

Formace syndických lodí, tvořících předtím rovnou zeď, se teď roztáhla do tvaru kužele. Většina syndických lodí zůstávala v jeho základně, zatímco nejrychlejší lodě mířily kupředu maximální rychlostí a směřovaly na Titána. Geary v roztažené formaci Syndiků jasně viděl skvělou příležitost na brutální protiútok, přesně takovou, jakou by mýtický velitel typu Black Jacka Gearyho s radostí využil. Ale já vím, co by se stalo mě flotile, poté co bych předsunuté syndické lodě roztřířel na kusy a zbytek nepřátelské flotily by se dostal na dostřel. A navíc nejsem Black Jack Geary, za jakého mě lidé kolem mě považují.

Syndické lodě koordinovaně zamířily k Titánu a osamělé válečné lodě Aliance Odpůrce blokující jim cestu jako baletky při velkém finále. V čele byly tři syndické lodě typu lovec-zabiják, které musely přetížít motory na maximum. Pokoušely se proletět kolem Odpůrce rychlostí větší než 0,1 světla, mířily přímo na Titána a jeho eskortu. Geary sledoval bitvu na displeji vznášejícím se před ním a uvědomoval si, že to, co právě sleduje, se odehrálo už před minutou. Sledoval, jak se Odpůrce pomalu obrací, aby se postavil pronásledovatelům čelem. Příliš pomalu. Kvůli poškozeným motorům zjevně loď ztratila mnoho z manévrovatelnosti, takže se nemohla pohybovat dostatečně rychle.

Podle posledního hlášení z Odpůrce nebyly jeho pohonné systémy poškozené tak vážně. Proč se otáčí tak pomalu?

Pak si Geary všiml, že syndické LZ se nesnaží změnit kurz a vyhnout se Odpůrci. Pochopil, co prasynovec zamýšlí.

Předstírá, že je v ještě horším stavu, než je tomu ve skutečnosti. Je to jeho jediné eso v rukávu a hraje s ním dobře.

Kdybych tak jen měl čas, abych ho poznal líp.

Pomalou a majestátně se otáčející Odpůrce sotva dokázal zaměřit zbraně a vymrštít kinetickou kartáčovou střelu, sadu velkých kovových koulí vypálených do trajektorie přilétajících LZ. Kvůli vysoké rychlosti na LZ působily relativistické efekty, takže posádka viděla vesmír kolem sebe zdeformovaný, což společně s časovým zpožděním na takovou vzdálenost znamenalo, že syndické lodě ztratí cenný čas, než hrozbu objeví a zareagují na ni.

Ať už LZ nestihly zareagovat, nebo se rozhodly výstřely ignorovat, vrazily přímo do střel a jejich štíty při nárazu zajiskřily. Syndické lodě pokračovaly dále, stále zaměřené na Titána. "Žádné zásahy," poznamenal Geary nevýrazně.

Kapitánka Desjaniová zavrtěla hlavou.

"Nebyla příliš velká šance, že výstřel uspěje, ale čelní srážka LZ s kinetickými střelami musela jejich štíty silně vyčerpat. Relativní rozdíl rychlosti při nárazu byl obrovský. Budou muset přesunout spoustu energie ze stran a zádě, pokud budou chtít udržet čelní štíty funkční."

"Aha."

Teď to také viděl. Nebo spíš viděl to, co se odehrálo před více než minutou. LZ snažící se proniknout kolem Odpůrce se zjevně neobávaly, že by je alianční loď mohla ještě zasáhnout. Ale než syndické lodě stačily proletět za Odpůrce, otočil se bitevní křižník s nečekanou rychlostí a pohyblivostí a zaměřil hlavní baterie na místo, kterým musely

nepřátelské lodě proletět. Syndikové zřejmě neviděli manévry včas, aby mohli zareagovat, nadále udržovali kurzy a umožnili Odpůrci přesně zamířit.

Z alianční lodě vyrazila salva pekelných kopí a zamířila k přesně určenému bodu ve vesmíru zrovna ve chvíli, kdy daným bodem prolétala jedna ze syndických válečných lodí. Nabitě částice vrazily do LZ a Odpůrce se dále otáčel, aby mohl zbraně přeměřit na jiný bod. Další salva zasáhla druhého LZ. Na poměrně krátkou vzdálenost prorazil energetický paprsek oslabenými bočními štíty a tenkým pancéřováním, pak rozerval vnitřnosti syndických lodí na kusy.

Vraky dvou LZ stále letících rychlostí větší než 0,1 světla letěly dál, ale už nezrychlovaly. Už to nebyly funkční válečné lodě, už neohrožovaly Titána ani žádnou další alianční loď.

Ale Geary se soustředil na třetího lovce-zabijáka, na kterého se Odpůrce zaměřil přímo předí. Pocítil známé napětí, jako kdyby displej zobrazoval události v reálném čase, ačkoli světlo nesoucí informace o událostech bylo přes minutu staré. Na displeji byla vidět masivní zářící koule, která vyskočila z Odpůrce a zamířila přímo ke zbývajícím LZ. Koule jako by při kontaktu se štítem nepřítele na chvíli zaváhala, ale pak prorazila oslabenou bariérou a zasáhla loď. Ta prostě zmizela. Celá třetina lodě během jediného okamžiku úplně zmizela a zbytek se rozletěl do všech směrů, jednotlivé kusy odvržené sekundárními explozemi.

"Co to sakra bylo?" zašeptal Geary.

Kapitánka Desjaniová vycenila zuby: "Nulové pole. Dělá přesně to, co jeho jméno tvrdí. Dočasně vynuluje silnou jadernou interakci, která drží atomy pohromadě."

"To si děláte legraci."

"Ne."

Ukázala na pozůstatky lovce-zabijáka a pokračovala: "Uvnitř nulového pole přestanou držet atomy pohromadě. Hmota se prostě rozpadne."

Geary na ni chvíli zíral, pak znovu na displej. Hmota. Hmota tvořící loď a hmota tvořící její posádku. Rozpadla se a zmizela. Nejen že jsou mrtví, vypařili se, zmizeli.

"Má každá loď takové nulové pole?"

"Ne. Jen velké bitevní lodě a pouze některé."

Zuřivý úšklebek Desjaniové povadl.

"Jsou to relativně nové zbraně, mají krátký dosah a dlouho se nabíjí. Vím, proč vystřelil ve chvíli, kdy to udělal. Jinak by LZ nedostal. Ale nejspíš už z nulového pole nestihne podruhé vystřelit, a i tak pochybuji, že by mu některá ze syndických velkých lodí dovolila přiblížit se na dostřel."

"Dokáže štít něco takového zastavit?"

"Dost silný ano."

Ted' se tvářila frustrovaně.

"Nulové pole není možné vytvořit, pokud jste v dostatečně silné gravitační studni, a je možné udržet je nabitě jen na krátkou chvíli, než musíte vystřelit. Kvůli tomu se nám je zatím nepodařilo nasadit proti syndickým planetárním cílům."

"Planetárním cílům? To chcete říct proti planetám?"

Frustrace se na chvíli změnila na podrážděnost, než se Desjaniová dokázala ovládnout.

"Samozřejmě."

Samozřejmě. Zasažení obydlené planety něčím, co ji rozerve na částice, byla "samozřejmost".

Co se s lidmi stalo? Jak mohou litovat, že nedokáží takto ničit celé světy?

Gearyho pozornost opět upoutal Odpůrce. Pokusila se kolem něj proniknout další skupina LZ, ale alianční loď se znovu otočila, s pohyblivostí, která se k její velikosti nehodila, takže se většina baterií pekelných kopí mohla zaměřit na trasu jednoho LZ. Lovec-zabiják narazil čelně do soustředěné salvy, jeho čelní štíty zazářily a selhaly, takže pekelná kopí prostřelila celou loď od přídě až k zádi a změnila ji na hromadu rychle letícího smetí.

Kapitánka Desjaniová ukázala prstem a upozornila Gearyho na to, že Odpůrce páčil přeludy tak rychle, jak to jen vrhače dokázaly. Zbývající LZ sundal první přeludy aktivní ochranou, ale další torpéda pronikla, zasáhla štíty a prorazila díry do lodí. Během několika okamžiků byl i tento LZ vyřazen z boje.

"To byla většina jejich zbývajících přeludů, kapitáne Geary," upozornila ho Desjaniová. "Kapitán Odpůrce používá vše, co má, aby čelní lodě Syndiků zastavil."

Geary pomalu přikývl a snažil se neodhalit pocity. Nechává si sakra málo na další protivníky. Ale pak už na tom nebude záležet, že? Ne z celkového pohledu, pro který je kriticky důležité dostat Titána pryč ze systému. Ztracený celkový pohled. Ztracení Syndikové.

Chvilí studoval směrové vektory, pro které si už s prvními pěti LZ vyvinul odhad, a viděl odpověď.

"Možná to dokázal."

"Ale ještě ne," řekla Desjaniová.

Další vlna LZ narazila do salvy kartáčových střel a pekelných kopí. Zmatkem dokázalo proniknout několik přeludů a udeřit do syndických štítů, ale čtyři lovci-zabijáci z pěti prorazili. Nicméně tři výrazně zpomalili, ztratili rychlost nárazy střel a kvůli poškození pohonných systémů nedokázali dosáhnout maximálního zrychlení. Čtvrtý zjevně vyplýval spoustu munice, jen aby se dostal kolem Odpůrce.

"Dokázal to," prohlásila Desjaniová zvýšeným hlasem. "Doporučuji vám přikázat Titánově eskortě udeřit na vedoucí LZ několika přeludy ze zadních vrhačů. LZ to nedokáže přežít, aniž by uhnul z kurzu, ne po tom, co byl poškozen průletem kolem Odpůrce. A pokud uhe, nestihne se dostat k Titánu dřív, než skočí."

"Dobrá. Přikážete jim to, prosím."

Neposlouchal, jak Desjaniová předala rozkaz, místo toho sledoval, jak další lovci-zabijáci, tentokrát s podporou lehkých křižníků, dorazili k Odpůrci a udeřili na alianční loď, zatímco prolétali kolem. Ačkoli se syndické lodě

pohybovaly tak rychle, že měly pohled na vnější vesmír deformovaný, utrpěl Odpůrce další poškození a kvůli celkovým škodám nemohl manévrovat tak rychle, aby se vyhnul střelám zaměřeným Syndiky na jeho odhadovanou pozici. Odpůrce vypálil ještě jedno nulové pole, ale lehký křižník, na který bylo pole zaměřeno, uhnul stranou a utrpěl jen slabý zásah do štítu.

Bitva se teď odehrávala sedmdesát světelných sekund od Neochvějného. Displeje dokázaly Gearymu říct jen to, co se odehrálo před minutou a deseti sekundami, ale Geary přesně věděl, jaké to je v tuto chvíli na Odpůrci. Byl ve stejné situaci, ačkoli stál proti menší přesile. Spotřebovatelné zbraně, kartáče a přeludy, už došly. Štíty lodě neustále plály ve všech směrech, jak nepřátelská palba vysávala a ničila vnější ochranné vrstvy. Pak přijdou občasné nárazy do trupu, jak štíty utrpí bodové selhání, náhodné údery kladiva drženého slepým obrem. A po chvíli štíty selžou úplně. Baterie pekelných kopí budou pálit dál a postupně nebo ve skupinách budou odpadávat, jak jejich zdroje energie přestanou fungovat. A kovové koule a plasmová kopí budou prorážet trup z jedné strany na druhou a ničit vše na své dráze.

"Odpůrce vypouští záchranné moduly."

Začínalo být těžké říct, co přesně se děje. Během bitvy byla do prostoru vyvržena spousta trosek, které částečně zakrývaly výhled. Ale systémy Neochvějného přesto dokázaly zachytit majáky záchranných modulů vypouštěných z Odpůrce. Systémy Neochvějného automaticky vypočítávaly zachytitelné trajektorie k modulům a říkaly Gearymu, co je potřeba udělat, pokud by chtěl přežít z Odpůrce vyzvednout. Zíral na zobrazené trajektorie, viděl, kolik z nich se protíná s davem blížících se lodí syndické flotily, a věděl, že teď lodníkům v modulech nemůže pomoci. Až hlavní bitva skončí, Syndikové je vyzvednou a odsoudí k doživotnímu pobytu v syndických pracovních táborech. Ale nezapomenu na slib, který jsem ti dal, Michaeli Geary. Pokud to bude v lidských silách, jednoho dne je zachráním. Syndické lodě prolétaly kolem Odpůrce téměř neustále, žádná z nich nezabrzdila, aby bojovala, pouze během průletu střílely a kvůli svému počtu snadno převládaly nad osamělou alianční lodí. K Odpůrci se přiblížily i těžké křižníky a přidaly palebnou sílu ke zbraním bušícím do ochromeného Odpůrce.

"Před sedmdesáti pěti sekundami přestal Odpůrce střílet. Všechny zbraně byly zřejmě vyřazeny nebo zničeny."

Geary pouze přikývl, nevěřil svému hlasu natolik, aby si troufl promluvit. Z vraku stále vylétaly záchranné moduly, ale bylo jich příliš málo.

"Zachytili jsme iniciační signál pro přetížení jádra z Odpůrce."

"Jak dlouho bude trvat, než jádro exploduje?"

Geary ten hlas nejdřív nepoznal, až po chvíli si uvědomil, že promluvil on sám.

"To není jisté. Totéž platí i pro intenzitu exploze. Nevíme, jak moc bylo jádro poškozené."

"Rozumím."

Odpůrce už je možná zničený, jen se světlo nesoucí informaci o explozi ještě nedostalo k Neochvějnému. Brzy to bude vědět jistě. Geary se od bitvy na chvíli odpoutal a díval se, jak lodě alianční flotily prchají ke zvláštní oblasti gravitační studny kolem hvězdy, kde byly správné podmínky umožňující přechod do skokového vesmíru, ve kterém byly hvězdy vzdálené jen několik týdnů či měsíců cesty.

"V plánu komandérky Cresidové bylo uvedeno, že dnešní lodě dokáží skákat při rychlosti nula celá jedna světla."

"Správně," řekla Desjaniová. "Skokové systémy se na tuhle úroveň dostaly ještě před tím, než objev hypersítě zastavil v téhle oblasti další výzkumy."

"Dobře," komentoval to Geary nevýrazně. "Žádná z našich lodí nebude muset kvůli skoku brzdit."

Titán už tam skoro byl. Pohybové vektory vedoucích syndických lodí se k němu zoufale snažily dostat. Nejbližší syndický LZ, ten, který se stěží dostal kolem Odpůrce, se rozletěl na několik velkých kusů, když do něj udeřily přeludy z Titánovy eskorty. Ostatní syndické lodě se marně snažily dostat k velké alianční lodi a zastavit ji, ale loď i s eskortou zmizela při skoku vesmírem. Další vedoucí syndické jednotky, všechno lehké, se začaly rozpadat, jak se dostaly pod ostřelování těžkých lodí Aliance, které ještě neskočily. Přeživší lovci-zabijáci zabrzdili a prudce změnili směr v naději, že se jim podaří ochromit další alianční lodě dřív, než stačí skočit, a přitom pokus přežít.

Geary se zahleděl zpět. Odpůrce byl pryč. Místo jeho smrti označovala rozptylující se zóna trosek a plynů uprostřed blížící se syndické flotily. Nechť tě vedou žijící hvězdy a tví předkové tě přivítají, Michaeli Geary. Buď sbohem, dokud se na tom místě znovu nesetkáme.

"Všem zbývajícím lodím. Skočte, jakmile to bude možné. Opakuji. Skočte, jakmile to bude možné. Ted', ted', ted'."

3.

Skokový vesmír se vůbec nezměnil. Geary věděl, že změnu neměl očekávat (co je lidské století oproti délce života vesmíru?), ale strašila ho myšlenka, že bude nový systém hypersítě nějak viditelný v prázdnotě. Místo toho skokový vesmír nabízel jen ten samý výhled na nekonečnou čern, která jako by se chystala zesvětlát na tmavě šedý odstín. Obrovskou prázdnotu občas zdobily světelné skvrny, nedržící se žádného známého vzoru a představující něco, co bylo neznámé i dnes.

"Mezi lodníky se tvrdí, že ta světla jsou domovy našich předků."

Geary se podíval na kapitánku Desjaniovou: "To se říkalo i za mých časů."

Neměl náladu na rozhovor, ale cítil, že by s ní mluvit měl. Našla si čas, aby za ním zašla do velké kabiny, která kdysi patřila admirálu Blochovi a teď byla Gearyho domovem. Geary nedodal, že od své záchrany se nemohl zadívat do šedého nekonečna skokového vesmíru, aniž by ho nezačaly bolet kosti, jako by je nechtěl ledový chlad hibernace nikdy opustit. Desjaniová chvíli zírala na displej, než znovu promluvila: "Podle některých lodníků jste tam byl. Ve světle. Že jste tam čekal až dodnes, do doby, kdy vás Aliance nejvíce potřebovala."

Začal se smát, nemohl si pomoci, i když sám ve svém smíchu jasně slyšel námahu, kterou ho to stálo.

"Myslím, že kdybych měl na výběr, tak bych se teď nevracel."

"No, říká se, že jste si tu dobu nevybral. Říká se, že vás bylo potřeba."

"Ano."

Geary se přestal smát a upřeně se na ni zadíval. "Co si myslíte vy?"

"Chcete slyšet pravdu?"

"Nikdy od vás nebudu chtít slyšet nic jiného."

Desjaniová se usmála.

"Dobře. Myslím, že pokud by měli předkové přímo zasáhnout do dnešních událostí a pokud by se rozhodli přivést vás teď do této flotily, byla by to velmi dobrá věc."

"Kapitánko, pokud jste si toho ještě nevšimla, nejsem Black Jack Geary, o kterém jste se učila ve škole."

"Ne," souhlasila. "Jste lepší."

"Cože?"

"Myslím to vážně."

Kapitánka Desjaniová se předklonila a zdůraznila další slova gestikulací jednou rukou.

"Legendární hrdina dokáže inspirovat, ale když jde o konkrétní akci, nepomůže. Nejsem si jistá, jestli by Black Jack Geary, o kterém jsem tolik slyšela, vyvedl naši flotilu ze syndického domovského systému. Vy jste to udělal."

"Protože si všichni myslíte, že jsem Black Jack Geary!"

"Ale to vy jste! Kdybyste nebyl, pak by ti z nás, kteří by náhodou přežili, právě mířili do syndických pracovních táborů. Víte, že je to pravda. Kdybyste tam nebyl, flotila by byla zničená."

Geary se znechuceně zašklebil.

"Předpokládáte, že by nikdo nezkusil situaci vyřešit. Vy, nebo třeba kapitán Duellos."

"Kapitáni Faresová a Numos jsou oba služebně starší než já či kapitán Duellos. Nenásledovali by nás. Možná by pár z nás napadlo zkusit útek ke skokovému bodu, ale ne tolik, abychom měli šanci přežít dlouhou cestu domů. Ne, flotila by se rozpadla a zemřela postupně loď po lodi."

Desjaniová se zamračila a pak se znovu usmála.

"Tomu jste zabránil."

Geary pokrčil rameny a vyhnul se přímé odpovědi: "Říkala jste, že pro mě něco máte?"

"Ano. Dostali jsme zprávu od komandérky Cresidové ze Zuřivého."

Zmateně se na ni zadíval.

"Odeslanou těsně před skokem?"

"Ne. Prostředky ke komunikaci ve skokovém prostoru jsme vyvinuli už před nějakou dobou. Nemůžeme je používat k náročným datovým přenosům, ale jednoduché zprávy posílat můžeme."

"Ach."

Přemýšlel chvíli o "už před nějakou dobou", než si uvědomil, co jeho dotaz vyvolalo.

"Copak komandérka Cresidová chce?"

Desjaniová podala Gearymu datový zápisník. Podíval se na něj a přečetl si krátkou zprávu.

"Chce rezignovat na svou hodnost?"

Desjaniová zavrtěla hlavou, když se na ni Geary podíval.

"Nečetla jsem tu zprávu, kapitáne Geary. Byla označená jako osobní pro vás."

"Ach."

Musím takhle přestat vzdychat. "No, přesně to udělala. Chce rezignovat kvůli Odpůrci." Když to jméno vyslovil, nedávná vzpomínka na něj zapůsobila jako úder do břicha. "Ale vy jste přikázal..."

"Kapitán Odpůrce se přihlásil dobrovolně," prohlásil Geary a i jemu samotnému připadal jeho hlas deprimovaný.

"Chce rezignovat, protože plán, který dala dohromady, vyžadoval obět' další lodi, aby mohl Titán skočit pryč."

Geary zíral na zápisník a přemýšlel, jestli potřebuje další dávku léků, nebo jestli jen reaguje na stres z přemýšlení o tom, co se nepovedlo a kolik je to stálo. Snažila se. Zatímco ostatní seděli a plánovali vlastní pohřby, nabídla mu Cresidová plán. Myslím, že Michael Geary ji měl v oblibě: A já ten plán schválil. Já.

"Nemyslím, že existovala jiná cesta, jak dostat Titána pryč. Ne s tím, s čím mohla pracovat."

Desjaniová ho sledovala a nic neříkala.

"Můžu tady napsat vlastní odpověď?"

"Ano," odpověděla. "Samozřejmě čím kratší, tím lepší."

Geary uchopil stylus a napsal: "Komandérce Cresidové, ASN Zuřivý. Žádost zamítnuta. Stále máte mou plnou důvěru. S úctou John Geary, kapitán, ASN."

Podal elektronický zápisník Desjaniové, která se na něj tázavě zadívala. Geary ji naznačil, že si má odpověď přečíst.

Udělala to a pousmála se.

"Přesně to jsem od vás očekávala, pane."

Geary ji sledoval a cítil prázdnotu, která ho pohlcovala. Všechno, co dělám, si interpretují jako něco, co by očekávali od Black Jacka Gearyho. Nebo od někoho ještě lepšího, než je legendární Black Jack Geary! Předkové, spaste nás. Proč mě nemůžou vidět takového, jaký jsem? Ale na druhou stranu, jak moc znám já je? Ještě jednou se zadíval na kapitánku Desjaniovou, snažil se ji vidět, jako by se setkali poprvé.

"Jaké je vůbec vaše křestní jméno?"

Krátce se usmála a odpověděla: "Tanya."

"Myslím, že jsem se nikdy se žádnou Tanyou nepotkal."

"Jednu dobu to bylo docela populární jméno. Víte, jak to chodí. V mé generaci je spousta žen jménem Tanya."

"Jo. Jména přicházejí a odcházejí, co? Odkud jste?"

"Z Kosatky."

"Vážně? Na Kosatce jsem byl."

Zdalo se, že tomu Desjaniová nevěří.

"V systému, nebo na povrchu?"

"Na povrchu."

Objevily se vzpomínky a zanechaly po sobě příjemné teplo.

"Tehdy jsem byl mladý důstojník. Moje loď byla odeslána na Kosatku v rámci alianční delegace na královskou svatbu.

Opravdu velká událost. Připadlo mi, že se z toho celá planeta zblázní, a dělali, co mohli, abychom se tam cítili co nejlépe.

Nikdy jsem nedostal tolik pití a jídla zadarmo."

Geary se na ni usmál a pak si všiml nechápavého výrazu.

"Předpokládám, že se ta událost do dějin nijak výrazně nezapsala."

"Och ne. Asi ne."

Desjaniová se zdvořile usmála.

"Kosatka se už o královskou rodinu nestará tolik jako kdysi."

Geary přikývl a snažil se zachovat na tváři úsměv.

"Řekl bych, že včerejší nezapomenutelná pompézní sláva rychle vybledne."

"Ale i tak, nejsem si jistá, jestli si někdo pamatuje, že jste byl na Kosatce. To je něco zvláštního. Líbilo se vám tam?"

Jeho úsměv byl na chvíli zase upřímný.

"Jo. Nepamatuji si na žádnou zvláštní scénérii nebo tak něco, ale připadalo mi to jako příjemné, přátelské místo. Pár členů z posádky mluvilo o tom, že by se tam odstěhovalo, až půjdou do důchodu."

Donutil se k hlasitému smíchu.

"Vsadím se, že i to se změnilo."

"Ne tolik. Nebyla jsem doma hodně dlouho, ale tak si to taky pamatuju."

"Jistě. Je to váš domov."

Chvilí seděli mlčky a pak Geary ztěžka vydechl.

"Tak... jaký je domov?"

"Pane?"

"Domov. Aliance. Jaká je?"

"Je to pořád... Aliance."

Zavrtěla hlavou a najednou vypadala mnohem starší a unavenější než před pár okamžiky.

"Je to hodně dlouhá válka. Spolykala tolik peněz na nové lodě, nové obranné systémy, nové pozemní jednotky. A tolik mladých lidí. Dohromady byly naše světy bohaté, ale pomalu se to ztrácí."

Geary se zamračil a sklopil pohled, nechtěl se jí teď dívat do očí.

"Řekněte mi pravdu. Vyhrávají Syndikové?"

"Ne!"

Odpověď přišla tak rychle, až si Geary pomyslel, že musí vycházet spíše z víry než profesionální analýzy.

"Ale my také ne," uznala Desjaniová. "Je to příliš těžké. Boj na obrovské vzdálenosti, obě strany se dokáží rychle vzpamatovat ze ztrát a vybudovat nové jednotky, rovnováha ve výzbroji."

Desjaniová si povzdychla.

"Už dlouho jsme v patové situaci."

Patová situace. Dávalo to smysl, přesně z těch důvodů, které Desjaniová uvedla. Aliance i Syndikát byly příliš velké, než aby mohla být jedna strana úplně poražena dříve než během několika staletí války.

"Proč vůbec Syndikát začal válku, v níž nelze zvítězit?"

Desjaniová pokrčila rameny.

"Víte, jací jsou. Korporační stát vedený diktátory, kteří se prohlašují za služebníky lidí, jež zotročují. Svobodné světy Aliance představovaly pro diktátory Syndikovaných světů neustálou hrozbu, byl to jasný příklad, že reprezentativní vláda a osobní svoboda mohou koexistovat s větším bezpečím a prosperitou, než o jaké se kdy mohlo Syndikům snít. Proto se federace Trhliny a Calasská republika nakonec přidaly k Alianci. Pokud by Syndikové uspěli ve zničení Aliance, zaútočili by pak na zbývající svobodné světy."

Geary přikývnul.

"Syndická vláda se vždy bála revoluce na některé ze svých planet. Proto na nás zaútočili? Protože změnili Alianci z atraktivní alternativy na válečnou hrozbu, což byl jediný způsob, jak si zachovat kontrolu nad vlastní populací?"

Tentokrát se Desjaniová zamračila, ale pak pokrčila rameny.

"Asi ano, pane. Abych pravdu řekla, válka začala dávno. Nikdy jsem nestudovala konkrétní politické detaily. Mně a všem ostatním v dnešní Alianci záleží jen na tom, že na nás Syndikové provedli ničím nevyprovokovaný útok. Nebo spíše na naše předky. Nemůžeme jim dovolit, aby na tom vydělali."

"A vydělali na tom?" zeptal se Geary.

"Nevím o tom," odpověděla Desjaniová s potěšeným úšklebkem. Pak ale její úsměv vybledl. "My samozřejmě také ne, to snad není třeba dodávat."

"Nikdo nevydělává a nikdo nemůže vyhrát. Proč tedy neskoncovat se zabíjením? Proč nezačít vyjednávat?"

Pruďce škubla hlavou a upřela na něj nevěřící pohled.

"To nemůžeme!"

"Ale pokud ani Aliance, ani Syndikové nemohou vyhrát..."

"Nemůžeme jim věřit! Nesplní podmínky žádné dohody. To víte. Útok, který jste kdysi dávno odrazil, byl překvapivý úder, nevyprovokovaná rána do zad! Ne!"

Zavrtěla hlavou, tentokrát vztekla.

"Vyjednávání je se stvůrami, jako jsou Syndikované světy, nemožné. Musíme je rozdrtit, aby se jejich zlo nešířilo dál a nezpůsobovalo vraždy dalších nevinných. Bez ohledu na následky."

Znovu sklopil hlavu a přemýšlel, co století válčení udělalo nejen s ekonomikou, ale i s lidskou myslí. Desjaniová má asi pravdu, že přesné důvody syndického útoku už teď nejsou důležité. Ale musím si zapamatovat, že bych si to měl někdy vyhledat. Zkusit zjistit, co přesně způsobilo tuhle válku, a neházet ji jen na nemorální povahu syndických vůdců. Ne že by Syndikové nepředvedli, že jsou schopní hrozných zvěrstev. Admirál Bloch by rozhodně mohl dosvědčit, že je vyjednávání s nimi zbytečné. Ale pokud nemůže ani jedna strana vyhrát a ani jedna strana vyjednávat, odsuzuje to všechny, dobré i zlé, k nekonečné válce. Geary střelil pohledem po Desjaniové a všiml si, že ho sleduje s klidnou jistotou. Je si jistá, že s ní souhlasím, protože jsem přece legendární Black Jack Geary, že? Jako by mu kapitánka Desjaniová dokázala číst myšlenky, přesně v ten okamžik přikývla.

"Vidíte, jak je důležité, abychom se dostali domů. Úder na domovský svět Syndiků mohla být možnost, jak konečně zvrátit rovnováhu. Nevyšlo to, ale pokud se dokážeme vrátit s klíčem syndické hypersítě domů a zkopírovat ho, stane se situace Syndiků neudržitelná. Budou muset buď vypnout hypersíť, nebo riskovat, že dokážeme kdykoli zaútočit na jakékoli místo na jejich síti."

Geary přikývl.

"A pokud vypnou hypersíť, bude moci Aliance přesouvat síly mnohem rychleji než Syndikové, takže budeme moci koncentrovat své síly a postupně drtit Syndiky na místech, která si vybereme, zatímco oni nebudou mít možnost nás nijak odchytil. Sotva si dovedu představit, jakou ekonomickou výhodu tím Aliance získá. Proč riskovali a dali nám svůj klíč?"

Desjaniová se zatvářila znechuceně.

"Z jejich pohledu to vypadalo, že plán nemůže selhat. Ukázali nám lákavou návnadu, syndický domovský systém, nabídli nám klíč přes domnělého zrádce a pak nás chytli do pasti tak daleko od domova, že jsme nemohli mít šanci uniknout."

Vesele se ušklíbla.

"Ale nevěděli, že máme zpátky vás." Pro dobro žijících hvězd. Ale když už s tím přišla... "Jak jste mě našli? Po takové době? Proč mě nenašel nikdo jiný?"

Tyhle otázky ho samozřejmě napadly už dřív, ale nikdy se na ně nesnažil najít odpovědi, nechtěl se soustředit na události, které ho oddělily od jeho vlastního času a zanechaly ho mezi těmito cizinci.

Desjaniová ťukla na stolek mezi nimi a vyvolala zobrazení hvězdných systémů.

"Věděl jste, že můžete udělat tohle? Vaše poslední bitva, promiňte, to, co jsme považovali za vaši poslední bitvu, se odehrála tady."

Ukázala na obyčejnou hvězdu.

"Grendel."

Geary přikývl a přejel prstem po linii hvězd.

"Byl součástí standardní tranzitní trasy. Proto můj konvoj letěl kolem."

"Ano. Ale bylo to také blízko syndickému vesmíru, proto měl konvoj eskortu, správně?"

Geary přikývl a sledoval, jak Desjaniová ukazuje na okolní hvězdy.

"Mohli skočit přímo do grendelského systému. Což udělali, když na vás zaútočili."

Chvilí seděla mlčky.

"Po bitvě, alespoň pokud vím, jsme systém prohledali, ale syndické lodě neustále skákaly do systému a ven v naději, že odchyty další lodě. Všechno se dělalo za bojových podmínek, další bitvy zanechávaly v systému více a více volně letících trosk a nakonec byl Grendel v podstatě opuštěn až na několik automatických varovných systémů, které nám měly dát vědět, pokud by se tudy Syndikové pokusili prorazit. Dávalo smysl raději skákat bezpečně přes Beowulf, Caderock a Reseat než riskovat srážky v Grendelu."

Další pokrčení ramen.

"A když byla vybudována hypersíť, nebylo třeba dělat ani to."

Geary zíral na displej a měl pocit, jako by ze zdi kolem vycházel chlad a snažil se ho znovu pohltnout, když přemýšlel o desetiletích, která jeho záchranný modul strávil volným pádem v systému, kde byly jinak jen trosky mnoha bitev.

"Ale vy jste přes Grendel nakonec letěli."

"Ano. Potřebovali jsme skočit do syndického systému vybaveného jejich branou a Grendel pro nás představoval vhodný startovní bod. Izolovaný, klidný, prázdný."

Přejela prstem od zobrazení osamělé hvězdy.

"Naše senzory jsou lepší, citlivější, než bývaly. Všimly si energie používané vaším záchranným modulem a drobné dávky tepla, kterou vytvářel. Mohla to být špatně zamaskovaná signatura syndické špiónážní sondy, takže jsme to prozkoumali."

Desjaniová stiskla rty.

"Lékaři flotily odhadovali, že už vám v nejlepším případě zbývalo jen několik let hibernace, než by byla energie v modulu vyčerpána."

Ledový mráz se do něj opřel plnou silou a pokusil se mu zmrazit vzduch v plicích.

"To jsem nevěděl."

"Moduly nemají tak dlouhou plánovanou životnost. Vydržel jste tak dlouho jen proto, že jste byl jediný na palubě."

Kdyby tam s vámi byl další trosečník, využívající energii potřebnou k přežití..."

"To jsem měl ale štěstí."

Desjaniová se mu zadívala do očí.

"Je spousta takových, kteří to nepovažují jen za štěstí, kapitáne Geary. Bylo zapotřebí velké shody okolností, abyste skončil na palubě téhle lodi živý zrovna ve chvíli, kdy vás Aliance potřebovala. Když jsme vás potřebovali nejvíc." Skvělé. Další důkaz pro ty, kteří věří, že mě poslaly žijící hvězdy, abych... abych udělal co? Očekávají, že "jen" nějak zavedu tuhle flotilu do bezpečí, nebo je to počátek jejich snů? Jak je přesvědčím, že tomu tak není? A co se stane, až zjistí, že jsem jen obyčejný muž, se kterým si osud zahrál nepěknou hru? Geary si uvědomil, že ho Desjaniová starostlivě sleduje. "Copak? Je něco špatně?"

"Ne! Jen... byl jste tak dlouho zticha, na nic jste se nedíval. Dostala jsem o vás trochu strach."

Poslední dávka léčiv už zjevně přestává zabírat, nebo byl ten rozhovor více, než dokázaly léky zvládnout.

"Asi si potřebuju trochu odpočinout."

"Není důvod, proč to teď neudělat. Čekají nás tři týdny letu skokovým vesmírem ke Corvu. Spousta času, abyste se dal dohromady."

Desjaniová se na krátkou chvíli zatvářila provinile.

"Lékaři vás chtějí zase vidět, jakmile to bude možné. Měla jsem vám to vyřídit."

To se vsadím, že mě chtějí vidět. Bude líp, když se jim vyhnu, nebo když za nimi zajdu?

"Díky. A díky za vše ostatní, Tanyo. Jsem rád, že jsem na palubě Neochvějného."

Bylo úžasné, jak se tvář kapitánky Desjaniové proměnila, když se usmívala.

"To já také, kapitáne Geary."

Seděl nehybně ještě několik minut poté, co odešla, nedokázal v sobě najít fyzickou ani mentální energii, potřebnou k děláni čehokoli jiného. Tři týdny ke Corvu. Není to dlouho, ale je to úplná věčnost pro flotilu lodí, kterým připadalo, že je čeká už jen několik hodin života.

Někdo mu převlékl postel, což ušetřilo Gearymu dilema, zda požádat, aby mu dali nové povlečení, nebo zda spát na ložním prádle admirála Blocha. Spal dlouhou dobu, neklidným spánkem plným živých snů, na které si během krátkých chviliek vědomí nedokázal vzpomenout.

Nakonec vstal, neschopný spát v tlumených zvucích vyvolávaných Neochvějným a jeho posádkou, pronikajících i do dobře izolované kajuty. S vděčností si uvědomil, že se cítí silnější, snažil se ignorovat vše, co vypadalo jako osobní majetek zesnulého admirála Blocha, a našel několik neotevřených potravinových tyčinek, které byly podle všeho stejně staré jako on.

Na jídlo neměl moc chuť, takže mu tyčinky na malou snídani bohatě stačily.

Co teď? Teď měl k dispozici přepych dostatku času. Alianční flotila ve skokovém vesmíru stráví týdny. Mohl by zjistit něco málo o tom, co se událo od doby, kdy vlezl do záchranného modulu a zahájil dlouhý spánek. Z toho, co zatím viděl a slyšel, by mu nedávná historie nepřipadala jako příjemné počtení, ale musel to vědět, aby mohl pochopit cizince, kterým teď velí.

Jak se ukázalo, moderní verze lodníkovy manuálu obsahovala kapitulu, která celkem slušně shrnovala události od jeho "posledního boje".

Geary rychle přeskočil popis toho, co byla kdysi jeho poslední bitva. Nikdy se necítil dobře, když slyšel jen zběžnou chválu své osoby, takže myšlenka na pročítání uctivého popisu jeho akcí u něj téměř vyvolala nevolnost. Zvláště když si i zkušená a chladnokrevní důstojníci jako kapitánka Desjaniová zřejmě mysleli, že ho poslaly žijící hvězdy, aby nějak zachránil Alianci.

Ale jak začal číst další odstavec po příběhu "posledního boje Black Jacka Gearyho", zarazil se a zíral na datum. Téměř před sto lety. Pro mě se to stalo sotva před dvěma týdny. Pamatuji si to tak živě. Pamatuji si bitvu a všechny lidi z posádky, a jak jsem se dostal do záchranného modulu, zatímco se loď kolem mě rozpadala a smrt mi seděla na rameni. Jen dva týdny. Pro mne.

Všichni jsou mrtví. Ti, kteří zemřeli na palubě lodi, i ti, kteří se dostali pryč. Teď jsou na tom všichni stejně. Dokonce i děti těch, kteří přežili, jsou mrtvé. Zůstal jsem jenom já.

Složil si hlavu do dlaní a dlouhou dobu dokázal vnímat jen smutek.

Nakonec se Geary prokousal historií, ze které se vyklubal výčet bitev vyhraných i prohraných, popsanych tak neskonalé pozitivně, až to Gearymu připadalo, že i porážky byly součástí nějakého rozsáhlého strategického plánu. Ale takové už oficiální dějiny bývají. To, o čem mu řekla kapitánka Desjaniová, patová situace trvající desetiletí, bylo zjevně vidět, stačilo číst mezi řádky. Jak se dějiny blížily k současnosti, obsahovaly čím dál více ostrých vlasteneckých prohlášení, což Gearymu napovídalo, že je morálka považována za silně oslabenou.

Lodníkův manuál byl vždy zamýšlen jako základní příručka, takže jeho obsah nemohl potvrdit Gearyho podezření, že jsou důstojníci a posádka alianční flotily v průměru velmi mladí a minimálně vycvičení. Ale jako velitel flotily si mohl otevřít jakýkoli osobní soubor, který chtěl, a ty, které si náhodně pročítal, podezření potvrzovaly. Většina personálu ve flotile měla bolestivě málo zkušeností. Bylo pár takových, kteří přežili díky štěstí nebo vrozeným schopnostem, a věděli, co dělají, ale tvořili výraznou menšinu. Každé z velkých vítězství, oslavovaných dějinami, jež Geary přečetl, si zjevně vyžádalo vysokou daň. Ačkoli se oficiální historie nezmiňovala o důsledcích porážek, Geary předpokládal, že i ty stály Alianci množství lodí i lidí.

Uvažoval, jak je možné, že důstojníci typu kapitána Numose či kapitánky Faresové přežili, zatímco tolik ostatních zemřelo. Neměl sice moc příležitostí se s nimi seznámit, ale nedospěl k názoru, že by byli nějak výrazně schopní.

Podezřívav je, že jsou jako někteří důstojníci, které dříve znal, takoví, co vždycky dokázali rizika přesunout na někoho jiného. Takoví, kteří tvrdě pracovali na svém image, ale vyhýbali se čemukoli, co by je nebo jejich image mohlo ohrozit.

Ale neměl důkaz, takže prozatím mohl jen sledovat Numose a Faresovou v naději, že některý z nich jeho podezření vyvrátí nebo potvrdí.

Jelikož už zdržoval tak dlouho, jak to jen šlo, zatvrdil se a vyvolal si záznam komandéra Michaela Gearyho. Přesně jak předpokládal, a jak bylo vidět ze způsobu, jímž jeho prasynovec velel lodi, patřil Michael Geary mezi zkušené a schopné přeživší. A ne proto, že by se akcím vyhýbal. Michael Geary opravdu strávil celý život snahou dodržet hrdinské standardy Black Jacka Gearyho. Nakonec to dokázal, když padl v bitvě.

Spousta amatérů a pár takových, kteří dokáží přežít. Ne všichni dokázali přežít válku, co trvala tak dlouhou dobu, pouze občas přerušenou dočasným příměřím, se kterým obě strany souhlasily jen proto, aby mohly nahradit výjimečně velké ztráty.

Musím s těmi lidmi mluvit. Geary zíral na dveře kajuty, vděčný za ochranu, kterou mu nabízely, ale také mu bylo jasné, že se zde nemůže schovávat věčně. Musím je poznat, zjistit, jak dokáží vydržet pod tlakem. Podle těch, které jsem zatím poznal, se budou snažit nějakou dobu kvůli své iracionální víře ve mne, ale co se stane, až udělám několik chyb? Poté co jasně prokážu, že nejsem mýtický Black Jack Geary, ale jen komandér John Geary, povýšený do hodnosti kapitána po své "smrti", a vím houby, co mám dělat nebo jak dostat tuhle flotilu domů. Co pak? Jediný způsob, jak získat odpověď na otázku, bylo vyjít za dveře kabiny.

Několik dalších dnů trávil Geary přibližně polovinu času studiem a druhou polovinu procházením se Neochvějným. Dal si za cíl projít každou částí lodě, když už pro nic jiného, tak aby se ukázal posádce, což považoval za důležité pro morálku. Také zoufale chtěl, aby v něm uviděli člověka, než zase prokáže, že není neomylný, ale nebyl si jistý, jestli v tomhle ohledu uspěl.

Při jedné takové procházce zastavil u oblasti, ve které se nacházel projektor nulového pole Neochvějného. Obsluha nulového pole postávala s úsměvy kolem Gearyho, který zíral na masivní kompaktní zařízení. Něco na velikosti a tvaru zbraně mu připomínalo mýtického obřího trola, spočívajícího na tlapách a číhajícího, až se kořist dostane dost blízko. Geary se pokusil zakrýt pochybnosti a usmál se na obsluhu.

"Je zbraň připravená k nasazení?"

"Ano, pane!"

Poddůstojník obsluhy, který vypadal tak mladě, až Geary pochyboval, že se holí, majetnický na monstrum položil ruku. "Je ve vynikajícím stavu. Provádíme kontrolu každý den, přesně podle předpisů, a pokud něco vypadá jen trochu mimo určené hodnoty, postaráme se, aby se to opravilo."

Další členka obsluhy promluvila stejně pyšným tónem jako její nadřízený: "Budeme připraveni, kapitáne. Každá syndická loď, která se dostane na dostřel, se pořádně rozmlží."

Gearymu chvíli trvalo, než si uvědomil, že "rozmlžení" se musí týkat toho, co se stane po zásahu nulového pole, které změní cokoli a kohokoli v dosahu na mlhu subatomických částic. Nějak se mu podařilo odpovědět úsměvem a přikývnutím. Střelci zbraně milovali. Vždycky takoví byli a nejspíš i budou. Proto byli střelci. A předkové věděli, že flotila potřebuje dobré střelce.

"Uvidíme, jak vám to půjde, až se nám příště připlete do cesty nějaký Syndik."

Obsluha se usmála a vítězně zapumpovala pěstmi ve vzduchu. Nemám to srdce říct jim, že pokud to bude možné, nemohu Neochvějného riskovat. Ale existuje příliš velká pravděpodobnost, že se dostaneme k syndickým lodím na dostřel, ať už se mi to bude líbit, nebo ne.

Obsluha baterií pekelných kopí nebyla až tak nadšená, ale na rozdíl od nulových polí nebyly jejich osobní hračky zbrusu nové zbraně, se kterými by si mohli hrát jako první. Geary snadno rozeznal vrhače kopí, ačkoli tyhle byly třikrát větší než zbraně, které znal.

Loďmistr, veterán velící baterii, poplácal jednu ze zbraní.

"Vsadím se, že byste si takovouhle holku nechal ve své poslední bitvě líbit, co, kapitáne?"

Gearymu se podařilo vytvarovat rty do úsměvu. "Hodila by se."

"Ne že byste ji teda potřeboval, pane," dodal poddůstojník rychle. "Ta vaše bitva... všichni o ní vědí. Tyhle dnešní krámy jsou dobré, ale loď a loďníci jako dřív už dneska nejsou."

Geary až moc dobře věděl, jaká je to pravda, ale znal i jinou pravdu. Zadíval se na matný povrch pekelného kopí a pak zavrtěl hlavou.

"Pletete se, loďmistře."

Pak přimhouřil oči na ostatní členy obsluhy.

"Tohle je jedna z výhod pozice velitele flotily. Můžu říct loďmistroví, že se plete."

Všichni se zasmáli, ale přestali, jakmile Geary promluvil odměřeným hlasem.

"Stále se ještě dělají skvělé lodě a stále jsou skvělí loďníci. Všichni jste viděli Odpůrce."

Na posledním slovu mu hlas přeskočil, ale nevadilo to, protože viděl reakce loďníků a poznal, že chápou a cítí to stejně.

"Opravíme škody na lodích, doplníme munici, a až příště narazíme na syndickou flotilu, zaplatí nám za Odpůrce stonásobně."

Zajásali. Cítil se jako podvodník, odřikávající proslovy, ve které nevěří. Ale posádka musela věřit sama v sebe, a ať už se pletla, nebo ne, věřila i v něj.

Když se otočil, aby odešel, zaslechl, jak šéf poddůstojník volá přes jásot ostatních.

"Budete pyšný, že nám velíte, Black Jacku!"

Předkové, pomozte mi. Ale Geary se otočil a promluvil, jakmile loďníci ztichli.

"Už teď jsem pyšný, že vám můžu velet."

A znovu zajásali, ale to nevadilo, protože tentokrát řekl naprostou pravdu.

Když se šel podívat na klíč hypersítě v zabezpečené oblasti, musela ho doprovázet kapitánka Desjaniová. Zařízení z poloviny tak velké jako nákladní kontejner zabíralo větší část kajuty, ve které bylo uložené. Geary ho obešel a všiml si napájecích kabelů a řídících linek vedoucích ze zařízení a do něj. Dlouze na klíč zíral a přemýšlel, jak může být něco tak normálně vypadajícího tak důležité.

"Kapitáne Geary."

Jedinou dobrou věcí na výrazu koprezidentky Viktorie Rionové byl fakt, že se zdál být jen o něco méně chladný než tón jejího hlasu.

"Paní koprezidentko."

Geary ustoupil, aby ji pustil do kajuty. Snažil se zbavit závislosti na lécích a dnes si žádné nevzal, takže se cítil ještě hůře než obvykle a rozhodně neměl náladu na návštěvníky. Ale s ohledem na její autoritu nad některými loděmi ve flotile si nemohl dovolit Rionovou vyhodit.

"Čemu vděčím za tuto návštěvu?"

Zjevně se mu nepodařilo zbavit otázku všech stop ironie, protože výraz Rionové se přesunul o pár dalších stupňů k absolutní nule. Ale vešla do jeho kajuty, počkala, až Geary zavře dveře, a pak ho mlčky sledovala.

Pokud se mě snaží znervóznit, jde jí to. Geary se snažil nenechat se Rionovou rozčilit. Měl pocit, že koprezidentka používá takové emoce k manipulaci s protivníky ve snaze, aby řekli nebo udělali něco, čeho pak budou litovat.

"Nechcete si sednout?"

"Ne."

Otočila se a došla tři kroky k zadní stěně, zjevně soustředěná na obraz, který na ní byl promítnutý. Pochopitelně to bylo dědictví po admirálu Blochovi, úžasný pohled na hvězdy, přesně to, co by se dalo očekávat v kabině lodního důstojníka. Rionová obraz zhruba minutu sledovala, než se zase otočila ke Gearymu.

"Máte rád hvězdné mapy, kapitáne Geary?"

Společenská konverzace. To nečekal a stal se ještě opatrnějším.

"Ani ne."

"Můžete to změnit. Můžete si tam nechat jakýkoli obraz z lodní grafické knihovny."

"Vím."

Odmítl dodat, že se ještě neodvážil obraz změnit, právě proto, že pro něj představoval vzpomínku na admirála Blocha. Rionová ho sledovala ještě několik sekund, než znovu promluvila: "Jaké jsou vaše úmysly, kapitáne Geary?"

Mé úmysly jsou naprosto počestné, madam. Myšlenka se mu v hlavě zjevila nečekaně, sama od sebe, a Geary musel předstírat odkašlání, aby se místo toho nezasmál.

"Promiňte. Paní koprezidentko, jak jsme již probírali dříve, mám v plánu pokusit se vrátit flotilu zpátky do aliančního vesmíru."

"Neuhýbejte otázce, kapitáne. Jsme na cestě do systému Corvus. Chci vědět, co máte v plánu udělat pak."

Kdybych si byl jistý, řekl bych vám to. Ale možná že návštěva Rionové nebyla zas tak špatná věc. Zjevně byla jeden z mála lidí na palubě, kteří neuctívali i místo, jímž prošel, zjevně byla ochotná říct mu svůj názor, a zatím to vypadalo, že má hlavu na správném místě. Jistě, nesnažila se skrýt nechuť k jeho osobě, ale na rozdíl od nepřátelství, jaké viděl u kapitána Numose a kapitánky Faresové, alespoň byla koprezidentčina nechuť pod kontrolou zdravého rozumu.

"To bych s vámi rád probral."

"Vážně?"

Z tónu hlasu i výrazu obličeje jasně zářila nedůvěra. "Ano. Zároveň bych vás rád požádal, aby tahle diskuze zůstala mezi námi. Doufám, že mě chápete."

"Pochopitelně."

Geary udělal krok ke stolu a pomalu použil nezvyklé ovládání k aktivaci displeje. Nad povrchem stolu se objevily hvězdy a pak zmizely. Geary tiše zaklel a zkusil to znovu, tentokrát zůstal displej aktivní.

"Máme několik možností."

"Možností."

"Ano."

Pokud dokáže odpovídat jen jedním slovem, já také. Geary opatrně pohnul ovládáním a hvězdy byly nahrazeny miniaturním obrázkem alianční flotily, jak by ji viděl někdo z božského nadhledu.

"V Corvu budeme mít nejspíš nějaký čas, než Syndikové vyletí ze skokového bodu za našimi zády. Alespoň pár hodin."

Rionová se zamračila a přistoupila k němu, téměř se ho dotýkala paží, ale zjevně na jeho přítomnost reagovala asi stejně, jako by reagovala na stěnu kajuty.

"Syndická flotila nás před skokem pronásledovala velmi těsně. Určitě skočí přímo za námi, hned jakmile vstoupíme do systému Corvus."

"To si nemyslím."

Geary ukázal na displej.

"Až skočíme, bude naše rozmístění takovéhle. Je to celkem slušná formace. A hlavně máme spoustu těžké palebné síly soustředěné do zadní strany formace."

"Větší palebnou sílu než Syndikové?"

Geary se rozhodl, že koprezidentce Rionové sarkasmus rozhodně nesluší.

"Lokálně ano. Když jsme skočili, snažili se Syndikové zastavit nebo zpomalit některou z našich větších lodí, aby ji mohly jejich větší lodě dohnat a zničit. Ale po skoku bude situace opačná, pokud Syndikové skočí hned za námi. Jsou

roztažení. Jejich lehké jednotky narazí přímo do našeho hlavního voje. Mohli bychom poslat pomalejší jednotky napřed, zatímco by naše nejlepší lodě zůstaly u skokového bodu a likvidovaly lehké syndické lodě hned po skoku do systému."

Odmíchl se a zavrtěl hlavou.

"Ne, nebudou nás sledovat okamžitě. Budou potřebovat chvíli na přeskupení sil. Ve formaci typu zed' nemohou skočit, protože jsou příliš daleko od sebe, krajní lodě by nebyly uvnitř skokového bodu. Odvolají LZ a další lehké jednotky, přeskupí těžké a pak..."

Pozvedla obočí: "A pak?"

"To je otázka za milion."

Geary se na ni podíval a snažil se odhadnout, jestli Rionové nebo alespoň jejímu úsudku může věřit. Ať už jí věřím, nebo ne, mohlo by ji napadnout něco, na co jsem já nepřišel.

"Rád bych věděl, co si myslíte o jedné věci."

Rionová se na něj opatrně zadívala, nedůvěru stále pevně vepsanou do tváře.

"Co si já myslím?"

"Ano, o tom, co uděláme pak."

"Než řeknete cokoli jiného, musím něco říct já. Nepřeceňujte své síly, kapitáne Geary."

Zamračil se, pocítil slabost svého těla, slabost, již opovrhoval, a také reakci Rionové na ni.

"Co přesně tím myslíte? Jsem fyzicky schopný..."

"Ne. Ne svou osobní sílu. Síly téhle flotily."

Rionová mávla rukou k zobrazení alianční flotily.

"Tohle vám poskytuje jenom základní náhled. Neřekne vám, co je uvnitř."

"Říkáte, že nemůžu věřit svým informacím?"

"Informace o flotile jsou tak přesné, jak to jen jde."

Frustrovaně zagestikulovala.

"Neznám správné slovo, které by ten problém přesně identifikovalo. Flotila je jako kus kovu, který vypadá velmi silně. Ale pokud do něj někdo udeří, až příliš snadno se rozpadne na kusy. Chápete?"

Pochopil.

"Křehká. Říkáte, že je flotila křehká. Vypadá silně, ale úder ji snadno roztrhává. Tohle myslíte?"

Rionová vypadala překvapeně. "To jsem přesně myslela."

"Ale nejde o fyzickou slabost. O chybu v konstrukci lodí nebo zbraní."

"Zjevně je vám jasné, že o tom nemluví."

A zjevně je ve vás víc, než je vidět na první pohled, koprezidentko Rionová.

"Ocenil bych vaše hodnocení."

"Vypadáte, že vás to nepřekvapuje. Upřímně řečeno, čekala jsem našťavanou reakci."

Geary jí věnoval viditelně falešný úsměv.

"Rád lidi překvapuju."

Což je jeden z důvodů, proč vám neřeknu, že rozhodně nemám v úmyslu křehkost flotily zachovat, ne pokud s tím dokážu něco udělat. Kov je možné přetavit, zakalit. Tuhle flotilu taky. Doufám. Ačkoli jestli v tom já nebo kdokoli jiný může za těchto podmínek uspět, to je druhá věc.

"Snažil jsem se poznat..."

Málem řekl "tyhle lidi", ale zarazil se včas.

"Celou flotilu. Je dobrá, ale už před nějakou dobou jsem se dozvěděl..."

Sotva před týdnem.

"Že jsou unavení."

"Tohle není typ únavy, o který by se postaral jeden zdravý spánek, kapitáne Geary."

"To vím, paní koprezidentko."

"Pokud ty lodě pošlete do velké bitvy, i za podmínek, které popisujete, mohou vás zklamat."

Geary sklopil pohled a kousl se do rtu. Toho přesně se bojím, ale nevím, jestli to neřekne i někomu jinému, pokud bych to přiznal nahlas.

"V současné době rozhodně neplánuju účastnit se velké bitvy."

"To není zrovna uspokojující prohlášení. Pro Alianci, Callaskou republiku i federaci Trhliny je kriticky důležité, aby se lodě vrátily do aliančního vesmíru!"

"To vím, paní koprezidentko."

"Musíme se vyhnout dalším ztrátám."

Geary se na ni vztekle zadíval.

"Paní koprezidentko, navzdory tomu, čemu zjevně věříte, nemám ve zvyku ztrácet lodě a životy lodníků, jako by to byly drobné, které mi překáží v kapse."

Zamhouřila oči, ale zůstala zticha.

"Nehodlám vyhledávat další boj. Nemám tušení, jestli mě k tomu Syndikové nedokáží donutit. Ale budu se snažit, abychom v tom případě měli na své straně co největší výhodu."

Rionová ještě chvíli mlčela, než odpověděla: "To není zrovna slib, kapitáne Geary."

"Neslibuju věci, které nemůžu splnit. Nemůžu ovlivnit to, co udělají Syndikové, a nemůžu si být jistý situacemi, které nás čekají. Snad chápete realitu války, že někdy je potřeba riskovat některé jednotky?"

"Jednotky, jako byl Odpůrce!"

Geary ji sežehl pohledem.

"Ano," zachrčel.

Místo aby Rionová promluvila, jen Gearyho několik sekund sledovala.

"Dobrá tedy, kapitáne Geary. Musím dodat, že v případě Odpůrce jsem se zjevně spletla."

Lehce sklonila hlavu.

"Ráda bych vám vyjádřila osobní upřímnou soustrast ke ztrátě člena rodiny, stejně tak oficiálně děkuji vaší rodině za oběť jménem Callaské republiky."

Sklopil pohled, ovládl emoce a pak přikývl.

"Děkuji vám, paní koprezidentko. Netušil jsem, že víte o mém vztahu k veliteli Odpůrce."

Věděl, že jeho hlas zní drsně, ale nedokázal s tím nic udělat.

"Ano. Měla jsem své sympatie vyjádřit již dříve, a prosím vás za odpuštění."

"Nic se nestalo."

Narovnal se a zhluboka se nadechl. "Došlo k mnoha obětem."

Rionová se stále netvářila zrovna přátelsky, ale její výraz se o pár stupňů oteplil. Ale to poslední, co si teď přál, bylo mluvit o mrtvých, takže změnil téma a nestaral se, jak to bude vypadat.

"Jak už jsem říkal předtím, rád bych věděl, co si myslíte o jedné věci."

Geary sklopil pohled k ovládání na stole a ještě jednou vyvolal hvězdy.

"Skočíme tady, uvnitř systému Corvus. Proletíme systémem a sebereme všechny zásoby, které v dostupném čase budeme moci."

Ukázal na výstupní skokový bod a pak přejel prstem k jiné oblasti.

"Tohle je skokový bod z Corvu. Máme tři možné cíle."

Označil jednu hvězdu.

"Yuon je jedním z nich a je víceméně ve směru přímo zpět do aliančního vesmíru." Další hvězda.

"Voss, který jde přesně opačným směrem, hlouběji do syndického prostoru." A třetí.

"Kaliban. Což nás víceméně přenese jen o kus dál uvnitř syndického vesmíru, ale pak máme možnost potenciálního skoku ke čtyřem dalším hvězdám."

Odmlčel se.

"Řekněme, že byste velela Syndikům, paní koprezidentko Rionová. Kam byste čekala, že poletíme?"

Nezaváhala ani okamžik: "Yuon."

"Protože?"

"Utíkáme, kapitáne Geary. Flotila utíká o život. A Yuon je nejrychlejší cesta domů. Rozhodně ne moc rychlá v porovnání s hypersítí. Ale výrazně rychlejší než další alternativy."

Zadíval se na displej a podrbal se na čelisti.

"Není to příliš zjevná volba? Příliš zjevné místo, kam může syndická flotila skočit a počkat na nás?"

"Opakuji, utekli jsme ze syndického domovského systému. Jsme na nepřátelském území. Útěk je jediná rozumná možnost."

"Jistě, souhlasím, že musíme pokračovat v útěku. Ale také se musíme vyhnout polapení, což znamená, že nemůžeme pokračovat zjevnou trasou."

"Teoreticky ano. Ale jsme omezeni realitou. Syndikové vědí, že chcete letět na Yuon, kapitáne Geary."

Geary se na ni usmál.

"Ale já nechci letět na Yuon, paní koprezidentko."

Ztuhla a Geary by mohl přísahat, že vidí, jak se jí v očích tvoří led.

"Voss! Chcete skočit zpátky k syndickému domovskému systému v naději, že bude obrana oslabená a flotila pryč, pronásledující nás..."

Geary zvedl obě ruce, aby ji přerušil.

"Ne."

"Ne?" Rionová o krok ustoupila, jako by ho opatrně obcházela, a sledovala výraz jeho obličeje.

"Ne. V dokonalém světě možná."

V dokonalém světě bychom nemuseli bojovat ve válce, která se táhne už sto let.

"Ale vidím hlášení o našich ztrátách a dokážu si sečíst vystřílenou municí a stav zásob. Stejně dobře jako dokážu odhadnout aktuální možnosti flotily v další velké bitvě."

Geary zavrtěl hlavou a prohlásil: "Bylo by to šílené riziko."

"Souhlasím," řekla Rionová opatrně, jako by čekala, že se jí Geary chystá chytit do pastí.

"Ale Syndikové budou muset dávat pozor, abychom něco takového neudělali, že? To znamená, že budou muset umístit u Vossu blokádu a držet si poblíž nějaké posily pro svůj domovský systém. Jen pro případ, že bych byl opravdu šílený," dodal suše. "To vyčerpá síly, které budou moci využít na naše pronásledování."

"Takže vyrazíte k Yuonu?"

"Ne. Chci letět na Kaliban."

"Kaliban?" přejela Rionová očima od Gearyho na hvězdnou mapu. "Co nám dá Kaliban?"

"Čas a největší možnou relativní bezpečnost."

Zvedl ruku a zarazil další námitky.

"Vím, že mezi naše nepřátele patří i čas. Ale flotila bude mít víc času vzpamatovat se. Naše zásobovací lodě vyrábí novou municí, kartáčové střely a přeludy. Doufám, že v Corvu si budeme moci nabrat materiál na výrobu dalších.

Opravíme více škod. Ano, až se dostaneme ke Kalibanu, budeme muset vyrazit domů. A budeme zoufale potřebovat

zásoby, takže nám nezbude než najít nějaké i tam. Ale budeme mít k dispozici několik vhodných míst ke skoku, jednu docela dobrou, jednu riskantní. A Syndikové budou muset hlídat čtyři různá místa, i kdyby se jim do té doby podařilo zjistit, kde jsme."

Rionová se tvářila zamyšleně a přikývla.

"A co ta největší možná relativní bezpečnost?"

Geary znovu ukázal na hvězdy.

"Dostali jsme výprask a Syndikové mají značnou přesilu. Ale syndická flotila nemá nekonečně mnoho lodí. Čím více rozdělí to, co mají, aby nás chytli, tím lepší podmínky budeme mít, pokud nás doženou. Tady," ukázal na Yuon. "Musí sem dát tolik lodí, aby nás co nejvíce poškodili, pokud se tudy pokusíme proletět. Ale také musí dát nějaké lodě do systému Voss pro případ protiútoků. A musí na nás neustále tlačit, takže nás přes Corvus bude pronásledovat velká flotila."

"Aha. Takže jim na Kaliban moc nezbyvá. Pokud máte pravdu. Ale jak jistý si můžete být, že Syndikové nebudou brát Kaliban jako možnost?"

"Nemyslím si, že s tou možností nebudou počítat," opravil ji Geary. "Myslím, že ji budou považovat za nejméně pravděpodobný cíl a také budou brát Kaliban jako méně nebezpečnou možnost, než kdybychom vyrazili na Yuon nebo Voss. Pokud bychom skočili na některou z těch dvou hvězd, představovali bychom pro Syndiky okamžitý problém. Když poletíme na Kaliban, pořád jsme problém, ale takový, na jehož řešení je více času."

Zíral na zobrazení Kalibanu. Jen bych si přál vědět, co tam Syndikové mají. Ta troška informací, které mám k dispozici, je přes padesát let stará. Sakra, přál bych si vědět, co mají na Corvu.

"Proč mi to vysvětlujete?"

Podíval se na ni a odpověděl: "Jak jsem říkal, chci znát váš názor."

"Mám z vás dojem, že už jste se rozhodl."

Snažil se, aby mu z hlasu nezněla podrážděnost.

"Ne. Dávám dohromady plán a probírám možnosti. Díváte se na věci jinak, takže si vašich názorů vážím."

Na chvíli to vypadalo, že to Rionovou trochu pobavilo.

"V tom případě vám říkám, že já bych letěla přes Yuon."

"Ach tak..."

"Ještě jsem neskončila. Já bych letěla přes Yuon. Ale v tom, co říkáte, máte pravdu, a sama jsem vás varovala, že se musíme vyhnout velké bitvě. Teď stejně jako vy věřím, že je Kaliban nejlepší volba."

Geary se na ni unaveně usmál.

"Takže můžu očekávat, že lodě republiky a Trhliny budou poslouchat mé rozkazy a poletí na Kaliban?"

"Ano, kapitáne Geary."

Její výraz se změnil.

"Ale obávám se, že dostat tam zbytek alianční flotily bude jen vaše práce."

Myslí si, že v tom bude problém. Tak daleko jsem nemyslel. Velitelé lodí mě následovali pryč ze syndického domovského systému. Ale to jsme stáli tváří v tvář hrozbě okamžité smrti, a i tak se někteří z nich chtěli hádat. A teď jsou všichni unavení a chtějí domů.

Rionová znovu sledovala obraz na zdi.

"Je mi líto, že vím o vašem osobním životě tak málo, kapitáne Geary. Zůstal po vás někdo?"

Chvilí o otázce přemýšlel.

"To záleží, jak to myslíte. Můj otec i matka byli ještě naživu. Bratr se oženil. Ale v té době ještě neměl děti."

Bylo zajímavé, jak to dokázal říct a přitom to emociálně oddělit od vzpomínky na staršího muže, který byl vnukem jeho bratra a zemřel na Odpurci.

"Žádná životní partnerka?"

Neuvědomil si, že ho sleduje, a přemýšlel, jak jí mohla jednoslovná odpověď tolik říct.

"Nic, co by fungovalo."

"Možná to bylo spíš požehnání."

"S ohledem na to, co se stalo... jo."

Geary zavrtěl hlavou.

"Vždycky jsem si myslel, že za sto let už lidé konečně přijdou na to, jak prodloužit průměrný věk."

"Bohužel ne."

Když Rionová promluvila, zdálo se, že zase studuje obraz hvězd.

"Víte, co se stalo pokaždé, když to zkusili. Příroda nechá nás lidi zdravé a silné skoro až do konce, ale konec přijde, i když vědci rozeberou lidské tělo až na kvantové úrovni a sestaví ho znovu."

Geary se znovu cítil unavený, a tak si sedl a opřel se. Na chvíli zavřel oči.

"To je dost, aby z toho někdo vyčetl, k čemu je náboženství."

"Rozhodně to stačí, aby o tom někdo přemýšlel." Podívala se na Gearyho a zeptala se: "Máte nějaký domov?"

"Ne, už ne."

"Kam půjdete, až se vrátíme do aliančního vesmíru?"

"Nevím."

Zíral do prázdna a myšlenky se mu volně toulaly.

"Musím někoho najít na Neohroženém, ať už je ta loď kdekoli."

Rionová neskřývala překvapení.

"Vy znáte někoho na lodi v aliančním vesmíru?"

"Ani ne. Ale mám zprávu, kterou mám odevzdat."

Geary se na chvíli odmlčel, zatímco Rionová čekala, pak pokrčil rameny.

"Potom možná poletím na Kosatku."

"Na Kosatku?"

"Kdysi to bylo hezké místo. Prý pořád je."

"Kosatka," zopakovala Rionová. "Nemyslím si, že vás osud čeká na Kosatce, kapitáne Geary."

"Nejen že umíte číst myšlenky, dovedete i předpovídat budoucnost?"

"Umím jen číst v lidech, kapitáne."

Koprezidentka Rionová odešla ke dveřím a u východu se zastavila.

"Děkuji vám za čas i důvěru."

"Nemáte zač."

Když odcházela, zkusil se postavit, ale pak zase ztěžka usedl, znovu unavený. Přemýšlel, proč má žaludek tak sevřený.

"Kaliban?" zírala kapitánka Desjaniová na Gearyho. "Ale cesta domů vede přes Yuon."

"Kapitánko, Syndikové vědí, že si to myslíte. Budou tam."

"Ale ne v dostatečné síle."

"Jak to můžete vědět?"

Geary si uvědomil, že na Desjaniovou vyštěkl, a silou vůle ovládl hněv.

"Sama jste mi to říkala. Syndické lodě mohou ve svém domovském systému použít hypersíť a přeletět na, ehm, Zaqi a pak skočit na Yuon o něco dřív, než se my dostaneme na Corvus, proletíme systémem a budeme moct skočit do Yuonu. Můžou tam mít celou zatracenou flotilu, kromě lodí, které nás pronásledují. A ty vyskočí za námi a udeří na nás zezadu."

"Ale Yuon..." ztichla Desjaniová.

Geary v ní viděl zoufalou únavu a zastyděl se za vlastní hněv.

"Je mi to líto, Tanyo. Vím, jak moc chcete domů. Já nás tam taky chci dostat."

"Aliance tuhle flotilu potřebuje, kapitáne Geary. A potřebuje Neochvějného a to, co Neochvějný veze. Čím dříve, tím lépe."

"Syndikové na nás budou v Yuonu čekat, Tanyo. Pokud poletíme tam, domů se nedostaneme."

Nakonec přikývla a řekla: "Znají nás až moc dobře, co?"

Když Geary okamžitě neodpověděl, Desjaniová pokračovala: "Syndikové věděli, že skočíme na návnadu, kterou nám předloží, na šanci udeřit na jejich domovský systém, a teď vědí, že poletíme přímo domů přes Yuon."

"Obávám se, že to tak je."

"Ale vy to vidíte jasněji. Chápete, že musíme letět delší trasou."

Geary potlačil podrážděné záupnění. Možná prostě nevnímám citovou potřebu dostat se domů tak zoufale jako oni!

"Upozorním všechny naše lodě na plánovaný cíl, než opustíme skokový..."

"Kapitáne!"

"Copak?"

Kapitánka Desjaniová zaujala formální postoj.

"Pane, o tomhle rozhodnutí musíte informovat velitele ostatních lodí osobně."

Snažil se potlačit záchvat podrážděnosti.

"Slyšel jsem, že pokud budeme vysílat ve skoku, není šance, že by mohli Syndikové zprávu zachytit. A v tomhle případě nehodlám nechat hlasovat."

"Neříkám, že byste o tom měl nechat hlasovat, kapitáne, ale musíte jim to říct osobně."

Zjevně rozeznala pocity, které měl vepsané ve tváři.

"Vím, že jste to tak kdysi nedělali, ale my to teď děláme."

Další odmlka.

"Pane, musíte velet osobně! Nemůžete to udělat krátkou textovou zprávou."

Postavit se davu důstojníků znovu osobně bylo to poslední, co chtěl, protože někteří z nich v něj věřili se stejným fanatismem jako kapitánka Desjaniová, a jiní ho považovali za živou fosilii, kterou je třeba odkopnout.

"Tanyo, nejspíš budeme mít spoustu práce každou sekundu, kdy bude flotila v systému Corvus. I když Syndikové nepošlou lodě nám hned za zadkem, nakonec nějaké přiletí. Nevíme, jakou obranu Syndikové v Corvu mají. Musíme se rozhodnout, která zařízení vyrabovat, které nepřátele porazit nebo zastrašit..."

Desjaniová ho nadále tvrdohlavě sledovala. Postav se tomu. Instinkt mi říká, že má Desjaniová pravdu. O Yuonu jsem musel osobně přesvědčit i ji. Teď mi oponuje, protože její profesionální úsudek říká, že musím ke skoku na Kaliban přesvědčit osobně i ostatní.

Je fajn vědět, že Desjaniová neustoupí, když si myslí, že se pletu. Ačkoli jinak věří, že jsem pro tuto flotilu dar předků.

Geary přikývl a nesnažil se zamaskovat neochotu.

"Dobrá, Tanyo, vyhrála jste. Jakmile si budeme jisti, že hned za námi neletí Syndikové, svolám konferenci a řeknu všem osobně, že letíme na Kaliban, a ne na Yuon."

Neodpověděla.

"Fajn, taky jim vysvětlím, proč letíme na Kaliban, a ne na Yuon."

"Děkuji, kapitáne. Doufám, že chápete..."

"Chápu. A děkuji vám, že jste mi svůj názor objasnila."

"Ať už na nás na Corvu čeká cokoli, nemůžou být příliš nebezpeční, kapitáne Geary. Dokonce ani nebudou vědět, jak

bitva v domovském systému Syndiků dopadla."

"To jo."

Možná to budeme moci nějak využít.

"Ale Corvus je tak blízko syndickému domovu, že by to mohl být tvrdý oříšek."

Desjaniová mávla pohrdavě rukou.

"Není na syndické hypersíti."

Geary přemýšlel o tom, jak to řekla.

"To zjevně znamená víc, než si uvědomuju. Vysvětlete mi to, prosím."

Zatvářila se překvapeně, ale pak přikývla.

"Předpokládala jsem, že to budete vědět, ale jak byste mohl? Hypersíť umožňuje velmi rychlý přesun odkudkoli kamkoli. Není nutné prolétat jinými místy."

"Ach."

Sakra, řekl jsem to zase.

"Se skokovými motory musíte skákat do dostupných systémů, až se nakonec dostanete tam, kam míříte."

"Ano."

Desjaniová znovu přikývla.

"Na mnoha systémech záleželo jen proto, že jimi lidé museli proletět na cestě někam jinam. Nebyly v nich důležité zdroje nebo něco jiného zajímavého. Po zřízení hypersíť všechny přelety přestaly."

Geary o tom chvíli přemýšlel.

"Dovedu si představit, že to vynechaným systémům moc neprospělo."

"To ne. Jediný důvod, proč tam ještě někdo létá, je osobní, nebo je tam něco zvláštního. Ale pokud má systém něco zvláštního, je na hypersíti."

Představil si odlámané větve, pomalu umírající, zatímco zbytek stromu vzkvétá.

"Co se s nimi stane?"

Pokrčila rameny.

"Některé se snaží nasměrovat zdroje k získání hypersíťové brány, ale jen málokterému se to podaří. Jiné se snažily získat důležitost, aby jim bránu zařídil někdo jiný. I to se podařilo jen málokomu. Většina systémů nebyla nikdy příliš bohatá, a jakmile se jim obchod vyhnul, začaly ztrácet kontakt s technologickým a kulturním vývojem sdíleným na hypersíti. Nejlepší a nejchytřejší lidé z takových systémů se samozřejmě snaží emigrovat do systému na síti."

"Aha."

Tak trochu jako já. Izolovaní a čím dál zastaralejší. Vynechání hypersíť i historií. Jak asi některé z těch syndických systémů budou reagovat, až přes ně zkusím proletět s alianční flotilou? Alespoň zase budou součástí historie.

Za týden vyskočíme v Corvu a zjistíme, jak se systému dařilo od doby, kdy ho zbavila syndická hypersíť provozu.

Radši bych měl zapracovat na proslovu ke kapitánům lodí a modlit se, aby nebyl syndický plán tak ďábelský, že počítal i s pastí v Corvu pro všechny alianční lodě, jimž by se z domovského systému podařilo uniknout.

#### 4.

Když alianční flotila vyskočila, zazářila hvězda známá lidstvu jako Corvus jako drobná světlá mince na pozadí černí normálního vesmíru posetého hvězdami. Geary, snažící se neukázat, jak napjatý je, se zadíval na ovladače na křesle a viděl, že svírá opěradla, až mu zbělely prsty. Zhluboka se nadechl a upřel pohled na displej, snažil se ho silou vůle donutit k zobrazení informací, které potřeboval.

"Žádné miny," ohlásila kapitánka Desjaniová.

Geary přikývl. Kdyby bylo u výstupního skokového bodu položené minové pole, už by to zjistili. Ale měl pocit, že s minami nebude muset počítat. I v době, kdy byly skokové motory jediným prostředkem pro cestování mezi hvězdami, byl málokterý bod hlídán minovým polem. Miny byly stejně nebezpečné pro přátelské lodě přesouvající se do normálního vesmíru jako pro nepřátele. Hluboko v syndickém vesmíru by bylo plýtváním rozmísťovat a udržovat minové pole v chodu. Což byla jediná dobrá věc, kterou Geary viděl na pobytu tak hluboko v syndickém teritoriu.

"První skenování neodhalilo blízké lodě," ohlásil důstojník.

Geary znovu přikývl. Hlášení moc neznamenalo. Do normálního vesmíru skočili miliardu kilometrů od Corvu, ale Geary už dávno přestal přemýšlet v kilometrech, když šlo o navigaci ve vesmíru. Místo toho sledoval ukazatel vzdálenosti ve světelných jednotkách, podle kterého byli osm a půl světelné hodiny od hvězdy. Pokud byly správné velmi staré záznamy, které měli k dispozici, nacházela se hlavní obyvatelná planeta přibližně 1,2 světelné hodiny od hvězdy. To znamenalo, že senzory flotily teď vidí a analyzují obraz planety starý přes sedm hodin.

Kromě jediného obyvatelného světa obsahoval systém Corvus jen tři tělesa hodná označení planeta. Jednou z nich byla omlácená skála na lehce excentrické oběžné dráze necelou světelnou hodinu od hvězdy, další byl plynný obr vzdálený šest hodin a nakonec zmrzlá ledová koule, jejíž oběžná dráha vedla necelou polovinu světelné hodiny od skokového bodu. Což znamenalo, že zmrzlá planeta byla přibližně světelnou hodinu od alianční flotily.

"Kapitánko Desjaniová."

Otočila se k němu.

"Dřív Syndikové udržovali obranné základny poblíž skokových bodů. Stejně jako my. Pokud tomu dobře rozumím, udrželi si Syndikové spoustu základen v aktivním stavu."

Desjaniová se zamračila.

"Vždycky jsme předpokládali, že staré základny zůstanou aktivní. Pokud je postavená hypersíťová brána, systém

dostane nové ochranné jednotky. Ale u hvězd bez hypersítě Aliance používala pravidlo, že pokud mají obranné základny v systému zůstat, nemá smysl utrácet za jejich přesun. Vypadá to, že se Syndikové drží stejného postupu." "To dává smysl. Proč plýtvat penězi? Otázkou je, jestli se obtěžovali údržbou základny tak hluboko uvnitř svého teritoria."

Geary si otřel čelo a sledoval, jak se na displeji kolem lodí flotily pomalu rozšiřuje koule, ve které bylo možné získávat informace ve víceméně reálném čase. Oproti velikosti hvězdného systému to byla koule směšně malá. Naštěstí se brzy dostane k oběžné dráze zmrzlé planety.

"To znamená, že pokud tady mají základnu, bude támhle," řekl nahlas.

Kapitánka Desjaniová přikývla.

"Brzy se to dozvíme. První optické i širokospektré skenování ukazuje zařízení s tepelnými signaturami, takže tam něco aktivního je, ale potřebujeme více informací. Ale poblíž rozhodně není žádná flotila. Už bychom po ní viděli stopy, i když se zpoždím."

Díky předkům za ne až tak malé požehnání, pomyslel si Geary. Ve skutečnosti byl vesmírný provoz v systému velmi slabý. Geary, podvědomě očekávající u skokového bodu provoz, na jaký byl zvyklý, neviděl ani stopu po mezihvězdné dopravě mezi jednotlivými skokovými body. To málo zpozorovaného systémového provozu se odehrávalo mezi obyvatelnou planetou a několika mimoplanetárními lokacemi, zřejmě doly a továrnami, vše v rovině ekliptiky systému a mezi vnějšími planetami. Kde sakra všichni jsou? Geary si nemohl pomoci a musel o tom přemýšlet, i když věděl, že díky hypersíti nemusel "nikdo" létat přes Corvus nebo podobné systémy.

Geary ťukl na ovládání komunikace, které se pečlivě naučil používat během skoku na Corvus.

"Tady kapitán Geary pro kapitána Duelllose a kapitána Tuleva. Vezmete druhou a čtvrtou eskadru bitevních křižníků a zaujmete pozice pokrývající skokový bod. Pokud za námi přiletí nějaký Syndikové v těsném pronásledování, musí být zničení, než se přes vás dostanou."

Geary při potvrzení rozkazu v hlasech Duelllose a Tuleva skoro slyšel nadšení z očekávaného jednostranného masakru.

Geary na displeji pozoroval, jak se dvě eskadry otáčí a vrací se ke skokovému bodu. Bitevní křižníky na svou rychlost dokázaly vyvinout velké zrychlení, ale o to byla slabší jejich ochrana. Vyšší akcelerace byla získána zvýšením počtu pohonných jednotek na úkor obranných štítů. Bude je tam muset udržet jen tak dlouho, aby zničili případné Syndiky těsně pronásledující alianční flotilu, ale nesmí je nechat izolované, jak se bude zbytek flotily přesouvat pryč. Otázka jednoduchého načasování, ale sedm velkých válečných lodí a jejich posádka by byly v ohrožení, pokud by Geary načasování nezvládl správně.

Miny. Jak jsem na ně mohl zapomenout? Je mi fuk jak moc to ohrozí syndickou lodní dopravu.

"Kapitáne Duelllosi. Ať vaše lodě položí minové pole kolem skokového bodu, synchronizované s hvězdou, musí si udržovat správnou pozici."

Duelllos potvrdil nový rozkaz a tentokrát bylo nadšení jasně slyšet. Alianční flotila v syndickém domovském systému utrpěla těžké ztráty na minovém poli, které bylo součástí pastí, takže Geary neměl aliančním lodníkům za zlé, že to chtěli nepříteli oplácet.

Další přepnutí, aby mohl mluvit k celé flotile.

"Všem jednotkám, s výjimkou druhé a čtvrté eskadry bitevních křižníků, zaujmete standardní útočnou formaci alfa šest okamžitě po přijetí zprávy."

Lodě po bitvě v syndickém domovském systému a rychlém útěku skokovým bodem se ve skokovém vesmíru nemohly přeformovat a teď bylo potřeba dostat flotilu do něčeho, co uspořádanou formaci alespoň připomínalo. Geary sledoval na displeji, jak lodě a eskadry pomalu potvrzují příkaz, který se dostal k nejbližším lodím až za několik světelných minut, a snažil se nevrtnět znechucením hlavou nad nepořádkem ve formaci.

"Flotila stále pokračuje dovnitř systému rychlostí nula celá jedna světla," připomněla mu Desjaniová. "Některým lodím bude chvíli trvat, než se dostanou na určené pozice."

"Jo."

Geary studoval displej, stále téměř bez informací o hrozbách v reálném čase.

"Pokud zpomalíme flotilu, jednotlivé lodě budou mít snazší práci při likvidaci stanice. Ale nechci riskovat zpomalení, dokud se nedozvíme víc o Syndicích, pro které jsme s trochou štěstí velké překvapení."

"Držení se zpátky nikdy bitvu nevyhrálo," schválila to Desjaniová stylem, který připomínal spíše citát.

Geary stále ještě v duchu vrtěl hlavou nad prohlášením Desjaniové, když zazněl zvukový signál provolávající jeho pozornost k displeji. Sledoval, jak na něm přibývají zpožděná data o obyvatelné planetě. Analýza snímků a věcí, jako jsou vedlejší chemické produkty v atmosféře, označovaly planetu se silně industrializovanou ekonomikou, ale se známkami neaktivních zařízení a zjevně s ne tak velkou populací, jak by doba osídlení naznačovala. To souhlasilo s tím, co slyšel o systémech nezapojených do hypersítě. Pomalu umírající světy. Kolem planety obíhalo na tučt různých objektů, sedm označených jako neaktivních a zřejmě zakonzervovaných, dva jako pravděpodobná vojenská zařízení. V obraze starém více než osm hodin nebyly vidět žádné vojenské lodě.

"Zařízení na čtvrté planetě je aktivní a označeno jako vojenské," ohlásil průzkumný důstojník. "Dvě malé bojové lodě byly před čtyřiceti jedna minutami aktivní poblíž základny."

Geary škubnutím otočil hlavou a zaměřil se na systémové zobrazení zmrzlé planety. Stále ještě neměli informace v reálném čase oblasti poblíž syndické základny, ale před čtyřiceti minutami tam byly dvě syndické lodě. Dorazili jsme do systému před necelými deseti minutami, takže nás neuvidí ještě půl hodiny. To už budeme mnohem blíž.

"Je identifikace těch syndických lodí správná? Jsme si jistí, že jsou to, co se zdají být?"

Desjaniová se zamračila, nejspíš si pochyby o informacích zobrazovaných její lodí vzala osobně.

"Identifikace lodí poblíž základny? Ano, kapitáne Geary. Typ a třída jsou jisté. Model zatím ne."

"No to je teda něco."

Desjaniová se překvapeně zadívala na Gearyho, jak ukázal na displej.

"Za mých časů jsme jim říkali niklakové korvety."

"Niklakové?"

"Jo, jako drobné mince. Jsou užitečné, ale pokud je potřebujete použít, dlouho nevydrží. Byly napůl zastaralé, když jsem..."

Geary se odmlčel a nebyl si jistý, jak mluvit o své domnělé smrti v bitvě před sto lety.

"Když jsem byl naposledy v boji," dodal nakonec.

Desjaniová si překvapeně odfrkla.

"Tuhle třídu lodí jsem nikdy předtím neviděla. Předpokládám, že tady ty korvety zůstaly, protože bylo snazší nechat je v rukou místní vlády než je sešrotovat."

"Nejspíš."

Geary si na chvíli představoval, jak by se cítil na syndické základně nebo na palubě těch lodí, kdyby ze skokového bodu najednou vyletěla flotila útočníků. Pokud mohl věk syndických lodí něco naznačovat, byl tenhle systém něco jako zapomenutý vidlák. Musely to být nejméně dekády od doby, kdy se Corvus války mezi Aliancí a Syndikátem účastnil jinak než placením válečných daní a občasným odesláním lodě plné mladých odvedenců. Ještě pár minut nebo hodin podle toho, kde obyvatelé v systému jsou, se budou za zapomenuté považovat. Pak konečně uvidí, jak přilétá alianční flotila, objeví loď za lodí, jak se světlo konečně dostane k jejich senzorům. A pár minut nebudou věřit vlastním očím. Nebudou věřit, že k nim dorazil nepřítel, náhle a v obrovské přesile.

Komunikační okruh flotily ožil: "Kapitáne Geary, tady komandér Zeas na Sverepém. Jsme na dostřel aktivního radarového vysílače zaměřeného na skokový bod."

"Tady Geary. Sundejte ho."

Podíval se na Desjaniovou.

"Vím, že je to jen navigační bóje, ale nejspíš odesílá hlášení o kontaktu na základnu."

"Souhlas," odpověděla. "Ačkoli hlášení poletí rychlostí světla, takže je nedostanou dříve, než nás na základně uvidí vizuálně."

"Každých pár minut pomůže. Vysílá sama základna nějaké aktivní záření?"

Geary zkontroloval displej současně s vyslovením otázky. Věděl, že odpověď tam někde bude. "Ne, pane."

Desjaniová ukázala na odpovídající datové pole.

"Očekával jste to?"

"Ne."

Gearyho otázka zarazila, ale pak ho pobavila.

"I za mých prehistorických časů bylo zřejmé, že radaru potrvá objevení čehokoli dvakrát tak dlouho než optickému senzoru, jelikož radarový impuls se musí dostat k cíli a vrátit se, zatímco světlo z cíle musí urazit vzdálenost jen jednou."

Na planetárním povrchu neměl časový rozdíl význam, ale když se velikost bitevního pole počítala na světelné hodiny, šlo o hodně.

Desjaniová polkla.

"Nechtěla jsem vás urazit..."

"Já vím. A taky vím, že jsem v mnoha ohledech pozadu, takže budu raději, když budete i nadále předpokládat, že něco nevím. Bude to pro nás bezpečnější, a upřímně řečeno, kapitánko, nevádí mi, když víte o mé neznalosti."

"Ano, pane," usmála se Desjaniová. "Už víte, jak moc ve vás já i má posádka věříme."

Tentokrát Geary málem bolestivě zamrkal. Pokusil se změnit téma a ukázal na displej.

"Prál bych si, aby to netrvalo tak dlouho. Škoda, že nemůžeme provádět uvnitř solárních systémů mikroskoky."

"Přesně tak. Čekání pro mě bylo vždy to nejtěžší," přiznala se Desjaniová. "Vidíme nepřitele, víme, kde je, ale i tak to bude trvat skoro čtyři a půl hodiny, než se dostaneme k základně na čtvrté planetě dost blízko, abychom ji mohli změnit na skupinu kráterů."

Odpověděl jí nový hlas: "Mohli byste letět rychleji."

Desjaniová i Geary se otočili a uviděli, že na můstek Neochvějného vstoupila koprezidentka Rionová. Zadívala se přímo na Gearyho.

"Nebo snad ne?"

Geary pokrčil rameny a snažil se ignorovat znechucený výraz, který koutkem oka zaregistroval u Desjaniové. "Mohli bychom. Nechci."

"Proč ne?"

Rionová přistoupila k neobsazenému křeslu určenému pro pozorovatele, posadila se a opatrnými precizními pohyby se připoutala.

"Protože mimo jiné už teď je průměrná rychlost lodí flotily žádná celá jedna rychlosti světla. Jsme v normálním vesmíru, a tak se na nás vztahují fyzikální zákony. Čím rychleji poletíme, tím horší budou relativistické následky."

Rionová se na něj stále dívala, zjevně čekala důkladnější vysvětlení, a Geary musel zase přemýšlet o tom, jak moc toho ví a jak moc ho zase zkouší.

"Abych to řekl nejjednodušším možným způsobem, naše perspektiva všeho mimo loď je tím deformovanější, čím rychleji letíme. Při rychlosti žádná celá jedna světla můžeme stále určit, na co se díváme, s poměrně velkou přesností. Čím více se přiblížíme k rychlosti světla, tím obtížněji se určuje, kde co je. Už tak mám dost problémů s odhadováním, kde se nachází nepřítel a kam jeho loď letí. Poslední, co potřebuju, je přemýšlet i o tom, kde jsou moje vlastní lodě."

Rionová ukázala na displej: "Pokud vím, systém zobrazuje data, která jsou v případě potřeby kompenzována pro relativistické efekty."

Odpověděla kapitánka Desjaniová, která zjevně cítila, že jde o čest její lodě: "Paní koprezidentko, systémy dokážou poměrně přesně kompenzovat relativistické efekty na této lodi, protože vědí, co loď dělá. U každé další lodě to můžou jenom odhadovat z toho, co pozorujeme. Obraz jiné lodě se k nám dostane se zpožděním a deformovaný, takže výsledné korekce jsou různé přesné. Mohli bychom dostat obraz, který je výrazně odlišný od toho, kde loď aktuálně je a jaký má kurz a rychlostní vektory."

Případně další otázky Rionové zarazil komunikační důstojník: "Kapitánko Desjaniová, zachytili jsme výzvu od syndických obranných sil v systému."

Desjaniová se samozřejmě podívala na Gearyho. Zamračil se na displej a zkontroloval čas.

"To bylo rychlé. Opravte mě, jestli se pletu, ale základna na čtvrté planetě musela právě teď zachytit obraz první lodě vylétající ze skokového bodu."

"Souhlas."

Desjaniová přešla pohledem po můstku.

"Signál musel přijít ze syndického zdroje přibližně patnáct světelných minut od skokového bodu. Najděte ho," přikázala důstojníkům.

Díky velmi roztažené formaci flotily to trvalo jen chvíli. S použitím vektorů, ve kterých byl syndický signál zachycen různými od sebe vzdálenými loděmi, se dal zdroj snadno určit. Na místo se zaměřily širokospektré senzory a konečně odhalily malý objekt.

"Je to maličké," ohlásil komunikační důstojník. "Není to loď. Ani objekt s posádkou. Předpokládá se, že zdrojem signálu je automatický satelit pro řízení provozu."

"Proč jsme ho neobjevili dříve?" chtěla vědět Desjaniová.

"Vypadá to, že už je tam velmi dlouho, paní. Silně omlácený. Úvodní skenování ho vyhodnotilo jako pradávný kus trosk unášených prostorem."

Geary, uvažující o tom, jak popis seděl i na poslední století jeho vlastní existence, si třel bradu a sledoval displej. Nejbližší loď k objektu, křižník Horlivý, byla sotva světelnou minutu daleko. Satelit nebude mít zbraně, ale mohl by obsahovat senzory, které by pomohly Syndikům sledovat nás, a mohl by mít autodestrukční nálož, která by poškodila každou příliš blízkou loď. Radši v bezpečí než litovat.

"Horlivý, tady kapitán Geary z Neochvějného. Zbavte nás toho krámu."

Pak musel počkat skoro dvě minuty na odpověď: "Horlivý, rozumím. Je po něm."

Geary sledoval displej a uvědomoval si, že bude trvat nejméně několik minut, než uvidí, jak Horlivý zničil satelit.

"Máme odpovědět na signál, kapitánko Desjaniová?" zeptal se komunikační důstojník. Desjaniová se podívala na Gearyho.

"Museli odeslat hlášení na základnu."

"Jo. Řekl bych, že hlášení dorazí chvíli po tom, co nás uvidí."

Geary si problém promyslel s vědomím, že rozhodnutí, která teď provede, budou mít následky ještě několik dalších hodin. Snažil se nemyslet na množství životů ve flotile i v systému, které na jeho rozhodnutí teď záleží.

"Kapitánko Desjaniová," prohlásil Geary opatrně, a myslel při tom znovu na šokované obránce systému Corvus.

"Informujte prosím syndickou vládu, že jsme přiletěli přijmout jejich kapitulaci. Vyšlete to do celého systému."

Věnovala mu zmatený a mírně zklamaný pohled.

"Prozatím to vypadá, že tady mají jen velmi slabou obranu, a co mají, je neuvěřitelně zastaralé. Porazit je vůbec nebude obtížné."

"Ne. Ale dostaneme z nich více zásob a náhradních dílů, když se klidně vzdají, než kdybychom je museli donutit."

Možná je dokonce přesvědčíme, ať nám dají víc, než potřebujeme, pokud si budou myslet, že tím zachrání svůj systém před naprostým zničením."

"Nebylo by lepší zajistit, aby nemohli vzdorovat?"

"Ne," zavrtěl hlavou Geary. "Ztráta zdrojů v tomto systému by pro Syndikované světy nic neznamenala, ale každá poškozená loď a vyplývaná munice stojí Alianci hodně. Bude lepší, když zvítězíme bez boje. Pokud teď vyšleme výzvu ke kapitulaci, uslyší ji v systému půl hodiny poté, co nás odhalí. Budou mít čas uvědomit si, jakou přesilu máme, dost času, aby se opravdu vyděsili, a pak dorazí naše požadavky."

Desjaniová se stále tvářila zklamaně, ale v diskuzi nepokračovala. O několik minut později vyslal Neochvějný zprávu, zatímco alianční flotila stále pokračovala k vnitřní části systému rychlostí nula celá jedna světla. Geary sledoval displej a toužil po tom, aby čas i vzdálenosti ubíhaly rychleji. Syndická základna by měla teď někdy objevit alianční flotilu, ale i kdyby niklakové korvety okamžitě vyrazily, Neochvějný to neuvidí ještě deset minut. Soustředil se na vlastní loď, snažil se roztřídit zmatek pohybových vektorů, aby viděl, jak dobře jim jde přesun do formace. Podle toho, jak těžké bylo číst jejich pohyby, to jeho lodím moc nešlo. Jistě, kvůli rychlosti bylo vytvoření formace obtížnější, ale i tak mu připadalo, že jednotlivé lodě neodvádějí moc dobrou práci.

"Syndický velitel reagoval na naši výzvu," zavrčela kapitánka Desjaniová.

"Fajn."

Geary zkontroloval čas a potvrdil si, že odpověď na výzvu musela být odeslána velmi rychle. Chvilí hledal správný ovládací prvek a pak se díval do tváře staršího muže v padnoucí, ale obnošené uniformě syndického výkonného ředitele.

Syndický ředitel polkl, ale zavrtěl hlavou a snažil se tvářit odhodlaně.

"Potvrzujeme příjem vaší zprávy. Vaše žádost musí být zamítnuta. Nemám právo vzdát se s žádnými jednotkami ani

zařízeními v systému. Konec zprávy."

Ale sakra...

Geary prudce vydechl.

"Naše žádost musí být zamítnuta? Copak si dělá srandu? On si snad myslí, že jsme ho vyzvali k tanci."

"Za pár hodin mu můžeme strhnout velitelství přímo na hlavu," odpověděla Desjaniová vesele.

"Možná. Do té doby ale není důvod, proč bych neměl toho idiota dál přesvědčovat, ať dostane rozum."

Výraz Desjaniové skoro donutil Gearyho k úsměvu.

"Nebojte se. Nebudu žebrot."

"Nechtěla jsem..."

"To nic. Zprávu pošlu osobně."

Geary se na chvíli odmlčel, aby si uspořádal myšlenky, a pak aktivoval správnou ovládací sekvenci.

"Tady je alianční flotila pod velením kapitána Johna Gearyho, vstupující do systému Corvus. Přiletěli jsme přijmout vaši kapitulaci," ohlásil Geary a uvědomil si ironii v tom, že používá skoro stejná slova jako syndický ředitel, který před pár týdny chtěl jeho kapitulaci. "Jak vidíte z našich přiletových vektorů, přiletěli jsme z domovského systému Syndikovaných světů. Naše práce tam už je dokončena."

Geary se pokusil do matoucího prohlášení vložit správné množství vítězné arogance. Pokud si syndický velitel bude myslet, že Aliance domovský systém Syndiků zničila, mělo by to na něj silně zapůsobit. "Očekáváme, že všechny vojenské jednotky Syndikovaných světů a všechny místní jednotky složí zbraně, deaktivují obranné systémy a nebudou klást odpor. Mělo by vám být jasné, že máme více než dost palebné síly, abychom si mohli poslušnost vynutit, a že jakýkoli odpor z vaší strany je zbytečný. Pokud rychle nekapitulujete, jen zajistíte smrt svých vojáků a vážné škody na zařízeních v tomto systému. Očekávám, že vaši další zprávou bude kapitulace."

Zapřel se do křesla, podíval se na Desjaniovou a pokrčil rameny.

"Pokud ho nepřesvědčím ani tohle..."

"Tak to vyřeší pekelné kopí," dokončila Desjaniová.

"Jo. Pokud to bude potřeba."

Geary se zamračil na displej.

"Korvety se před deseti minutami ještě stále nepohnuly. Zajímavé. Jen udržují stejnou relativní pozici na orbitě vzhledem k syndické základně."

"Možná je plánují použít jako součást obrany perimetru základny."

"To by bylo výjimečně pitomé, držet lodě na statických obranných pozicích, i kdybychom neměli tak obrovskou přesilu."

Studoval dál zobrazení.

"Myslím, že to má nějaký další důvod, ale..."

"Odhalen syndický křižník na orbitě kolem čtvrté planety!" ohlásil průzkumný důstojník.

"Jenom jeden?" sledoval Geary výpis hlášení. Nepoznal třídu lehkého křižníku, ale informační systém ho označil za zastaralý typ. "Jsou specifikace správné?"

Posádka můstku je rychle začala ověřovat. Desjaniová odpověděla za všechny: "Ano, pane."

"No teda. Podívejte se na ten pohonný systém! Jak se jim podařilo nacpat takový pohon do lehkého křižníku?"

Desjaniová se zamračila a začala studovat data.

"Nevíme. Na tenhle typ jsme nenarazili a známe ho jenom ze zpravodajských informací. Zjevně jich postavili jenom několik, a pokud se někdy zúčastnily boje, hlášení o jejich výkonu se k nám nedostalo."

Geary nepřítomně přikývl a přemýšlel o tom, že záznamy se nedostaly zpátky k Alianci jedině proto, že alianční jednotka byla zničena do poslední lodě. Lehký křižník ale nebyl těžce vyzbrojený. Má jen zatraceně velký pohonný systém. Snad se nebudu muset trápit důvodem, proč ho takhle postavili. Pokud se syndický velitel vzdá, můžu se někoho zeptat. Jinak bude křižník poletovat vesmírem jako hromada jemně namletého šrotu.

"Křižník a korvety se stále drží u planety. To vypadá nadějně."

"Aspoň z nich budou snazší cíle." Trvalo téměř další hodinu, než obdrželi odpověď syndického velitele.

"Přijal jsem vaši poslední zprávu," prohlásil důstojník v obnošené uniformě pečlivě. "Platné bojové instrukce syndikátní flotily, článek sedm, zakazují kapitulaci. Článek devět vyžaduje obranu všech vojenských zařízení nejaktivnější možnou metodou. Článek dvanáct potvrzuje, že neexistují výjimky pro články sedm a devět. Proto musím vaši žádost znovu zamítnout."

Geary na obraz dlouhou chvíli zíral.

"Jak může být tak hloupý?"

Odpověděla mu koprezidentka Rionová: "Je to byrokrat, kapitáne Geary. Jen se na něj podívejte. Poslouchejte ho. Žije, aby vynucoval dodržování pravidel bez ohledu na to, zda dávají smysl."

Z tónu Rionové se dalo poznat, že se setkala se spoustou takových lidí.

Absurdnost situace nutila Gearyho ke smíchu. Byrokrat. Chlápek, který nejspíš strávil celou kariéru zajišťováním splnění všech instrukcí sepsaných před desetiletími ve vzdálenostech čítajících desítky světelných let, a to přesně do písmena. Takový, který považuje dodržování každého hloupého pravidla za důležitější než cokoli jiného. Kdo jiný by skončil na pozici velitele systému, kam se válka neměla nikdy dostat? Kdo jiný by si chtěl takové velení udržet jeden prázdný rok za druhým? Pak si Geary uvědomil, co trvání zkostnatělého byrokrata na bojových instrukcích syndikátní flotily, článcích sedm, devět a dvanáct, bude znamenat. Bude muset zabít dost lidí, kterým ten zatracený účetník velí, aby si kapitulaci vynutil. Zatracený idiot.

Geary vztekle udeřil do ovládání komunikátoru.

"Syndikátnímu veliteli systému Corvus. Kapitulace je vaše jediná možnost. Pokud nás donutíte zničit vaše obranné systémy, ujist'uji vás, že se osobně postarám, abyste sdílel osud svých vojáků."

Prerušil spojení a otočil se ke kapitánce Desjaniové: "Ať vaši komunikační důstojníci zkusí poslat nějaké zprávy přímo korvetám a křižníkům, přesvědčte je, že přijmeme jejich kapitulaci."

Desjaniová se chvíli tvářila nesouhlasně, ale pak přikývla a vydala rozkazy. Nechte toho, Tanyo Desjaniová. Ve zničení nepřátel obrovskou přesilou není žádná čest.

Ještě tři hodiny, než se flotila dostane tak blízko k základně, aby mohla zaútočit na její obranu. Desjaniová přejela očima k části displeje ukazující bitevní křižníky shromážděné kolem skokového bodu a pro Gearyho nebylo těžké odhadnout, na co myslí. Duellosovy a Tulevovy lodě prolíjí krev nepřítele, ale Neochvějný se bude zjevně muset spokojit s kapitulací několika zastaralých lodí. Desjaniová z toho neměla radost.

Lodě alianční flotily letěly hlouběji do systému Corvus, zatímco se jednotlivé lodě přesouvaly různou rychlostí a přesností na místo, které měly vzhledem k vlajkové lodi zaujmout. Zpožděný obraz syndických korvet se nadále vznášel poblíž základny, syndický lehký křižník byl zřejmě stále na oběžné dráze nad čtvrtou planetou a Geary to všechno sledoval s narůstajícím podrážděním. Začínal si poznamenávat alianční lodě, které se do nové formace přesouvaly příliš pomalu, ale netrvalo dlouho a musel přejít k určování lodí, které se na pozici přesouvaly relativně rychle. Ve flotile bylo příliš mnoho opozdílů, než aby je mohl všechny sledovat, a znepokojivě málo schopných lodí. Vedoucí jednotky alianční flotily měly zaujmout formaci připomínající velký čtverec, stěnou zaměřený k nepříteli. Hlavní voj měl být v dalším, ještě větším čtverci za prvními loděmi a podpůrné lodě se svou eskortou měly tvořit ještě vzdálenější krychli. Dvě menší krychle po obou stranách obsahovaly krycí jednotky, připravené odrazit nepřátelské pokusy o útok na křídle.

Místo toho roj aliančních lodí připomínal Gearymu deformovaný klín, se širší stranou nasměrovanou k nepříteli. Zapípal poplach a na displeji ožily nové symboly. Geary zadržel dech, jak Neochvějný zaměřil syndické lodě vystupující ze skokového bodu. Moderní, pohybující se rychle. Geary pocítil, jak se mu v žilách hromadí adrenalin, ačkoli věděl, že sleduje události staré deset minut. A že se obrana prováděná jeho bitevními křižníky odehrála také před deseti minutami.

Geary měl sotva čas všimnout si eskadry syndických lovců-zabijáků obklopující jediný těžký křižník, než koncentrovaná palba na krátkou vzdálenost z Duellosových a Tulevových křižníků rozervalo LZ na kusy. O pár chvil později alianční útok přemohl obranu křižníku a zničil ho, zatímco nepřítel stačil vypálit jen několik ran, snadno zachycených štíty bitevních křižníků. Krátce po vizuálních signálech bitvy začala přicházet hlášení z bitevních křižníků, potvrzující to, co už Geary viděl. Geary čekal, ale po hlášení o prvních lodích nepřišlo nic dalšího. Byla to nahraditelná jednotka, vyslaná v malé naději, že alianční flotila bude nadále panicky prchat a nepokusí se bránit skokový bod. Nahraditelná. Geary to slovo vždy považoval za ošklivé a koncept za ním stojící za ještě odpornější. Syndikové jeho názory zjevně nesdíleli.

Posádka na můstku Neochvějného sledující masakr syndických jednotek zajásala. Ten zvuk Gearyho ještě více podráždil a nutil ho hledat něco, na čem by si mohl vylít hněv. Znovu aktivoval komunikační okruh flotily: "Všem jednotkám, které ještě nejsou ve standardní útočné formaci alfa šest: zrychlete přesun."

Desjaniová se na Gearyho překvapeně podívala, ale reakci rychle skryla. Ne snad že by se kapitánka Neochvějného měla čeho obávat. Neochvějný byl vlajková loď, vůči které měly všechny ostatní lodě flotily zaujmout danou relativní pozici, takže pozice Neochvějného ve formaci byla z hlediska definice správná.

"Myslíte, že je to vše, co pošlou jako rychlou pronásledovací sílu?" zeptala se ve snaze změnit téma.

Jak to mám sakra vědět? Geary na ni chtěl vyštěknout, ale místo toho o otázce chvíli přemýšlel.

"Myslím, že ano. Pokud by chtěli poslat víc, proč nechat takovou mezeru mezi přílety?"

Odmlčel se a po chvíli pokračoval: "Nebylo to ale moc lodí. Měli by být schopní vletět nám přímo do zad."

"Měli oproti nám jen hodinu zpoždění."

Desjaniová chvíli přemýšlela a pak přikývla: "Zaváhali, pak poslali jen malou jednotku pro případ, že by nás mohli chytit nepřipravené."

Zaváhali. Ano. Geary přikývl.

"Poslali něco, aby mohli tvrdit nadřazeným, že nás pronásledovali. Dost, aby to vypadalo vážně, ale ne dost, aby jim vadilo to ztratit."

A lodníci na nahraditelných lodích měli prostě smůlu.

"Ano. Lidský život pro ně nic neznamená."

Kapitánka Desjaniová se podívala Gearymu přímo do očí. Její hlas zněl ploše.

"Chápu."

Budu si muset zapamatovat, že se nemám v kapitánce Desjaniové splést. Věří, že pro to, co dělá, má dobré důvody.

Geary se kousl do rtu a studoval displej. Pokud to byla celá pronásledovací jednotka Syndiků, mohl by přikázat bitevním křižníkům, aby se připojily ke zbytku flotily. Ale Syndikové mohli schválně udělat mezeru mezi útočnými vlnami, aby zmátli obránce a přesvědčili je, že nějakou dobu nebudou posílat nic dalšího. Jenže bitevní křižníky byly už teď vzdálené deset minut od zbytku flotily. Deset minut, kdy bude trvat vyslání zprávy. Deset minut od Gearyho, který nemohl vědět, jestli mají jeho lodě problémy. Nejméně hodinu daleko, než by jim mohl pomoci. A přitom se stále vzdalují.

"Kapitáne Duelloso, kapitáne Tuleve, tady kapitán Geary. Dobrá práce. Připojte se prosím k flotile tak rychle, jak jen to bude rozumně možné. Ať vaše lodě zaujmou určené pozice ve standardní útočné formaci flotily alfa šest."

Deset minut, než Duelloso a Tulev dostanou zprávu. Pak budou muset nabrat rychlost a zahájit dlouhý let, aby chytili zbytek flotily. Bude trvat několik hodin, než se dostanou do formace.

Ale i tak to vypadalo, že bitevní křižníky budou na určené pozici dříve než kdokoli ostatní. Místo aby se alianční flotila zformovala do pravidelného čtverce, spěchala a nadále rozšiřovala širší konec klínu mířícího na syndickou základnu. Co se sakra děje? Geary oddálil výhled a pokusil se zjistit, jestli se mu v detailním pohledu neztrácí širší smysl. Ne. Stále to nedávalo smysl. Vypadalo to, že na určené pozici jsou jen pomalejší lodě, jako byl Titán. A ochromený Titán v tomhle ohledu neměl na výběr, pomalu se plazil systémem ve stopách rychlejších válečných lodí. Postupně si uvědomil, že Titán je znepokojivě osamělý.

"Kde jsou lodě, které mají poskytovat Titánu doprovod?"

Znovu změnil měřítko výhledu.

"Všechny podpůrné lodě flotily nemají eskortu. Kde ty eskorty sakra jsou?"

Nikdo na můstku Neochvějného mu neodpověděl.

Zdržel se nadávek vůči ostatním lodím ve flotile za pomalost v přesunu do formace, protože měl pocit, že ho k tomu vede spíš hněv než profesionální úsudek. Ale přesun do formace by měl být pro určené eskorty relativně rychlý a jednoduchý manévr. Pokud by na své pozice opravdu zamířili, už by tam měli být. Tohle bylo prostě příliš nedbalé... nedbalé? Nebo něco jiného? Geary se ještě jednou podíval na formaci svých lodí a pak stáhl výhled, aby na něm byly vidět i dvě syndické korvety.

Trvalo mu příliš dlouho, než si uvědomil, o co jde, ale pak to pochopil.

"Předkové, spaste nás!"

Desjaniová na něj zírala a zjevně uvažovala, jestli se jeho kletba tentokrát týká její vlastní lodí.

"Kapitáne Geary?"

Geary se soustředil na displej a snažil se ovládnout hněv i hlas, než promluví. Nakonec ukázal na pohybové vektory aliančních lodí.

"Ti... pitomci nejsou ve formaci, protože se všichni snaží být první, kdo vystřelí, až se dostaneme ke korvetám."

Teď, když si uvědomil, co se stalo, to bylo zjevné. Způsob, jakým se skoro celá alianční flotila protáhla k místu, kde zachytí syndické korvety. Většina lodí Gearyho flotily ignorovala nebo opustila určené pozice a povinnosti v celkovém plánu, jen aby mohla mít šanci kousnout si, než budou korvety totálně přesilou zničeny.

Desjaniová se tvářila, jako by se bála promluvit, ale nakonec začala: "Agresivita je primární..."

"Agresivita?! Takhle tomu říkáte?"

"Přiblížte se k nepříteli," řekla Desjaniová, jako by to byl citát. Pak jeho domněnku potvrdila. "To byl jeden z posledních rozkazů vydaných v Grendelu."

Desjaniová ho sledovala a věděla, že pochopí.

A Geary si vzpomněl a zase jednou se snažil neukázat emoce. Protože se události z bitvy před sto lety v hvězdném systému Grendel z jeho pohledu odehrály sotva před měsícem. Jeho loď při boji se Syndiky ztratila spojení s ostatními loděmi v konvoji. Ale než přišli o komunikaci, jeden z posledních rozkazů, které vydal své lodě a mohl být slyšet na velitelské síti, zněl: "Přiblížte se k nepříteli."

"Snad mi nechcete říct, že... že..."

Přikývla a teď z ní přímo vyzařovala pýcha. Pýcha na ni samotnou, na flotilu a na Gearyho.

"To je primární pravidlo boje alianční flotily. Buďte agresivní. Nikdy neváhejte, nikdy nečekejte. Přiblížte se k nepříteli, jak Black Jack Geary kdysi dávno přikázal," prohlásila Desjaniová a celá při tom zářila.

Geary ji chtěl popadnout a zatřást s ní. Idioti! Všichni jste idioti! To není univerzální řešení pro všechny taktické situace! Jen málokdy je to rozumné řešení!

"U předků všech členů této flotily, kapitánko Desjaniová, na disciplíně záleží stejně jako na agresivitě! Ty korvety by dokázalo sundat pár fregat. Hodlal jsem na ně poslat jedinou eskadru."

"Vědí, že bojují před očima Black Jacka Gearyho, pane! Chtějí vám ukázat, jak dobří jsou!"

"Nejsou! Chovají se jako nevycvičený dav! Ignorují mé rozkazy!"

Geary spolkl zbytek toho, co ještě chtěl říct. Zbytek posádky na můstku Neochvějného na něj zíral, jako by právě dal Desjaniové facku.

"Hele, agresivita je fajn a někdy se hodí, ale pokud není používána s inteligentní taktikou a koordinovanou disciplinovanou akcí, je to recept na katastrofu."

Pýcha se u Desjaniové změnila na zatvřelost.

"Sloužila nám dobře, pane. Alianční flotila je pyšná na svého bojovného ducha."

Místo aby Geary něco odsekl, zhluboka se nadechl. Jo, „sloužila vám dobře“.

Není se čemu divit, že flotila ztratila tolik lodí. Je jasné, proč flotila tak nadšeně spolkla návnadu, kterou jí Syndikové ukázali, a dostala se tak na pokraj zničení. A dělají to z pohledu totálně deformované Gearyho filozofie. Ani nevím, jestli se za to mám cítit vinen. Je moje chyba, že příklad Black Jacka Gearyho, který tak slepě následují, ve skutečnosti není opravdový a nikdy nebyl?

Bude chvíli trvat, než to změním. Nemůžu jim prostě říct, že to dělají špatně. Pokud to přijmou, zničí to jejich touhu po boji. Pokud to nedokáží přijmout, nezmění se a moje vlastní autorita bude stát ještě na vratších nohách než teď.

Opatrně Desjaniově přikývl.

"Bojový duch je nesmírně důležitý, kapitánko. Z toho, co jsem viděl, má alianční flotila právo být na bojového ducha pyšná."

Usmála se a zjevně se jí ulevilo. Geary se letmo rozhlédl a uviděl stejné výrazy i na tvářích ostatních členů posádky na můstku.

"Ale musíme toho ducha správně používat, způsobit..." Jaká jen byla ta pravá fráze? "... nepříteli maximální škody. Je to jako zamířit zbraň, aby byl cíl přesně zasažen."

Geary ukázal na displej. "Právě teď není flotila zaměřená tak dobře, jak by mohla být."

A já jsem mistr ve zmiňování bolestivé pravdy. "Budeme na tom pracovat."

Ale ještě než to Geary dořekl, viděl, jak předsunuté lodě flotily zvyšují rychlost nad nula celá jedna světla a přestávají předstírat udržování jakékoli formace, jak spolu závodily, aby se dostaly ke dvěma syndickým korvetám co nejdříve a mohly je zničit. Bylo úžasné, že pět minut starý obraz syndické základny ukazoval, že se korvety stále nepokusily o útěk, ale udržovaly blokující pozici poblíž základny. Geary se nemohl rozhodnout, jestli jsou odvážní, hloupí nebo paralyzovaní hrůzou, když náhle pochopil - ze základny vyletěla kurýrní loď a zamířila pryč. Syndikové se snažili odeslat hlášení jedním ze skokových bodů kolem Corvu. Zajímalo by mě, který článek bojových instrukcí flotily Syndiků prikazuje vyslat hlášení? pomyslel si Geary hořce. Ten blbec ve velení by to neudělal, kdyby to neměl někde napsané.

Předsunuté prvky alianční flotily stále zrychlovaly a už přesáhly rychlost, při které mohly efektivně zaměřovat nepřátelské lodě. To je ono. Je na čase, abych se pokusil přitáhnout jim uzdu.

"Tady kapitán Geary. Všem jednotkám alianční flotily, prikazuji vám vrátit se na své místo ve formaci. Všechny jednotky snižte rychlost tak, aby nepřesahovala nula celá jedna světla."

Nesnášel vydávání takových rozkazů před bitvou, kde by měly mít jednotlivé lodě možnost upravovat rychlost podle potřeby, ale Geary neviděl jiný způsob, jak by mohl zpomalit lodě tlačící se na syndické korvety.

Spolkl další nadávku. Zobrazované pozice mnoha jeho lodí začínaly být nejisté a bude trvat několik minut, než nejvzdálenější z nich obdrží jeho poslední rozkaz.

"Lodě třetí eskadry fregat mají rozkaz zaútočit na syndické korvety. Kterákoli loď schopná odchytil syndického kurýra má rozkaz zastavit ho za každou cenu."

Odmklčel se a čekal, co se bude dít. Věděl, že teď nemůže dělat nic jiného. Bude trvat pár minut, než pozná, jestli ho vůbec někdo poslouchá.

Alespoň že bitevní křižníky se vracely. Nedoženou zbytek flotily ještě po tři hodiny, ale aspoň dělaly to, co měly.

Během dalších patnácti minut bylo zjevné, že přibližně polovina aliančních lodí útočících na syndické korvety začala poněkud neochotně plnit Gearyho poslední rozkaz. Naneštěstí, jak některé lodě zpomalily a jiné zrychlily, zmizel i poslední náznak, že je flotila nějak organizovaná. Předsunutý okraj klínu se zkroutil a pozice mnoha lodí flotily v něm byly velmi nejisté.

Obraz vnějších okrajů alianční flotily blikal skoro jako stroboskop, jak se zpožděné obrazy aktualizovaly a přeskakovaly z bodu na bod. Přibližně tucet aliančních lodí se snažil zrychlit a odchytil syndického kurýra. Orion, daleko mimo dostřel, z nějakého nepochopitelného důvodu vypálil na kurýra několik přeludů, ačkoli vzdálenost a relativní rychlosti byly takové, že se zásah nedal očekávat.

A pozice syndického lehkého křižníku prudce poskočila, jak Neochvějný konečně zpozoroval, že zrychluje k alianční flotile. Co to dělá? Nemá šanci přesunout se tak, aby mohl ochránit kurýra. Deformovaný tvar alianční formace byl roztážen do tří směrů, jedna tenká paže se natahovala "nahoru" a směrem k trase kurýra, větší část lodí stále mířila k syndickým korvetám a základně, které už byly vzdálené jen hodinu, a rozšiřující se oblak lodí vzadu byly jednotky, které se konečně stahovaly do svých pozic. Syndický lehký křižník obletěl čtvrtou planetu a zjevně zrychloval, jak mu to jen předimenzovaný pohonný systém umožňoval, jako by plánoval proletět pod spodním okrajem alianční flotily. Geary zíral na displej a snažil se pochopit, o co se křižník snaží. Předpokládaná rychlost a směrový vektor syndické válečné lodě poskakovaly, jak rychlost přesáhla žádná celá jedna světla a nadále se zvyšovala. Zjevně neustále mírně měnil kurz, takže když alianční lodě zachytily opožděný obraz deformovaný relativistickým efektem, pozice křižníku poskakovala z bodu na bod a jeho předpokládaná trajektorie se divoce přesouvala vesmírem. Jen dvě věci byly jisté. Křižník stále zrychloval a mířil k alianční flotile. Proč? Kdyby jen utíkal, proč přes alianční flotilu? Ale jak nás hodlá napadnout? Při své rychlosti proletí kolem našich lodí a nebude moct říct, kde přesně jsme, o nic lépe, než ho my dokážeme zaměřit. I se svým pohonným systémem, než zpomalí na bojovou rychlost, bude...

"Zatraceně!"

Geary si ani nevšiml, jak posádka můstku Neochvějného zareagovala na jeho nadávku. Měl jsem to předpokládat. Mělo mě to napadnout už dávno. Loď postavená s tak předimenzovaným pohonným systémem musí být určená na speciální útoky. Ukázal na místo na displeji, kde blikala pozice syndického křižníku.

"Míří na Titán."

"Cože?" zareagovala kapitánka Desjaniová šokovaně. "Jak by mohl? Při rychlosti, jakou letí, nebude vědět, kde Titán je."

"K tomu je přesně určený, kapitánko Desjaniová! Mělo mě to napadnout hned, když jsem ho viděl!"

Geary zapíchl prst do displeje a opsal oblouk vedoucí od čela alianční flotily k Titánu.

"Silný pohon, takže může bleskově zrychlit na tak velkou rychlost, že ho kvůli relativistickým efektům skoro nebude možné zaměřit. Jakmile proletí kolem obranných jednotek, které ho nemají šanci zaměřit, otočí se a tím samým pohonným systémem zpomalí tak, že bude moci zaútočit na jakékoli slabé cíle, které bitevní lodě chrání."

Desjaniová při pohledu na displej zavrčela. "Předkové, odpusťte mi. Když proletí přes naše předsunuté jednotky, bude na maximální rychlosti. Máme minimální šanci zasáhnout ho, pokud nějak neurčíme přesně jeho dráhu..."

"Nemůžeme! Nemůžeme přesně určit jeho trajektorii, protože nevíme, kde teď je!"

Geary se odmlčel a pak vycenil zuby.

"Ale víme, kam přesně letí."

"Titán?"

Desjaniová přejela rukama po ovládání. Objevil se protažený kužel, širším koncem zaměřený na místo odhadované systémy lodě jako aktuální pozice syndického křižníku.

"Tady. Pokud křižník míří na Titán a bude muset zabrzdít tak, aby mohl při průletu kolem cíle zaměřit, bude muset začít brzdit někde tady, takže kurz Titána protne někde tady."

Ukázala na místo, kde se kužel zužoval na tenkou jehlu.

Geary přikývnul a pocítil chvilkový nával radosti. Proto Syndikové nepostavili takových lehkých křižníků více. Jakmile nepřítel určil, kam křižník míří, eskortní lodě za hlavním vojem ho mohou odchytnout těsně před cílem. Ale Gearyho radost rychle zmizela, když si prostudoval oblast kolem kurzu, který Desjaniová zakreslila. Neměl nic, co by křižník mohlo zastavit. Eskorty Titánu byly stále příliš daleko a pronásledovaly bezcenné korvety, rezervní eskadry byly rozptýlené široko daleko a Titán zůstal za zrychlující flotilou značně pozadu.

A velitel syndického lehkého křižníku byl dost chytrý, aby pochopil, co se děje, a poznal, že je Titán Achillovou patou celé alianční flotily. Je chytřejší než já, přiznal si Geary. To je hodně dobrý kapitán. Škoda, že udělám, co bude v mých silách, abych ho zabil.

Nejprve bylo třeba zajistit, aby měl lehký křižník nějaké starosti navíc.

"Všem lodím z osmé a jedenácté eskadry křižníků, pronásledujte syndický lehký křižník."

Bylo to mnohem více lodí, než bylo potřeba, ale Geary nedokázal říct, kolik lodí v eskadrách bylo ve skutečnosti dost blízko, aby se jich mohl syndický křižník obávat. Žádná z nich nemohla chytit křižník, než se dostane k Titánu, ale pokud by ho dokázal Geary zpomalit, možná se přece jenom boje nějak zúčastní.

"Všem ostatním lodím, zaútočte na lehký křižník, pokud se dostane na dostřel."

Věnoval chvilku kontrole korvet. S krytím kurýra skončily a teď se pokoušely o útěk. Geary zavrtěl hlavou. Jsou příliš pomalé a čekaly příliš dlouho. Alianční lodě byly sotva půl hodiny za nimi a korvety nebyly schopné vysokého zrychlení.

"Kapitánko Desjaniová, informujte prosím ty dvě korvety, že pokud se okamžitě nevzdají, budou zničeny."

"Ano, kapitáne Geary."

Protentokrát si Desjaniová nechala své myšlenky pro sebe.

Syndický kurýr, nacházející se nad formací aliančních lodí a kus stranou, se spoléhal, že se kolem aliančních pronásledovatelů dostane díky rychlosti a relativistické nejistotě, ale alianční torpédoborec využil své pozice vůči kurýru a podařilo se mu zespodu zamířit na ideální záchytný kurs. Geary měl sotva čas uvědomit si, že kurýrovi nedal šanci kapitulovat, než torpédoborec zahájil palbu a záblesky jeho pekelných kopí začaly tancovat kolem dráhy kurýra. Kurýr vletěl přímo do salvy, která slabou obranu syndické lodě snadno prorazila. Její motory explodovaly a celá loď zmizela ve výbuchu, který ji rozmetl na malé kousky. Škoda. Ale dobré manévrování. Který to byl torpédoborec? Rapír, jedna z lodí třídy Meč. Budu si ho muset zapamatovat.

"Jedna z korvet vyhlásila kapitulaci," oznámila komunikační důstojnice Neochvějného a nepodařilo se jí v hlase zakrýt znechucení.

"Řekněte..." Geary rychle zkontroloval displej, "Nebojácnému, ať na korvetu pošle výsadek a sebere jí vše, co by se nám mohlo hodit."

Odměl se a přemýšlel o tom, jak mizerně zatím členové flotily poslouchali jeho rozkazy, a pak aktivoval vysílání sám:

"Všem jednotkám v alianční flotile, tady kapitán Geary. Osobně jsem přijal kapitulaci syndické korvety PC-14558."

Desjaniová na něj zírala s vyteřštěnými očima. Geary se jejímu pohledu vyhnul a tvrdohlavě se díval na displej. Právě všem řekl, že posádka korvety je v podstatě pod jeho osobní ochranou. Bylo to extrémní opatření, ale měl nepříjemný pocit, že jinak by korveta nebyla v bezpečí před útokem některého příliš aktivního kapitána.

Upřel pohled na bitevní křižníky daleko za flotilou a přál si, aby je mohl nějak teleportovat přímo k Titánu, pak začal hledat syndický křižník.

A našel ho, jak prolétá kolem prvních aliančních lodí. Geary s pocitem bezmoci sledoval, jak se nejbližší alianční lodě snaží syndický křižník zachytit a jak se jim to nedaří, protože rychlost křižníku, přesahující už nula celá dva světla, dokázala dokonale zmást alianční zaměřovací systémy. Několik přeludů se dostalo poměrně blízko, střely se snažily držet trasy křižníku. Ale cíl pronásledovaly zezadu s nízkou relativní rychlostí. Zahynuly v záblescích světla, jak je zlikvidovaly obranné systémy syndického křižníku, kterému stačilo střílet přímo za sebe s vědomím, že přesně tam se budou pronásledovatelé nacházet.

Všichni teď upírali pohled na Gearyho. Nic neříkali, ale bylo mu jasné, na co myslí. Co budeme dělat, Black Jacku? Jak nás z toho průseru dostaneš? Bylo mu jasné, že jsou o jeho nadpřirozených schopnostech přesvědčeni. Kolik dalších hrozivých taktických situací a kolik času bude ještě třeba, než se stane, že Geary nepřijde na řešení? Zatraceně.

Syndický velitel si všiml nejslabšího místa ve flotile. Pokud ztratíme Titána, naše šance na návrat domů pořádně poklesnou. Ani nemusí Titána zničit, stačí ho zpomalit, abychom se zdrželi, než přiletí hlavní syndická flotila, kterou správně předpokládá. Alternativou by bylo opustit loď, již flotila zoufale potřebuje.

Ne, Titán je jen jedno ze slabých míst flotily. Dalším slabým místem je nedostatek disciplíny, kvůli které Titánova eskorta zanedbala své povinnosti. Naši závislost na Titánovi nemůžeme nijak odstranit, ale rozhodně se můžeme pokusit vylepšit disciplínu.

Pokud dostanu šanci. Geary přejížděl očima po displeji a ignoroval nejisté odhady bojového systému ohledně přesné pozice a vektoru syndického křižníku. Používal instinkty, odhadoval šance, že se některá z aliančních válečných lodí dostane ke křižníku dříve, než bude moci zaútočit na Titána. Sotva si všiml záplavy aliančních pekelných kopí a následně rychlé smrti druhé syndické korvety, která se raději pokusila utéct než kapitulovat. Pak si Geary uvědomil, že pořád ještě má loď dostatečně vzdálenou, aby ji mohl včas vyslat naproti syndickému křižníku.

Neochvějný.

Křižník se mohl pokoušet o sebevražedný úder. Neochvějný by ho měl být schopný snadno přestřílet, ale pokud by se syndický velitel rozhodl do Neochvějného narazit, nebo se přiblížit a aktivovat autodestrukci, mohl bych o tuhle loď

přijít. I kdyby neměl v plánu taranovat svůj cíl, jeho schopnost vidět před sebe je rychlostí silně omezena. Jen zamířit na záchytný kurz by mohlo způsobit kolizi, která by zničila obě lodi.

Slíbil jsem admirálovi Blochovi, že dostanu flotilu domů i s klíčem hypersítě. Nemůžu riskovat Neochvějného.

Ale pokud nebudu riskovat Neochvějného, můžu ztratit Titána.

Bloch i Desjaniová tvrdí, že klíč hypersítě na Neochvějném je důležitější než cokoli jiného ve flotile.

Najednou si vzpomněl na velmi starou legendu o hrdinovi pokoušejícím se vrátit domů z dlouhé války, který postupně ztrácí jednu loď za druhou, jednoho společníka za druhým, až se nakonec vrací sám. V legendě se to bralo jako triumf.

A Geary si představil Neochvějného kulhajícího zpět do aliančního vesmíru, osamocенého, jehož stopu domů tvoří vraky desítek ostatních lodí, předhozených vlkům, jen aby mohl Neochvějný utíkat dál.

A bylo mu jasné, že pro něj by to žádný triumf nebyl.

I kdyby ano, byla by to příliš vysoká cena.

A jak dlouho mě ti lidé budou následovat, pokud se budu držet zpátky a nechám je umírat? Geary se zadíval na lidi kolem sebe a uvědomil si, že zatímco debatoval sám se sebou, uplynulo jen několik sekund.

"Kapitánko Desjaniová, chci, aby Neochvějný sundal syndický křižník dřív, než se dostane na dostřel k Titánovi."

Desjaniová se vesele zašklebila a zbytek posádky na můstku nadšeně zajásal. "Bude mi potěšením."

"Je rychlý a velmi dobrý, kapitánko Desjaniová. Neriskujte. Musíme se o něj postarat a budeme mít jen jeden pokus."

"Ano, pane."

Neochvějný vyskočil na příkaz kapitánky Desjaniové kupředu s nejvyšším možným zrychlením. Geary pocítil vzrušení, jak loď zamiřila za kořistí. Jen pozoroval, nechtěl obcházet Desjaniovou a vydávat rozkazy přímo její posádce, ale měl strach, že Desjaniová kurs syndického křižníku odhadne špatně. Pokud by kolem něj proletěli, museli by se otočit a znovu cíl dohnat, což by byl Titánův konec.

Desjaniová to ale rozehrála chytře. Geary sledoval kurs, na který poslala loď, a uvědomil si, že Desjaniová ignoruje odhady bojového systému. Místo toho hnala Neochvějný k bodu daleko od trasy, kterou by měl křižník sledovat, aby se dostal na dostřel k Titánovi. Při rychlosti, s jakou syndický křižník letěl, si nejspíš manévru Neochvějného všimne, až bude příliš pozdě. Pokud syndický velitel neuhodne, že se ho Neochvějný pokusí zastavit. Ale dokážou to? Pokud Syndikové změní kurs, nedostanou se k Titánovi na dostřel. Pokud zpomalí, aby zachovali předpovědi své trasy, dostanou se k němu ostatní mé lodě a zasypou palbou okolí tak hustě, že křižník prostě bude muset do něčeho narazit. A pokud zrychlí ještě více, nestihnou zabrzdit na bojovou rychlost, při které budou mít alespoň nějakou šanci vystřelit na Titána.

Doufám.

Geary sledoval na displeji křivku opisovanou Neochvějným k bodu, kde protne trasu syndického křižníku, a zaplavil ho podivný pocit soucítění s tím, kdo nepřátelské lodi velel. Zjevně ví, jak řídit loď, a má dobře vycvičenou posádku. Jak dlouho tady v systému Corvus strávili v exilu a čekali na nepravděpodobnou možnost, že se sem dostane alianční loď? Jak snadné by bylo vykašlat se na všechno, předpokládat, že se do boje nikdy nedostanou, neudržovat loď ani posádku ve stavu maximální připravenosti. A teď se čekání málem vyplatilo. Možná se ještě vyplatí.

Předpokládaná pozice syndického křižníku znovu poskočila.

"Brzy bude muset zahájit brzdňý manévr," poznamenala Desjaniová.

Geary přikývnul. "Myslíte, že už si nás všiml?"

"To je nepravděpodobné, pane. Má staré bojové systémy. Budou značně přetížené všemi loděmi kolem a snahou kompenzovat relativistickou deformaci jeho rychlosti. Ale i kdyby nás uviděl, nedostane se přes nás," slíbila Desjaniová měkkým hlasem.

"Já vím."

Desjaniová se při Gearyho přiznání důvěry zuřivě zašklebila, ale stále držela oči na displeji, jak hnala Neochvějného na útočící křižník. Geary se zamračil. Neochvějný by měl být schopný nepřítele zasáhnout, ale při celkové rychlosti Neochvějného a syndického křižníku kolem sebe bleskově proletí a zaměřovací systémy nebudou mít šanci vystřelit. Všimla si toho Desjaniová? Nebo se tak soustředila na dosažení nepřítele, že si neuvědomila, co se stane? Měl by něco říct? Shodit její rozhodnutí před očima posádky? Trasy obou lodí nadále konvergovaly, zbývající vzdálenost k syndickému křižníku bleskově klesala. Geary si nakonec odkašlal.

"Kapitánko..."

Ale Desjaniová zvedla ruku, oči stále upřené na bojový displej.

"Mám to pod kontrolou, kapitáne Geary."

Nebyl si tím zdaleka tak jistý jako ona, ale mlčel. Byla to jedna z chvil, kdy buď máte v někoho důvěru, nebo všem ukážete, že ji nemáte. A Desjaniová mu připadala velmi schopná.

A tak se Geary snažil tvářit, jako by jí věřil, zatímco se v duchu modlil k předkům, aby Desjaniová věděla, co dělá.

"Měl by začít brzdit."

Kapitánka Desjaniová vydala rozkazy a nechala otočit Neochvějného tak, aby hlavní pohonné systémy mířily kupředu po dráze.

"Plnou parou vpřed."

Neochvějný se otřásl, jak začaly motory brzdit, a jeho trup při námaze sténal. Geary pocítil přetížení, tlačící ho do křesla. Můstek zaplnilo vysoké kvílení, jak tlumiče setrvačnosti bojovaly, aby udržely přetížení na únosných limitech pro loď i posádku.

Předpokládaný kurs Neochvějného se rychle měnil a zahýbal k trase, po které musel syndický křižník mířit k Titánovi.

Bliž. Geary se pokusil polknout, aniž by si toho mohl někdo všimnout.

Desjaniová stále soustředěně hleděla na displej.

"Pokud chce napadnout Titána, měl by zabrzdit pod nula celá dvě světla."

Obráz syndického křižníku, jen několik světelných sekund vzdálený a tedy zobrazovaný v tak reálném čase, jak se to jen v bojích dalo, byl zřejmě velmi blízko trasy, kterou Desjaniová předvíдалa.

"Nastavit kartáče na postupnou palbu, jak budeme protínat předpokládanou trasu nepřítele," přikázala Desjaniová.

"Nulové pole nabít a připravit."

Neochvějný, stále tvrdě brzdící, prošel předpokládanou trasu syndického křižníku a vrhače kartáčových střel vypálily kovové koule v milisekundových intervalech po sobě.

"Vypálit čtyři přeludy, dva levobok, dva pravobok."

Střely vyrazily a začaly brzdit, jak se jejich palubní senzory snažily zachytit obraz syndického křižníku nedeformovaný relativistickými efekty, aby následně prudce zrychlily za svým cílem. Desjaniová chvíli počkala, než vydala další rozkaz:

"Nulové pole pal."

Geary sledoval na displeji, jak velká zářící koule představující nulové pole vyrazila nahoru a za Neochvějného, k aktuální trase syndického křižníku.

A najednou tam syndický křižník byl, ukazatel vzdálenosti prudce klesal, jak křižník, který o Neochvějném buď nevěděl, nebo věřil své rychlosti, mířil kolem posledního Titánova obránce. Ačkoli to měl Geary očekávat, s vědomím, že křižník musí brzdit, byl stejně překvapen, že vidí záď křižníku, brzdícího hlavním pohonným systémem.

Objevily se jiskry, jak syndický křižník narazil záď do salvy kartáčových střel, které se o jeho štíty vypařily. Celkový náraz křižník zpomalil, jako by prolétal několika cihlovými zdmi za sebou, a vážně oslabil štíty na zádi. Geary sledoval se zaťatými zuby displej a přemýšlel, jak náhlé zpomalení pravděpodobně přetížilo tlumiče setrvačnosti a jaké účinky to asi mělo na nepřátelskou posádku. Ale na zastavení křižníku záviselo příliš mnoho životů aliančních lodníků. Nemůže rozhodnutí ovlivňovat myšlenkami na osud nepřátelské posádky. A sakra, tohle byl moc hezký útok.

"Velmi dobrá práce, kapitánko Desjaniová."

Desjaniová se při pochvale dokonce začervenala, ale hlas udržela bez emocí.

"Ještě není po něm."

O chvíli později vrazil křižník do nulového pole. Štíty oslabené nárazy kartáčových střel zaplály a selhaly. Nulové pole projelo bokem rychle se pohybující lodě jako nůž máslem. Syndický křižník se odchýlil z kursu, jak nulové pole vyrvalo z trupu dlouhý pás a částečně proniklo i dovnitř. Geary fascinovaně sledoval skrze záři oblaku plynů, které ještě před chvílí byly pevnou součástí křižníku, jak ochromená loď prolétá nad Neochvějným. V ten krátký okamžik měl Geary pocit, že vidí sekundární exploze a unikající atmosféru, jak byly vnitřní prostory křižníku náhle vystaveny vesmírnému vakuu.

Přemýšlel, jestli bude muset Neochvějný nepřítele dohnat, aby ho mohl dorazit, když z obou stran přiletěly dříve vypálené přeludy, jejichž cíl už dostatečně zpomalil. Nějakým zázrakem ještě část obranných systémů nepřátelské lodě fungovala a podařil se jí šťastný zásah, po kterém jeden z přeludů zazářil a zmizel. Jeho sesterská střela zahájila úhybné manévry, ale ve stejné chvíli zasáhly křižník dva přeludy z druhé strany.

Dvě exploze ozářily dvě třetiny trupu křižníku a loď se rozlomila. O chvíli později byla menší zadní část rozervána na kusy větší sekundární explozí, jak selhalo energetické jádro a rozmetalo trosky do nicoty.

Utržená a ochromená přední část křižníku se chvíli otáčela a pak dostala další zásah, jak do ní vrazil poslední přelud a urval z ní velké množství trosek.

Geary si uvědomil, že se na můstku Neochvějného ozývá jásot. Zhluboka se nadechl a sledoval, jak zbytky syndického křižníku neřízené letí prostorem. Pak pohled odtrhl a všiml si, že se na něj dívá kapitánka Desjaniová s vítězoslavným úšklebkem na tváři.

"Proč nejásáte, kapitáne Geary?" zeptala se.

Geary zavřel oči.

"Nikdy jsem neměl chuť jásat, když umírají stateční lidé, kapitánko Desjaniová. Ty Syndiky jsme museli zastavit, ale bojovali dobře."

Pokrčila rameny, stále se usmívajíc.

"Být to oni, jásali by."

"Možná. Ale já nehodlám měnit své chování podle Syndiků."

Kývl k displeji, aniž by se na ni díval.

"To zachycení nepřítele byla vynikající práce, kapitánko Desjaniová. V systému už nejsou aktivní žádné syndické bojové lodě. Rád bych věděl, co si myslíte o možnosti poslat k vraku čluny."

"Bylo by těžké se k němu dostat a po tom, co jsme jim udělali, už tam bude těžko něco, co bychom mohli využít pro sebe."

"Mohl by tam být ještě někdo naživu, kapitánko Desjaniová."

Chvilí mlčela, než řekla: "Podívám se, co by se s tím dalo udělat."

V jejím hlase jasně slyšel nesouhlas, ale nezáleželo mu na tom.

5.

Obráz plukovnice Carabaliové Gearymu zasalutoval.

"Mí mariňáci jsou připraveni zabezpečit syndickou základnu, kapitáne Geary."

Geary se zadíval na zamrzlý svět, vzdálený od Neochvějného už jen světelnou minutu.

"Zajistěte, aby mariňáci věděli, že při obsazení základny chceme co nejmenší škody. Až sebereme vše vhodné, zničme cokoli, co by mělo vojenský potenciál, ale nechci, abychom proděravěli něco, co pak budeme potřebovat."

"Byli upozorněni, že se mají do maximální míry vyhybat kolaterálním škodám, kapitáne Geary."

Geary se chtěl zeptat, jestli to znamená, že budou přesně poslouchat rozkazy, ale zarazil se včas. Pokud se věci nezměnily více, než si dokázal představit, nebylo možné ptát se, jestli mariňáci budou poslouchat rozkazy.

Předpokládalo se to a nebylo potřeba se tím zabývat.

"Dobrá tedy. Pošlete výsadky. Arogantní, Vzorový a Statečné srdce zlikvidovali protivesmírnou obranu poblíž základny a budou nad vámi udržovat pozici pro případ, že budete potřebovat jejich palebnou sílu."

"Děkuji vám, kapitáne Geary. Mariňáci vám tu základnu za chvíli předají. Neponičenou," dodala plukovnice Carabaliová s lehkým pohybem rtů, který by se dal pokládat za úsměv.

Geary se opřel do křesla, začal si třít čelo a přemýšlet, proč se události vždycky jako by střídají mezi příliš pomalými a příliš rychlými, aniž by mezi těmi stavy byl pozvolný přechod. Zadíval se na displej, na kterém lodě neúčastníci se obsazení základny zabrzdlily na nula celá nula pět rychlosti světla. Jelikož už nebyli poblíž nepřátel, kteří by je mohli odlákat, konečně se lodě přesunuly do zdánlivě uspořádané formace. Titán a ostatní pomocné lodě měly zase eskorty a pomalu letěly nad zbytkem flotily na přímé trase ke skokovému bodu, kterým za pár dní systém Corvus opustí.

Zamračil se, když mu oči spočinuly na bitevních křižnících, spěchajících zaujmout pozice u zbytku flotily. Kolik času ještě v tomhle systému mám? Jak dlouho bude trvat, než Syndikové přeorganizují flotilu, rozhodnou se, kolik lodí za námi poslat, a skočí? Promýšlel jsem to už tisíckrát, a vždycky mi vyjde, že to prostě nemůžu vědět. Ale kromě min, které jsem nechal Duellose vysadit u skokového bodu, se neodvážím nechat tam zadní stráž.

Geary studoval zbývající syndické aktivity v systému. Dokázal říct, kde už dorazilo světlo ohlašující přilet flotily, podle koule expandující obrazem systému. Připadalo mu zvláštní, že o přiletu flotily a o zničení tří syndických lodí následujícím po několika hodinách se na obyvatelném světě ještě nějakou dobu nedoví. Na Corvus dorazila válka, ale většina obyvatel systému o tom ještě několik hodin šťastně nebude mít ani tušení.

Syndický velitel se už neozval. Buď procházel bojové instrukce syndické flotily a hledal, co udělat dál, nebo zemřel při výchozím bombardování základny. Když si Geary vzpomněl na ztracené posádky dvou syndických lodí, které zbytečně bojovaly a zemřely, nemohl si pomoci a doufal v to druhé.

Pohrával si s ovladači, až našel prvek, který mu poskytl hlášení o blízké syndické základně. Některé z obrazů zřejmě potvrdzovaly, že si základna vydržovala zásoby materiálů pro případné prolétávající lodě, které by je potřebovaly. Bylo lepší předpokládat, že zásoby by tam stále byly, i kdyby byla základna opuštěna, protože převoz materiálu by vyšel draž než samotné zásoby, a udržet zásoby zmražené a neohrožované počasím byl málokdy problém na planetách tak vzdálených od hvězdy systému, že neměly žádnou pořádnou atmosféru. Zásoby byly samozřejmě určeny pro syndické lodě, ale nemám v plánu být vybíravý. Doufám, že jídlo syndické flotily je lepší než to, co podává Aliance, ale moc v to nevěřím.

Předkové. Začínám vtipkovat. Že bych konečně rozmrzal?

Nejsem si jistý, jestli chci rozmrznout.

"Kapitáne Geary."

Otočil se a všiml si, že koprezidentka Rionová stále sedí v křesle na můstku a na tváři neukazuje žádné emoce.

"Myslíte si, že je veškerý nepřátelský odpor v systému Corvus potlačen?"

"Ne."

Geary ukázal na displej před svým křeslem a napadlo ho, jak moc z něj Rionová vidí.

"Jak jste viděla, naši mariňáci právě obsazují vojenskou základnu na čtvrté planetě. Na druhé planetě, té obydlené, je také několik základen. Ti ještě ani neví, že jsme v systému."

"Budou pro flotilu představovat hrozbu?"

"Ne. Jsou to zastaralá zařízení, určená k obraně planety, o kterou nemáme zájem. Pokud to bude možné, nehodlám se jimi obtěžovat."

Kapitánka Desjaniová se na Gearyho překvapeně zadívala.

"Měli bychom zlikvidovat všechny vojenské systémy Syndiků."

"Ty pevnosti nás nijak neohrožují a pro Syndiky nemá cenu je někam přesouvat," odpověděl Geary. "Ale já bych na ně musel poslat lodě, vyplývat při tom munici a obávat se o škody na civilních cílech na planetě, způsobené troskami pevností, které dopadnou do atmosféry."

"Ach tak," přikývla Desjaniová. "Nemá smysl na ně plýtvat omezenými zásobami munice a nechcete flotilu rozdělovat."

"Správně."

Geary nedal najevo, že by si všiml, jak Desjaniová ignoruje obavy o ztráty mezi civilisty. Koutkem oka si všiml, že je Rionová oba upřeně sleduje.

Koprezidentka ukázala na Gearyho displej.

"Odvolať jste jednotky hlídající skokový bod?"

"Ano. Pokud jím teď něco proletí, bezpochyby to bude příliš velká síla, než aby to mohly mé bitevní křižníky zvládnout, a nejsem ochotný obětovat je nebo jiné lodě, jen abych trochu zbrzdil syndické pronásledovatele."

Rionová znovu studovala displej.

"Nemyslíte si, že by se mohli stáhnout dost rychle a přidat se k nám?"

"Ne, paní koprezidentko, to si nemyslím."

Geary přešel prstem po displeji.

"Jak vidíte, cokoli, co vyletí ze skokového bodu, bude pravděpodobně na bojové rychlosti. Řekněme nula celá jedna světla, stejně jako jsme proletěli my. Zatímco byly bitevní křižníky na hlídce, udržovaly relativní rychlost skokového bodu v systému, ale ta je mnohem nižší. Syndikové by měli velkou rychlostní výhodu, příliš velkou, tu by nemohly bitevní křižníky nebo jakékoli jiné lodě ve flotile překonat dřív, než by je nepřítel rozstřílel na kusy."

Desjaniová konverzaci do té doby sledovala mlčky, ale teď se otočila k Rionové: "Kdybychom měli automatizované válečné lodě, mohli bychom je na takovou misi použít, aniž bychom riskovali ztrátu personálu. Ale takové lodě nemáme."

Geary se zamračil, z výrazu na tvářích Desjaniové i Rionové mu bylo jasné, že to není první případ, kdy to někoho napadlo.

"To někdy někdo navrhl? Postavit plně automatizované válečné lodě?"

"Bylo to navrženo," potvrdila Rionová suše.

Výraz kapitánky Desjaniové se zatvrdil.

"Podle názoru mnoha důstojníků bychom získali velkou výhodu v situacích, jako je tahle, pokud by byla schválena konstrukce lodí bez posádky, plně řízených umělou inteligencí."

Rionová Desjaniové pohled oplátila.

"V tom případě se obávám, že tyto důstojníky čeká jen zklamání. Jednou z posledních věcí, kterou jsem před odletem z aliančního vesmíru s touto flotilou udělala, bylo hlasování v parlamentu Aliance ohledně takového programu. Návrh byl poražen na hlavu. Civilní vedení Aliance není ochotné světit zbraně a rozhodnutí k jejich používání umělým inteligencím, zvláště když by takové umělé inteligence získaly pod kontrolu válečné lodě schopné způsobit obrovské škody na osídlených světech."

Desjaniová zrudla.

"Pokud by se nainstalovaly i dozorčí umělé inteligence..."

"Hrozilo by jim stejné potenciální selhání, nestabilita a nepředvídatelný rozvoj chování."

"Tak nainstalujte pojistky!" Rionová zavrtěla hlavou.

"Jakákoli umělá inteligence schopná řídit válečnou loď by také byla schopná zjistit, jak takovou pojistku zablokovat. A co kdyby se naši nepřátelé o pojistkách dozvěděli, ať už experimentováním, nebo pomocí špionáže? Nemám v úmyslu předávat jim kontrolu nad válečnými loděmi, které postavíme. Ne, kapitánko, nemyslíme si, že můžeme důvěřovat umělým inteligencím jednajícím nezávisle. Ujišťuji vás, že parlament nemá chuť v tomto ustoupit. Ne teď ani v dohledné době."

Naštvaná Desjaniová neochotně přikývla a vrátila se k displeji.

"Nicméně," pokračoval Geary předstírající, že k hádce vůbec nedošlo, "teď, když jsme zlikvidovali syndické loďstvo v systému, hodlám vyhrožovat obydlené planetě, aby nám poslala pár nákladních lodí s věcmi, které potřebujeme."

Většinou jídlo. Možná energetické články, pokud dokážeme adaptovat syndické tak, abychom s nimi mohli pracovat."

Lehce prošeďivělý důstojník po Gearyho pravici zavrtěl hlavou.

"To nemůžeme, pane. Jsou schválně navrženy tak, aby nebyly kompatibilní, stejně tak munice. Ale pokud získáme potřebné suroviny, Titán a Džin mohou vyrobit další munici. Titán může vyrobit i energetické články, stejně tak Čarodějnice."

"Děkuji."

Geary se snažil tvářit vděčně, ačkoli měl pocit, že by potřeboval rychlé informace přímo k věci.

"Můžou mi ty lodě říct, co potřebují?"

"Informace máme na palubě Neochvějného, pane. Pochopitelně pokud jsou údaje přesné."

"Vy máte na starosti zásobování?"

Šedovlasý muž neohrabaně zasalutoval, jako by to už dlouho nedělal.

"Strojovnu, pane."

"Postarejte se, abychom věděli, co každá loď potřebuje nejvíc."

"Ano, pane!" rozzářil se muž, kterému zjevně lichotilo, že dostal úkol přímo od Gearyho. Geary se otočil k Desjaniové.

"Alespoň budu vědět, že od Syndiků budu chtít ty správné věci."

Koprezidentka Rionová se postavila, ušla několik kroků a naklonila se ke Gearymu. Tiše, jen aby ji slyšeli Geary a Desjaniová, řekla: "Když jim uvedete přesné požadavky, kapitáne Geary, také Syndikům řeknete, co přesně nám nejvíce chybí."

Desjaniová protáhla obličej. Geary měl pocit, že z toho nemá radost, ale musel uznat, že měla Rionová pravdu.

"Máte nějaký návrh?" zeptal se stejně tiše.

"Ano. Přidejte tam matoucí informace. Syndikové nebudou vědět, které položky opravdu potřebujeme, a které pro nás představují bonus navíc."

"Dobrý nápad."

Geary jí věnoval úšklebek.

"Nemáte také náhodou návrh ohledně toho, kdo zdejší vládě předloží naše požadavky?"

"Snažíte se mě naverbovat, kapitáne?"

"Tak bych to přímo neřekl, paní koprezidentko. Ale máte k tomu potřebné znalosti a bylo by pěkné, kdybyste se přihlásila dobrovolně, než vám tu práci dám."

"Budu o tom přemýšlet."

Rionová znovu ukázala na Gearyho displej.

"Chápu většinu toho, co se teď děje, s výjimkou aktivity kolem korvety, která se vzdala."

"Vybíráme z ní užitečné součástky," ujistil ji Geary. Soustředil se na danou informaci sám, pak se zamračil a naklonil se nad displej. Věnoval tázvavý pohled Desjaniové, která ale naznačila, že nic zvláštního nevidí, což se Gearymu nelíbilo.

Sáhl po ovladači komunikátoru.

"Nebojácny, proč k vám letí všechny záchranné moduly ze syndické korvety?"

Loď nebyla daleko, takže se odpověď vrátila skoro tak rychle jako v reálném čase.

"V záchranných modulech Syndiků je pár věcí, které by se nám mohly hodit, pane. Většinou nouzové systémy podpory života a zásoby."

"Máte v úmyslu nechat korvetu v celku?"

Ne snad že by představovala hrozbu, ale Geary za sebou nehodlal zanechávat válečnou loď ve funkčním stavu, bez ohledu na to, že budou její bojové systémy zlikvidovány.

"Ne, pane," odpověděl Nebojácný. "Korveta bude zničena aktivací autodestrukční sekvence jádra, jakmile s ní skončíme."

Geary čekal, ale když Nebojácný neřekl nic dalšího, znovu stiskl komunikační tlačítko: "Nebojácný, co hodláte udělat s posádkou korvety?"

Nechtělo se mu posílat loď, která by vězně odvezla na povrch planety nebo na nějaké jiné bezpečné místo.

"Jsou na korvetě, pane," ozval se hlas z Nebojácného, otázkou zjevně překvapený.

Ještě jednou Geary chvíli čekal, než Nebojácný odpověď dokončí. Když si náhle s narůstající hrůzou uvědomil, že to byla celá odpověď, sáhl po ovladači.

"Nebojácný, co hodláte udělat s posádkou korvety?"

"Jsou na korvetě, pane."

Na korvetě, která bude brzy zničena explozí energetického jádra.

Geary se zadíval na svou ruku, prst nad komunikačním tlačítkem, a sledoval, jak se mu chvěje. Přemýšlel, jak moc reaguje zbytek jeho těla na šok z toho, co si právě uvědomil. Oni prostě vyhodí vězně do vzduchu i s jejich lodí.

Předkové, co se stalo s mými lidmi? Zadíval se na kapitánku Desjaniovou, která stále mluvila s jedním z důstojníků Neochvějného na můstku a zjevně na ni Gearyho konverzace s Nebojácným nezapůsobila. Rionová zase seděla za ním, mimo dohled.

Geary zavřel oči a pokusil se urovnat si myšlenky, pak je pomalu otevřel a konečně pečlivě aktivoval komunikátor.

"Nebojácný, tady kapitán Geary." Právě se chystáte spáchat masovou vraždu, svině. "Vraťte záchranné moduly zpět na syndickou korvetu." Uplynulo několik sekund.

"Pane?" zeptal se Nebojácný. "Chcete nechat zničit i moduly? Některé jejich součásti by se nám mohly hodit."

Geary se zadíval přímo před sebe a suše promluvil: "To, co chci, Nebojácný, je, abyste před zničením korvety nechali její posádku nastoupit do záchranných modulů. Je vám to absolutně jasné?"

Delší odmlka.

"To je máme nechat jít?" zeptal se šokovaný kapitán Nebojácného.

Geary si všiml, že ho teď kapitánka Desjaniová upřeně sleduje. Ignoroval ji a znovu promluvil. Každé slovo dopadalo pomalu a tvrdě jako rány kladivem.

"Správně. Alianční flotila nevráždí zajatce. Alianční flotila neporušuje válečné zákony."

"Ale... ale, my..." nakláněla se k němu kapitánka Desjaniová a naléhavě šeptala. "Syndikové..."

Geary se přestal ovládat.

"Je mi fuk, co se odehrávalo dřív!" zařval do komunikátoru i na můstek Neochvějného.

"Je mi fuk, co dělají nepřátelé! Nedovolím masakr zajatců provedený jakoukoli lodí pod mým velením! Nedovolím, aby byli tato flotila, Aliance i předkové všech na palubách lodí zneuctěni válečnými zločiny spáchanými před vševidoucím zrakem žijících hvězd! Jsme lodníci Aliance a budeme dodržovat zákony cti, ve které věřili naši předkové! Má ještě někdo nějaké otázky?"

Zavládlo ticho. Kapitánka Desjaniová na něj zírala se ztuhlým obličejem, v očích šok. Konečně odpověděl kapitán Nebojácného otupělým hlasem: "Záchranné moduly jsou na cestě ke korvetě, kapitáne Geary."

Geary se musel snažit, aby ovládl hlas: "Děkuji."

"Pokud si přejete mou rezignaci..."

"Ne."

Od doby, kdy ho zasáhla poslední vlna slabosti, uplynulo několik dní, ale teď to vypadalo, že se chystá přijít další.

Geary se snažil se slabostí bojovat, aniž by musel použít drogy.

"Nevím, co k tomuhle vedlo. Mám důvody věřit, že jste všichni plnili povinnosti, jak jste jim rozuměli. Ale musím zdůraznit, že ať už dřív došlo k jakýmkoli porušením válečných zákonů, musí to skončit. Jsme Aliance. Máme čest. Pokud se toho budeme držet, zvítězíme. Pokud si čest nezachováme... nezasloužíme si zvítězit."

"Ano, pane."

Z hlasu kapitána Nebojácného se nedalo říct, co si o Gearyho proslovu myslí, ale aspoň dělal to, co dostal rozkazem. Geary zapadl do křesla a měl pocit, jako kdyby během několika posledních minut zestárnul o století, které prospal.

Kapitánka Desjaniová upírala oči na podlahu, ve tváři vepsané znepokojení. Byla dobrou důstojnicí. Stejně jako kapitán Nebojácného. Jen sešla z cesty. Někde a nějak se stalo, že spousta lidí sešla z cesty.

"Kapitánko Desjaniová..."

"Pane."

Desjaniová polkla a zavrtěla hlavou.

"Promiňte, že vás přerušuji, pane, ale zatímco jste mluvil s Nebojácným, ohlásili mariňáci obsazení syndické základny a zahájení čistících operací."

"Děkuji, kapitánko Desjaniová. Chtěl jsem říct..."

"Pane. Mariňáci zajali většinu posádky základny."

Geary přikývl a snažil se pochopit, proč ho Desjaniová stále přerušuje.

"Zbytek flotily slyšel, co jste řekl Nebojácnému. Ale mariňáci nemonitorují komunikační okruhy, které jste použil k

hovorů s Nebojácem."

Pak to pochopil. Zajatci. Spousta zajatců. A kapitánka Desjaniová, ať už s Gearym souhlasila, nebo ne, ho hodlala přerušovat, dokud si neuvědomí, co by se mohlo dít na základně.

"Dejte mi plukovnici Carabaliovou."

"Z nějakého důvodu není dosažitelná, pane, ale máme audio a video signál z velitelské sítě pozemní jednotky."

"Připojte mě na něj!"

Gearyho displej zablikal a trojrozměrnou projekci lodí a systému Corvus nahradil panel tvořený nejméně třiceti obrázky seřazenými do dvourozměrné sítě. Gearymu chvíli trvalo, než si uvědomil, že sleduje obraz toho, co vidí každý z velitelů družstva mariňácké úderné jednotky. Natáhl se, aby se jednoho dotkl. Obraz se roztáhl a odtlačil ostatní stranou. Geary se dotkl jiného.

Ten okamžik změnil velikost a souběžně s ním i první aktivovaný obraz, až byly stejně velké. Ostatní zmenšené obrázky čekaly kolem okraje, připravené na aktivaci. No teda. Pěkná hračka. Kolik velitelů si s ní hrálo natolik, že ztratili povědomí o celkovém obraze? Geary přešel očima po obrazech a pátral po známkách zajatců nebo stopě, že by některý daný obraz patřil veliteli úderné jednotky. Oči se mu zastavily u jednoho obrazu, ukazujícího kovovou zeď chodby, do které právě něco vyrazilo množství děr. Přes obraz se přelily symboly, pak uviděl gestikulující ruku a mariňáky běžící kupředu, ve svých bojových zbrojích vypadajících nelidsky. Dva mariňáci zahájili palbu ve směru, odkud přiletěly střely zasahující zeď, a pak třetí mariňák narovnal velkou trubku a vypálil.

Výhled se otřásl. Mariňáci vyrazili kupředu, obraz sledovaný Gearym sebou škubal, jak vysílající mariňák běžel s ostatními. Za roh a dlouhou chodbou, na jejímž konci bylo nějaké bezpečnostní zařízení. Geary očekával totální zničení způsobené zbraní vytvořenou z velké roury, místo toho ale jen viděl ležící těla ve zbroji jiného typu, než měli mariňáci. Omračující tlaková zbraň? Předpokládám, že ji mariňáci použili kvůli rozkazu omezit kolaterální škody na základně. Takže syndičtí vojáci možná ještě žijí.

Ta myšlenka Gearyho přivedla zpátky k tomu, co potřeboval. Znovu přešel pohledem obrázky, až našel nějaký sledující velkou místnost či snad hangár, ve kterém byla spousta lidí. Dotkl se obrazu a ten se zvětšil. To je ono. To jsou Syndikové.

"Kapitánko Desjaniová, jak můžu s tím mariňákem mluvit?"

Ukázala mu komunikační symbol ve spodní části obrazu.

"Stačí se dotknout."

"Už jste zastihli plukovnici Carabaliovou?"

"Ne, pane."

Takže budu muset přeskočit služební postup. Geary se dotkl symbolu.

"Tady kapitán Geary." Obraz sebou jednou škubl. "Ano, pane."

"S kým mluvím?"

"Major Jalo, pane. Zástupce velitele výsadku. Plukovnice Carabaliová mi dala příkaz dohlížet na čisticí operace, které mají zabezpečit hlavní instalaci, zatímco ona bude pátrat po skupinách odporu v okolních oblastech."

"To jsou všichni syndičtí zajatci?"

"Ještě ne, pane. Čisticí jednotky ještě obsazují pár posledních míst, kde nepřátelé kladou odpor."

"Jaké..."

Jak mám tu otázku položit?

"Jaké vydala plukovnice Carabaliová rozkazy ohledně zajatců?"

"Ještě jsem nedostal konečné rozkazy, pane. Standardní postup je předat zajatce flotile."

To je zajímavé. Vědí mariňáci, co se stane se zajatci? Nebo předstírají, že je vše v pořádku, aby si zachovali čisté svědomí? Geary chtěl položit další otázku, když sebou obraz znovu škubl. Všichni v obraze se zapotáceli.

"Co to bylo?"

Hlas majora Jala byl náhle zrychlený, připravený na akci: "Nějaká velká exploze, pane. A další," dodal Jalo zbytečně, jak sebou obraz znovu škubl. "Někdo zasypává oblast těžkou municí."

Těžkou municí? Mariňáci už obsadili povrch kolem základny a lodě nad ní zlikvidovaly všechny protivesmírné obranné pozice. Předkové. Lodě nad nimi.

"Kapitánko Desjaniová! Střelí některá z lodí umístěných poblíž syndické základny?"

Než se dočkal odpovědi, viděl, jak se obraz vysílaný kamerou majora Jala ještě několikrát zachvěl.

"Arogantní střelí na pozici poblíž základny, kapitáne Geary. Nevidím jejich cíl."

"Hlídejte zajatce, dokud ode mě nedostanete jiné rozkazy!" vyštěkl Geary na majora Jala a pak se zamračil na pole obrazů.

"Jak dostanu zpátky výhled na flotilu?"

Desjaniová se k němu natáhla a stiskla ovladač. Na displeji se objevilo znázornění systému Corvus a lodí flotily. Geary chvíli neohrabaně hledal komunikační klávesu a uvnitř se přitom vařil ve vlastní šťávě.

"Arogantní! Identifikujte cíl, který ostřelujete!"

Geary čekal a jeho vztek narůstal, jelikož odpověď nepřicházela a Arogantní nadále ostřeloval povrch nedaleko syndické základny.

"Arogantní, tady kapitán Geary. Zastavte palbu. Opakuji. Zastavte palbu."

Druhá loď byla vzdálená jen několik světelných sekund, ale uplynula minuta, aniž by se Geary dočkal odpovědi. Geary v duchu napočítal do pěti a probíral možnosti.

"Kapitánko Desjaniová. Vzorový a Statečné srdce. Která loď má lepšího velitele?"

Nezaváhala: "Vzorový, pane. Komandér Basir."

"Děkuji."

Geary stiskl komunikační klávesu. "Komandéře Basire ze Vzorového, slyšíte mě?"

"Ano, pane," přišla odpověď do půl minuty. "Můžete identifikovat cíl, na který míří Arogantní?" Tentokrát byla odmlka delší, než se ozvala odpověď: "Ne, pane."

"Dostalo Statečné srdce nebo Arogantní žádost od mariňáků o ostřelování cíle na povrchu?"

"Ne, pane. Ani Vzorový, ani já jsme nezachytili na koordinační síti mariňáků žádné žádosti o podporu ani pro Statečné srdce, ani pro Arogantního."

Nevím, co ten idiot na Arogantním dělá, ale pokud bude nadále ostřelovat povrch, dřív nebo později ublíží našim mariňákům, o škodách na zásobách v základně nemluvě. A teď jsem si jistý, že Arogantní nereaguje na žádnou hrozbu sobě ani mariňákům. "Děkuji, Vzorový."

Geary přešel pohledem personál na můstku Neochvějného.

"Můžu odsud ovládat zbraně Arogantního? Máme nějakou možnost, jak na dálku přemostit jejich ovládání?"

Všichni zavrtěli hlavou, jen kapitánka Desjaniová promluvila: "Ne, pane. Jak už jsme se bavili dříve," dodala a nějak se jí podařilo sežehnout pohledem Rionovou, aniž by se na ni podívala. "Předpokládá se, že umožnit dálkové řízení systémů lodě otevírá slabiny, které by mohl zneužít nepřítel."

Ozvala se Rionová: "Možnost nepřátelského přístupu, prostředek pro virový útok..."

"A spousta dalších věcí, které dokáže elektronická válka, i když není doplněna informacemi ze špiónážních zdrojů."

Děkuji, znám to. Doufám, že za poslední století někdo vynalezl způsob, jak to přesto udělat."

Geary vycenil zuby, jak ho náhle něco napadlo.

"Ale na Arogantním je přece jen něco, co můžu ovládat na dálku."

Desjaniová tázvavě pozvedla obočí.

"Arogantní má na palubě mariňáky, správně?"

Přikývla.

Geary aktivoval komunikační okruh.

"Arogantní, tady kapitán Geary. Ohrožujete náš personál na povrchu. Okamžitě zastavte palbu, nebo nechám zbavit vašeho kapitána velení a dám přímý příkaz jednotce mariňáků na palubě Arogantního, aby toho jedince zatkla. Rozkaz nebudu opakovat."

Ačkoli byl v tu chvíli téměř vzteky bez sebe, nemohl si Geary pomoci a musel přemýšlet, jak flotila na takové ultimátum zareaguje. Ale kapitánka Desjaniová se tvářila potěšeně. Zjevně neměla velitele Arogantního v oblibě.

"Arogantní přestal střílet," ohlásila Desjaniová o chvíli později pečlivě nevýrazným hlasem. "Dobře."

Střílení na stíny je jedna věc. Pokud jste v boji, je až příliš snadné myslet si, že je někde nepřátelský cíl, ačkoli ve skutečnosti tam není nic. Jenže ten hlupák na Arogantním byl příliš tvrdohlavý nebo pitomý, případně obojí, než aby si uvědomil svůj omyl nebo přestal střílet, jakmile jsem mu to přikázal. Velitele Arogantního se musím zbavit, jakmile to jen půjde. Další věc, o kterou se musím postarat.

"Pane?" Geary i Desjaniová se zadívali na důstojníka, který promluvil.

"Podařilo se nám navázat spojení s plukovnicí Carabaliovou."

Carabaliová vypadala stejně vztekle, jako se Geary cítil před chvílíčkou.

"Omlouvám se, kapitáne Geary. Jednotka, u které jsem, se musela schovat v krytém bunkru, takže jsme nemohli udržovat kontakt."

"Musela schovat? To je u základny tak silný syndický odpor?"

Carabaliová měla zjevně co dělat, aby vzteky neprskala.

"Zpočátku jsme do bunkru následovali několik Syndiků. Ale když jsme se chystali odejít, začaly naši oblast bombardovat naše vlastní lodě."

Arogantní. Střílející na lokaci, kde byli naši vlastní vojáci. Ten idiot na kapitánském můstku.

"Ztratili jste někoho?"

"Díky přízni našich předků nikoho, pane."

"Dobře."

Ačkoli kdybyste někoho ztratili, mohl jsem nechat toho debila na Arogantním oběsit.

"Nemáte tušení, na co Arogantní střílel?"

"Doufala jsem, že to budete vědět vy, kapitáne Geary," odpověděla pomalu.

Geary se při tónu těch slov skoro usmál, ale podařilo se mu zachovat vážnou tvář. Věděl, že velitelka mariňáků nejspíš nemá náladu hledat ve své situaci černý humor.

"Ne. Omlouvám se, že nám trvalo tak dlouho, než jsme donutili Arogantního zastavit palbu. Postarám se, aby se taková věc už neopakovala."

"Děkuji vám, kapitáne. Major Jalo mi řekl, že jste s ním mluvil ohledně zajatců."

"Správně."

Geary se odmlčel a přemýšlel, jak přesně říct další větu. Chystala jste se povraždit své zajatce, plukovnice?

"Nevím, jaký je standardní postup ohledně zajatců."

Carabaliová přimhouřila oči.

"Standardním postupem bylo předat je flotile, pane."

Vše v jejím tónu i řeči těla Gearymu jasně ukazovalo, co ještě by mu plukovnice chtěla říct. Jsem si jistá, že víte, co s nimi flotila udělá, jakmile je od nás dostane.

Gearyho vztek se vrátil. Jak se opovažovala na něj takhle dívat? Mariňáci se zjevně vyhnuli přímému zabíjení zajatců, jen se dívali stranou. To není zrovna nejčestnější chování, i když si aspoň zachovali vlastní ruce čisté. To musím uznat.

Nahlas ale řekl: "Tohle bude změněno. Za zajatce ponese nadále zodpovědnost vy a postaráte se, aby byli uzamčeni v prostorách s dostatečnou životní podporou a možností přivolat záchranu, jakmile odletíme."

Výraz Carabaliové se změnil.

"Pokud tomu správně rozumím, měla být základna totálně zničena."

"Zachovejte dostatečné prostory, jídlo, vodu a životní podporu, aby mohli zajatci přežít, dokud nebudou zachráněni, společně s jednou primární a jednou záložní možností komunikovat s osídleným světem."

Pro Gearyho bylo snadné požadavky odříkat. Kdysi je znali všichni nazpaměť. Každý důstojník je musel znát. A držet se jich.

"Zajatci budou stráženi a bude s nimi jednáno v souladu s válečnými zákony až do doby našeho odletu. Někjaké otázky?"

Carabaliová si Gearyho prohlížela, jako by ho studovala.

"Chápu to správně, že to jsou vaše rozkazy mně osobně? Které nemůže žádný důstojník flotily bez vašeho svolení změnit?"

"Ano, plukovnice. Máte mou plnou důvěru, že splníte rozkazy v tom významu, který mají."

"Děkuji vám, kapitáne. Rozumím a vykonám."

Carabaliová předvedla přesné zasalutování a pak její obraz zmizel.

Geary se zaklonil, přetřel si oči a pak se zadíval na Desjaniovou. "Děkuji vám, kapitánko Desjaniová."

"Jen jsem splnila svou povinnost, pane."

Desjaniová sklopila pohled a odmítala se podívat Gearymu do očí.

Geary se rozhlédl po můstku a všiml si, že ostatní důstojníci se také dívají na cokoli jiného, jen aby se mu nemuseli podívat do očí.

"Kapitánko Desjaniová..."

"Standardní postup," přerušila ho tiše.

Geary se zarazil a zhluboka se nadechl.

"Jak dlouho?"

"Nevím."

"Oficiální?"

Tentokrát se Desjaniová odmlčela, ale pak znovu potřásla hlavou, aniž by se na něj podívala.

"Nikdy oficiálně. Nikdy písemně. Jen se to vědělo."

Takže jste všichni věděli, že to není správné. Že to nemůže být správné. Jinak byste to zapsali.

Ale dokud jste to neměli černé na bílém, mohli jste předstírat, že je to v pohodě. Jen to není nikde zapsané.

Desjaniová znovu promluvila, nejistým hlasem: "Všichni jsme slyšeli vaši reakci, pane kapitáne. Viděli jsme vaši reakci.

Jak jsme to mohli dopustit? Zneuctili jsme své předky, že? Zneuctili jsme vás."

Ačkoli se Desjaniová stále vyhýbala jeho pohledu, Geary svůj také sklopil. To ano. Udělali něco hrozného. Jsou to dobří lidé, a dělali něco hrozného. Co jen mám dělat?

"Kapitánko Desjaniová... vy všichni... co jste udělali v minulosti, to je mezi vámi a vašimi předky. O odpuštění žádejte je, ne mě. Chtěl bych... chtěl bych vám všem připomenout, že jednou budeme za své skutky souzeni. Já vás soudit nebudu. Nemám na to právo. Ale nedovolím, aby jednotky pod mým velením páchaly nečestné skutky. Nedovolím některým z nejlepších důstojníků a lodníků, s jakými jsem kdy sloužil, aby se zneuctili. Jste dobří důstojníci, velící dobrým lodníkům. Lodníci alianční flotily. My všichni jsme v tom společně. Existují věci, které prostě neděláme. Ať od této chvíle vše, co uděláme, přináší čest nám i našim předkům. Snažme se udržet co nejvyšší standardy, jinak válku vyhrájeme jen proto, abychom v zrcadle viděli obraz dřívějšího nepřítele."

Odpovědělo mu mnohohlasné zamumlání. Geary se znovu rozhlédl a tentokrát se mu do očí dívali všichni. Byl to začátek.

Poprvé od probuzení si pomyslel, jestli náhodou neměl štěstí, když minulé století prosperoval.

Konferenční místnost zase jednou vypadala jako nekonečná místnost s obrovským stolem, u kterého seděl každý velící důstojník flotily, ačkoli Geary věděl, že osobně je tam s ním jen kapitánka Desjaniová. Právě teď na něj obrazy ostatních kapitánů zíraly s výrazy zabírajícími celou škálu od věrných k nepřátelským, s dobrou dávkou překvapení navíc.

"Kaliban?" zeptala se drsným hlasem kapitánka Faresová. Udělala pohrdavé gesto k navigační mapě místních hvězd vznášející se nad stolem.

"Vy chcete, abychom skočili na Kaliban?"

Geary přikývl a snažil se ovládat hněv. Dostal se do stavu, kde ho rozzuřilo pouhé pomyšlení na kapitánku Faresovou, případně kapitána Numose. Nemohl si ale dovolit takové odvedení pozornosti. Kromě toho to bylo neprofesionální a těžko mohl od ostatních profesionalitu vyžadovat, když ji sám nedokázal předvést.

"Vysvětlil jsem vám důvody."

Kapitán Numos zavrtěl hlavou způsobem, který Gearymu připomněl byrokratického velitele Syndiků.

"S tak nesmyslnou a bezhlavou akcí nemohu souhlasit."

Přerušil ho mračící se kapitán Tulev: "Mně to dává velký smysl."

"To je sotva překvapivé," prohlásil Numos přezíravě.

Tulev zrudl, ale pokračoval klidným hlasem.

"Kapitán Geary analyzoval pravděpodobnou nepřátelskou reakci v naší situaci. V jeho logice nenacházím chyby."

Syndikové nejsou hlupáci. Na Yuonu na nás bude čekat velká flotila."

"Tak se o ni postaráme."

"Naše flotila se stále vzpamatovává z toho, co se stalo v syndickém domovském systému! Nemůžeme nahradit ztráty, dokud se nedostaneme domů. Snad i vy dokážete pochopit, že si nemůžeme dovolit další boj proti přesile."

"Strach tváří v tvář nepříteli..." začal Numos.

"Nejsme v téhle situaci kvůli strachu," přerušila ho kapitánka Desjaniová a ignorovala vztekly pohled, který jí Numos věnoval. "Jsme v ní, protože jsme se víc starali o to, abychom se chovali agresivně, než abychom přemýšleli o tom, co děláme."

Zmlkla, zatímco ji ostatní důstojníci sledovali buď nechápavě, nebo nevěřičně.

Kapitánka Faresová se pokusila o blahosklonný výraz: "Máme to chápat tak, že velící důstojník lodě alianční flotily považuje agresivitu za špatnou vlastnost?"

Geary se předklonil.

"Ne. Máte to chápat tak, že agresivita bez přemýšlení je špatná vlastnost. To je můj názor, kapitánko Faresová."

Faresová přimhouřila oči a otevřela ústa, jako by chtěla promluvit, pak ale ztuhla. Geary ji sledoval a nenechal na sobě znát pobavení. Chtěla jsi mi deklarovat tradice flotily, co, Faresová? Možná dokonce citovat samotného Black Jacka Gearyho. Ale já jsem jediný, proti komu nemůžeš něco takového použít.

Dál u stolu promluvil zrychleným hlasem jiný důstojník: "Je běžně známo, že příliš dlouhý hibernační spánek může lidi ovlivnit."

Zarazil se, když se stal středem pozornosti, ale pak rychle pokračoval: "Tohle není důstojník, jehož příklad inspiroval celou flotilu po staletí. Už ne."

Všichni se zadívali na Gearyho, který si uvědomil, že důstojník vyslovil nahlas to, co si museli šeptat mezi sebou jeho nepřátelé od chvíle, kdy převzal velení. K jeho vlastnímu překvapení ho obvinění nenaštvalo. Možná proto, že Geary nesnášel hrdinský vzor Black Jacka Gearyho natolik, že mu nevadilo, když ho někdo od toho mýtického konstruktu oddělil. Geary také poznal z výrazů obličejů kolem stolu, že většina důstojníků s vysloveným nesouhlasem. Mnozí Black Jacka stále zjevně uctívali. Jiným se nelíbila neprofesionalita toho, co důstojník řekl. Doufal, že alespoň pár mu opravdu věří kvůli jeho nedávným činům.

Takže místo aby Geary vášnivě zareagoval, klidně se opřel do křesla a zadíval se na protivníka. Ve výhledu se objevila jmenovka, identifikující muže i jeho loď. Komandér Vebos z Arogantního. No pochopitelně.

"Komandéře Vebosi, netvrdím, že jsem více než člověk. Jsem ale důstojník, který vyvedl tuto flotilu ze syndického domovského systému, kde jí hrozila naprostá zkáza. Vím, jak velet flotile. Umím vydávat rozkazy. To proto, že jsem se naučil rozkazy přijímat a plnit, což je pro důstojníka flotily nezbytná vlastnost. Nesouhlasíte snad, komandéře?"

Vebos při ostré nárazce na své bombardování syndické základny zbledl. Ale stejně se do toho pustil po hlavě.

"Jiní důstojníci by to dokázali lépe. Kapitán Numos. S tím už bychom byli na půl cesty domů!"

"S ním bychom teď byli v syndických pracovních táborech," poznamenal kapitán Duellos suše. "Navíc byl více než ochotný pokusit se uniknout sám v Orionu, zatímco by Syndikové ničili naše poškozené lodě."

Teď byl na řadě Numos, aby zrudl hněvem.

"Nebudu..."

Geary udeřil pěstí do stolu a zavládlo ticho. "Nepřeji si, aby mí důstojníci veřejně pomlouvali jiné důstojníky," prohlásil.

Kapitán Duellos povstal a naklonil hlavu k Numosovi. "Omlouvám se kapitánům Gearymu a Numosovi." Geary přikývnul.

"Děkuji, kapitáne Duellosi. Je nezbytné, abychom se soustředili na podstatné věci. Tato flotila prolétává systémem Corvus na cestě ke skokovému bodu vedoucímu ke Kalibanu. V současné době vyjednáваме se syndickými autoritami na druhé planetě. Dostali příkaz poskytnout nám zásoby a suroviny, až budeme prolétat systémem, jinak flotila způsobí jejich planetě značné škody."

Gearyho napadlo, že si nikdo z přítomných, možná až na kapitánku Desjaniovou, neuvědomuje, že Geary by nikdy nebombardoval osídlenou planetu, jen aby potrestal její obyvatele.

"Jsem si jistý, že Syndikové nás očekávají s velkými silami u Yuonu. Odvedu flotilu na Kaliban. A pokud nám budou předkové nakloněni, dovedu flotilu domů."

Mnozí důstojníci se stále tvářili nešťastně nebo nedůvěřivě, ale většina si na tvářích držela výraz neochotného souhlasu. Geary přešel pohledem po řadách kapitánů a snažil se identifikovat ty, kteří by mu mohli dělat problémy, ale rychle se zarazil. Nehodlám napodobovat syndického ředitele, hrát politické hry a likvidovat důstojníky podezřelé z "nedostatečné loajality".

Ale u žijících hvězd, až budeme opouštět tenhle systém, komandér Vebos už nebude velet Arogantnímu. Nejde o to, že by byl zrádce a dopouštěl se subordinace. Je to pitomec.

Počet důstojníků zobrazovaných kolem stolu se rychle zmenšoval, jak se od konference odpojovali. Zjevná velikost stolu a samotné místnosti se opět zmenšovala, aby se do výhledu vešli pouze přítomní důstojníci. Někteří důstojníci se před odpojením přesunuli přímo ke Gearymu a několika slovy mu vyjádřili podporu. Geary se jim snažil upřímně odpovídat a snažil se neukazovat bolest z toho, že v mnoha očích viděl takřka náboženské vytržení z komunikace se samotným Black Jackem Gearym.

Jako poslední se odpojil kapitán Duellos, který věnoval Gearymu široký úšklebek.

"Možná jste měl nechat Numose s Orionem hlídat skokový bod," navrhl Duellos.

"Proč bych to měl udělat?" zeptal se Geary.

"Mohl jste ho tam nechat!"

Geary si nemohl pomoci a musel se zasmát.

"Jeho posádka si to nezaslouží."

Duellos se znovu usmál.

"To ne. Předpokládám, že i tak trpí víc než dost."

"Je mi líto, že jsem vás musel setřít, když jste to začali s Numosem brát osobně," řekl Geary. "Věřím, že chápete, proč jsem to udělal."

"Jistě, pane. Ačkoli se musím přiznat, že nelituji toho, co jsem řekl, ani toho, že jsem ostatním velitelům připomněl, jak navrhoval Numos řešit situaci v domovském systému Syndiků."

Duellos se na chvíli odmlčel.

"Chci, abyste věděl, že máte mou bezvýhradnou podporu."

"Děkuju."

"Ne Black Jack Geary. Vy."

Geary pozvedl obočí. "Vy jste si všiml, že to nejsem já?"

"Jsem rád, že to nejste vy," přiznal se Duellos. "Ten chlap mi vždycky naháněl hrůzu."

"To jsme dva."

"Kapitánka Desjaniová je velmi dobrá důstojnice. Můžete jí důvěřovat."

"To už vím."

Geary se náhle znechuceně ušklíbl. "Když mluvíme o důvěře, znáte nějakého důstojníka, kterého byste doporučil pro velení Arogantnímu?"

"Můžu vám dát pár jmen. A možná radu, pane kapitáne?"

Geary přikývl.

"Nikdy neodmítám rady od dobrých důstojníků." Duellos se mu lehce uklonil.

"Děkuji. Nenahradíte toho debila Vebosa důstojníkem, který vám bude zjevně věrný. Vyvolalo by to dojem personálních čistek."

Geary se kousl do rtu a snažil se neukázat ve tváři překvapení, že Duellos vyslovil nahlas to, o čem sám Geary před chvílí přemýšlel.

"Tohle se snad v alianční flotile neděje."

Poprvé během jejich rozhovoru se začal Duellos tvářit zachmuřeně.

"Kapitáne Geary, vím, že už jste objevil pár věcí, které se v alianční flotile dějí."

"Zatraceně," zašeptal Geary a zavrtěl hlavou. Personální čistky v alianční flotile. Neuvěřitelné. Kdy? Kde? Vlastně to radši ani nechci vědět.

"Děkuji, kapitáne. Budu na vaši radu pamatovat. Jsem rád, že mám k dispozici důstojníky, jako jste vy a Desjaniová, na které se můžu spolehnout."

"Vždycky můžeme věřit i v naše předky," navrhl Duellos. "Nepovažuji se za příliš nábožensky založeného muže ani jsem nikdy nevěřil, že se mrtvý Black Jack Geary vrátí, až ho budeme potřebovat nejvíce. Ale i tak je povzbuzující, že jste se k nám vrátil zrovna teď."

Geary si odfrknul.

"Předpokládám, že bych si na svou záchranu neměl stěžovat, protože bych byl jinak brzy mrtvý doopravdy. Ale nejsem si jistý jestli mi s touto situací dokážou předkové pomoci."

Duellos mávl rukou a usmál se.

"Tak nám možná moji pomůžou s únikem před nepřátelskou flotilou a s vyrabováním nějakých planet. Mají v tom přece jen zkušenosti. Mezi mými předky bylo pár pirátů."

"Vážně? No, řekl bych, že každá rodina má ve skříni kostlivce. Mezi mými předky bylo několik právníků."

"Ach! Upřímnou soustrast."

"Naučili jsme se s tím žít."

Duellos ustoupil a zsalutoval.

"Víte, připomněl jste nám, jak naše činy zneuctíují předky. Ale udělal jste to tak dobře, jak to jen šlo. Použil jste slova jako my a nás a zařadil jste se tak po našem boku. A nás jste postavil vedle sebe. Ve flotile je spousta lidí, která na tohle jen tak nezapomene."

Geary opětoval zsalutování a děkoval předkům, kteří ho k použití těch slov inspirovali. Protože kdybych to plánoval, určitě by mě něco takového nenapadlo.

"Děkuju."

"Je to pravda, pane."

Duellos sklopil ruku a jeho obraz zmizel.

Geary se ve své kajutě ztěžka posadil a pochmurně zíral na displej, který si aktivoval. Obraz znázorňoval situaci v systému Corvus, kde několik lodí alianční flotily dokončovalo práci u syndické základny na zamrzlé planetě, zatímco zbytek pokračoval dál systémem v celkem použitelné formaci. Čtrnáct hodin od chvíle, kdy jsme vstoupili do systému. Jak dlouho bude trvat, než se objeví dostatečně velká síla pronásledovatelů? Nemůžu uvěřit, jak moc unavený jsem. Odvážím se spát? Nerozletí se flotila na kusy, když ji nebudu hlídat?

Jeho myšlenky přerušil zvonek dveří kabiny. Geary se v křesle přesunul do poněkud formálnější polohy.

"Vstupte."

"Kapitáne Geary," pravila koprezidentka Rionová, jako obvykle s pečlivě ovládaným výrazem. "Mohli bychom si promluvit?"

"Jistě."

Geary na ni mávnul, ať si sedne, ale Rionová místo toho přešla kabinu a upřela pohled na obraz hvězdné oblohy, dominující jedné stěně.

"Za prvé, kapitáne, doufám, že má intervence na můstku negativně neovlivnila vaši práci."

"Vůbec ne. Měla jste zajímavé nápady. Dobře míněných rad si cením."

Na rtech Rionové se na chvíli objevil náznak úsměvu, ale téměř okamžitě zmizel.

"Rozhodně více než kapitánka Desjaniová, alespoň mi to tak připadá."

"Je kapitánkou Neochvějného," podotkl Geary pečlivě neutrálním tónem. "Dalo by se říct, že můstek je její trůnní sál. Místo, kde se soustřeďuje její autorita. Každý kapitán lodi by byl nedůtklivý, pokud by na můstku jeho lodi zkoušel někdo prosazovat svou autoritu."

Rionová se na Gearyho pátravě zadívala.

"Reaguje tak i na vás?"

"Ne. Znáám protokol a mám určenou roli. Nechávám ji velet lodi, zatímco já velím flotile. Tohle je dobře známý postup. Ale neexistuje přesný protokol pro přítomnost vysoce postavené civilistky na můstku. Dá se čekat, že z toho budou jisté neshody. Ale kapitánka Desjaniová je dobrá důstojnice. Zvykne si na váš pobyt na můstku a nebude se k vám chovat neuctivě."

"Děkuji vám, kapitáne."

Rionová lehce naklonila hlavu.

"Chci, abyste věděl, že jsem si silná slova kapitánky ohledně robotických lodí nevyložila špatně. Je to nekonečná hádka a já si cením myšlenek těch, kteří ve skutečnosti bojují, ale nedovedu si představit, že bych kdy byla ochotná svěřit zbraně umělým inteligencím."

"Abych pravdu řekl, souhlasím s vámi," pokrčil Geary rameny. "Je to stejný problém, jaký jsme měli za mých časů."

Pokud není umělá inteligence dost chytrá, aby mohla sama zbraně používat, nemůžete jí v boji moc důvěřovat. A pokud je tak chytrá, aby dokázala zbraně používat sama, nemůžete jí důvěřovat nikdy."

Rionová předvedla další kratičký úsměv.

"Pravda. Ale je na čase, abych přistoupila k věci, kvůli které jsem za vámi přišla."

Geary čekal, zatímco Rionová sledovala obraz hvězd.

"Musím se vám s něčím svěřit, kapitáne Geary. Zahanbil jste mě."

"Jde o ty vězně..."

"Ano. Asi už vás nebaví poslouchat nás, když vyjadřujeme své pocity, že?"

"Tak jsem to nemyslel."

"Ne. Já vím."

Koprezidentka Rionová stále studovala hvězdy.

"Kapitáne, nejsem z těch, kteří si myslí, že minulost byla vždy lepší. Že staré způsoby prostě jsou lepší. Ale už nějakou dobu vím, že tlak války narušil ty, kteří v ní bojují. Všimla jsem si, kolik věcí se snadno přehlíží. Zapomněli jsme na několik velmi důležitých zásad."

Geary se zamračil a předstíral, že se dívá na své ruce.

"Máte za sebou těžké časy."

"To je vysvětlení, ne omluva."

Rionová znovu zaklonila hlavu. Její rty teď tvořily tenkou pevnou linii.

"Je až příliš snadné stát se podobným nepřitelem, kterého tolik nenávidíte, že, kapitáne?"

"Proto máme válečné zákony. Proto se snažíme vštípit koncept cti těm, kteří musí bojovat."

"Válečné zákony neznamenají nic, pokud v ně nevěří ti, kteří se jich mají držet. Čest je možné překroutit, obracet sem a tam, až je s její pomocí možné ospravedlnit i největší zlo. To také víte, kapitáne Geary."

Geary ztěžka přikývl.

"Nejsem na pozici, kde bych mohl kohokoli soudit, paní koprezidentko. Měl jsem výhodu, že jsem se vyhnul mnoha letům války, která vedla k současné situaci."

"Výhodu? Nevypadá to, že by se vám ta zkušenost zalíbila."

Rionová pozvedla hlavu, ale stále se nepodívala přímo na Gearyho.

"Během několika hodin jsem, alespoň jak jen to bylo možné, prošla své utajené archivy a prostudovala si pravou historii války. Snažila jsem se zjistit, jak jsme se do tohoto stavu dostali. Chci, abyste věděl, že to není výsledek úmyslného procesu. Všimla jsem si, jak se tu a tam pravidla trochu upravila nebo ignorovala. Vždy to vypadalo, že je k tomu dobrý důvod. A příště byla změna ještě větší."

"Z nejlepších možných důvodů," prohlásil Geary plochým hlasem.

"Ano. Krůček po krůčku jsme se časem naučili přijímat současnou situaci. Uvěřili jsme, že odporné činy páchané Syndikovanými planetami ospravedlňují odporné činy páchané naší stranou. I já jsem to přijala jako nešťastnou válečnou realitu."

Konečně se zadívala přímo na Gearyho. Na tváři měla výraz, který nedokázal rozeznat.

"A pak jste nám všem připomněl, co si o takových činech myslí naši předkové. Mohl jste to udělat jen vy, protože nikdo jiný by k nám nemohl tak jasně promluvit hlasem minulosti. Připomněl jste nám, že tahle válka začala, protože jsme jiní než Syndikované planety. Protože existují věci, které Syndikované planety udělají, ale Aliance by je nikdy nedopustila."

Geary znovu přikývl. Výraz Rionové mu nebyl příliš příjemný.

"Nikdy jsem si nemyslel, že se Aliance prostě rozhodla začít s porušováním válečných zákonů. Předpokládal jsem, že se to stalo tak, jak jste mi popsala. První krůček na scestí a dostali jste se do současného stavu, aniž byste si to uvědomili."

Všechno kvůli starému tvrzení, že musíme dělat špatné věci, abychom vyhráli, protože je důležité vyhrát."

"Starý a nepravdivý argument, že?"

"Já si to myslím. Pokud začne Aliance napodobovat chování Syndikovaných planet, nejsem si jistý, jaký smysl by mělo vyhrát."

"Slyšela jsem, jak to říkáte. Souhlasím."

Rionová se mu lehce uklonila.

"Připomněl jste nám, kdo jsme, kapitáne Geary. A měl jste odvahu a slušnost postavit se a udělat čestné věci, ve které věříte, ačkoli jste tím riskoval, že si zneprátelíte ty členy flotily, kteří ve vás věří a nechají se od vás vést."

Geary zavrtěl hlavou.

"Nejsem odvázný muž, paní koprezidentko. Prostě jsem jednal instinktivně."

"V tom případě doufám, že v tom budete pokračovat. Když jsme se poprvé setkali, řekla jsem vám, že nemám žádné pochopení pro hrdiny, a vyjádřila jsem obavu, že flotilu přivedete ke zkáze. Uznávám, že prozatím jste prokázal opak."

Rionová znovu lehce sklonila hlavu.

Geary si přetřel spánky a přemýšlel o tom, co mu Rionová řekla. Nedá se říct, že by mi vyjádřila neomezenou důvěru, že? "Prozatím" jsem nesplnil její noční můry. Ale to je v pohodě. Aspoň mi pomůže udržet si od všeho odstup. Byl bych nerad, kdybych nakonec začal věřit, že si zasloužím všechny ty obdivné pohledy, kterými mě lidi ve flotile častují. Přemýšlel, že se vrátí na můstek Neochvějného, a pak přemýšlel o tom, jak by se musel dívat do očí všem členům posádky. Myslím, že drama jsem si užil dost.

Místo toho zavolal na můstek a řekl, že se jde prospat. Přikázal, ať ho vzbudí, kdyby se cokoli důležitého stalo.

O sedm hodin později ho probudilo zaječení bzučáku.

"Geary," ohlásil se.

Snažil se co nejrychleji plně probudit. Šokovalo ho, jak dlouho spal a jak unavený se cítí. Zjevně se z dlouhé hibernace ještě nevzpamatoval tak, jak si myslel.

"Kapitáne Geary, tady můstek. Omlouvám se, že vás budím, pane. Chtěl jste být upozorněn..."

"Jo, jasně. Co se děje?"

"Zaměřili jsme velkou část syndické flotily vystupující ze skokového bodu. Kapitánka Desjaniová předpokládá, že jde o hlavní jednotku pronásledovatelů."

6.

"Kapitánko Desjaniová, obávám se, že musím s vaším odhadem souhlasit."

Geary sečetl lodě, které prozatím zaměřili při výstupu ze skokového bodu. Jako první letěly roje lovců-zabijáků, těsně následované několika eskadrami těžkých křižníků. Jelikož měla alianční flotila skokový bod přímo v zádech, vedoucí lodě syndiků zakrývaly výhled na ostatní, ale už bylo potvrzeno, že v zadní části formace letí několik eskader bitevních křižníků a bitevních lodí.

"Výhled na skokový bod blokuje spousta trosek."

Desjaniová se vesele ušklíbla.

"Přikázal jste u bodu rozmístit miny."

A no jo. Geary se zadíval pozorněji.

"Kolik jsme jich dostali?"

"Min se zbavili pomocí LZ a lehkých křižníků, pane. Tím těžším způsobem. Odhadujeme, že ztratili nebo utrpěli silné poškození u patnácti lodí. Pole trosek, které vidíme, by odpovídalo zničení většiny zasažených."

Vyletěli ze skokového vesmíru a vrazili přímo do minového pole. Nejspíš ani nevěděli, co je zabilo.

"Myslíte, že vidíme všechny?"

Desjaniová mu věnovala pohled, podle kterého si myslela, že Geary touží po více nepřítelích, se kterými by mohl bojovat. Pak se zadívala na svůj displej.

"Mohla by přiletět ještě další vlna. Ale pokud jsou tohle všichni, můžeme je dostat."

Geary si všiml, že hlas Desjaniové obsahoval směsici vzrušení a obav. Výcvik ji nutil vyrazit do akce, ale když stála alianční flotila proti velké syndické naposlady, bolelo to.

"Mohli bychom," prohlásil Geary s jistotou, kterou ale ve skutečnosti necítil. Poté co sledoval, jak se alianční flotila chaoticky rozpadla při boji s mnohonásobně slabším nepřítelem, opravdu netoužil v blízké době po velké bitvě. Ale věděl, že musí vyjádřit důvěru ve flotilu. Pokud by se rozneslo (a to by se rozneslo), že nevěří ve schopnost flotily vítězit, ochromilo by to šance na vítězství ještě před prvním výstřelem.

"Ale museli bychom se otočit, abychom se jim mohli postavit. Nevidím k tomu důvod."

Snažil se tak naznačit, že nemá smysl se s pronásledovateli obtěžovat.

"V tomhle systému jsem stejně žádnou další bitvu neplánoval."

Zjevně do určité míry uspěl. Desjaniová i ostatní důstojníci na můstku Neochvějného souhlasně přikýkli.

Geary si pohrával s ovládáním a snažil se spočítat šanci, že by Syndikové alianční flotilu dohnali.

"Mám to správně?" zeptal se tiše Desjaniové.

Podívala se a po chvíli přikývla.

"Ano. Ke skokovému bodu už máme jen asi čtyři světelné hodiny. Čtyřicet hodin letu, pokud zůstaneme na nula celá jedna světla, ale i kdybychom museli z nějakého důvodu zpomalit, máme velký náskok. Budeme u skokového bodu ke Kalibanu dřív, než se k nám stačí dostat a zpomalit nás."

Desjaniová se ušklíbla.

"Někteří z kapitánů se ptali, proč systém důkladněji nevyrabujeme. Tohle by jim mělo dát jasnou odpověď!"

Geary se krátce usmál, znepokojen jak faktem, že Desjaniová celou situaci viděla jako potvrzení neomylnosti Black Jacka, tak tím, že někteří kapitáni flotily pochybovali o jeho rozkazech natolik otevřeně, že se to dostalo i k někomu tak zjevně loajálnímu, jako byla Desjaniová. Pak si konečně všiml něčeho na displeji.

"Co je tohle? Kdo je to?" ukázal Geary na skupinu lodí, vylétajících téměř lenivě od osídleného světa. Ačkoli se lodě pohybovaly pomaleji než alianční flotila, začínal jejich let na trase flotily, takže byly na záhytném kurzu.

"Jsou to Syndikové, ale proč nejsou označeni jako hrozba?"

Desjaniová pohnula rty ve velmi slabém náznaku úsměvu.

"To je výsledek diplomatických snah paní koprezidentky. Dvacet obchodních lodí, údajně naložených jídlem a materiály, o které jsme požádali."

"Dvacet lodí?" Geary si nemohl pomoci a musel se usmát. "To je slušná dávka zásob."

"Ano," souhlasila Desjaniová neochotně, zjevně se jí nelíbilo dlužit cokoli koprezidentce Rionové.

"Jak máme domluvené setkání?"

"Jsou to obchodníci, takže je jejich zrychlení mizerné, ale řekli jsme jim, ať používají pohonné systémy bez ohledu na náklady, a zjevně poslechli. Až se k nim přiblížíme, měli by být téměř na naší rychlosti. Pokud budeme muset brzdit, tak jen trochu."

Desjaniová přejela prstem po displeji a ukázala na detailní informace.

"Obchodníci směřují k našim velkým podpurným lodím. Tím se minimalizuje doba potřebná na převoz zásob."

Na chvíli se odmlčela.

"Potvrdili jsme jejich identitu vizuálním i širokospektrálním skenováním. Jsou to obchodníci, nezaměřili jsme žádné zbraně."

Geary přikývl a pocítil nával úlevy, že všechno vyšlo, i když on mezitím spal.

"Co bezpečnost?"

"Dovolila jsem si kontaktovat plukovnici Carabaliovou. Jednotky mariňáků poletí s raketoplány ke všem obchodním lodím, prohledají je, zda nejsou na palubě skryté zbraně, a budou hlídat posádky."

"Velmi dobře. Přesně to bych plukovnici řekl."

Desjaniová se při pochvalě rozzářila způsobem, který by odpovídal spíš mladé školačce než zkušené důstojnici.

"Kde je teď koprezidentka Rionová?"

"Myslím, že odpočívá."

Desjaniová vyslovila slovo "odpočívá", jako by s takovou zjevně nevojenskou aktivitou nesouhlasila, a zapomněla, že Geary dělal posledních pár hodin to samé. "Poslala vám hlášení."

"Díky."

Geary otevřel soubor.

Rionová na záznamu vypadala unaveně.

"Kapitáne Geary. Po rozsáhlém vyjednávání, komplikovaném naší vzdáleností od obydlené planety, jsem přesvědčila místní vládu Syndikovaných světů, že budeme ochotní nevyhladit je do posledního, pokud nám dají dostatečný úplatek. Posádka kapitánky Desjaniové mi poskytla odhadovaný počet velkých nákladních lodí v tomto hvězdném systému, i kolik jsme jich ve zpožděném obraze viděli poblíž osídlené planety. Díky této informaci jsem mohla trvat na dvaceti takových lodích naložených zásobami uvedenými v našem pravém i falešném seznamu potřeb. Syndikovaná vláda na dálku podepsala dohodu, ve které se zaručuje nepoužít nákladní lodě proti alianční flotile výměnou za náš slib, že neprovedeme před odletem ze systému další bombardování. Text dohody příkládám. Neváhejte mě kontaktovat, pokud byste měl nějaké otázky."

Geary si přečetl dohodu a nenašel nic, co by se mu nezdálo. Vypadalo to, že Rionová pamatovala na vše. Teď je to jen otázka toho, zda můžeme Syndikům věřit. A byl bych blázen, kdybych Syndikům věřil. Ale co by mohli udělat, když jim budou mariňáci dýchat za krk? Podíval se na kapitánku Desjaniovou.

"Ty obchodní lodě jsou trochu dál od skokového bodu než my, ale už musely vidět, že přiletěli pronásledovatelé."

"Kurz nemění," souhlasila Desjaniová a odpověděla na nevyslovenou otázku. "Možná mají strach, že je roztřílíme, pokud se o to pokusí. Jsou blízko a nejsou dost rychlí, aby se mohli otočit a utéct před našimi torpédoborci. Nebo možná mají strach, že když utečou, zahájíme bombardování planety."

"To je pravděpodobné."

Navzdory přiletu syndických pronásledovatelů vypadalo vše pod kontrolou. Naneštěstí, když to vypadá, že je vše pod kontrolou, tak se většinou něco rychle podělá. Co by se mohlo podělat? Titán? Vypadá to, že pro jednu problémy mít nebude.

"Pane."

Geary i Desjaniová se otočili k operačnímu důstojníkovi.

"Titán hlásí, že má v provozu další primární pohonnou jednotku."

"Chvalme předky."

Geary ztuhnul hrůzou, když zaslechl slovo Titán. Chvilí mu trvalo, než si uvědomil, že to vůbec nejsou špatné zprávy.

Zadíval se na statistiku Titána a všiml si, že se jeho maximální akcelerace značně zlepšila. Ale pořád je zatraceně pomalý. Který idiot ty lodě označil jako rychlé pomocné lodě flotily? Jsou rychlé jen v tom, jak se dostat do problémů.

"Jaká je pravděpodobnost, že by si mohl Titán někdy později přivařit na trup pár dalších pohonných jednotek?"

Důstojník se zatvářil překvapeně, pak se podíval na strojního důstojníka, u kterého překvapení rychle vystřídalo zamyšlení.

"Mohlo by to být možné, pane."

V obličej se mu objevila radost inženýra, jenž dostal na starost komplexní problém, který by ale mohl vyřešit. Geary se opřel do křesla a pomalu vstřebával situaci, snažil se, aby mu nic neuniklo. Ale kromě samotné alianční flotily, syndických pronásledovatelů a dvacítky obchodních lodí mířících na místo setkání se v systému Corvus nic nehýbalo. Všechny ostatní syndické lodě dávno zamířily k nejbližšímu doku v naději, že po nich Aliance nic nepošle. Bojové systémy Neochvějného předpokládaly, že syndičtí pronásledovatelé letí průměrnou rychlostí jen o něco větší než 30 000 kilometrů za sekundu, ale s ohledem na obrovskou prázdnotu vesmíru se stále plazili ani ne desetinou rychlosti světla.

"Nesnaží se nás dohnat," poznamenal Geary.

Desjaniová se zamračila a přejela pohledem zobrazení syndických lodí.

"Ne?"

"Ne. Ne pokud jsou údaje správné. Už nezrychlují. Ne že by nás mohli dohnat, i kdyby to vytáhli na nula celá dvě světla. Nicméně se o to ani nepokouší."

"Oni nás prostě... jen honí?"

"Zahání," opravil ji Geary. "Chtějí, abychom letěli dál."

"Ke skokovému bodu?"

"K Yuonu. Vsadil bych na to život."

Když nad tím tak přemýšlím, vlastně jsem vsadil. A nejen svůj. Vsadil jsem život všech mužů a žen alianční flotily. Co když Syndikové odhadli, že nepoletím přímo domů? Co když vědí, že je Kaliban nejlepší volba? Ne, nemůžou riskovat, že by flotila bezpečně proletěla Yuonem, takže tam na nás budou čekat. Nemají na výběr.

Ale i tak mohli zasypat Kaliban dostatkem min, které rozervou flotilu na kusy. Měli na to čas? Stihli by Syndikové dostat tolik min ke Kalibanu dřív, než tam doletíme? Uvažovali vůbec o možnosti, že to uděláme? To nemůžu vědět.

Teď si nemůžu dovolit pochybovat o svém rozhodnutí. Možnost katastrofy mi nesmí zabránit v jednání a rozhodování, protože bez ohledu na to, co udělám, ta možnost tam vždycky někde je.

Zhluboka se nadechl a na chvíli přestal vnímat veškeré okolí. Když pak otevřel oči, všiml si, že se na něj Desjaniová pochvalně dívá.

"Nechápu, jak můžete být v takových chvílích klidný," přiznala se, "ale na posádku to dělá dojem."

"Tohle, uhm, už dlouho trénuju."

Časem bylo zjevné, že se nic nějakou dobu dít nebude. Geary zkontroloval časový plán na setkání se syndickými obchodníky a všiml si, že mariňácké raketoplány budou startovat až za dvě hodiny. Chvilí bojoval s iracionální touhou zůstat a na vše dohlížet, aby se to bez jeho osobního vedení nerozpadlo, a pak se postavil.

"Půjdu něco sníst," řekl kapitánce Desjaniové. Ta jen přikývla.

Geary si při odchodu všiml, že ho důstojníci na můstku Neochvějného sledují s obdivem. Předkové, spaste mě, pokud někdy začnu věřit, že jsem opravdu tak dokonalý, jak si myslí. Kdybych zakopl a spadl na zadek, nejspíš by si mysleli, že to je nějaký tajný trik Black Jacka, a začali mě napodobovat.

Interakce s personálem na můstku ale Gearymu připomněla, jak je důležité, aby ho posádka viděla. Toužebně přemýšlel o tom, že se schová v kajutě a bude ohryzávat přidělovou tyčinku, bezpečně skrytý před očima těch, kteří uctívali palubu, již se dotkla noha Black Jacka Gearyho, i těch, kteří považovali Johna Gearyho za pradávnu relikvii, jež neměla na místě velitele co dělat. Ale místo toho vstoupil do jedné z jídelen, postavil se do řady, vzal si jídlo a sedl si ke stolu k několika členům posádky.

Zírali na něj s vytřeštěnými očima, zatímco se zakusoval do něčeho naprosto bez chuti.

"Jak to jde, lidi?" zeptal se Geary. Místo odpovědi se jen podívali na sebe. Geary se otočil k poddůstojníkovi sedícímu vedle něj a položil mu otázku, na kterou si byl jist, že dostane odpověď: "Odkud jste?"

"Z Ko... kosatky, pane."

O domovu dokázali lodníci mluvit vždycky.

"Stejně jako kapitánka Desjaniová?"

"Ano, pane."

"Na Kosatce jsem byl."

Poddůstojníkovi překvapením poklesla čelist.

"Už je to samozřejmě nějaká doba. Líbilo se mi tam. Z které části planety jste?"

Muž začal mluvit o domově. Ostatní se přidali a Geary zjistil, že z Kosatky je i další muž. Stejně jako za Gearyho dob byla velká část posádky z jedné planety a zbytek ze všech možných dalších planet Aliance. Ostatní byli z planet, na kterých Geary nikdy nebyl, ale už jen jeho zájem vyvolal u lodníků pocit štěstí.

Nakonec jeden z nich položil otázku, kterou Geary čekal.

"Pane, vrátíme se domů, že?"

Geary ztěžka polkl sousto, které mu náhle v ústech prudce narostlo. Napil se, nechtěl riskovat, že by mu přeskočil hlas.

"Mám v úmyslu dovést flotilu domů."

Kolem stolu se rozzářily úsměvy. Rychle promluvil další lodník: "Nemáte tušení, jak dlouho, pane? Moje rodina... no..."

"Chápu. Nevím jistě, jak dlouho to bude trvat. Neletíme rovnou domů."

Úsměvy nahradilo šokované ticho.

"Víte, tohle by si mysleli Syndikové. Připravili by nám další past."

Geary se usmál a doufal, že to vypadá jako výraz plný sebedůvěry.

"Místo toho je budeme mást každou světelnou sekundu cesty domů, půjdeme na místa, kde nás nebudou čekat, a udeříme na ně s momentem překvapení."

Přemýšlel, jak to přesně říct, jak změnit zoufalý ústup na vítězný pochod.

"V domovském systému Syndiků jsme ztratili spoustu přátel. Museli jsme rychle odletět, jak víte. Ale dluhy se mají splácet. Budeme skákat kolem, útočit na Syndiky, a donutíme je zaplatit. Než se dostaneme domů, budou si Syndikové přát, aby se na Alianci nikdy ani křivě nepodívali."

Úsměvů teď byla plná jídelna. Geary se postavil a modlil se, aby předkové pochopili, proč to řekl. Podařilo se mu udržet si úsměv na rtech, dokud z jídelny nevyšel.

Jeho malý proslov se zjevně lodí rozšířil rychleji, než dokázal on chodit. Což nebylo nijak překvapivé, jelikož kterýkoli člen posádky na doslech mohl proslov zaznamenat na osobní komunikátor, a bezpochyby to někteří udělali. Geary si uvědomil, že zrychluje a snaží se dostat do své kajuty co nejrychleji, aniž by to vypadalo, že utíká. Snažil se dostat od všech obyčejných lodníků i důstojníků, kteří věřili, že splní vše, co řekl.

O hodinu později se donutil vylézt ze svého útočiště a vrátit se na můstek. Desjaniová tam stále byla a studovala něco na osobním komunikátoru. Relativní pozice syndických pronásledovatelů vůči alianční flotile se téměř nezměnila, ačkoli pokud Syndikové před čtyřmi hodinami postup změnili, ještě by světlo zachycující tyto události Nepochvějněmu nedoletělo. Syndické obchodní lodě s požadovanými zásobami ale byly mnohem blíže, jejich trasy vesmírem vytvářely široký oblouk, který pomalu konvergoval na kurz alianční flotily.

Obchodníci přilétali od osídlené planety, nacházející se před flotilou a pod její plánovanou trasou, ale kvůli rychlosti alianční flotily musely obchodní lodě mířit na bod mnohem dál směrem po trase, aby se dostaly na místo setkání s odpovídající rychlostí. Během pomalé cesty obchodních lodí proletěla flotila přes oběžnou dráhu osídlené planety a obchodníci se teď blížili odspodu, stále před flotilou, ale s nižší rychlostí, takže je jejich kurz pomalu vedl na setkání s aliančními loděmi.

Kapitánka Desjaniová při čtení zavrtěla hlavou, udělala si nějakou poznámku a pak se obrátila ke Gearymu.

"Personální problémy," svěřila se Gearymu. "Přála bych si, aby někdo vymyslel, jak zabránit posádce ve vytváření rušivých osobních vztahů."

"Můj první velící důstojník říkal to samé," odpověděl Geary suše. "Ale ne o mně osobně."

Desjaniová se zatvářila šokovaně.

"Jistěže ne, pane."

Geary velmi krátce přemýšlel o tom, že teď hned a tady po Tanye Desjaniové vyjede, aby ji přesvědčil, že je jen člověk. Přece jen uplynulo více než století od jeho posledního fyzického kontaktu s nějakou ženou, a to byl dlouhý celibát, ať už se to počítalo jakýmkoli způsobem. Ta myšlenka mu poskytla dostatek perverzního pobavení, že mu zlepšila náladu. "Mohlo to být klidně o mně. Měli jsme na palubě poručici s vlasy černými jako havraní peří, kterou jsem považoval za žhavější než plasmové pole. Naštěstí pro pořádek a disciplínu mě ona považovala za mladého pitomého praporčíka, který nemá nejmenší šanci."

Desjaniová se zdvořile usmála, zjevně mu nevěřila.

"Plukovnice Carabaliová vám vzkazuje, ať ji kontaktujete před startem mariňáckých raketoplánů. Už jsem se vám chystala zavolat."

"Dobré vědět, že mám pořád správné načasování."

Geary zavolal plukovnici a překvapilo ho, že Carabaliová není v bojové výbavě. Ale ani nemohla být. Její povinností bylo poskytovat celkové velení všem týmům letícím k lodím. Těžko mohla letět s některým z nich.

"Ano, plukovnice?"

"Kapitáne Geary, chtěla bych vědět, zda máte před odletem nějaké speciální instrukce pro mé mariňáky."

"Myslím, že ne, plukovnice. Podle mých zkušeností znají mariňáci svou práci lépe než já. Předpokládám, že je zbytečné dodávat: nevěřte Syndikům."

Carabaliová se ušklíbala.

"Mí lidé budou v plné polni. I kdyby byly obchodní lodě nacpané až po okraj syndickými komandy, mariňáci se dokáží probojovat dovnitř i ven."

"Pokud by se to stalo, plukovnice, ujist'uji vás, že moje lodě se postarají, aby žádný z těch obchodníků nepřežil. Ale snad k tomu nedojde. Rád bych měl zásoby, které nám vezou."

"Rozumím, pane."

Carabaliová se podívala stranou.

"Deset minut do startu raketoplánů. Pokud dojde k nějakým změnám, dám vám vědět."

"Děkuji."

Geary se znovu uklidnil, ujistěn chladnokrevným sebevědomím Carabaliové. Je sakra dobře, že za mnou mariňáci stojí. Přejel pohledem zobrazení flotily a v duchu si poznamenal, které lodě jsou v nejlepší pozici pro případný úder proti syndickým obchodním lodím. Vypadá to, že jsme připraveni na všechno. Myšlenka mu připomněla jeho dávno mrtvého výkonného důstojníka, ačkoli Gearyho vzpomínky na něj byly staré jen několik týdnů. Geary mu kdysi řekl přesně tohle a výkonný důstojník se jen zatvářil ustaraně a poznamenal, že to jsme museli určitě něco přehlédnout. No, Patrosi, teď jsi v bezpečí u svých předků, a já pořád přemýšlím, co jsem mohl přehlédnout.

Geary strávil několik dalších minut bojem s temnou náladou, kterou u něj vyvolala vzpomínka na starého společníka. Patros na můstek Nepochvějněmu nepatřil, ale stejně tak sem nepatřil ani Geary. Dva duchové. To jsme Patros i já. Co tady sakra dělám, naživu a bojující válku, která patří našim potomkům? Mariňácké raketoplány odstartovaly přesně podle plánu, takže se Geary mohl soustředit na něco jiného. Raketoplány se rozletěly a zamířily ke svým cílům, přiřazeným obchodním lodím. Geary pocítil napětí, jak raketoplány, oproti velkým obchodním lodím malé a rychlé, zamířily ke kořisti. Bylo to znepokojivě podobné salvě řízených střel konvergujících na cíle, až do doby, kdy se raketoplány otočily a začaly brzdit, místo aby jako střely naopak zahájily finální akceleraci před zásahem. Geary toužící

po zprávách od mariňáků si náhle vzpomněl, že má k dispozici videosignál, a mačkal ovladače, dokud ho neaktivoval. Vedle Gearyho displeje ožilo dvacet obrazovek, každá ukazující výhled z velitele oddílu mariňáků.

Tentokrát neměl nic jiného na práci, a tak Geary fascinovaně sledoval, jak mariňáci vstupují do obchodních lodí, prohledávají je a rozmisťují stráž v důležitých oblastech, jako byly strojovny a můstky. Všechno šlo hladce, Syndikové nekladli odpor. Chovali se sice ztuhle a přehnaně formálně, ale neprojevovali otevřené nepřátelství. Na rozdíl od válečných lodí, které potřebovaly velké posádky k řízení speciálních bojových systémů a pro opravy škod, měly obchodní lodě posádku sotva tuctu mužů, takže bylo pro mariňáky snadné pohlídat je.

Geary už interiéry syndických lodí viděl, během období před válkou, kdy měla jeho loď rozkaz provádět inspekce těch prolétajících aliančním vesmírem. Rozpoznal některé prvky i na palubách těchto lodí, což ho donutilo zapřemýšlet, jestli byly lodě tak staré, nebo se design zachoval tak dlouho. Předpokládal, že v systému bez hypersítě mohly být pravdivé obě teorie.

Jeden za druhým se ohlašovali velitelé mariňáckých oddílů a prohlašovali obchodní lodě dle svých nejlepších vědomostí za bezpečné a mírumilovně mířící na setkání. Ale Geary si všiml, že se mariňáci sledující syndické posádky neuklidnili a stále jsou v bojových postojích. Znovu ho zachvátil nával empatie, když si představil, jak by mu bylo na místě obchodních posádek, stojících poblíž obrněných mariňáků, vetřelců ve známých kajutách jejich lodí. Dokud se o nic nepokusí, budou v bezpečí. To by měli vědět, po tom, jak jsme se chovali k zajatcům na základně. Snad neprovedou něco hloupého.

Obchodní lodě se pomalu plazily blíže k alianční flotile a Geary stále jedním okem sledoval syndické posádky viděné kamerami mariňáků, zatímco na vedlejší displeji byla vidět dvacítká obchodních lodí pomalu letících na místo setkání. Všechno vypadalo v pořádku. Úplně všechno. Co jsem jenom mohl přehlédnout? Geary pátral v mysli po jakémkoli možném opomenutí, ale nic nenacházel. Možná jsme přece jenom jednou zařídili všechno.

"Kapitáne Geary, tady plukovnice Carabaliová."

Objevilo se nové okno s tvářmi Carabaliové. Netvářila se spokojeně.

"Pane, něco se mi na tom nelíbí."

A možná ne.

Geary se podíval po kapitánce Desjaniové a gestem upoutal její pozornost.

"Plukovnici se něco nezdá."

Desjaniová se zamračila a připojila se ke konverzaci. "Pokračujte, plukovnice," přikázal Geary. Carabaliová ukázala na něco, co Geary neviděl. "Sledujete video ze syndických lodí, pane?"

"Ano."

"Nepřipadá vám na jejich posádkách něco divného, pane? Jako důstojníkovi flotily?"

Geary se také zamračil a pozorně se zadíval na obrazy. Když ho na to Carabaliová upozornila, také si všiml něčeho divného.

"Nemají být všichni služebně starší důstojníci na můstku?"

"Ano, pane, jsou."

Desjaniová si odfrkla.

"Syndici mají pekelně mladé důstojníky, co?"

Carabaliová přikývla. "Ano, přesně tak. Předpokládám, že Syndikové si pro lodě vyžádali dobrovolníky, ale z toho, co jsem viděla, není na palubě lodí ani jeden muž či žena starší dvaceti let."

"Zajímavá banda dobrovolníků," řekl Geary pomalu.

"Většina obchodních kapitánů, které jsem dřív znal, by nenechala lodě někomu jinému, ani na něco takového."

"Vyptala jsem se svých mariňáků. Většina té takzvané posádky lodím zjevně moc nerozumí. Předpokládali, že je to kvůli nedostatku dobrovolníků přímo z posádek lodí, ale já si nejsem moc jistá, jestli je to tím."

Geary o tom chvíli přemýšlel a vůbec se mu to nelíbilo. Na palubách obchodních lodí bývali většinou starší důstojníci, lidé, kteří se naučili svou práci a na pozice se dostali až po mnoha letech. Byl to odlišný druh profesionality, než jaký se praktikoval ve válečné flotile, ale sám o sobě dost efektivní.

"Mladí a fyzicky zdatní, co?"

"Podívejte se jim do očí, pane. Podívejte se, jak stojí," naléhala Carabaliová. "Zatraceně."

Geary si vyměnil pohled s Desjaniovou. "To nejsou obchodní lodníci. Vypadají spíš jako vojáci."

"Vsadila bych kariéru, že jsou z armády," souhlasila Carabaliová. "A nejen tak z nějaké jednotky. Snaží se hrbít a chovat jako civilisté, ale už neví, jak se chovat uvolněně. Jsou příliš dobře vycvičení. Připadají mi jako lidé, které byste jinak našli v úderných jednotkách."

"Úderné jednotky."

Geary se pomalu nadechl.

"V takových jednotkách, jaké posíláte na zoufalé mise."

"Nebo na mise bez návratu. Ano, pane."

Desjaniová se zatvářila, jako by chtěla rovnou přikázat masovou vraždu, a pro jednu jí to Geary neměl za zlé.

"Fajn, plukovnice. Co myslíte, že plánují? Někjaký útok?"

Carabaliová se kousla do rtu.

"Ne konvenční útok. Je jich málo, nemají zbroje a zbraně nemůžou mít po ruce, protože bychom je jinak našli. Kdyby je hlídali normální lodníci, mohli by mít šanci přemoc stráž, ale mariňáci jsou na hlídce v plné polní."

"Přesně to si myslím. Takže co? Potvrdili jsme, že na těch obchodních lodích nejsou žádné zbraně."

Desjaniová sebou škubla, jako by ji něco udeřilo. Pak se naklonila ke Gearymu a naléhavě zašeptala: "Mají zbraň, pane. Pohonná jádra."

Geary zamrkal a snažil se informaci pochopit, zatímco koutkem oka sledoval, jak Carabaliová lehce pobledla.

"Jejich energetická jádra. Myslíte, že by je mohli přetížit, když se dostanou dost blízko k našim lodím?"

Carabaliová naléhavě přikývla.

"Kapitánka Desjaniová má pravdu. Jsem si tím jistá. Podívejte se těm Syndikům do očí. Jsou na sebevražedné misi."

"Souhlasím," prohlásila Desjaniová. "Je jasné, že to nejsou normální posádky obchodní lodě. Jsou to vojáci a na lodích mají jedinou zbraň."

A sakra. Geary musel bojovat sám se sebou, aby nezačal nadávat nahlas.

"Souhlas. Jak můžou přetížit energetická jádra, když je mariňáci hlídají?"

"Museli dát dohromady nějaké dálkové odpalování," promluvila znovu Desjaniová.

Carabaliová přikývla. "A to může být kdekoli a vypadat jako cokoli."

Další přikývnutí.

"Takže bychom měli posádky zlikvidovat? Dostat je ven z lodí?"

Carabaliová tentokrát zavrtěla hlavou.

"Pokud je začneme odvádět z lodí, mohli by spustit autodestrukční sekvenci okamžitě. Vaše lodě jsou možná v bezpečí, ale ztratili bychom všechny mariňáky a výsadkové raketoplány."

"Co je pozabíjet?" zeptala se Desjaniová klidně.

Geary o té otázce přemýšlel a bral v úvahu, co Syndikové plánovali.

"Ano. Jak dobrá varianta to je?"

Carabaliová se zatvářila znepokojeně.

"Riskantní, pane. Mohli bychom je pozabíjet dost rychle, ale pokud má v sobě někdo spínač mrtvého muže, stejně bychom o mé mariňáky přišli."

"Spínače mrtvého muže? Neviděli bychom..."

Geary se zarazil, jakmile Carabaliová zavrtěla hlavou.

"Ne, pane," prohlásila mariňačka. "Spínače mohou být implantovány a napojeny na jejich nervové systémy nebo na jejich srdce. Pokud by Syndikové zemřeli a jejich srdce nebo nervové systémy vypadly, mohlo by to spustit autodestrukci."

"Ach tak."

To je oproti mé době pokrok, ačkoli se mi to tak moc označovat nechce.

Carabaliová se rozzářila.

"Ale máme další možnost. Mariňáci mají u sebe vybavení pro kontrolu davů, protože jsme předpokládali, že budeme stát proti civilistům."

"Což znamená?" zatlačil na ni Geary.

"Mezi jinými věcmi mají u sebe plyn CRX. Je to plyn na potlačení nepokojů, ne jejich rozeznání, takže je bez zápachu, barvy a i malé množství každého okamžitě vyradí."

"Takže navrhuje, že je uspíme."

"Ano, pane. Budou v bezvědomí dřív, než si uvědomí, že jsme na ně přišli."

"Jste si jistá, že CRX nezpůsobí fyzickou reakci, která by mohla spustit spínač mrtvého muže?"

"Celkem jistá. Ověřím si to u zdravotnického personálu."

"Proveďte, prosím."

Geary počkal a snažil se na sobě neukazovat netrpělivost, zatímco sekundy pomalu ubíhaly, než se obraz Carabaliové znovu otočil na Gearyho.

"Zdravotníci tvrdí, že CRX bude bezpečný."

"Bude bezpečný, nebo že nejspíš bude bezpečný?" přitlačil na ni Geary.

Carabaliová se usmála: "Zeptala jsem se jich, jestli by na to vsadili svůj život, a nikdo z nich nezaváhal."

"Jsou to mariňáci," poznamenala Desjaniová suše.

"Ne, zdravotníci," připomněla Carabaliová. "Jsou k maríně převedeni od flotily. Ačkoli pobyt s mariňáky je trochu změnil, pořád nepřemýšlí úplně stejně."

Krátká slovní výměna u Gearyho vyvolala úsměv. "Tak dobře. Ujasnili jsme si, že zdravotní personál není tak ochotný zemřít při plnění svých povinností jako průměrný mariňák. Takže můžeme předpokládat, že ty údajné obchodní lodníky můžeme bezpečně vyradit."

"Přesto můžou být stále hrozbou," vmísila se do hovoru Desjaniová. "Lodě je možné upravit mnoha různými způsoby, aby automaticky přetížily jádra poblíž našich velkých lodí. Několik proximálních senzorů chytře schovaných na trupu by bohatě stačilo a neexistuje záruka, že je v dostupném čase stačíme všechny najít."

Desjaniová se na chvíli odmlčela, než pokračovala. "Obchodní lodě v sobě nemají tolik vybavení jako válečné, ale i tak mají spousty různých systémů. Nedá se říct, co ještě mohlo být naprogramováno na autodestrukci."

Jako třeba kdybychom změnilí kurz nebo rychlost lodí, aniž by to syndická posádka nějak potvrdila. Mám tady dvacet létajících bomb mířících k nejcenějším a nejzranitelnějším lodím flotily. Geary o situaci chvíli přemýšlel.

"Fajn. Řekněme, že použijeme CRX. A budeme mít dvacet lodí, které nemůžeme nechat přiblížit se k našim velkým, a dvacet syndických posádek v bezvědomí."

Věděl, že ho Desjaniová stále sleduje, čeká na jeho rozhodnutí a přemýšlí, jak to rozhodnutí srovná se svou údajnou starostí o vězně. Přece jen s lidmi, kteří plánovali sebevražedný útok, měl právo jednat dle libosti. Ale to neznamená, že bych musel udělat něco, co nechci. A co chci, je zkomplikovat život lidem, kteří tohle naplánovali. Těm, kteří poslali vojáky na sebevražednou misi, zatímco sami seděli v klidu a bezpečí u osídlené planety. "Kolik času máme?"

Carabaliová se podívala na Desjaniovou, která rychle něco vytukala na ovladači. Na Gearyho displeji se objevily velké

koule obklopující jednotlivé syndické lodě.

"To je předpokládaný dosah exploze, pokud by některá z lodí zahájila autodestrukční sekvenci. Dosah exploze je u každé z nich mírně deformovaný kvůli pohybovému vektoru dané lodě. Pokud budou naše lodě dál, jejich štíty by měly zvládnout jakékoli vzniklé trosky."

Geary odhadoval vzdálenost a čas, který zbýval, než se obchodní lodě dostanou příliš blízko k jeho. Moc času nezbývalo, ale snad to bude stačit.

"Dobrá tedy, plukovnice. Uděláme tohle."

O dvacet minut později sledovat Geary signál z videokamery ukazující, jak byl poslední Syndik v bezvědomí vhozen do únikového modulu své lodě. Jelikož nikdo ze Syndiků nebyl připoutaný, po startu modulu to s nimi bude uvnitř pěkně házet. Ale stejně měli v plánu zemřít, takže pochybuju, že by měl někdo z nich právo stěžovat si na modřiny a polámané kosti.

Vstupy modulů byly zanechány otevřené pro případ, že by v systému byla nějaká past, a mariňáci se rychle vrátili k raketoplánům, kde se setkali s ostatními, kteří zatím ukládali instrukce do autopilotů na můstcích obchodních lodí.

Geary si ani neuvědomil, že zadržuje dech, který uvolnil, až když se raketoplány odpojily od lodí. Podíval se na čas a přál si, aby raketoplány letěly rychleji, chtěl je co nejdál od obchodních lodí a projektovaných dosahů explozí, než se spustí automatické instrukce, které mariňáci nahráli do počítačů lodí.

"Třicet sekund," oznámila Desjaniová zbytečně.

Geary jen přikývnul, očima stále přejížděl mezi mariňáckými raketoplány, projekcí předpokládaného dosahu explozí kolem obchodních lodí a aliančními loděmi, které se stále blížily k setkání. "Teď."

Geary znovu zadržel dech a čekal, jestli to, jak automatizované systémy obchodních lodí uzavřou únikové moduly, spustí autodestrukci. Mariňácké raketoplány už by měly být v bezpečí, pokud jsou odhady správné. Ale "odhad" může být špatný.

"Moduly by měly startovat," oznámila Desjaniová.

"Támhle."

Geary ukázal na displej, kde systémy Neochvějného sledovaly únikové moduly vystřelené z lodí. Chvilí se obával, zda explozi nespustí start modulů. Ale znovu se nic nestalo a obchodní lodě letěly dál, mířily k alianční flotile stejnou, téměř znepokojující rychlostí.

"Teď uvidíme, co se stane, když změníme kurzy."

O chvíli později příkazy uložené mariňáky do počítačů nastartovaly manévrovací systémy lodí a začaly je otáčet. Velké pomalé obchodní lodě, těžce naložené zásobami, které alianční flotila požadovala, se přetáčely, dokud jejich přídě neměřily dolů a od alianční flotily.

"Ještě jedna událost," poznamenala Desjaniová.

Hlavní pohony syndických lodí se aktivovaly a začaly tlačit obchodní lodě na novou trasu. Geary se snažil odhadovat jejich postup, jak se lodě stále blížily k některým z aliančních.

"Neměli bychom přesunout Titána a Džina, aby se určitě vyhnuli střetu?"

Desjaniová se kousla do rtu a sledovala relativní pohyb lodí. Nakonec zavrtěla hlavou.

"Každou chvíli by se měly vzdálenosti začít zvětšovat. Pokud něco hlavní pohon nevypne, obchodní lodě už nás nebudou ohrožovat."

Pohonné systémy se nevypnuly, místo toho dál tlačily vši silou lodě pryč. Projektovaný kurz neohrabaných obchodních lodí se pomalu začal měnit, až byly konečně změny oproti původnímu kurzu jasně viditelné. Pak byly změny čím dál rychlejší, jak velké lodě získávaly pohybový moment v novém směru tak rychle, jak jen dokázaly.

"Jak to jde?" zeptal se obraz plukovnice Carabaliové.

Geary se pousmál.

"Míří přímo domů."

Carabaliová se zamračila.

"Ne, plukovnice," ujistil ji Geary. "Vrátíme Syndikům jejich lodě, ale nebude se jim to líbit. Něco jsme s těmi dvaceti loděmi museli udělat, a bylo třeba potrestat ty, kteří útok na nás přikázali. Na orbitě kolem osídlené planety jsou dvě vojenská zařízení. Rozkazy, které vaši mariňáci nahráli do počítačů řídicích manévrovací systémy lodí, namíří deset z těch lodí s maximální možnou akcelerací přímo na bod, kde se bude nacházet jedno z těch zařízení, až tam lodě doletí. Zbylých deset je namířených na druhé zařízení."

Zamračení přešlo v otevřený úsměv.

"Deset plně naložených lodí mířících maximální rychlostí na jeden cíl na fixované orbitě? Syndikové budou mít problémy zastavit je všechny."

"Nedokáží je zastavit vůbec, plukovnice," ujistil ji Geary. Ukázal na obraz pomalu se pohybujících lodí. "Za normálních podmínek by byly nákladní lodě příliš pomalé, než aby se jich musel někdo obávat, snadno by je zničil ještě před přiletem. Ale ty lodě nebudou zpomalovat, když se budou blížit k oběžné dráze. Budou zrychlovat až do nárazu."

"A jakýkoli zásah," poznamenala Desjaniová s úsměvem, "bude mít co dělat, aby takovou masou pohnul. Pokud se jim podaří ty nákladáky rozstřílet na kusy, budou se muset starat o všechny trosky a náklad, které stále poletí přímo na ně."

Geary se také usmál.

"Přece jen potřebujeme šetřit naše zásoby dalekonosných zbraní. Pokud Syndikové porušili slovo tak šikovně, že nám dali něco, čím je potrestat, budou se muset s následky nějak vyrovnat." Podíval se na displej.

"Jsme třicet dvě světelné minuty od osídlené planety. Bude jim trvat půl hodiny, než si všimnou, že sebevražedný útok nevyšel. Dejte jim aspoň dalších deset minut, než zaměří obchodní lodě a pochopí, kam letí. Počkám tak půl hodiny,

abych je na to neupozornil příliš brzo, a pak jim pošlu zprávu."

"Která se k nim dostane asi za hodinu. To je mnohem dřív, než se obchodní lodě dostanou ke svým cílům. Budou mít čas evakuovat stanice," povzdychla si Desjaniová.

"Nedá se nic dělat," pokrčil Geary rameny. "Nebudou mít problém poznat, kam lodě míří, dávno před dopadem. Kromě toho jakýkoli ředitel na některé z těch stanic už je stejně dávno pryč. Ale nemyslím si, že z toho vyjdou jen tak. Budou muset nadřazeným vysvětlit, jak dokázali ztratit všechna vojenská zařízení a proč dopustili zničení většiny obchodních lodí v systému, aniž by nám způsobili nějaké ztráty nebo nás alespoň zdrželi."

Úsměv Carabaliové potemněl.

"Možná vymění kanceláře za pracovní tábory."

"Možná," souhlasil Geary. "A to by vůbec nebylo na škodu."

Za půl hodiny se Geary ve svém křesle narovnal a zkontroloval, zda jeho uniforma vypadá dobře, ale ne příliš dobře. Nechtěl vypadat jako jeden z byrokratů v oblecích šitých na míru, kteří šéfovali Syndikovaným světům.

"Zahájit přenos. Obyvatelé systému Corvus," prohlásil velitelským hlasem, posazeným o něco níže a hlasitějším, než obvykle mluvil. "Tady je kapitán John Geary, velitel alianční flotily."

Na chvíli se odmlčel a nechal je vstřebat informaci o své identitě. Předpokládal, že když Aliance považuje Black Jacka za spasitele, mohli by ho Syndikové vidět jako strašidlo, nebo alespoň lehce nadpřirozenou hrozbu. Trochu ho to zneklidňovalo, ale nehodlal se zbavovat příležitosti, jak zvýšit šanci na návrat flotily domů.

"Chci vás informovat o dvou věcech. Za prvé, obchodní lodě, které se s námi měly setkat, byly zaminované.

Vyjednávali jsme s vašimi vůdci v dobré vůli. Porušili slovo a následkem toho je další existence těch lodí nežádoucí.

Právě teď se vrací jako duch pomsty na ty, kdož je poslali. Chci, aby bylo jasné, že ačkoli jsme byli vašimi vůdci zrazeni, nehodláme za to trestat vás."

"Dále vás musím informovat, že posádky obchodních lodí byly v pořádku uloženy do záchranných modulů a vystřeleny k vaší planetě. Na záchranných modulech jsme neprovedli žádnou sabotáž ani do nich neumístili pasti. Nezměnili jsme je na zbraně. Jsou v nich pouze vaši lodníci.

Mohli jsme posádky lodí pobít, protože maskováním se za civilisty při plánování zrádného útoku se zbavili ochrany, kterou jinak poskytují válečné zákony. Mohli jsme provést odvetný úder proti vaší planetě. Nic z toho jsme neudělali. Aliance projevila větší starost o životy občanů systému Corvus než vaši vlastní vůdci. Zapamatujte si to.

Na čest našich předků," zarecitoval Geary a použil starou formulaci, ačkoli uvažoval, zda frázi považovanou i za jeho dob za staromódní dnes ještě někdo zná.

"Tady kapitán John Geary, velící důstojník alianční flotily. Konec přenosu."

Uvolnil se a všiml si, že se kapitánka Desjaniová usmívá.

"To by mělo poskytnout Syndikům materiál k zamyšlení, přibližně do doby, kdy obchodní lodě začnou narážet do cílů. Především proto, že jste použil staré formální zakončení zprávy."

"Takže už se nepoužívá?"

"Nikdy jsem ho neviděla použít mimo staré historické dokumenty."

Desjaniová přikývla, úsměv stále pevně na místě.

"Ano. Je to takový drobný detail, který Syndiky k smrti vyděsí, protože jim bude jasné, že se Black Jack Geary opravdu vrátil."

Geary také přikývnul, ale myšlenky si nechal pro sebe. Jo. Skvělý. Nějak jsem nikdy netoužil po tom, aby ze mě měl někdo noční můry.

Ale v boji používáš zbraně, jaké máš k dispozici.

7.

O devět hodin později se Geary postaral, aby byl na můstku Nepochvějného a mohl sledovat, jak se syndické obchodní lodě "vrací domů".

"Pár jich rozstříleli na prach nějakými opravdu velkými střelami," upozornila ho Desjaniová. "Škoda, že jste o to přišel, ale záznamy jsou v taktické knihovně, pokud se na to pak chcete podívat."

"Jaké střely by mohly způsobit takové škody?" zeptal se Geary.

"Zbraňoví technici tvrdí, že to musely být střely pro planetární bombardování. Nemají šanci zasáhnout válečnou loď, ale obchodní lodě letěly na fixním kurzu a nemohly manévrovat. I tak jich polovina minula."

Střely pro planetární bombardování? K čemu by Syndikům byly v tak odlehlém systému, jako je Corvus? Museli je mít na jedné nebo obou orbitálních stanicích, protože v systému nebyly žádné velké válečné lodě, takže tady byly umístěny schválně. Geary si třel bradu, zatímco předstíral, že studuje rozmístění flotily, ve skutečnosti se ale pokoušel přijít záhadě na kloub. Syndikové s těmi zbraněmi mohli zaútočit jedině na vlastní planety v systému. Ale proč by... ale sakra, prober se, Geary. Víš, jak si syndická vláda udržuje autoritu. Jakýmikoli prostředky. Předpokládám, že mít na orbitě planetární bomby je prostě další způsob, jak se postarat, aby místní populace náhodou nedostala nápad, že by nemusela poslouchat.

Nikdy jsem syndické vedení neměl rád. Teď je začínám opravdu nesnášet. Zíral na obraz osídlené planety. Pro lidi to nebylo ideální místo. Nedostatek vody, pro začátek. Trochu moc řídká atmosféra. Ale je to dostatečně dobrá planeta, aby se na ní uživila celkem velká populace. Jsem rád, že jsem nemusel provést odvetný úder. Mají dost starostí s hrozbami vlastní vlády.

"Nějaké zprávy o únikových modulech, které jsme vystřelili z obchodních lodí?"

"Letí kus za loděmi," oznámila Desjaniová a zatvářila se, jako by kousla do zkaženého jablka. "Syndické orbitální ochranné systémy jich pár sestřelily."

"Sakra."

"Dá se předpokládat, že nám nevěří a myslí si, že jsme je nějak změnili na zbraně. Radši zabijí pár vlastních, než aby riskovali, že jsme je převezli. Víte, jací jsou."

"Jo, to vím," zavrtěl hlavou Geary. "Ale musel jsem to zkusit."

Desjaniová pokrčila rameny.

"Pokud vás to utěší, syndická obrana se musela soustředit na obchodní loď, takže se dá předpokládat, že na povrch se v jednom kuse dostane polovina modulů."

"Díky. Jakmile budou dole, zjistí syndická populace, že jsme říkali pravdu."

"Možná jim pak bude vadit, že zabili Syndiky v ostatních modulech," řekla Desjaniová pochybovačně.

"Snad ano."

Geary se předklonil, aby si prostudoval obrazy promítané před jeho křeslem.

"K nárazu dojde za chvíli."

"Přesně tak," řekla Desjaniová pro změnu potěšeně. "Orbitální stanice jsou vždycky krásné cíle."

Navzdory znechucení z osudu syndických "obchodních posádek" se Geary málem usmál. Armáda neustále prokazovala, že objekty na fixní orbitě nejsou jen krásné cíle, ale i mrtvé cíle, jakmile stojí proti pohyblivým protivníkům, ale civilní vlády stejně nadále orbitální pevnosti stavěly.

"Populace planety, kolem které taková stanice obíhá, se cítí bezpečněji. Alespoň to mi říkali, když jsem byl naposledy v aliančním vesmíru. Nevím, jestli se od té doby oficiální důvody nějak změnily."

"Neměnily. Stále se nepoučili. Možná bychom jim měli poslat videozáznam tohotohle," navrhla Desjaniová s dalším veselým úšklebkem.

Geary se soustředil na vizuální displej, kde byl silně zvětšený výhled na oblast poblíž osídlené planety posetý body označujícími identitu různých objektů. Navzdory snahám syndické obrany několik obchodních lodí stále zrychlovalo na kolizním kurzu s vojenskými stanicemi. Měl trochu strach, aby omylem nezasáhl planetu, ale obchodníci k alianční flotile letěli směrem vzhůru od ekliptiky systému a vraceli se po stejné dráze. Z toho úhlu se musely obchodní lodě rozdělit, aby zasáhly cíle na opačných stranách planety. Ani jedna neletěla na natolik přímém kurzu vůči planetě, takže i kdyby se nějaká dostala příliš blízko, měla by se odrazit od atmosféry.

Podíval se na čas a vzdálenost a připomněl si, že sleduje události, které se odehrály před hodinou a půl. Obraz vypadal tak bezprostřední, až bylo těžké chápat fakt, že světlo nesoucí informace o dění letělo tak dlouho.

"Deset minut do zaměření prvního nárazu," oznámil dělostřelecký důstojník.

Kolem jasných bodů představujících obchodní loď blikala malá světélka. Geary si vybral jednu z orbitálních stanic a zvýšil přiblížení, dokud nebyla nejbližší obchodní loď rozpoznatelná jako loď, a ne pouze světelný bod. O chvíli později začala loď narůstat, takže se Geary podíval, jestli se omylem stále nepřibližuje.

Ale ne, neudělal chybu.

"Vedoucí loď mířící na syndickou orbitální instalaci alfa byla zničena," oznámil důstojník. Loď se zdála větší, protože se její trup rozpadnul a vše, co kdysi tvořilo loď a její náklad, se začalo rozšiřovat do okolního vesmíru, setrvačností stále nesené k cíli, i když už byly pohonné jednotky lodě umlčené.

Ze syndické základny vyrazilo něco podobného pekelnému kopí a přejelo trosky, nicméně zbraň jich nedokázala odrazit dost, a zatímco se syndická střelba soustředila na trosky prvního obchodníka, další na řadě, s motory stále pracujícími, doletěl trosky první loď. Geary zaťal zuby, když syndická obrana s krátkým dosahem přesunula palbu na stále nepoškozenou loď, ačkoli nedokázal pochopit proč. Stanice už byla ztracena. Doufal, že je obranný systém nastavený na automatiku a na stanici nezůstal personál, který by se pokusil o zbytečnou a zoufalou obranu.

O několik minut později vrazila druhá loď do boku syndické stanice a roztržila velkou část jejího trupu na kusy.

Zbytek lodě, kolizí změněný na hromadu trosek, se odrazil a letěl dál.

Hned za ním však přiletěl velký oblak trosek z první lodě a začal narážet do stanice. Geary navzdory sobě samému fascinovaně zíral, jak se syndická stanice otřásá pod neustálými nárazy, jak se celá její struktura kroutí a rozpadává na kusy při úderech stovek tun hmoty letících vysokou rychlostí. Tak trochu to vypadalo, jako by se syndická stanice nárazy rozpouštěla.

Výhled se posunul, optika Neochvějného sledovala pohyb stanice. Silou nárazů trosek byly zbytky syndické stanice vytlačeny z oběžné dráhy, pryč od planety, kterou měla chránit a již tak dlouho ohrožovala. Obraz se rozmazal, jak ho začaly zakrývat rozptýlené trosky a maskovat ho před pohledem alianční flotily.

Geary snížil zvětšení, aby viděl velkou oblast, a sledoval, jak zbývající obchodní loď prolétají kolem místa, kde býval jejich cíl. Jak se dalo předpokládat, byl úhel mezi kurzy lodí a planetou takový, že žádná z lodí nenarazila přímo do planety. Jedna z lodí zasáhla pod mělkým úhlem atmosféru a odrazila se, její trup se nárazem a žářem vzniklým z tření rozpadl a vypustil do okolí oblaka trosek a nákladu. Tři další proletěly vyšší vrstvou atmosféry jako rychle letící střely a zanechaly na obloze dlouhé čáry žhavých plynů, zatímco zbytek spálených lodí pokračoval dál do vesmíru, stále zářící naakumulovaným žářem.

"Z planetárního povrchu to musela být pěkná show," poznamenal Geary.

"Lepší show byla na druhé straně, pane kapitáne," odpověděla Desjaniová. "Na té části planety panovala noc. Chcete si to přehrát?"

"Jo."

Detaily byly jiné v tom, že tři první přeživší obchodní lodě všechny cíl minuly, ale konečný výsledek byl stejný, protože čtvrté lodě se podařil přímý zásah, při kterém v syndické stanici vytvořila obrovský kráter a bezpochyby nárazem zničila veškeré vybavení na stanici. Na této straně planety do atmosféry vletěly a vyletěly jen dvě lodě, ale Geary musel uznat, že měla Desjaniová pravdu. Oproti temné obloze byly ohnivé stopy zničených lodí tak jasné, že

optické systémy Neochvějného musely snížit citlivost, aby na obraze bylo vůbec něco vidět.

Copak si asi myslí o naší malé show syndičtí pronásledovatelé? Geary se podíval na jejich pozici. Neuvidí to ještě dvě hodiny. A my pak jejich reakci neuvidíme dalších osm hodin. Stejně s tím nemůžou nic moc dělat, maximálně nám nadávat.

"Proč jsme nedostali další příkaz ke kapitulaci?" divila se Desjaniová, jako by četla Gearymu myšlenky. "Syndická flotila měla více než dost času, aby nám nějaký poslala."

"Dobrá otázka. Vydat další příkaz by jim nijak neublížilo. Možná už nemají zájem nabídnout nám možnost vzdát se." Desjaniová se usmála.

"Se vši úctou, pane, nemyslím si, že Syndikové kdy mysleli nabídku kapitulace upřímně. Ať už by nabídli jakékoli podmínky, a ať už bychom je přijali, nebo ne, nic by to neznamenal."

"S ohledem na to, co udělali admirálovi Blochovi a jeho společníkům v syndickém domovském systému, s vámi musím souhlasit."

"Myslela jsem i na to, co se stalo v tomhle systému."

"Další dobrý příklad, kapitánko. Máte pravdu." Geary se poškrábal za uchem.

"Ale pokud by se nehodlali držet podmínek, které nám nabídli, co by ztratili, kdyby nám něco nabídli nebo něco požadovali?"

Tentokrát mu odpověděla koprezidentka Rionová: "Nechtějí vypadat jako slabí vydáváním příkazů, které nemohou prosadit."

Geary se otočil a podíval se na Rionovou, sedící v křesle pozorovatele.

"Omlouvám se, paní koprezidentko. Nevšiml jsem si, že jste přišla na můstek."

"Vstoupila jsem ve chvíli, kdy syndické obchodní lodě přilétaly k osídlené planetě, kapitáne Geary."

V tváři Rionové se na chvíli objevily temnější emoce než obvykle.

"Pokud tomu správně rozumím, byla dohoda, kterou jsem dojednala, porušena."

"Dalo by se to tak říct," řekla Desjaniová suše.

"Ale není to vaše vina," dodal Geary a střelil po Desjaniově pohledem.

"Přesto se za to omlouvám."

Rionová kývla hlavou k displejům visícím před Gearym a Desjaniovou.

"Jak jsem říkala, velitelé Syndikovaných světů nemohou nadále vyžadovat naši kapitulaci. Je to otázka politiky a osobního image. Flotila unikla z pasti v syndickém domovském systému a proletěla systémem Corvus, aniž by ji cokoli zdrželo. Začíná to vypadat, že nás syndičtí velitelé nedokáží porazit. S ohledem na okolnosti nás musí zničit nebo nás donutit, abychom o možnost kapitulace prosili sami. Jen tak mohou znovu posílit své pozice."

Geary si třel tvář a přemýšlel o tom.

"To zní velmi pravděpodobně."

Podíval se po Desjaniové, která neochotně přikývla.

"Může tady být také další důvod. Vsadím se, že velitel pronásledovatelů ví, že nás u Yuonu čeká velký uvítací výbor. Předpokládá, že když nám přiletí na Yuon těsně v patách, zatímco se budeme snažit probojovat pastí, tak nás snadno dorazí. Nechce nabízet kapitulaci, protože už teď se vidí jako hrdina bitvy o Yuon."

"To je bezpochyby také možné," souhlasila Rionová.

Znovu se zadíval na displej a změnil zvětšení, aby byl vidět skoro celý hvězdný systém Corvus. Alianční flotila i syndičtí pronásledovatelé se změnili na pouhé tečky plazící se po obrovských vzdálenostech mezi skokovými body. Alianční lodě už skoro proletěly téměř celým systémem, jen den cesty od skoku k vytouženému bezpečí v Kalibanu. Což mi připomíná, že se musím postarat o pár nevyřešených věcí.

"Budu ve své kajutě."

Geary prošel kolem Rionové, která mu věnovala mírně podezřívavý pohled. Jakmile byl v bezpečí o samotě, začal si vyvolávat jména ze seznamu, který mu poslal kapitán Duelllos, a hledat nového velitele pro Arogantního. Přisahal, že komandér Vebos nebude ve chvíli odletu z Corvu kapitánem lodě, a teď musel přísahu splnit.

Díky přístupu k celé flotile měl více než dost kandidátů, Duelllos ale několik jmen označil. Geary prozkoumal jejich služební záznamy a své případné osobní vzpomínky na kandidáty a uvědomil si, že jde o důstojníky, kteří jsou ve své práci dobří, ale nepatří mezi uctívače Black Jacka Gearyho.

Jedno jméno přitáhlo jeho pozornost. Komandér Hatherian, v současné době dělostřelecký důstojník na Orionu. Jeden z Numosových důstojníků, což by z něj jinak automaticky činilo podezřelého. Geary měl zkušenosti, že lidé jako Numos se většinou obklopovali podřízenými, kteří byli alespoň ochotní předstírat, že je jejich šéf nejjasnější hvězda v celém vesmíru. Ale Duelllos si myslel, že má smysl o Hatherianovi uvažovat. A poslední osobní hodnocení Hatheriana odeslané Numosem nebylo nejhorší, ale rozhodně nebylo nijak úžasné. Hatherian zjevně nepatřil mezi Numosovy oblíbené.

Hmmm. Hatherian je komandér. Stejně tak Vebos. Tak co mám udělat s Vebosem?

Geary pečlivě napsal dvě zprávy, uložil je do systému a vrátil se na můstek, kde stále seděla v křesle pozorovatele Rionová a důsledně se s Desjaniovou ignorovaly.

"Posílám rozkazy pro Arogantního a Orion," oznámil Geary Desjaniové.

"Ano, pane."

Desjaniová zjevně přemýšlela, proč to potřebovala vědět, ale když si zprávy přečetla, musela bojovat, aby jí na tváři zůstal neutrální výraz.

"Předpokládáte nějaké problémy s plněním těchto rozkazů?"

"Ne ze strany Orionu."

Pokud Geary odhadnul Numose správně, považoval se Numos za inspirujícího vůdce. I když si kapitán Numos Hatheriana nevážil, dalo se předpokládat, že od něj bude čekat větší věrnost k vlastní osobě než ke Gearymu. Jelikož Geary sám pro lidi Numosova typu pracoval, věděl ze zkušenosti, že to takhle většinou nefunguje. Dostat se ze stínu takového velitele byla většinou velká úleva a příliš mnoho loajality k dřívějšímu veliteli převelenému nezůstávalo. Geary si sedl a čekal.

Sotva o hodinu později z Orionu vyletěl raketoplán a zamířil k Arogantnímu. Desjaniová provedla pár výpočtů.

"Raketoplánu bude trvat dvě hodiny, než se dostane k Arogantnímu."

"Do té doby budu zpátky."

Geary opustil můstek a donutil se zajít do další jídelny, kde předstíral, jak si pochutnává a jak velkou důvěru má v návrat flotily do aliančního vesmíru. Pak se zbytečně pokoušel chvíli odpočívat, než se vrátil na můstek.

"Raketoplánu z Orionu bude trvat cesta na Arogantní ještě půl hodiny."

"Děkuji, kapitánko Desjaniová. Poslal Arogantní raketoplánu nějaké zprávy?"

"Ne, pane. Pokud víme, Arogantní raketoplán nijak nekontaktoval."

Geary zaťukal prsty do opěradla křesla a přemýšlel, jaké možnosti má na výběr, pokud se bude Vebos nadále chovat jako idiot. Měl jich několik, ale nechtěl, aby se situace zhoršila více, než bude nezbytně nutné. Rozhodl se a aktivoval komunikační okruh, který se stával až příliš používaným.

"Plukovnice Carabaliová, poslal jsem z Orionu raketoplán na Arogantní."

"Ano, pane."

Carabaliová ho sledovala a zjevně přemýšlela, proč by ji to mělo zajímat.

"Raketoplán převáží komandéra Hatheriana, který vystřídá komandéra Vebosa na pozici kapitána Arogantního."

Komandér Vebos má rozkazy hlásit se na Orionu jako nový dělostřelecký důstojník."

"Ano, pane."

"Znáte tradici uvítacího zástupu, plukovnice Carabaliová?"

"Ano, pane."

"Myslím si, že by bylo hezké gesto, kdyby vaše jednotka mariňáků na palubě Arogantního uspořádala odlétajícímu veliteli ceremoniální rozloučení."

Carabaliová, která bezpochyby strávila dlouhou kariéru plněním podivných žádostí svých nadřízených, se dokázala stále tvářit nepřekvapeně.

"Pane?"

"Ano."

Geary nahodil úsměv, o kterém doufal, že vypadá nevinně.

"Prostě ceremoniální řada. Myslím, že by bylo dobré, kdyby se vaši mariňáci na Arogantním ohlásili u komandéra Vebosa a informovali ho, že ho budou doprovázet k raketoplánu."

Plukovnice Carabaliová pomalu přikývla.

"Všichni mí mariňáci na Arogantním? Chcete, aby našli komandéra Vebosa a oznámili mu, že jsou jeho... čestná stráž."

"Ano. Přesně tak. Čestná stráž. Která ho bude eskortovat z lodě."

"A co když se komandér Vebos rozhodne, že si takovou poctu nezaslouží? Co pak mají mí mariňáci dělat?"

"Pokud by se to stalo," prohlásil Geary, "ať zaujmou pozici u komandéra Vebosa, kontaktují vás a vy kontaktujte mě. Dohodneme se na vhodném způsobu, jak komandéra Vebosa přesvědčit k přijetí cti, jež je mu prokázána, v závislosti na tom, jaké budou podmínky."

"Ano, pane. Vydám nezbytné rozkazy, pane. Předpokládám, že asi nedostanu povolení vydat zbraně?"

Geary měl co dělat, aby se neusmál. Plukovnice Carabaliová nezapomněla, že to Vebos vydal rozkaz bombardovat její mariňáky.

"Žádné zbraně, plukovnice. Pokud to bude nezbytné, vyvedou ho z Arogantního násilím. Ale myslím, že i komandér Vebos bude schopný pochopit, že má omezené možnosti, pokud bude obklopený mariňáky. Kromě toho letí na Orion." Carabaliová se zatvářila chápavě.

"Aha. Ano, to by mělo pomoci. Budu vás informovat o vývoji situace, kapitáne Geary."

Carabaliová zasalutovala a její obraz zmizel.

Geary se zapřel do křesla a všiml si, jak ho Desjaniová sleduje a snaží se neusmívat.

"Čestná stráž?" zeptala se.

"Ano," odpověděl Geary se vši důstojností, kterou dokázal do hlasu dát.

"Proč Orion, pokud se můžu zeptat?"

Geary se rozhlédl, aby se ujistil, že ho nemůže slyšet nikdo jiný, a ztišil hlas.

"Připadalo mi to jako způsob, jak minimalizovat počet míst, která musím pečlivě sledovat. A kromě toho to poskytne Numosovi příležitost pracovat s Vebosem. A tomu s Numosem."

"Chápu. Zaslouží si jeden druhého. Raketoplán Orionu zahajuje přistávací manévry. Arogantní mu stále neodpověděl."

Arogantní, menší než Orion, neměl vlastní přistávací dok. Místo toho se raketoplán přiblížil k hlavní přechodové komoře Arogantního, vysunul přechodovou trubici a zakotvil na trupu Arogantního.

"Podle našich senzorů se přechodová komora Arogantního ještě neotevřela."

Geary se podíval na čas.

"Plukovnice Carabaliová se zatím neozvala. Počkejme pár minut."

O pět minut později se objevil obraz plukovnice Carabaliové s pečlivě neutrálním výrazem.

"Komandér Vebos a jeho čestná stráž jsou na cestě k přechodové komoře Arogantního."

Geary vážně přikývnul.

"Nějaké problémy?"

"Nic, co by nedokázal tucet mariňáků ve vycházkové uniformě zvládnout. Ačkoli musím přiznat, že rozhodujícím faktorem byl pravděpodobně fakt, že posádka Arogantního nereagovala na příkazy vydávané komandérem Vebosem." "Pochopitelně. Vědí, že jejich novým velícím důstojníkem je komandér Hatherian. Komandér Vebos už nad nimi neměl legální autoritu."

"Ano, pane," souhlasila plukovnice. "Nevypadalo to, že by je změna velitele příliš trápila."

"Nějak mě to nepřekvapuje, plukovnice."

Geary se podíval na Desjaniovou, která přerušila hovor oznámením: "Přechodová komora Arogantního se otevřela. Komandér Hatherian vystupuje. Komandér Vebos je odváděn... pardon, eskortován na palubu raketoplánu čestnou stráží." Uplynulo několik chvil.

"Čestná stráž opouští raketoplán. Přechodová komora se uzavírá."

Geary kývl na obraz Carabaliové. "Děkuji za pomoc mariňáků, plukovnice." Carabaliová zasalutovala. "Bylo nám potěšením, pane."

Raketoplán se odpojil od Arogantního a zahájil cestu zpět k Orionu. Geary pocítil chvilkový soucit s posádkou raketoplánu, uvězněnou s bezpochyby velmi nešťastným komandérem Vebosem v malých prostorách raketoplánu. Pak změnil rozlišení na displeji a podíval se, jak se syndičtí pronásledovatelé velmi pomalu přibližují k alianční flotile, a na čekající skokový bod. Kdybych jen tak dokázal všechno udělat tak v klidu jako odstranit Vebosa z velení.

Za dalších sedm hodin se alianční flotila dostane ke skokovému bodu a rozloučí se se systémem Corvus. Za předpokladu, že se do té doby nic nepokazí. Za předpokladu, že se pohonné jednotky Titánu nepřepnou na plnou parou vzad a pak i s celou lodí nezmizí v miniaturní černé díře. Geary o tom scénáři přemýšlel hned dvakrát, uvědomil si, že ho bere napůl vážně a že je opravdu unavený.

"Půjdu se trochu vyspat."

Postavil se a zamířil pryč z můstku, lehce překvapen, že koprezidentka Rionová stále sedí v křesle pozorovatele. Když kolem ní procházel, věnovala mu pohled: "Zajímavá show, kapitáne Geary."

"Myslíte tu akci s Vebosem?"

"Ano. Předpokládala jsem, že to má povzbudit kuráž ostatních."

Zamračil se a pokusil si vzpomenout, kde tu frázi slyšel.

"Ne zcela. Vebos předvedl, že není dost chytrý, aby mu mohlo být svěřeno velení nad lodí. Nejde o mě. Jde o posádku Arogantního a o každého, kdo by se musel na Arogantního v něčem spolehnout."

Rionová se na něj zadívala. V její tváři byla stále stopa nedůvěry. Geary se na ni krátce usmál a opustil můstek.

Vrátil se o několik hodin později, probudili ho ve chvíli, kdy se alianční flotila chystala vyskočit ze systému Corvus. Pronásledovatelé byli stále daleko za nimi.

Nějakou dobu sledoval podivná světla skokového vesmíru, rozvalený v křesle ve své kajutě. Věděl, že má před sebou několik týdnů tranzitu ve skokovém vesmíru, než bude mít šanci zjistit, co, pokud něco, na ně čeká v Kalibanu. Je toho tolik, co potřebuju udělat, a tak málo toho můžu ve skokovém vesmíru, kde mám jen nejzákladnější možnosti komunikace se zbytkem flotily. Měl bych prostě odpočívat. Snažit se nabrat síly, které se mi od probuzení v záchranném modulu nevrátily.

Zdravotníci flotily, znepokojeně syčící nad Gearyho fyzickým stavem, mu předepsali léky, cvičení a odpočinek.

Snažte se vyhnout stresu, radili mu. Geary na ně jen zíral a snažil se přijít na to, jestli mají tušení, jak směšná je ta rada v jeho případě.

Bylo to o to horší, že si nebyl jistý, jak moc může slabost ukázat někomu jinému. Desjaniová uctívala vesmír, kterým prolétal, ale Geary si nebyl jistý, jak by to vzala, kdyby ji přesvědčil, že opravdu není hrdina poslaný žijícími hvězdami. Bylo by to jiné, kdyby měl s Desjaniovou nebo kterýmkoli jiným důstojníkem flotily dlouhotrvající pracovní vztah. Ale jelikož do flotily vpadl doslova z minulosti, ve skutečnosti nikoho z nich neznal.

Rionová Gearyho neuctívala a nejspíš by ji jeho obavy nepřekvapily. Dokonce by mu mohla i dobře poradit, jelikož prozatím dělal na Gearyho její mozek dobrý dojem. Ale stále nevěděl, jak moc může koprezidentce Callaské republiky věřit. Poslední věc, kterou potřeboval, byla politická znalost jeho tajemství a schopná vyměnit je s nepřáteli za jakoukoli politickou výhodu, kterou by mohla získat.

Neměl si s kým promluvit, neměl se s kým podělit o břemeno velení.

Ne, to nebyla pravda. Vlastně tady byl někdo, s nímž si měl promluvit už dávno. Je ode mě fakt hezké, že mluvím o úctě k předkům, když jsem s nimi sám nemluvil od doby, kdy jsem se probudil z hibernace.

Vývolal si cestu do správné oblasti Neochvějného, přesvědčen, že navzdory všemu, co se změnilo, bude na lodi místo, které potřeboval. A bylo. Podíval se na čas, aby se ujistil, že tam teď nebude plno, a pak se postavil, narovnal si uniformu, zhluboka se nadechl a zamířil ke kajutě předků.

O dvě patra níže, poblíž centrální linie Neochvějného, se v nejlépe chráněné části lodi nacházelo místo, které Geary potřeboval. U dveří vedoucích do oblasti předků se Geary na chvíli zarazil, vděčný, že tady není nikdo, kdo by ho viděl vcházet, a pak vstoupil dovnitř do vděčně známé série malých místností. Náhodně si vybral jednu neobsazenou, opatrně za sebou zavřel zvukově izolované dveře a posadil se na tradiční dřevěnou lavici před malým výklenkem s jedinou svíčkou. Vzal z výklenku zapalovač, zapálil svíčku a chvíli ji mlčky sledoval.

Nakonec si povzdychl a začal: "Drazí předkové. Omlouvám se, že to trvalo tak dlouho," omluvil se Geary mluvící s duchy, kteří měli být teoreticky přilákáni světlem a teplem svíčky. "Měl jsem vzdát čest předkům už dávno, ale jak víte, mám toho spoustu na práci. A musel jsem se starat o věci, které jsem neočekával. Není to výmluva, jen doufám, že mou omluvu přijmete."

Na chvíli se odmlčel.

"Možná jste přemýšleli, kde celou tu dobu jsem. Možná to víte. Možná už vám všechno řekl Michael Geary, pokud, jak se obávám, zemřel se svou lodí. Můžete na něj být pyšní. Vyřídte mu prosím, jak je mi líto, že jsme spolu nemohli strávit více času.

Od doby, kdy jsem s vámi mluvil naposledy, uplynula spousta času. Hodně se toho změnilo. Většina, pokud ne všechny změny, byla k horšímu. Aspoň já tomu věřím. Nemůžu předstírat, že v poslední době nepotřebuji každou podporu a vedení, v jaké jen můžu doufat. Budu vděčný za cokoli, co mi dáte. Děkuji vám za pomoc, kterou jste nám prozatím poskytli."

Geary se znovu odmlčel a zapřemýšlel, proč mu rozhovor s předky vždy přinášel uklidnění. Nemohl se označit za hluboce věřícího, ale přesto měl pocit, že ho v takových chvílích někdo poslouchá. Pokud nemůže věřit předkům, komu věřit může?

"Je to velmi obtížné. Dělá, co se dá, ale nejsem si jistý, jestli to bude stačit. Spoléhá na mě spousta lidí. Někteří z nich zemřou. Nemůžu se tvářit, že se něco takového nestane. I když se mi nějak podaří udělat všechno správně, než se dostane flotila domů, o nějaké lodě přijdeme. Pokud nějakou chybu udělám..."

Zarazil se a vzpomněl si na Odpůrce.

"Pokud udělám ještě nějaké chyby, spousta lidí zemře.

Do aliančního vesmíru je to dlouhá cesta. Ani si nemůžu být jistý, co tam vlastně najdeme. Snad se mi podaří přilákat na sebe dost velkou část flotily Syndikovaných světů, takže zbytek nebude moci využít naši porážku u jejich domovského systému. Ale nemáme tušení, jestli Syndikové vyrazili na Alianci a využili výhodu získanou vítězstvím a našim uvězněním mimo bojové linie. Nejistíme to, dokud se nedostaneme tak blízko domovu, abychom mohli získat nějaké alespoň trochu aktuální informace."

Znovu se odmlčel.

"Nejde o to, že bych se bál o sebe. Mám pocit, že jsem měl umřít už před sto lety. Ale nemůžu se nechat těmi pocity ovládnout, protože mi záleží na tom, co se stane s lidmi, kteří mi svěřili důvěru. Prosím, pomozte mi dělat správná rozhodnutí, ať ztratím co nejméně lodí i lidí. Přisahám, že se budu snažit udělat to nejlepší pro vás i pro živé."

Geary tam ještě chvíli seděl a sledoval hořící svíčku, než se natáhl, prsty uhasil plamínek, vstal a vyšel z místnosti. Když z oblasti předků odcházel, všiml si ho několik lodníků. Pozdravil je pokývnutím hlavy, zatímco na něj s úžasem zírali. Sakra, měl bych být jedním z mrtvých předků, se kterými se ostatní baví, místo abych tady chodil z masa a kostí. Oni to vědí.

Ale lodníci se nechovali, jako by měli pocit, že tady vidí někoho, kdo by tu být neměl. Několik z nich zasalutovalo s neohrabaností lidí, kteří se to naučili teprve nedávno. Geary se přistihl, že se usmívá, a zasalutování jim oplatil. Pak si všiml náznaku opatrnosti v očích dvou dalších lodníků a jeho úsměv zmizel. Jeho vlastní lidé by se ho bát neměli.

"Je něco špatné?"

Lodník, kterého oslovil, zbledl.

"N... ne, pane."

Geary si ho chvíli prohlížel.

"Určitě? Vypadáte, že máte obavy. Pokud si něco chcete probrat v soukromí, mám chvíli čas."

Lodník stále hledal vhodnou odpověď, když si náhle jeho společnice odkašlala.

"Pane, nic nám po tom není."

"Vážně?"

Geary se rozhlédl kolem a všiml si neklidu i u ostatních.

"Stejně bych chtěl vědět, co vás trápí." Žena lehce pobledla, ale pak začala mluvit.

"Jde o to, no, že vás tady vidíme. Povídají se různé věci."

"Různé věci?" snažil se Geary nemračit. Nechtělo se mu dělat ze své víry veřejné představení, ale vypadalo to, že tady jde o víc.

"Jaké různé věci?"

Jeden z lodníků, kteří předtím zasalutovali, se znechuceně podíval na viníky celé události, a odpověděl: "Pane, nikdo vás tady neviděl, co jsme vás, uh, našli. A co jsme opustili syndický domovský systém, no, víte, pane, někteří lidé si mysleli, že to má co do činění s tím, co se tam stalo."

Geary doufal, že nevypadá tak naštvaně, jak se z celého proslovu cítil. "Co konkrétně?" Pak pochopil. "Myslíte Odpůrce, že?"

Výrazy na tvářích lodníků mu odpověděly lépe, než by to dokázala sebelépe volená slova.

"Myslíte to, že můj prasynovec pravděpodobně zemřel na palubě Odpůrce."

Sklopil pohled, protože si v tu chvíli nepřál dívat na ostatní, a pomalu zavrtěl hlavou.

"Mysleli jste si, že jsem měl strach přijít sem a mluvit s ním?"

Geary pozvedl hlavu a znovu v jejich výrazech viděl odpověď.

"Nevím, jak moc toho víte, ale kapitán Michael J. Geary se s Odpůrcem k zadržení Syndiků přihlásil dobrovolně. Kdyby to neudělal, možná bych mu to přikázal, protože to bylo mou povinností, ale neudělal jsem to. Nemusel jsem. On i jeho posádka se dobrovolně obětovali pro nás ostatní."

Z tváří jim vyčetl, že to nevěděli. Skvělé. Mysleli si, že jsem poslal prasynovce na smrt. Mizerná věc je, že jsem to málem udělal.

"Nemám se od předků čeho bát. Ne víc než kdokoli jiný, aspoň si to myslím. Jen se děla spousta věcí. Proto jsem tady předtím nebyl."

"Jistě, pane," odpověděl jeden z lodníků rychle.

"Vy se ničeho nebojíte, pane, že?" rychle dodal jiný.

Jeden z mých uctíváčů, pomyslel si Geary. Jak mu na to jen odpovědět?

"Stejně jako všichni ostatní se bojím, že neodvedu tak dobrou práci, jak bych mohl. Udržuje mě to ve formě."

Usmál se, aby jim naznačil, že je to vtip. Pochopili a zasmáli se. Teď jen musel rozhovor co nejrychleji ukončit, aniž by bylo zjevné, že se o to snaží.

"Omlouvám se, že jsem vás zdržel od vašich povinností."

Lodníci se sborově vyjádřili, že je to jejich vlastní vina, a uvolnili Gearymu cestu. Všiml si, že se dva ustaraní lodníci tváří spokojeněji. K vlastnímu překvapení si uvědomil, že i on se cítí lépe. Možná se svým způsobem vyhýbal vyrovnání se s tím, co se stalo na Odpůrci, ale když otevřeně oznámil pocity ostatním, jako by to dokázal lépe přijmout. Zamířil ke své kajutě. Břemeno na ramenou stále cítil, ale měl pocit, že je alespoň v tuto chvíli o něco lehčí.

"Kapitáne Geary, můžu s vámi mluvit soukromě?"

Geary uzavřel rozdělanou práci, jednu ze simulací toho, co chtěl, aby flotila použila v praxi v bitvě po přeletu na Kaliban. Byl to starší program, jeden z těch, jehož pradávného předka kdysi dobře znal, ale ani novější verze nebyla už dlouho aktualizována. Chtěl, aby parametry simulace odpovídaly stavu flotily a schopnostem Syndiků, které zatím viděl. Ale stále na to měl spoustu času, než flotila dorazí na Kaliban, zatímco kapitán Desjaniové ubíral rozhovor z času potřebného k plnění povinností velící důstojnice Neochvějného.

"Jistě."

Desjaniová se odmlčela, jako by si na poslední chvíli dávala dohromady, co chce říct.

"Vím, že už se to stalo skoro před týdnem, ale doufala jsem, že mi řeknete, proč jste poslal posádky syndických obchodních lodí do bezpečí. Chápu vaše pocity ohledně zacházení se zajatci, ale oni ani nebyli v uniformách. Měli na sobě civilní oblečení. V nejlepším případě by se dali brát jako diverzanti a na takové se válečné zákony nevztahují."

Vypadalo to, že už skončila, ale pak rychle dodala: "Samozřejmě nepochybují o vašem rozhodnutí."

"Kapitánko Desjaniová, spoléhám se, že se budete ptát, když nebudete vědět, proč něco dělám. Můžete vědět něco, co já ne."

Geary na chvíli zavřel oči a třel si čelo ve snaze zahnat bolest, která se znenadání objevila.

"Máte pochopitelně pravdu, nebyli jsme ničím nuceni chránit životy těch lidí. Vlastně jsme je klidně mohli popravit a nikdo neměl právo mít nám to za zlé."

Usmál se.

"Nezeptala jste se na to přímo, ale stejně odpovím. Jsem si jistý, že ani mým, ani vašim předkům by nevadilo, kdybychom se o ty Syndiky postarali tvrději."

Viděl v očích Desjaniové zmatek.

"Tak proč tedy, pane? Plánovali pozabít mnoho našich a zničit nebo poškodit naše lodě v zákeřném útoku převlečení za civilisty. Tak proč jim prokazovat milosrdenství?"

"To je dobrá otázka."

Geary si povzdychl a ukázal na hvězdy zobrazené na zdi.

"Mohl bych říct, že někdy je pro vaši duši dobré projevit milosrdenství i ve chvíli, kdy není vyžadované ani očekávané. Nevím jak vy, ale já si myslím, že moje duše potřebuje veškerou pomoc, které se jí může dostat."

Desjaniová se chvíli tvářila překvapeně, ale pak se usmála, jako by se rozhodla, že si Geary dělá legraci.

"Ale nebyl to ani zdaleka jediný důvod," pokračoval Geary. "Měl jsem pár velmi pragmatických důvodů, proč je nechat jít."

"Pragmatických?" obrátila Desjaniová pohled od hvězd zpět na Gearyho.

"Jo, přesně tak."

Geary se předklonil a ukázal na obraz hvězd.

"Dříve nebo později se o tom, co se tam odehrálo, dozví ve všech syndických systémech. Jistě, bude existovat oficiální verze, ve které Aliance chtěla vybombardovat všechna města v systému Corvus a jen odvaha syndických obránců ji v tom zabránila. Takovéhle kecy se povedou bez ohledu na to, co uděláme ve skutečnosti."

Ale ani Syndikové nedokáží zabránit šíření neoficiálních zpráv. Takže co se Syndikové dozví? Že jsme nezkoušeli bombardovat žádná jejich města. Samozřejmě, budou si myslet, že jsme na to neměli čas. Ale také uslyší, že jsme se o jejich lidi starali fěrově, když jsme je zajali. Že jsme mohli udělat, cokoli by se nám líbilo, ale přesto jsme respektovali život každého Syndika, který se dostal do naší moci."

Na Desjaniové byly vidět pochyby.

"Syndikům to přece bude jedno. Nejspíš to uvidí jako známku slabosti."

"Myslíte?" pokrčil Geary ramený. "To je možné. Je možné, že cokoli, co uděláme, uvidí jako známku slabosti. Já si vzpomínám, jak mi kdysi nadřízení říkali, že špatné zacházení se zajatci bude viděno jako známka slabosti, že jsme příliš slabí, než abychom dokázali dodržovat pravidla, že máme strach vzdát se jakékoli možné výhody."

"Opravdu?" zírala na něj Desjaniová překvapeně.

"Jo."

Geary nechal myšlenky chvíli bloudit, vzpomínal na učebnu a lekci vzdálenou v čase i prostoru.

"To mě učili, že držet se pravidel nám poskytne sílu a sebedůvěru. Asi je to trochu sporné. Ale z praktického hlediska právě teď věřím, že by se minimálně mohl někdo někde chovat v důsledku toho, co jsme udělali, k aliančním vězňům o trochu lépe. A co je pro nás důležitější, někdo, s kým budeme bojovat, by se nemusel tolik bát kapitulovat a nebude bojovat až do konce. Uslyší, že jsme se k zajatcům chovali dobře, že jsme neublížovali civilistům, že jsme Corvus nespálili na popel, i když nás pořádně provokovali, jen jsme udeřili přímo na ty, kteří zrádný útok přikázali. Možná si na

to někdy vzpomene někdo, od koho budeme něco potřebovat."

Desjaniová se opět tvářila nejistě.

"Chápu, jak by nám to mohlo pomoci příště, až se pokusíme získat zásoby v syndickém systému, kterým budeme prolétat. Ale jsou to Syndikové, pane kapitáne. Nezmění politiku jen proto, že se my chováme jinak."

"Myslíte? Jejich vůdci zřejmě ne. Mezi námi, syndičtí vůdci, které jsme zatím potkali, jsou mi opravdu odporní."

Desjaniová se usmála, bezpochyby ji Gearyho prohlášení uklidnilo.

"Jsem si ale jistý, že nás nikdo z těch, kteří o nás uslyší nebo uvidí, nebude považovat za slabé. Budou vědět, že jsme neudělali věci, které jsme mohli."

Geary zíral na hvězdy a cítil, jak se v něm zase probouzí ledový chlad, když přemýšlel o století, které ho od Desjaniové oddělovalo.

"Předkové mi pomozte, Tanyo, obyčejní Syndikové jsou taky lidé. Taky musí cítit, co s nimi tahle válka dělá. Musí nenávidět, že posílají syny a dcery, manželky a manžely na smrt ve zjevně nekonečném konfliktu."

Podíval se jí přímo do očí.

"Nemáme co ztratit, když dáme obyčejnému Syndikovi najevo, že s ním budeme zacházet dobře."

"A co fanatici, kteří jsou ochotní zemřít? Ti se o něco takového zase pokusí."

"Možná," souhlasil Geary. "Ale vyrazili s očekáváním slavné smrti. Místo toho se domů vrátili v bezvědomí a jejich lodě zničily vlastní základny. Žádná sláva. Jen někteří z nich zemřeli rukou vlastních. Možná bude příští parta dobrovolníků méně nadšená. Když je někdo připravený zemřít, jeho zabití mu jen napomůže. Jistě, splním jim to přání, pokud bude potřeba, ale udělám to podle vlastních pravidel. Nehodlám dopustit, aby jejich smrt ještě někoho inspirovala."

Desjaniová se pomalu usmála.

"Zabránil jste Syndikům v úderu proti flotile a zabránil jste pár fanaticům v naplnění chuti zemřít při úderu nebo při snaze vést ten úder. Nikdo z nich nedostal nic, co by chtěl."

"Ne."

Geary se znovu zadíval na hvězdy a přemýšlel, mezi kterými z nich se schovává hlavní část syndické flotily a kde jsou syndické lodě, které se snažily najít a zničit alianční flotilu.

"Pokud chtějí zemřít naší rukou tak moc, budou si muset najít jinou příležitost. A až se taková objeví, vyhovíme jim. Podle našich pravidel."

8.

Nic.

Ze skokového vesmíru vyletěli při plném poplachu, připravení na nejhorší. Očekávali minové pole přímo před sebou a syndickou flotilu hned za minami. Mysleli si, že se přes flotilu budou muset probojovat, pokud chtějí přežít další den. Ale nervózní zaměřovací systémy Aliance přivítala pouze prázdnota.

Hvězdný systém Kaliban byl, alespoň prozatím podle měření nejlepších přístrojů Aliance, úplně prost života. Nic živého nebylo vidět, žádná letící loď, dokonce nikde ani stopa po troše tepla vydávaného zařízením v klidovém režimu. Kdysi tady byli lidé, ale teď bylo vše v Kalibanu chladné a tiché.

"Žádné miny, chvalme předky," prohlásila kapitánka Desjaniová. "To znamená, že náš přilet sem vůbec nečekali."

Převezl jste je, kapitáne Geary."

"Asi ano."

Nemá smysl předstírat falešnou skromnost. Přiletěli jsme sem, protože jsem tak rozhodl, a jen proto. "Kaliban teď za moc nestojí, co?"

"Nikdy za moc nestál."

Pět planet, dvě tak malé, že si to jméno sotva zasloužily. Všechny nevhodné pro lidské osídlení, protože teploty na povrchu byly příliš nízké nebo příliš vysoké, buď žádná, nebo silně toxická atmosféra. Plus typičtí zástupci různých balvanů a ledových koulí, ačkoli i těch v porovnání s jinými systémy nebylo mnoho. Přesto tady kdysi žili lidé. V Kalibanu nebylo vůbec nic zvláštního, s výjimkou gravitační studny místní hvězdy, která umožňovala skokové lety. Geary si snadno dokázal představit místní historii, protože to samé se stalo na mnoha dalších místech.

Před nástupem hypersítě musely Kalibanem prolétat lodě. A protože tudy prolétaly lodě, dřív nebo později zde někdo postavil dok či dva, pro případ nouze či poskytnutí zásob a běžných oprav lodím, které Kalibanem prolétaly jinak, případně pro lodě, které v systému zůstávaly pro přepravu dělníků a jejich rodin. Doky a rodiny pracovníků potřebovaly různé služby, takže postupně vzniklo několik městeček, zahrabaných pod povrchem nepřátelské planety, nebo vytvořených ve velkém vydolovaném asteroidu. Městečka poskytující různé služby, jako tisíce jiných před nimi. Některé z prolétajících lodí mohly přivážet do Kalibanu náklad nebo pasažéry. A samozřejmě tady bylo několik dolů poskytujících suroviny, které pak nebylo potřeba přivážet ve velkém od jiné hvězdy, a tedy i lidí, kteří v dolech pracovali, a pak také zástupci centrální syndické vlády, kteří drželi místní obyvatelstvo pod kontrolou.

Zbytek Geary znal jen z vyprávění. Přišla hypersít' a lodě už Kalibanem nebo mnoha podobnými systémy prolétat nemusely. Doky a loděnice byly uzavřeny, jak se počet jejich zákazníků zmenšoval, až nakonec žádní nebyli. Se ztrátou pracovních míst začala malá městečka vymírat. Kdysi nebyl zvláštní důvod přilétat na Kaliban, s výjimkou použití zdejších skokových bodů. Teď už k tomu nebyl vůbec žádný důvod. Jak dlouho vydrželi poslední místní? Možná ne moc dlouho. V syndickém systému jsou všichni zaměstnanci té či oné společnosti, a společnosti zavíraly ztrátové podniky dřív, než by se k tomu odhodlala většina jednotlivců. Nikdo tady nezbyval. Všechna objevená zařízení jsou mrtvá. Žádné známky energie či fungujících systémů. Všechno vypnuli. Nejspíš poslední, kdo z Kalibanu odlétal,

nezapomněl zhasnout.

V měřítku života hvězdy zde lidé byli jen nejkratší možný okamžik. Z nějakého důvodu to v Gearym znovu vyvolalo pocit chladu.

Pak ho ze sebe setřásl. Každý lodník se rychle naučil, že vesmír je nelidský. Jeho samotná velikost, prázdnota, smrt, která v něm čekala všude s výjimkou velmi malých míst rozsetých v prázdnotě, kde mohli lidé chodit po povrchu planety a na vlastní kůži vnímat vítr a dýchat vzduch. Jak říkalo staré přísloví, vesmír není zlý ani dobrý. Prostě je. Pro nás je prostě moc velký, a co se jej týče, jsme tady jen na okamžik, řekl kdysi starý loďmistr Gearymu, když byl ještě tak mladý důstojník, až skoro bolelo na to vzpomínat. Jednoho dne, kteréhokoli dne, si tě vezme, protože i když jsme mu ukradení, zabije nás, jakmile dostane šanci. Pak, pokud budou vyslyšeny tvé modlitby k žijícím hvězdám, budeš žít navždy v jejich teple a světle. Pokud ne, tak bys měl radši co nejlíp využít život, který máš. Mimochodem, vyprávěl jsem ti někdy, jak jsme se zastavili na Viragu? To byla sakra akce.

Geary si uvědomil, že se usmívá, jak vzpomíná na starého vesmírného vlka a jeho často neuvěřitelné historky.

"Kapitánko Desjaniová, mám v plánu rozmístit flotilu na orbitě kolem Kalibanu. Dejte mi prosím vědět, pokud máte nějaká doporučení ohledně přesné pozice."

Mírně překvapeně se na něj zadívala.

"My tady zůstaneme?"

"Dost dlouho na to, abychom se podívali, jaké vybavení a materiály tady Syndikové nechali."

Během skoku z Corvu si prohlížel stavová hlášení lodí flotily a neměl moc radost z toho, jak málo mají některé lodě nezbytných zásob. Nikdo ještě nebyl na kritické úrovni, ale pořád nebyli domovu o moc blíž. A také potřeboval s loďmi udělat něco, co se dalo provést jen v normálním vesmíru. Něco, co bylo třeba udělat, než se lodě zase postaví nepříteli. Desjaniová přikývla.

"Ještě že jsme měli k dispozici zásoby jídla ze syndické základny na Corvu. Je dost nepravděpodobné, že bychom tady našli něco k jídlu."

"Souhlasím."

Geary přemýšlel nad dostupnými možnostmi, pak přikázal loďmům snížit rychlost na setinu světla a nechal alianční flotilu pomalu letět ke Kalibanu. Tím získal čas pro zpracování dat z lodních senzorů o deaktivovaných základnách Syndiků v systému. Čas zjistit, co tady Syndikové nechali a co by mohla jeho flotila využít. A také čas promluvit si se svými kapitány.

Ozval se kapitán Duellos: "Doporučoval bych umístit několik bitevních křižníků na hlídku poblíž skokového bodu."

Geary zavrtěl hlavou.

"Tentokrát ne. Chci, aby byla flotila pohromadě. Nemůžeme se rozmístit tak, abychom mohli zároveň využít cokoli, co tady v tomhle systému Syndikové nechali, a zároveň tak, abychom mohli podporovat jednotku strážící skokový bod."

"Dobře, kapitáne Geary."

Desjaniová věnovala Gearymu pohled, ze kterého se dalo jen těžko odhadnout, na co myslí.

"Víte, Duellos neměl admirála Blocha moc v lásce."

"To jsem nevěděl."

"Myslel si, že Blochova rozhodnutí nejsou moudrá. Je zajímavé vidět, jak Duellos souhlasí s vašimi rozhodnutími."

Geary stiskl rty v náznak úsměvu.

"Asi jsem ještě neudělal dost chyb."

Desjaniová se usmála a pak se otočila ke zprávě, která se jí objevila na displeji.

"Můj operační důstojník doporučuje zaujmout pozici na této orbitě."

Geary se naklonil, aby se podíval na oblast vzdálenou přibližně dvě světelné hodiny od skokového bodu. Porovnal pozici s oběžnými drahami syndických základen, které už byly objeveny, a pak přikývl.

"Prozatím to vypadá dobře. Zamíříme tam. Dejte prosím vědět ostatním loďm, jakou pozici hodláme zaujmout a že mají udržovat formaci kolem Neochvějného."

"Ano, pane."

Desjaniová začala vydávat potřebné rozkazy, zatímco se Geary vrátil ke svému displeji a studoval přicházející data.

Přejížděl očima hlášení o syndických základnách a uvědomil si, že bude muset vyslat průzkumné týmy na většinu základen a zařízení a zjistit, co přesně se tam nachází. V tu chvíli se mu ozval velící důstojník Titánu. Super. Co se pokazilo tentokrát? Nicméně na tváři důstojníka nebyla vidět ani stopa naléhavosti. Kapitán Titánu vypadal na svou práci příliš mladě, ale choval se a mluvil s dostatečnou sebedůvěrou.

"Zdravím, pane kapitáne Geary."

"Zdravím. Je na Titánu nějaký problém?"

"Ne, pane. Každým dnem děláme větší a větší pokroky při opravách škod a už máme k dispozici plný výkon pohonu."

Geary se při té zprávě dokonce usmál.

"To se mi ulevilo. Musím se přiznat, že na Titánu myslím dost často."

Kapitán Titánu pochopil, na co Geary naráží, a poněkud přehnaně sebou škubl.

"Oceňujeme snahu eskorty ochránit naši loď. Tedy, relativně ochránit. Už tak jsme měli poměrně velké škody a ocenili bychom, kdybychom nemuseli do seznamu potřebných oprav přidávat další položky."

Geary se vesele ušklíbl. Absence nepřátel v systému Kaliban u něj pro jednu vyvolala veselou náladu.

"To chápu. Při opravě lodě jste odvedli skvělou práci. Co pro vás můžu udělat teď?"

"Rád bych vám něco navrhl a o něco požádal."

Na displeji se objevilo malé okno s obrazem systému Kaliban.

"Podařilo se nám potvrdit, že tady bylo několik těžebních zařízení."

"Ano. Jsou deaktivovaná jako vše ostatní."

"Ano, ale pokud jsou v pořádku, mám tady lidi, kteří by měli být schopní reaktivovat automatické těžební systémy. Podle všeho nestačili obyvatelé Kalibanu udělat v nalezištích kovů v systému příliš velkou díru. A nám by se ty kovy opravdu hodily k výrobě nových součástí a zbraní."

Geary se zaklonil a přemýšlel o návrhu.

"Dokážete zpracovat rudu, kterou natěžíme, nebo by bylo potřeba reaktivovat i syndické rafinerie?"

Kapitán Titána mávl rukou.

"To není problém, pane. Jsem si tím jistý. Některé z dolů, které jsme objevili, se nachází na asteroidech. To znamená žíly čistého kovu. Nebude ani potřebovat čistit nebo rafinovat. Budeme ho muset zpracovat na slitiny, ale to dokážeme snadno."

"Jak dlouho? Jak dlouho bude trvat reaktivovat doly, vytěžit kovy a naložit na Titána? A předpokládám správně, že by ty kovy dokázaly využít i ostatní zásobovací loď?"

Poprvé během hovoru kapitán Titána zaváhal.

"Pokud půjde vše hladce, můžeme začít nakládat do týdne. A ano, ostatní zásobovací loď dokáže ty kovy také využít. Chápu, že je riskantní se v systému zdržovat, ale s těmi kovy bychom mohli vyrobit spousty věcí, které nás udržují v chodu."

Geary sklopil pohled a přemýšlel. Pokud nepůjde všechno hladce, a to nepůjde, tak to bude trvat déle než týden. Naneštěstí nemám nejmenší tušení, jak dlouho bude Syndikům trvat, než si uvědomí, že jsme letěli na Kaliban. A ani jak dlouho jim bude trvat, než sem za námi budou moci někoho poslat. Takže je to dost velké riziko. Ale stejně jsem plánoval v tomhle systému strávit nějaký čas. A pokud to riziko nepřijmu, kdo ví, kdy budeme mít další příležitost doplnit sklady zásobovacích lodí? Kdo vlastně velí divizi zásobovacích lodí? Neměl by mi s tímhle návrhem volat on? Geary přešel prsty po ovladači a ucítil uspokojení, že tentokrát se mu podařilo použít správné příkazy napoprvé a požadovaná data se před ním objevila hned.

"Ještě jedna otázka, pokud tomu rozumím, velitelem divize zásobovacích lodí je kapitán Gundel z Džinu. Proč mi tenhle návrh nepřednáší on jménem všech lodí?"

Geary si byl jistý, že v očích kapitána Titána zachytil stopy studu.

"Kapitán Gundel má velmi mnoho práce, pane. Musí se starat o spousty závažných záležitostí."

"Ach tak."

Alespoň myslím, že tomu rozumím.

"Dobrá tedy. Začněte s přípravami na spuštění toho vašeho plánu. Dejte mi ale vědět, než vyšlete kohokoli na osobní kontrolu dolů."

"Provedu, pane."

Geary několik okamžiků zíral do prostoru, kde byl ještě před chvílí obličej mladého důstojníka, a promýšlel si možnosti. Pak pokrčil rameny a zavolal přímo kapitánu Gundelovi. Důstojník na můstku Džina se ozval rychle, ale trvalo nějakou dobu, než se konečně objevil Gundel, tvářící se velmi podrážděně. Zjevně sloužil ve flotile velmi dlouho. Jeho uniforma vyvolávala zvláštní dojem, na jednu stranu to vypadalo, že je posedlý vystavováním všech svých ocenění a medailí, ale z toho, jak ji nosil, bylo vidět, že jinak na vzhled moc nedbá.

"No? Co je?"

Geary si všiml, že navzdory Gundelově bojovné náladě neobdržel žádné vyznamenání za odvahu v boji. Geary si zachoval neutrální výraz, pouze pozvedl obočí.

"Kapitáne Gundele, tady kapitán Geary, velitel flotily -"

"To vím. Co chcete?"

Ještě chvíli mluvil takhle a budu tě chtít pověsit za nohy hlavou dolů.

"Potřebuji doporučení ohledně možnosti reaktivace syndických dolů pro získání surovin potřebných pro vaše zásobovací loď."

Gundel se znechuceně zašklebil.

"To bude potřeba prostudovat. Tak měsíc. Do té doby bych měl být schopný provést základní průzkum a připravit vám koncept návrhu."

"Chci ho dnes, kapitáne Gundele."

"Dnes? Nemožné."

Geary chvíli čekal, ale Gundel zjevně nehodlal nabídnout nějakou alternativu.

"Jaké jsou teď potřeby Džina s nejvyšší prioritou?"

Gundel zamrkal, otázka ho zjevně překvapila a vyvedla z míry.

"To vám můžu oznámit během několika dní. Snad."

"Jste kapitánem Džina. Měl byste to vědět z hlavy."

"Mám spoustu zodpovědnosti! Vy a já zjevně máme rozdílné názory na to, co jsou povinnosti velitele divize!"

A vy a já máme zjevně rozdílné názory na to, kdo velí flotile. Přes narůstající hněv se Gearymu podařilo udržet neutrální výraz.

"Děkuji vám, kapitáne Gundele."

Přerušil spojení a dobře věděl, že tím Gundela pořádně naštve. Pak ještě nějakou dobu zíral před sebe a přemýšlel. Pokud se Gundel takhle choval ke svým nadřízeným, nebylo těžké představit si, jak se chová k podřízeným. Což se dalo vydržet u velmi kompetentního důstojníka, ale ne u někoho, kdo byl zjevně neschopný a odmítal reagovat na přímý rozkaz. Bylo očividné, že je třeba s Gundelem něco udělat, ale zbavit velení důstojníka jeho hodnosti bylo potřeba udělat tak, aby z toho nezískali lidé jako kapitán Numos další munici proti Gearymu. Vykopnout směrem nahoru by byla

nejdiplomatičtější a nejjednodušší cesta, ale jak to udělat ve flotile, kde takového starého pitomce už není kam povýšit? Co by na to řekl ten můj starý loďmistr? Kromě "ožer se a uvidíš, jestli to ráno nebude lepší". Počkat. Řády. Říkal, že ve vojenských řádech se dá vždycky najít něco, čím se dá odůvodnit prakticky cokoli. Tahle rada už mi dříve párkrát pomohla.

Geary si otevřel řády flotily, začal hledat klíčová slova a texty, které by mu mohly pomoci. K vlastnímu překvapení se odpověď objevila celkem rychle. Ale chci to udělat? Otevřel si personální soubory a vyvolal si data o ostatních kapitánech v divizi zásobovacích lodí. Přesně jak si Geary myslel, byl kapitán Titána na svou pozici velmi mladý, i s ohledem na relativní mládí důstojníků dnešní flotily. To by vysvětlovalo jeho dychtivost a zbrkllost, když šel s návrhem na využití syndických dolů přímo za Gearym. Na druhou stranu Gundel měl tak vysokou hodnotu, až bylo zvláštní, že velel menšímu Džinovi. Rozdíl mezi nimi byl rozdíl mezi kompetentním ambiciózním důstojníkem, toužícím udělat, co je potřeba, a takovým, který se chce prostě zašít v pohodlné noře.

Ale pak tady byla kapitánka Tyrosianová z Čarodějnice. Zkušená, i když ne příliš. Velmi dobře hodnocena jako inženýrka, slušné hodnocení důstojnických schopností, s dostatečnou odslouženou dobou, aby měla kvalifikaci na vyšší velení. Na papíře vypadala dobře, což ale o jejích skutečných schopnostech nic nevypovídalo.

Geary se rozhodl zavolat ji. Kapitánka Tyrosianová byla na můstku a ozvala se okamžitě. Dívala se na něj s respektem, ačkoli měl Geary pocit, že ji v očích vidí opatrnost.

"Ano, pane?"

Správná etiketa. To jí dává plusové body. "Jen osobně kontrolovat kapitány zásobovacích lodí. Jak je na tom Čarodějnice?"

"Přesně tak, jak říkáte naše hlášení. Během bitvy v syndickém domovském systému jsme utrpěli jen malé škody, takže se z větší části soustředíme na výrobu munice pro flotilu."

"Jak jste na tom se zásobami surovin?"

Kapitánka Tyrosianová nezaváhala.

"Potřebujeme více."

"Jak dlouho by vám trvalo připravit mi hlášení o možnostech, jak jich získat víc?"

Opatrnost teď byla v jejím výrazu jasně viditelná.

"Pane, mohu vám ho připravit, kdykoli si o něj řeknete, ale taková žádost by měla přijít od mého divizního velitele."

Velmi dobře, kapitánko Tyrosianová. Víte, co se děje, jste ochotná udělat, co je potřeba, a jste ochotná připomenout mi, že se musím držet služebního postupu.

"Děkuji vám, kapitánko."

Geary se podíval na čas. Je třeba nechat to trochu odležet. Dvě hodiny.

Tu dobu strávil prací na bitevních scénářích, zatímco flotila pomalu letěla hlouběji do systému Kaliban. Pak Geary znovu zavolał Džina.

"Kapitáne Gundele."

Gundel vypadal ještě podrážděněji než předtím.

"Mám tady spousty věcí, kterým se musím věnovat."

"Tak to vás určitě potěší to, co vám teď oznámím, kapitáne Gundele. Uvědomil jsem si, že potřebuji někoho, kdo bude pracovat na identifikaci cílů a potřeb flotily v delším horizontu. Někoho se zkušenostmi vytvořit kompletní hlášení, i když to zabere spoustu času."

Geary se usmál na Gundela, který se na jeho tvrzení tvářil souhlasně, i když velmi blahosklonným způsobem.

"Ale pokud bude takový důstojník neustále obtěžován jinými povinnostmi, nebude se moci soustředit na to, co je potřeba. Proto jsem se rozhodl převelet vás do osobního štábu, kapitáne Gundele, jako hlavního technického poradce,"

Geary se znovu usmál.

Gundel se teď tvářil šokovaně.

"Pochopitelně si uvědomujete," pokračoval Geary lehce omluvným tónem, "že podle řádů flotily není možné, aby byl někdo na pozici velitele lodí, nebo dokonce vyšší, současně zařazen na štábní pozici. Příliš mnoho povinností najednou. Profesionál jako vy tomu bezpochyby rozumí. Takže abych mohl využívat vaše zkušenosti, budete se muset vzdát velení Džina. Abyste mohl vypracovat požadované hlášení, budete potřebovat dobrou kancelář, a je mi jasné, že malá loď typu Džina nemá k dispozici potřebné prostory, takže se budete muset přesunout na Titána. Postarám se, aby vám tam připravili vhodnou kancelář. A pochopitelně, jelikož už nebudete velitelem Džina, převezme velení divize zásobovacích lodí kapitánka Tyrosianová z Čarodějnice."

Gundel na něj jen zíral, neschopen nějak odpovědět.

"Takže žádné otázky? Výborně. Jelikož jsme pod časovým nátlakem, postarejte se prosím o předání velení nad Džinám svému výkonnému důstojníkovi do půlnoci. Na Titána se přesunete zítra."

Gundel si konečně vzpomněl, jak se mluví.

"Vy... to nemůžete."

"Ano, můžu."

Geary se zatvářil pevně a nechal hlas zaznít tvrdě.

"Mé rozkazy budou předány Titánovi, Džinovi a Čarodějnicí, jakmile náš hovor skončí. Předpokládám, že důstojník tak zkušený jako vy by nedokázal nesplnit přímý rozkaz k přesunu na novou pozici."

Geary se odmlčel, aby měl Gundel možnost vzpomenout si na komandéra Vebosa, dřívějšího velitele Arogantního. Pak čekal ještě chvíli, aby měl Gundel šanci uvědomit si výhody pozice bez velitelských povinností, na které se může věnovat nekonečnému výzkumnému projektu, aniž by se mu v záznamech objevila zmínka o zbavení velení. Geary viděl,

jak se Gundelův výraz mění, když si uvědomil, že pro důstojníka jeho omezených ambicí je to vlastně obrovská příležitost.

"Budou s tím nějaké problémy?"

"Ne. Žádné."

Geary sledoval, jak Gundel znovu promýšlí možnosti, až nakonec přikývl a vrátila se mu část arogance.

"Rozumné využití dostupného personálu. Netřeba však dodávat, jak velmi lituji, že musím Džina opustit."

"Pochopitelně."

"Ale svého výkonného důstojníka jsem dobře vycvičil. Měl možnost sledovat mě na velitelské pozici a zcela určitě z něj bude dobrý kapitán Džina."

"To rád slyším."

"Věřím, že i kapitánka Tyrosianová si z mého příkladu vezme ponaučení, jak se má velet divizi."

"V tom případě by neměly být žádné problémy," prohlásil Geary, toužící zarazit zjevně nekonečný proud Gundelovy samochvály.

"Určitě si ale uvědomujete, že kvalitní provedení práce, kterou jste mi přiřadil, bude velmi zdoluhavý proces."

"Máte na to času, kolik bude potřeba. Jde mi o kvalitu."

Čím déle, tím lépe, aspoň nebudeš nikomu lézt na nervy.

"Děkuji vám, kapitáne Gundele."

Geary rychle přerušil spojení, než stačil Gundel ještě něco říct. S trochou štěstí s ním už nebudu muset nikdy mluvit. Může na tom hlášení klidně pracovat roky, dokud neodejde do důchodu a nepředá to chudákovi, který bude mít v té době na starosti velení flotile.

Geary vyslal zprávy, které připravil, a pak osobně zavolal Čarodějnici a Titánovi, aby informoval jejich kapitány o změně stavu. Kapitánka Tyrosianová se tvářila skoro stejně šokovaně jako kapitán Gundel. Ale potvrdila příkaz rychle připravit plán na možné využití syndických dolů a rozzářila se, když si uvědomila, že je teď velitelkou divize a Čarodějnice je novou vlajkovou lodí. Geary téměř vzdychl úlevou, když rozhovor s Tyrosianovou ukončil. Bylo jasné, že s ní bude možné pracovat.

Velitel Titánu byl zjevně radostí téměř bez sebe, že se dostane zpod velení Gundela, ale stejně tak se zhrozil toho, že jeho dřívější divizní velitel se teď bude nacházet na bližší neurčenou dobu na jeho lodi.

"Už není váš nadřízený," prohlásil Geary pevně. "Dodávejte mu veškeré výzkumné materiály, o které si řekne, a najděte mu dobrou kancelář. Nejspíš ho pak už nikdy neuvidíte."

"Ano, pane. Děkuji vám, pane."

"Děkujete mi?" zeptal se Geary. "Za co?"

Mladý důstojník zaváhal.

"Že jste mě nevykopl z přechodové komory do vesmíru, když jsem obešel kapitána Gundela a kontaktoval přímo vás, pane."

"Pokud to s těmi syndickým doly vyjde, bude to pro flotilu důležité. Měl jste tedy dobrý důvod. Ale nezvykejte si na to."

"Spolehněte se, pane."

O pár hodin později si vzpomněl, že by měl zavolat novému veliteli Džina. Geary schválně přesunul Gundela na Titána, aby nemohl otravovat nástupce. Dřívější výkonný důstojník vypadal dostatečně schopně. Vlastně si byl Geary celkem jistý, že ve skutečnosti řídil Džina on, zatímco Gundel předstíral neustálou zaměstnanost. Nový kapitán Džina dokázal zamaskovat případnou radost, kterou musel cítit, že už není pod velením Gundela, nicméně právě díky tomu, že pracoval pod Gundelem, musel mít spousty zkušeností s maskováním svých pocitů.

Geary se podíval na pozici flotily v systému. Už několik hodin pomalu letěli dovnitř systému. I kdyby se syndická flotila pronásledující je v Corvu z nějakého důvodu rozhodla skočit na Kaliban místo na Yuon, do jejich případného přiletu ještě zbývalo pár hodin. Ale čím více o tom Geary přemýšlel, tím méně měl strach z okamžitého pronásledování. I kdyby měli Syndikové sebemenší podezření, že alianční flotila zamíří na Kaliban, nějak by se jim podařilo poslat sem alespoň něco, co by dokázalo přítomnost Aliance odhalit. Jelikož se v systému téměř jistě nenacházela ani průzkumná loď, která by se po přiletu Gearyho flotily okamžitě vydala varovat syndické velení, dalo se s jistotou předpokládat, že si byli Syndikové jistí cílem své kořisti a veškeré dostupné lodě poslali na Yuon a Voss.

Naneštěstí po utvoření tohoto názoru už nemohl odkládat to, co bylo potřeba udělat hned po přiletu do systému, takže Geary neochotně vyslal příkazy všem lodím, ať se jejich velící důstojníci dostaví na okamžité setkání.

Konferenční místnost opět vypadala obrovská a stůl se táhl téměř donekonečna. Geary přemýšlel, jak dlouho bude trvat, než se jeho nechuť k schůzkám změní na nenávist. Virtuální setkání umožňovalo až příliš snadnou organizaci schůzí, ale Geary si pomalu uvědomoval, že kvůli tomu bylo organizování schůzí až příliš těžké, jelikož se jich mohl snadno zúčastnit kdokoli a plést se do hovoru. Software virtuální konference označil každého, kdo chtěl mluvit, bez ohledu na to, co si o tom Geary myslel. Navíc nemohl plánovat schůze tak, aby největším protivníkům ve flotile mohli účast znemožnit.

A tak jsme zase všichni tady. Jedna velká šťastná rodina. Geary se snažil nedívat na kapitánku Faresovou, která ho bezpochyby obdarovala obvyklým kyselým výrazem.

"Chtěl jsem vás všechny informovat, že mám v úmyslu v Kalibanu nějakou dobu zůstat. Mohli bychom tady najít užitečný materiál a je velmi malá pravděpodobnost, že by sem dorazili v blízké době nepřátelé."

Kapitánka Faresová ho přerušila, přesně jak Geary očekával.

"Pokud se tady Syndikové objeví, dá se alianční flotila zase na útěk?"

Zadíval se na ni s neutrálním výrazem ve tváři, s nadějí, že ji to vyvede z míry.

"Ze systému Corvus jsme neutekli. Odmítli jsme s nimi bojovat."

"To je to samé! Navíc jsme proti nim byli v přesile!"

Geary se snažil odhadnout, jaká nálada panuje kolem stolu. Sledoval výraz jednoho kapitána za druhým a měl pocit, že až příliš mnoho z nich cítí s prohlášením Faresové sympatie. To ho překvapilo, ale zjevně se nepletl.

"Jestli mohu, rád bych kapitánce Faresové připomenul, že naším jediným úkolem v Corvu bylo proletět systémem k dalšímu skokovému bodu. Neviděl jsem důvod, proč měnit plány kvůli jednotce Syndiků."

"Oni teď věří, že jsme před nimi utekli!"

Geary zavrtěl hlavou a krátce se pousmál.

"Syndikové věří spoustě hovadin."

K jeho úlevě to vyvolalo u mnoha kapitánů smích. Přemýšlel, jak se postavit k tomu, co se v systému Corvus odehrálo, pokud by z toho někdo chtěl dělat problém. Nejlepší mu připadalo tvářit se, že Syndikové nestáli za to, aby se s nimi obtěžoval.

Kapitánka Faresová zrudla, ale než stačila znovu promluvit, předběhl ji kapitán Numos: "Faktem zůstává, že Syndikové teď určitě věří, že se s nimi bojíme bojovat."

Geary pozvedl obočí.

"Já z boje se Syndiky strach neměl."

Chvilí počkal, než to všem dojde, zatímco se ho Numos snažil zabít pohledem.

"Nemyslím si, že je dobrý nápad nechat si od nepřítele diktovat náš další postup. Kdybychom se pustili do boje jen proto, že bychom měli... obavy o to, co si bude nepřítel myslet, tak bychom je nechali určovat, co budeme dělat."

Ukázal postupně na Faresovou a Numose. "Oběma vám připomínám, že Syndikové o našem odletu na Corvus věděli. Byl to jediný systém, do kterého jsme se ze skokového bodu v syndickém domovském systému mohli dostat."

Téměř použil slovo utéci, ale nechtěl podporovat tvrzení, že flotila utíká z boje, i když to v tom případě byla stoprocentní pravda.

"Ti, co letěli za námi, to byla jen první vlna. Hned za nimi byli další. Co bychom dělali s poškozenými loděmi, až by se objevila druhá vlna? V syndickém systému jsme neměli žádný bezpečný přístav. Každá poškozená loď by byla i se svou posádkou odsouzena k záhubě. Jak by nám to pomohlo? Jak by to pomohlo lidem, kterým velíme? Bojovali byste bitvu až do poslední lodě této flotily v naprosto zbytečném hvězdném systému jen kvůli své pýše a egu?"

Kapitánka Faresová se zmohla pouze na vztekly pohled, ale Numos zavrtěl hlavou a prohlásil: "Pýcha je to, proč tahle flotila bojuje. Drží nás to pohromadě. Bez pýchy nejsme nic."

Jeho tón dával jasně najevo, že by tohle Geary měl vědět a že Gearyho neznalost je naprosto neomluvitelná.

Geary se naklonil směrem k Numosovu obrazu, vědom si, že je na něm vidět jeho hněv.

"Tato flotila bojuje pro vítězství, ne pro pýchu. Drží ji pohromadě čest a odvaha, víra v to, za co bojujeme, a víra v nás samotné. Pýcha sama o sobě není nic. Nic než zbraň v rukách nepřítele, zbraň, kterou s ochotou použije, aby nás zničil."

Nastalo ticho. Nicméně to vypadalo, že je Numos sám se sebou spokojený, jako by měl pocit, že proti Gearymu uhrál nějaké body. Geary se silou vůle uklidnil. Bylo mu jasné, že si nemůže dovolit ztratit sebeovládání. Přejel očima po dlouhých řadách kapitánů, kteří byli zobrazeni kolem stolu, a snažil se odhadnout, jestli si teď opravdu uškodil.

Nevěděl, co říct, a tak prohlásil: "Pokud mohu pokračovat, Syndikové neví, že jsme odletěli na Kaliban. Bude jim trvat několik dalších dnů, než si uvědomí, že jsme neletěli na Yuon. Teprve pak nás začnou hledat někde jinde. Musíme ten čas využít k doplnění všech možných zásob. Naše zásobovací loď," ukázal k místu, kde seděla kapitánka Tyrosianová, "zjistí, jaké suroviny by zde mohly získat, zatímco budou vyrábět další věci, které flotila potřebuje, a budou je distribuovat mezi loděmi s nejkritičtějšími nedostatky."

"Kapitánka Tyrosianová velí divizi zásobovačů? Co se stalo s kapitánem Gundelem?" zeptal se jeden z důstojníků.

Díval se na Tyrosianovou překvapeně, ne s nepřátelstvím.

"Kapitán Gundel byl převelen do mého štábu, aby mi pomohl s určením potřeb flotily v delším časovém intervalu," odpověděl Geary. "Teď je umístěn na Titánu."

"Slyšel jsem, že byl Gundel zbaven velení," prohlásil jiný důstojník.

Drby se šíří rychle. Tohle se zjevně nezměnilo ani za ty roky, co jsem byl mimo. Geary se znovu zadíval na Tyrosianovou.

"Řády flotily zakazují, aby důstojník sloužil zároveň na štábní pozici a jako velitel lodě. Proto jsem musel předat velení Džina výkonnému důstojníkovi kapitána Gundela. Sám kapitán Gundel," dodal Geary, "se všemi těmito změnami souhlasil."

Tyrosianová, nezvyklá být středem pozornosti na schůzích, jen krátce přikývla.

"Potvrdí to kapitán Gundel, pokud se ho osobně zeptám?" pokračoval důstojník.

"Pokud nepovažujete mé tvrzení za dostatečně spolehlivý zdroj," prohlásil Geary suše, "klidně zkuste kapitána Gundela kontaktovat. Nicméně bych vás měl pravděpodobně varovat, protože vám nejspíš oznámí, že má příliš mnoho práce, než aby se nechal obtěžovat zbytečným vyrušováním."

Kolem stolu se objevily úsměvy. Přesně jak si Geary myslel, mnozí velitelé byli okolnostmi donuceni s kapitánem Gundelem jednat, a všichni věděli, co přesně Geary poslední větou myslel.

Problémový důstojník si úsměvů také všiml a zjevně pochopil, že v opozici proti převelení Gundela nemá příliš mnoho spojenců.

"V pořádku. Jen jsem si chtěl být jistý, to je vše."

"Dobře."

Geary se pomalu rozhlédl kolem stolu. Z výrazů většiny bylo vidět, že si zatím drží nad flotilou kontrolu. Ale příliš

mnoho z nich zjevně sympatizovalo s tím, co řekl Numos. Proč? Nejsou přece pitomí. Ale až příliš mnoho z nich je nešťastných, že jsme v Corvu nebojovali, bez ohledu na zdravý rozum. Fajn. Pokud chtějí bojovat, musí se nejdříve naučit jak.

"Budeme tady také dělat něco dalšího."

Všichni ho sledovali. Někteří s nejistotou, jiní s dychtivostí.

"Měl jsem příležitost sledovat flotilu v akci."

Ted' bylo načase použít tak diplomatický jazyk, jak jen Geary dokázal. Přál si, aby mohl věřit Rionové s interní politikou flotily natolik, že by ji mohl požádat o pomoc s přesným zněním svého prohlášení.

"Odvaha personálu a schopnosti lodí flotily na mě opravdu udělaly dojem. Máte být na co pyšní."

Poslední větu přidal z okamžité inspirace, ve snaze získat navrch po hádce s Numosem.

"Naším cílem však není jen vítězství v bitvě. Jde nám o to způsobit co největší možné škody nepříteli a současně o co nejmenší ztráty na naší straně. Existují postupy, kterými můžeme maximalizovat naše možnosti v dobývání takových vítězství."

Geary ve tvářích důstojníků stále viděl obavy. Vyvolal další displej a ukázal jim bitevní formace, se kterými kdysi cvičil a učil se koordinovat skupiny lodí a směřovat je na rozhodující místa. Přemýšlel dlouhou dobu, jak jim říct, že vůbec nevěděli, jak bojovat.

"Koordinace, týmová práce a dobré formace nám umožní využít kvality této flotily na maximum. Chce to spoustu práce a zkušeností, než bude možné využít je správně, ale výhodou bude, že Syndikové nebudou připraveni na obranu před dobře koordinovanou flotilou."

"Můžeme strčit lodě do formací," namítl někdo, "ale je to k ničemu, pokud někdo neumí koordinovat akci na vzdálenost světelných minut proti nepříteli, který jedná a reaguje. To je problém. Se zpožděnými informacemi je to příliš obtížné. Máme základní koncepty v taktických příručkách, ale dneska už nikdo neví, jak formace používat."

Poprvé promluvila komandérka Cresidová ze Zuřivého: "To byla pravda, ale věřím, že teď máme někoho, kdo to umí."

Někoho, kdo se to naučil kdysi dávno."

Podívala se na Gearyho s pochmurným úsměvem.

Viděl, jak se důstojníkům kolem stolu rozsvěcuje. Dokonce ani Numos a Faresová najednou nevěděli, jak se proti tomu postavit. Je na čase využít ten okamžik:

"Dokážeme to. Bude to nějakou dobu trvat. Dokud budeme v tomto systému, budeme provádět simulace a cvičení."

Zkoušet bojová setkání. Ano, znám pár triků, které se zřejmě do dnešní doby nedochovaly. Můžu vám je ukázat a pak můžeme Syndikům připravit pěkně nepříjemné překvapení."

Navzdory občasným skeptickým výrazům se většině kapitánů ulevilo a vyvolalo to jejich zájem.

"Procvičíme si formace, simulované boje a manévrování."

Zmínka o boji je potěšila ještě více, jako by Gearyho zmínka o přípravě na boj rozptýlila jejich pochybnosti.

"Mám připravený časový plán," pokračoval Geary. "Bude to intenzivní, ale nevíme, kolik máme času na výcvik. Někjaké otázky?"

"Kam poletíme pak?" zeptal se kapitán Tulev.

"To ještě nebylo rozhodnuto. Jak víte, máme několik možností."

"Takže nemáte strach, že budeme muset z Kalibanu rychle zmizet?"

Tulev se na Gearyho díval s výrazem, ze kterého bylo jasné, jakou odpověď od Gearyho očekává. Geary se pomalu usmál, vděčný Tulevovi, že mu nahrál na směch.

"Opustíme Kaliban, kapitáne Tuleve, až se nám, sakra, bude chtít."

Kolem stolu se ozvalo zajásání, jak kapitáni vyjadřovali nadšený souhlas. Geary si na rtech udržel úsměv, i když musel bojovat se snahou neukázat, jak moc se mu ulevilo. Podařilo se mu říct jim, že potřebují hodně cvičit, aniž by uškodil jejich sebedůvěře.

"To je vše. Jakmile dokončím kompletní časové plány pro bojová cvičení, rozešlu je všem lodím."

Kapitánka Desjaniová se postavila, kývnutím hlavy se rozloučila s Gearym a rychle odešla z místnosti. Cestou zkoumala zápisník a dělala to, co se od kapitána Neochvějného očekávalo. Obrazy ostatních kapitánů začaly rychle mizet, když spěchali říct podřízeným, jak schůze dopadla. Geary se soustředil na jednoho z důstojníků a pokynem ho zarazil.

"Kapitáne Duellosi, na slovíčko, prosím. V soukromí, pokud byste mohl."

Duellos přikývl a jeho obraz "došel" ke Gearymu, zatímco zbytek kapitánů zmizel a domnělá velikost místnosti se smrskla na reálnou velikost.

"Ano, kapitáne Geary?"

Geary se podrbl na zátylku a přemýšlel, jak přesně položit otázku.

"Rád bych znal váš názor na jednu věc. Během schůze se mluvilo o pýše a o tom, jak jsme odmítli bojovat v systému Corvus. Jaký na to máte názor vy?"

Duellos naklonil hlavu a zvědavě si Gearyho prohlížel.

"Vy si ceníte mého názoru? Nemůžu tvrdit, že mám stejné názory jako ostatní důstojníci flotily."

"To vím. Rád bych věděl, co si o tom myslíte, a co si myslíte, že si myslí ostatní."

"Dobrá tedy." Duellos se lehce ušklíbl.

"Chápu to, co jste tvrdil o pýši. Ale musíte taky pochopit, že pýcha je jedním ze základů této flotily."

"Nikdy jsem neřikal, že by neměli být pyšní," rozhodl Geary rukama.

Tentokrát sebou koutky Duellosovyh úst zaškubaly, jako by se na situaci snažil najít něco vtipného.

"To ne. Ale důležitost pýchy nemůžete zanedbat. Byly časy, kdy byla pýcha to jediné, co nás táhlo dál, kapitáne

Geary."

Geary zavrtil hlavou a sklopil pohled.

"Myslím si o vás víc, než že byste mohl považovat prázdnou pýchu za jedinou možnou motivaci. Řekl bych, že to, čemu říkáte pýcha je něco víc. Důvěra v sebe sama, možná, nebo vytrvalost navzdory potížím. To jsou věci, na které je možné být pyšný. Není to to samé jako pýcha."

Duellos si povzdychl.

"Obávám se, že jsme ztratili schopnost mezi tím rozlišovat. Někdy v průběhu doby od vašich časů do dneška. Válka ničí a poškozuje, a lidská mysl je jen jeden z cílů, které to zasahuje."

"Takže si také myslíte, že jsme měli se Syndiky v Corvu bojovat?"

"Ne. Absolutně ne. Bylo by to hloupé z důvodů, na které jste poukázal. Nicméně..." Duellos zaváhal. "Můžu mluvit otevřeně?"

"Samozřejmě. Ptám se vás, protože věřím, že mi řeknete pravdu."

Duellos znovu předvedl kratičký úsměv.

"Nemůžu tvrdit, že vždy znám pravdu. Můžu vám jen říct, v co věřím. Musíte pochopit, že ačkoli většina důstojníků ve flotile hluboce věří v Black Jacka Gearyho, mnozí z nich pochybují, zda jste to opravdu vy. Klid," dodal, když Geary otevřel ústa. "Chápu, že jste takový nikdy nebyl. Ale oni ve vašich činech hledají stopy Black Jacka."

Geary o tom chvíli přemýšlel.

"A pokud ve mně toho Black Jacka neuvidí?"

"Začnou pochybovat o vaší schopnosti nadále velet flotile," prohlásil Duellos suše. "Od doby, kdy jste převzal velení, se ve flotile šíří pomluvy, že jste postižený, poškozený dlouhou hibernací, prázdná skořápka dávného velkého hrdiny. Pokud to bude vypadat, že si netroufáte bojovat, dodá to velkou sílu pomluvám, že vám z těla utekla duše."

"Zatraceně."

Geary se chytil za hlavu. Ačkoli nesnášel, že ho považují za legendu, dočkat se označení bezduchého zombie mu nepřipadalo jako vylepšení. A takové tvrzení by mu mohlo naprosto znemožnit další řízení flotily.

"Je někdo proti těm pomluvám?"

"Pochopitelně, pane. Ale když něco řeknu já nebo někdo mně podobný, pro ty, kteří o vás pochybují, to nic neznamená. Ti, kteří váhají, vás pozorně sledují."

Geary znovu zoufale rozhodil rukama.

"No, vinit je z toho můžu jen těžko, že? Nebudu se vás ptát, kdo ty pomluvy roznáší, protože byste mi to určitě neřekl.

Kapitáne Duellosi, převzal jsem velení, abych dostal tuhle flotilu domů. Pokud to dokážu udělat bez nutnosti vybojovat velkou bitvu, bude to znamenat, že neztratím další loď."

Duellos ho dlouho sledoval.

"Kapitáne Geary, dostat flotilu domů je sotva cíl sám o sobě. Nebudu předstírat, že to není důležité, ale flotila existuje, aby bojovala. Pokud má válka skončit, musíme Syndiky porazit. Jakékoli škody, které jim cestou domů dokážeme způsobit, Alianci pomohou. A dříve nebo později budeme muset se Syndiky znovu bojovat."

Geary chvíli jen stál, hlavu plnou temných myšlenek, než ztěžka přikývl. "Rozumím."

"Nejde o to, že bychom chtěli zemřít daleko od domova, snad mi rozumíte."

Duellosovi se tentokrát podařilo usmát. "Vlastně ano."

Geary si poklepal na hrudník, jehož levou stranu zdobilo jen několik stužek za službu, v kontrastu s dlouhými řadami ocenění za bojové akce, které měl na stejném místě Duellos. Mezi nimi se nacházela i nepřehlédnutelná světle modrá alianční medaile cti, kterou Geary dostal za svou "poslední" bitvu. Ačkoli si nemyslel, že si ji zaslouží, podle řádu ji musel nosit.

"Všichni jste vyrostli s tímhle. Bojování a umírání je něco, co je pro vás normální. Já pořád myslím tak, jak bylo běžné před stoletím, kdy byl mír normální a válka jen vzdálená možnost. Pro mě to byla teoretická hra, při které na konci rozhodčí sečetli body a určili, kdo vyhrál, a kdo prohrál, a pak jsme šli všichni na pár drinků a vzájemně si lhali o tom, jak geniální taktiku jsme použili. Teď je to opravdové. Na Grendelu se všechno událo tak rychle, že jsem ani neměl čas přemýšlet o tom, že jsme ve válce."

Znechuceně protáhl obličej.

"Vaše flotila je mnohem větší, než co jsme měli kdy my. V jediné bitvě bych mohl ztratit víc lidí, než bylo v celé alianční flotile za mých časů. Pořád si na to zvykám, na to, že jsem najednou uprostřed dlouhé války."

Po Duellosově tváři přeběhl stín.

"Závidím vám, pane," řekl měkce.

Geary přikývl a ztěžka se na něj usmál.

"Jo. Vlastně si nemám proč stěžovat, co? Děkuji za upřímnost, kapitáne Duellosi. Cením si vašich názorů."

Duellos o krok ustoupil a jeho obraz začal mizet, ale pak se zarazil.

"Můžu se zeptat, co uděláme, pokud do Kalibanu přiletí Syndikové?"

"Zhodnotím své možnosti a vyberu tu nejlepší s ohledem na okolnosti."

"Pochopitelně. Určitě učiníte to nejlepší rozhodnutí, pane."

Duellos zsalutoval a jeho obraz zmizel.

Geary, zase sám v místnosti, kde vlastně skoro nikdy jiný nebyl, strávil dlouhou dobu zíráním na obraz hvězd, vznášející se nad stolem.

Dokonce i techničtí experti Aliance museli uznat, že Syndikové zařízení v Kalibanu dobře zakonzervovali. Vybavení bylo vypnuto, zdroje energie odpojeny nebo odstraněny, vše ostatní zabaleno nebo uschováno, atmosféra uvnitř vysušena a pak vysáta, než byla zařízení definitivně uzavřena. Vše uvnitř bylo hluboce zmrazeno, ale zároveň chráněno před následky změn teploty, korozivními plyny a dalšími problémy.

Na první pohled připomínaly obrazy ze zařízení místnosti, ze kterých odešel někdo teprve včera. Jen podle nepřírozené ostrosti obrazu a toho, že se paprsky světla nerozptylovaly, se z obrazu dalo poznat, že uvnitř není vzduch.

"Podívejte se na tohle," poznamenala Desjaniová. Seděli v konferenční místnosti, ale tentokrát domnělá velikost místnosti zůstávala normální. Místo toho se na jedné straně promítal videosignál z průzkumníků, které při postupu syndikými zařízeními zrovna sledovali. Právě aktivní průzkumník, kterého sledovali, procházel pravděpodobným centrem vládní administrativy v systému. Řady a řady stolů v identických buňkách, každá v naprosto stejném stavu, každý předmět na stole umístěný úplně stejně jako u ostatních.

"Museli mít lidi, kteří zodpovídali za kontrolu stolů ostatních, aby zajistili, že je po odchodu všechno přesně podle předpisů."

"Znal jsem lidi, kteří takové věci dělali rádi," vzpomněl si Geary.

"Já taky."

Desjaniová se najednou usmála.

"A tady jsme u stolů těch, kteří odešli jako poslední."

Geary si nemohl pomoci a také se usmál. V poslední řadě byl na několika stolech nepořádek. Dávno vyschlé hrnky stály mezi rozházenými papíry a dokumenty, na kterých se povalovaly vyschlé kousky něčeho, co mohlo být kdysi dávno jídlo.

"Vypadá to, že inspektoři odešli dřív než ostatní, co? Hele, tohle by mohlo být zajímavé."

Alianční průzkumník vstupoval do hlavní kanceláře. Stále v ní bylo draze vypadající křeslo a kromě pracovní počítačové stanice i složitá sada displejů.

"Jaké to asi bylo? Odcházet navždy. Z místa, kde jste pracovala čtvrtýjak dlouho, s vědomím, že už se nejspíš nikdy nevrátíte. Že nikdo jiný nepřijde zabrat vaše místo, protože vaše místo už neexistuje."

"Řekla bych, že to bylo tak trochu jako v posádce lodě směřující na šrotování," navrhla Desjaniová.

"Jo. To se vám někdy stalo?"

Chvilí zaváhala, než odpověděla.

"Co jsem ve flotile, neměli jsme moc příležitostí posílat lodě do šrotu, pane."

Geary ucítil, jak rudne. Cítil se trapně, že položil tak pitomou otázku.

"Omlouvám se. Neměl jsem se na to ptát."

Když flotila sotva stačila stavět lodě jako náhradu za ztracené, dalo se čekat, že jen málokterá loď se dočkala ceremoniálního odvolání z provozu po dosažení plánované doby služby.

Ale Desjaniová už to zjevně přešla. Znovu ukázala na obraz.

"Je vidět, kde měl ten někdo dlouho uložené osobní věci. Byl tam mnoho let."

Geary zašilhal a všiml si temnějších hranatých skvrn.

"Nejspíš. Kam asi šel, když opustili Kaliban?"

"Na tom sotva záleží. Ať už je kdekoli, pomáhá Syndikům ve válce."

Na to chvíli nechtěl odpovědět, ale věděl, že je to vlastně pravda.

"Jo. Co je tohle?"

Desjaniová se zamračila a upřela pohled na stejný předmět jako Geary. Byl to placatý bílý obdélníkový předmět ležící na stole. Průzkumník, kterého monitorovali, opatrně obešel stůl, aby mohl zaostřit kameru.

"Je to zpráva," oznámil. "Vybledlá, ale dá se přečíst."

Naklonil se blíže: "Standardní univerzální písmo. Těm, kterých se to týká. Zásuvka na... levé straně... se zasekává. Časovač... v kávovaru... nefunguje. Sladidlo a kafe... je v pravé zásuvce. Dejte... na všechno pozor."

Průzkumník se narovnal a dodal: "Podpis nepřečtu."

Desjaniová se přestala mračit a na chvíli se usmála.

"Kapitáne Geary, tohle je asi poprvé, kdy jsem se chtěla seznámit s nějakým Syndikem. Ten, kdo to napsal, by se mi asi zamlouval."

Chvilí mlčela.

"Nikdy by mě nenapadlo, že tohle někdy řeknu. Že by se mi mohl nějaký Syndik zamlouvat." Geary přikývnul.

"Jednoho dne, když naši předkové dají, tahle válka skončí a budeme mít šanci poznat Syndiky znovu jako jiné lidi. Z toho, co o téhle válce vím, si nedovedu představit, že byste o to stála, ale je to nezbytné. Nemůžeme dovolit, aby našim vztahům se Syndiky navždy vládla nenávist."

Než odpověděla, chvíli o Gearyho slovech přemýšlela. "Jinak bychom nebyli o nic lepší než oni. Přesně jak jste tvrdil ohledně zacházení se zajatci."

"V podstatě ano."

Stiskl tlačítko, aby mohl mluvit s průzkumníkem. "Můžete nám říct, jak dlouho to tady bylo zavřené?" Průzkumník ukázal na dokument. "Datum je podle syndického kalendáře. Moment, pane, provedu konverzi."

O chvíli později průzkumník pokračoval: "Čtyřicet dva let, pane, pokud je datum přesné. Obávám se, že to kafe, které nám tady nechal, moc dobře chutnat nebude, ale stejně bude nejspíš lepší než to, co máme na palubě lodi."

"To je pravda. Díky."

Geary pustil komunikační tlačítko a podíval se na Desjaniovou.

"Čtyřicet dva let. Ten, kdo to napsal, už bude nejspíš mrtvý."

"Stejně by nebyla reálná šance se s ním setkat," prohlásila Desjaniová a tvářila se, že toho nijak nelituje. "Kapitáne Geary?"

Vedle okna s výhledem z kamery průzkumníka se objevilo další, menší, s obrazy plukovnice Carabaliové a mariňáckého majora. Oba mariňáci byli v plné zbroji a někde uvnitř syndické základny. Geary se podíval na systémový displej vedle obrazu a přesunul ho na lokaci Carabaliové. Byli někde na stejné základně jako průzkumník, se kterým Geary právě mluvil.

"Je tady něco divného."

Geary najednou pocítil, jak se mu žaludek sevřel. "Nebezpečí?"

"Ne, pane. Nemyslíme si to. Jen je to... divné." Carabaliová mávla rukou ke společníkovi. "Tohle je major Rosado, můj nejlepší expert na syndické počítače."

Rosado ostře zasalutoval.

"Tvrdí, že Syndikové nejen vymazali datové soubory a odnesli záložní záznamová zařízení, ale že byly úplně odstraněny i soubory operačních systémů."

Geary o tom přemýšlel.

"To je divné?"

"Ano, pane," prohlásil major Rosado. "Nemá to smysl. Proč mazat operační systém? Máme kopie syndických systémů, získané z různých zdrojů, takže to můžeme snadno nahodit. A bez nainstalovaných a zprovozněných operačních systémů by se Syndikům po případném návratu práce zbytečně komplikovala."

"Syndikové vědí, že máme kopie?"

"Vědí, že máme kopie mnohem novější než to, co bylo na místních starožitnostech, pane."

Ty starožitnosti jsou nejspíš mladší než já.

"Nenapadá vás žádný důvod, proč by operační systémy vymazávali?"

Major Rosado se zatvářil znepokojeně.

"Napadá mě jen jeden důvod, pane."

"A to je?" zeptal se Geary.

"Pane," začal Rosado neochotně, "odstranili by operační systémy jen v případě, že by měli obavy, aby se k systémům po jejich odchodu nedostal i někdo jiný než oni. Někdo, kdo podle nich neměl kopie."

"Někdo kromě nás?" přejel Geary pohledem z Desjaniové na Carabaliovou. "Kdo?"

"Nějaká... třetí strana."

"Žádná třetí strana není," odpověděla Desjaniová. "Jsme my a naši spojenci, a Syndikové. Nikdo další není."

"Neměl by být nikdo další," opravila ji Carabaliová. "Ale vypadá to, jako by měli Syndikové strach i z někoho dalšího. Z někoho, kdo nemá přístup k softwaru, jaký by měla mít kterákoli lidská bytost."

"Snad netvrdíte, že jde o nějaké inteligentní mimozemšťany?" chtěla vědět Desjaniová. "Žádné jsme nenašli."

Carabaliová pokrčila rameny.

"Ne, to ne. Ale nevíme, co je na druhé straně syndického vesmíru. Z takzvaných bezpečnostních důvodů nás tam nepustili ani před začátkem války."

Geary se otočil, aby se mohl podívat na zobrazení hvězd. Hvězdy jako Kaliban byly od aliančního vesmíru daleko, ale nebyly zas tak daleko od známých hranic Syndikovaných světů.

"Pokud by byla tahle spekulace pravdivá, museli by o neznámých vědět nejméně před čtyřiceti dvěma lety, kdy Kaliban zavírali. Dokázali by zachovat takové tajemství po čtyři desetiletí?"

Velitelka mariňáků opět pokrčila rameny.

"To by záleželo na spoustě faktorů, pane. Ani já, ani major Rosado netvrdíme, že nějaké cizí bytosti existují. Jen poukazujeme na to, že jde o jediné vysvětlení, které nás napadlo pro postup Syndiků při opouštění Kalibanu."

"Pokud by takové bytosti vůbec existovaly," stále oponovala Desjaniová, "jak to, že jsme na ně ještě nenarazili?"

"Možná na ně časem narazíme," odpověděl Geary. "Existují nějaké předpisy pro kontakt s nelidskou inteligencí?"

Desjaniová se zatvářila překvapeně.

"Nevím. Nikdy nebyly potřeba, takže nevím o nikom, kdo by se tím zabýval. Možná něco existuje, ale nejspíš to bude pradávné, ještě z doby před válkou."

Geary předpokládal, že se mu podařilo zamaskovat svou reakci na to prohlášení, jelikož Desjaniová pokračovala, aniž by si něčeho všimla.

"Nicméně, jak by se mohla jiná inteligence dostat ke Kalibanu, pokud by to Syndikové nechtěli? Kaliban není zrovna na hranici Syndiků."

Plukovnice Carabaliová se tvářila omluvně, ale znovu promluvila: "Pokud existuje jiná než lidská inteligence, mohla by mít k dispozici jiné prostředky cestování rychlostí vyšší než světlo. Právě teď mají lidé dvě různé metody. Mohou existovat další, které by umožnily přístup ke Kalibanu od hranic syndického vesmíru. Ale neříkám, že to je důvod pro to, co Syndikové udělali. Netvrdím, že jiná inteligence existuje, nebo že na ni Syndikové narazili. Prostě je to jediné vysvětlení, které nás napadlo a které dává aspoň nějaký smysl."

Geary přikývl.

"Rozumím, plukovnice. Děkuji, že jste se nám s tou myšlenkou svěřila, i když si tím nejste jistá. Nicméně říkáte, že můžeme ty syndické systémy snadno nahodit, bez ohledu na to, co s nimi udělali?"

Major Rosado se sebevědomě usmál.

"Ano, pane. Pokud je chcete nahodit, můžeme to udělat."

"Máte kontakt s průzkumníky ze zásobovacích lodí?"

"Ano, pane. Společně s námi je tady tým z Džina, který zjišťuje, zda je na základně něco, co by se nám mohlo hodit."

"Dobře. Děkuji za informace."

Druhé okno zmizelo a vše bylo vidět už jen z pohledu aliančního průzkumníka, pečlivě procházejícího kancelář. Desjaniová zavrtěla hlavou.

"Nikdy by mě nenapadlo, že uslyším mariňáky bát se dvouhlavých vetřelců z neznámých hlubin vesmíru."

Geary se usmál, ale rychle vystřízlivěl.

"Ale nenapadlo je žádné jiné vysvětlení pro to, co Syndikové udělali. Napadá něco vás?"

"Tvrdohlavost? Rozhodnutí nějakého pitomého byrokrata? Lidi nefungují vždy jen podle rozumných důvodů."

"Pravda. Jsme ve flotile, takže o tom něco víme, co?"

Desjaniová se usmála a přikývla. "Na vašem místě bych s tímhle neztrácela čas, pane."

"Asi to nemá smysl, ačkoli je to spousta zbytečné práce, pokud k tomu neměli důvod." Geary se podíval na hodinky.

"Stejně se teď budeme muset zabývat něčím jiným."

Nejméně podesáté za poslední půl hodiny se musel Geary snažit, aby něco vztekle neprohlásil. Lodě, které se měly přesunout do blokové formace po straně hlavního voje, se zapletly do hádky ohledně služebních hodností jednotlivých kapitánů, a tak místo aby zaujaly určené pozice, se některé pokoušely vecpat na místo, které už bylo zabrané. Geary pomalu napočítal do pěti a pak aktivoval komunikátor.

"Všem jednotkám ve formaci bravo, budete mít stejnou příležitost zabojovat si. Zaujměte určené pozice."

Přemýšlel, jestli si nemá vzít něco na silici bolesti hlavy, zatímco sledoval zatoulané lodě zahanbeně měnící kurzy. S výjimkou Nebojácného, který se neustále tlačil na Odhodlanost, aby mohl zaujmout vedoucí pozici.

"Nebojácný, rozuměli jste mému poslednímu rozkazu?"

Počkal minutu, jestli Nebojácný nějak nezareaguje, ale loď stále mířila těsně za Odhodlanost. Uvidíme, jestli tohle dokáže zklidnit vtip. Neraď bych nechal vyměnit dalšího kapitána.

"Nebojácný, pokud se pokoušíte o kopulaci s Odhodlaností, měli jste ji předtím aspoň koupit pár drinků."

Geary zaslechl, jak se kapitánka Desjaniová málem zadusila kávou. Od Nebojácného nepřišla žádná odpověď, nicméně loď konečně změnila kurz a zamířila k určené pozici. O chvíli později se ozvala Odhodlanost: "Alianční bitevní křižník Odhodlanost hlásí, že naše počestnost zůstala zachována."

Tentokrát se Desjaniová rozesmála nahlas, stejně jako Geary. Tohle ukazuje, že morálka ujde. Alespoň prozatím.

Sledoval, jak lodě ve formaci bravo pomalu zaujímají pozice, a vrtěl hlavou. Ještě že tohle můžu dělat v simulaci. Raději bych to dělal ve skutečnosti, ale nemůžu si dovolit spálit tolik paliva.

Geary počkal, dokud se opožděné lodě nedostanou na pozice, a pak znovu aktivoval komunikátor.

"Všem jednotkám: na nějakou dobu přepnu pohyb simulace vašich lodí na automatiku. Chci vám ukázat, co se stane, když tyto dvě formace použijeme koordinovaně."

Aktivoval sekvenci, kterou naprogramoval během letu skokovým vesmírem.

V simulované verzi systému Kaliban se náhle poblíž formací Aliance objevila velká syndická flotila. Geary nechal simulaci běžet. Dvě alianční formace se otočily podle úhlů, které jim umožnily soustředit maximální palebnou sílu na opačné okraje blížící se nepřátelské formace.

Schválně udělal scénář krátký, takže o dvacet minut později zbytky simulovaných Syndiků utíkaly o život. Geary nechal uběhnout ještě několik minut i po konci simulace, než znovu promluvil.

"Chci vás upozornit na několik věcí. Za prvé, určitě jste si všimli, že pokud jsou rozdělené formace správně použity, maximalizuje to naši schopnost použít najednou většinu lodí a jejich palebné síly proti nepřítelům. Všimněte si, že každá loď ve formaci bravo zasáhla nepřítele tak tvrdě kvůli tomu, jakým způsobem formace proletěla kolem nepřátelského křídla. Za druhé, tento scénář fungoval jen proto, že každá loď udělala to, co měla."

Prohlížel si obraz jednoduchého vítězství v simulaci. Bylo to příliš bezbolestné, příliš nekomplikované, ale chtěl, aby to jasně pochopili.

"Pokud budeme fungovat jako disciplinovaná bojová jednotka, dokážeme nakopat Syndiky tak, že nikdy nepochopí, co se jim stalo. Simulace a formace, které budeme zkoušet během několika příštích týdnů budou více a více komplexní, ale chci, aby všichni věděli, proč to děláme. Jsem si jistý, že flotila dokáže porazit jakoukoli srovnatelně velkou sílu devětkrát z deseti případů, pokud vaši odvahu zkombinujeme s disciplínou."

Desjaniová na druhé straně simulační místnosti mu ukázala zvednutý palec. Geary přikývl a přál si, aby byli i ostatní kapitáni tak neochvějně věrní.

"To je vše. Další simulaci spustíme za dvě hodiny. Na viděnou."

Protáhl se a postavil.

"Myslím, že během dvou dnů bude všem z tohoto výcviku na blití."

"Opravdu si myslíte, že dokážeme zvládnout takové manévrování nezávislých formací v situaci s časovým zpožděním a nepřítelem, který bude reagovat na naše akce?" zeptala se Desjaniová.

Geary přikývl.

"Jo. Takže jste si všimla, jak se nepřátelé v téhle simulaci chovali, co?"

"Ano, pane, i když Syndiky nesnáším, nemyslím, že by byli takoví idioti jako v simulaci."

Tentokrát se Geary usmál.

"Možná, když budeme mít štěstí. Ale ne, nehodlám spoléhat na to, že by se chovali tak hloupě. Nicméně ano, myslím, že dokážu dávat správné příkazy. Učil jsem se to od velmi zkušených mistrů."

Pak si vzpomněl, jak dlouho jsou ti muži a ženy mrtví, a jeho úsměv zmizel.

Odpoledne dalšího dne si Geary uvědomil, že se o den spletl. Většina z kapitánů, dostatečně zatížená svými normálními povinnostmi, už byla po celodenním simulovaném boji a manévrování značně unavena. Vůbec nepomáhalo, že Geary

postupně zvyšoval obtížnost simulací.

"Poslouchejte," napomenul je Geary po posledním cvičení. "Nevíme, kolik času máme, než se Syndikové objeví. Musíme být připraveni, takže musíme do nejkratší možné doby nacpat maximum práce. Uvidíme se zítra."

Rozvalil se v křesle, unavený z neustálé snahy řídit loď a z masírování eg svých kapitánů.

"Čarodějnice posílá čerstvé zprávy," oznámila Desjaniová. "Doly na Išikiho skále by měly zítra začít pracovat. Předpokládají, že odpoledne už budou natěženou rudu rozesílat mezi zásobovací lodě."

"Výborně."

Geary se podíval na zprávu.

"Išikiho skála? Jo tahle. Důl na asteroidu. Tak tomu Syndikové neřikali, že?"

"Ne. Nějak nebyl důvod namáhat se a zjišťovat, jaké jméno Syndikové používali. Išiki byl poddůstojník s nejvyšší hodností v týmu, který prováděl první průzkum dolu."

"V tom případě je to stejně dobré jméno jako kterékoli jiné," prohlásil Geary. Zavolal na Čarodějnici.

"Kapitánko Tyrosianová? Pokud na to bude čas, chtěl bych, abyste nechala vyrobit malou plaketu, která by označila ten asteroid s dolem jako Išikiho skálu. Necháme ji někde u vstupu do dolu."

Tyrosianová se zatvářila překvapeně, ale pak se usmála.

"Lodmistr Išiki určitě nebude proti, pane. Chcete i nějakou ceremonii, až budeme plaketu umisťovat?"

"Pokud chcete improvizovat, klidně. Všichni ve flotile dřou jako koně, záminka pro trochu zábavy by se nám hodila."

"Ano, pane. V té skále je spousta kvalitních kovů. Kolik máme času na těžbu?" Geary chvíli přemýšlel.

"To zatím není rozhodnuté. Počítejte s tím, že musíte pracovat rychle, ale pokud to bude možné, rád bych před odletem naplnil sklady všech zásobovacích lodí surovinami."

Tyrosianová povzdla obočí. "To je spousta surovin, pane kapitáne. S rychlostí, jakou je můžeme těžít a převážet, to zabere týdny."

"Týdny vám slíbit nemůžu, ale využijeme každý možný den."

"Musím vám připomenout, že hmota navíc sníží manévrovací schopnosti mých lodí. Především Titána, protože je největší. Ale i Čarodějnice, Džin a Goblin budou o dost pomalejší."

Geary ucítil až příliš dobře známou bolest hlavy.

"O kolik akcelerace přijde Titán, když bude mít plné sklady surovin?"

Tyrosianová se podívala stranou, zjevně si vyvolávala nějaké informace.

"Tady je výkon Titánu při plném nákladu, kapitáne Geary."

Geary vydechl, když uviděl data, která mu kapitánka Tyrosianová poslala.

"Bude jako létající prase, co?"

"Většinou používáme termín létající slon. Létající prase by bylo pohyblivější než plně naložený Titán."

"Díky. Hlavně za to varování."

Tyrosianová se tvářila tázavě.

"Pořád chcete naplnit všechny sklady Titána, pane?"

Geary si začal třít čelo ve snaze zahnat sílící bolest.

"Ano. Pokud nebudeme moct vyrobit vše, co budeme dlouhodobě potřebovat, nezáleží na tom, jak rychle se budeme moct v nejbližší době pohybovat. Kdybych si měl vybrat, raději budu připravený i do budoucna."

"Ano, pane. Vyrobíme vám, co budete potřebovat."

Staré heslo lodních inženýrů, které se od jeho dob nezměnilo, u Gearyho vyvolalo úsměv.

"Díky, kapitánko Tyrosianová. Jsem rád, že se na vás a vaše lodě můžu vždycky spolehnout."

Poté se usmála i Tyrosianová.

Geary se vrátil do své kajuty, povzbuzený jednáním s kapitánkou Tyrosianovou, ale stejně se těšil na odpočinek a předstírání, že se nemusí chvíli starat o velení. Nicméně zjistil, že na něj před dveřmi do kajuty někdo čeká.

"Paní koprezidentko."

Geary doufal, že se mu podařilo zamaskovat únavu a nechuť k jakékoli konverzaci.

"Čemu vděčím té cti, že jste mě navštívila?"

Na přivítání reagovala příkývnutím a pak ukázala na dveře kajuty.

"Ráda bych si s vámi promluvila v soukromí, kapitáne Geary."

"Nechci vypadat, že vás nerad vidím, ale nešlo by to jindy? V poslední době mám strašnou spoustu práce."

"To jsem si všimla. V poslední době jste natolik zaměstnaný, že se mi na vás stále nedaří narazit. Velmi ráda bych s vámi mluvila teď hned."

Gearymu se podařilo nevzdychnout nahlas.

"Dobře. Tak pojďte."

Nechal ji vstoupit jako první a mávnutím rukou ji vyslal k jedné židli, zatímco sám bez jakýchkoli průtahů zapadl do druhé.

Tím si od Rionové vysloužil další pohled.

"Dnes nevypadáte na legendárního hrdinu ze železa, kapitáne Geary."

"Legendární hrdina ze železa je dneska zatraceně unavený, paní. Co pro vás můžu udělat?"

Vypadalo, to, že Rionovou Gearyho přímost překvapila, ale přece jen si sedla.

"Mám jednoduchou otázku. Co máte v plánu, kapitáne Geary?"

Geary pokrčil rameny.

"Na tuto otázku už jsem odpovídal několikrát a nic se nezměnilo. Mám v plánu dostat tuhle flotilu domů."

"Tak proč čekáme v Kalibanu?"

Ta ale umí klást nepříjemné otázky. Geary chvíli přemýšlel, než odpověděl.

"Potřebujeme čas. Nesedíme tady jen tak na zadku. Jak určitě víte, těžíme suroviny a převážíme je na lodě, které je dokážou použít. Titán a ostatní zásobovací lodě vyrábí nové palivové články a také náhradní díly za rozbité nebo poškozené vybavení, náhradní munici za vystřílenou, provádíme taky pár větších oprav, které bychom nemohli provádět ve skokovém vesmíru, probíráme opuštěné základny a hledáme cokoli, co by se dalo použít. A především cvičíme."

"Cvičíte."

Rionová přimhouřila oči. "Na co?"

"Jak určitě víte, paní koprezidentko, cvičíme se v boji. Až budeme příště stát proti větší syndické flotile, chci, aby naše lodě operovaly jako součást vojenské organizace, ne jako necvičená banda, která to sice myslí dobře, ale je příliš agresivní a nekontrolovaná."

Zatraceně. S Rionovou si musí dávat pozor, aby nebyl příliš přímý. Nebylo by dobré, kdyby zrovna tohle někde opakovala.

"Kapitáne Geary, když jsme se poprvé setkali, řekla jsem vám, že je flotila křehká. Souhlasil jste s tím. Jak teď můžete mluvit o boji s větší nepřátelskou flotilou?"

Hlas Rionové byl najednou tvrdý a plochý, bez výrazu.

Geary si přál, aby kolem sebe dokázal postavit štíty proti síle jejích slov, místo toho jen přikývl.

"Tehdy jsem s vámi souhlasil. Ale křehký kov je možné přetavit, paní koprezidentko. Může být znovu silný."

"K čemu?"

Fajn. Řekl bych, že mi v tomhle ohledu vůbec nevěří. Ať si věří, nebo ne, ode mě se dočká jen pravdy.

"Abychom se mohli vrátit domů. Myslím to upřímně. Podívejte se."

Geary se natáhl, aby mohl vyřukat příkaz, který už znal nazpaměť. Pak ukázal na obraz hvězd, který se objevil nad stolem.

"Systémovými skoky jsme od domova příliš vzdáleni. Můžu se snažit nadále přechytračovat syndiky a zkoušet plánovat dopředu natolik, aby nás někde nezahnali do beznadějné pasti, ale nemůžu se spoléhat, že jim to nikdy nedojde, nebo že prostě jednou nebudou mít štěstí. Takže nemůžu předpokládat, že už nenarazíme na Syndiky, kteří by nám mohli vážně ublížit. Co se stane pak? Když bude flotila pořád taková, jakou jsem ji vyvedl z domovského systému Syndiků, riskujeme, že nás nepřítel zlomí a zničí."

Ale pokud je dokážu naučit bojovat chytře, nejen odvážně, paní koprezidentko, tak se pak snad přes takové Syndiky dokážeme probíjet."

Dlouho ho sledovala, aniž by cokoli řekla. Geary vůbec nedokázal odhadnout, na co myslí. Nakonec promluvila o poznání méně tvrdým hlasem: "Věříte, že to dokážete?"

"Doufám, že to dokážu."

Geary se předklonil a snažil se dát najevo své pocity.

"Jsou to dobří lidé. Dobří důstojníci. Dobří kapitáni. Tedy z větší části dobří kapitáni. Určitě víte, že tady máme pár výjimek, ale tak to vždycky bylo a taky vždycky bude. Potřebuji jen někoho, v koho budou věřit, komu budou naslouchat. Někoho, kdo jim ukáže, jak vítězit."

"Protože vám věří."

"Ano, sakra! O co vám jde? Prozatím jsem ničí důvěru vědomě nezklamal a ani to nehodlám udělat!"

"To je přísaha, kapitáne Geary?"

Hlas Rionové najednou zněl velmi měkce, ale přitom jasně.

"Přisaháte to na čest svých předků?"

Geary přemýšlel, jestli Rionová ví o jeho občasných návštěvách v místnostech předků. Předpokládal, že si o tom zjistila vše, co jen šlo.

"Samozřejmě."

"A samotná Aliance? Zvolení představitelé lidu Aliance?"

Geary na ni nechápavě zíral. "Co s nimi?"

Rionová na něj upřela pro ni nezvyklý pohled, protože se v něm ukazovaly emoce. Podrážděnost.

"Kdybych tak dokázala poznat, jestli jste opravdu tak naivní, nebo to na mě jenom hrajete! Kapitáne Geary, jste legendární postava. Co myslíte, jakou moc budete mít k dispozici, až se vrátíte do Aliance s touhle flotilou po boku?"

Black Jack Geary, vzor aliančních důstojníků, hrdina minulosti, muž, kterého se učí uctívat každý občan Aliance!

Hrdina, vracející se z mrtvých, s mocnou flotilou, kterou doslova zachránil před totálním zničením! Flotilou, o které tvrdíte, že bude lépe vycvičená než kterákoli jiná. Co se pak stane s Aliancí, kapitáne Geary? Budete mít Alianci v hrsti, budete si s ní moct dělat, co budete chtít! Co uděláte?"

"Já..."

Geary sklopil pohled. Její proslov a především intenzita pocitů, která ho poháněla, jím otřásla.

"Já... nevím. Vlastně jsem nepřemýšlel až tak daleko... ale ne. Ne! Nechci takovou moc. Nechci říkat zvoleným vůdcům Aliance, co dělat. Chci..."

Jít domů? Domov byl pro něj mrtvý a dávno pryč. Co mu zůstane, až tahle mise skončí? V jaký život může doufat?

"Chci..."

"Co, kapitáne Geary? Co chcete, co chcete úplně nejvíc?"

Geary unavený námahou posledních dnů fyzicky i psychicky, pocítil, jak jeho tělo zaplavuje známá ledová vlna.

"Už více než jednou, paní koprezidentko, jsem ze všeho nejvíce chtěl zemřít na své lodi před sto lety."

Litoval přiznání už ve chvíli, kdy ho vyslovoval. Kdy řekl nahlas myšlenky, se kterými se nikomu jinému nesvěřil a

neměl to v plánu, ale které pronikly přes jeho vnitřní bariéry oslabené únavou a stresem.

Vypadalo to, že to Rionovou překvapilo. Tiše ho chvíli sledovala a pak přikývla.

"Dokážete od toho odejít, kapitáne Geary? Když se dostaneme domů, dokážete se vzdát moci rozhodnout další osud Aliance?"

Zhluboka se nadechl.

"Pokud mám být upřímný, myslím si, že už tu moc mám. Pokud dostanu tuhle flotilu zpátky, se zařízením, které, jak víte, je na palubě Neochvějného, bude mít Aliance dobrou šanci donutit Syndiky k vyjednávání a ke skončení války. Ale pokud to nedokážu, pokud tady zahyneme, budou mít Syndikové velkou vojenskou výhodu a já si nedokážu představit, že by jí nevyužili. Tak či tak, moje další činy další osud Aliance ovlivní."

Geary se zadíval Rionové přímo do očí.

"Přisahám, že bych se toho okamžitě vzdal, pokud bych mohl. Ale nemůžu. To víte, ne? Není tady nikdo jiný, kdo má šanci dostat flotilu domů. Snažil jsem se přesvědčit sám sebe, že nejsem nenahraditelný, že jsou tady další důstojníci, kteří by dokázali vrátit se s flotilou domů. Ale vím, že to není pravda."

Tvář i oči Rionové byly jako vytesané z kamene.

"Demokracie a republiky nemohou existovat s nenahraditelnými muži či ženami, kapitáne Geary."

"Jen dokud nedostanu flotilu zpátky! Jakmile se vrátíme k Alianci, paní koprezidentko, mám v plánu předat velení prvnímu admirálovi, na kterého narazíme. Pak si hodlám najít nějakou hezkou tichou planetu, kde se po zbytek života schovám."

Navzdory únavě se Geary postavil a začal přecházet po kajutě sem a tam.

"To je všechno, co ode mě může kdokoli chtít. To je vše, co by ode mě mohla žádat čest mých předků. Rezignuju na velení a hodnost a půjdu... na..."

"Kam, kapitáne Geary?"

Hlas Rionové teď zněl také unaveně, ačkoli si Geary nedokázal představit proč.

"Co myslíte, která planeta poskytne útočiště a skryš před pradávnou slávou Black Jacka Gearyho a moderním uctíváním muže, který zachránil alianční flotilu a možná i Alianci samotnou?"

"Já..."

Geary pátral v paměti po nějakém jménu, s vědomím, že jeho rodná planeta by takové útočiště nabídnout nedokázala. Navíc si uvědomoval, že se za sto let mohla naprosto změnit a že by tam mohl narazit na nějaké sochy či památníky věnované legendárnímu Black Jackovi Gearymu. Nakonec se chytil jména planety, o které během posledních několika týdnů slyšel nejvíce.

"Kosatka."

"Kosatka?"

Tentokrát se Rionová zasmála, i když spíš nevěřicně, než že by ji to pobavilo.

"Už jsem vám to říkala, kapitáne. Váš osud na vás nečeká na Kosatce. Kosatka není špatná planeta, ale není nijak mocná. Kosatka by vás teď nedokázala udržet."

"Nejsem..."

"Žádná planeta vás teď nedokáže udržet, bez ohledu na to, kam si myslíte, že vás povinnost musí zavést."

Rionová se také postavila, s očima stále upřenými přímo na Gearyho.

"Ale pokud bude nezbytné, aby vás někdo udržel, pokud bude někdo muset jednat, aby spoutal vaši moc, v tom případě udělám vše, co bude v mých silách."

Zíral na ni a nevěřil vlastním ušima.

"Vyhrožujete mi?"

"Ne. Jen vám říkám, že pokud se pokusíte natáhnout a vzít si, co by mohlo být vaše, budu stát vedle a chytím vás za ruku."

Obrátila se k odchodu, ale pak se k němu ještě jednou otočila.

"A abyste se nepletl, kapitáne, já nejsem nenahraditelná. Když ne já, přijdou jiní."

"Nic jsem neudělal."

"To se rozhodně pletete. Neplet'te se ve mně. Nesoudím vás dopředu. To, co jste udělal, je pravděpodobně to, co bylo potřeba, aby byla flotila zachráněna. Pokud dodržíte přísahu, že se vzdáte své moci, nenajdete věrnějšího spojence, než jsem já. Ale nesmíte předstírat, že nemáte pokušení, kapitáne Geary. Nesmíte předstírat, že nebudou takoví, kteří vás budou nabádat, abyste podnikl činy teoreticky pro dobro Aliance, činy, které vám mohou připadat opodstatněné, ale které zničí vše, co údajně ctíte."

Sežehl ji pohledem.

"Nejsem člověk, který by něco takového udělal."

"A je Black Jack Geary člověk, který by to udělal?"

"Cože?"

Několikrát zavrtěl hlavou ve snaze pročistit si ji, zmaten její otázkou.

"Nemám tušení. Nevím, kdo je ten vymyšlený hrdina. Netuším, jaký je. Jen vím, že to nejsem já."

Rionová zavrtěla hlavou, ale pomalu, aby dala jasně najevo, že nesouhlasí.

"V tom případě lituji, ale musím vám oznámit, že se pletete. Bez ohledu na to, co si o sobě myslíte, musíte si uvědomit, že ve všech důležitých ohledech jste Black Jack Geary."

"V tom případě byste mi možná mohla vysvětlit, proč musím tak dříť, abych udržel většinu důstojníků pod kontrolou, když tak moc věří v zatraceného Black Jacka!"

Rionová se ušklíbala.

"Sám jste to řekl. Věř v Black Jacka Gearyho, kapitáne. V jejich myslích musí být taková osoba ve všech ohledech výjimečná. Pokud uvěří, že nejste Black Jack Geary, jak v něj oni věří, už vám věřit nebudou."

"Takže mi říkáte, že jsem v háji tak či tak? Že abych zachránil flotilu, musím být ve všech ohledech výjimečný? Že se mám stát osobou, kterou považují za Black Jacka Gearyho, jinak bude flotila ztracena? Ale jak mám být sakra ve všech ohledech výjimečný?"

"Obávám se, že s tím vám nemůžu pomoci, kapitáne."

Rionová lehce sklonila hlavu a odešla.

Geary sledoval, jak odchází, a pak se svalil do nejbližší židle. V hlavě mu vířily dvě myšlenky. Co když má pravdu? A co jsem sakra udělal, že jsem si tohle zasloužil?

\* \* \*

"Všem jednotkám ve formaci sigma, otočit dvacet stupňů na levobok v čase tři čtyři."

Geary chvíli počkal a pak se chytil za hlavu, když se polovina lodí obrátila na místě, zatímco druhá polovina pokračovala, jako by se celá formace otáčela o dvacet stupňů doleva. Poslouchejte příkazy! Prosím, poslouchejte příkazy! Nebudete mít čas o nich přemýšlet, dokud je nebude potřeba vykonat! Nahlas Geary promluvil tak klidně, jak jen dokázal: "Všem jednotkám, snažte se plnit rozkazy přesně."

Podíval se na čas, protřel si oči a znovu aktivoval komunikaci: "Všem jednotkám. To by pro dnešek stačilo. Děkuji vám za tvrdou práci."

Jen doufám, že se aspoň něco naučili. Nejen o držení formace. Pokud dávají pozor a sledují, jak vydávám rozkazy k manévrování i přes časové zpoždění, snad pochytí i něco z toho.

Kapitánka Desjaniová také vypadala unaveně, ale povzbudivě se usmála.

"Vlastně jsem nikdy neviděla, že by naše jednotky takhle za boje manévrovaly."

"Ještě pořád jste to neviděla," poznamenal Geary a snažil se, aby jeho nehlas nezněl tak kysele, jak se cítil.

"Všechno je to simulace, ne stres během reálného boje."

"Stejně si myslím, že se to hodně zlepšilo."

Geary chvíli přemýšlel a pak přikývl.

"Ano, máte pravdu. Zlepšili jsme se. S ohledem na čas, který jsme na to měli, je pokrok docela rychlý."

Zadíval se na rozložení lodí na simulaci, zastavených na místě.

"Na dva týdny cvičení to byl dobrý pokrok. Ale na druhou stranu, ve flotile je spousta dobrých kapitánů."

Znovu přikývl, tentokrát k Desjaniové: "Včetně zde přítomných."

"Děkuji vám, pane."

Vypadalo to, že se Desjaniová cítí zároveň potěšeně i trapně.

"Myslím to vážně. Umíte řídit loď. Do některých lidí to můžete cpát po dobu života hvězdy a stejně s lodí škubou, jako by to byl pytel olova. Ale vy to umíte. Cítíte loď a pracujete s jejím pohybem."

Geary se postavil.

"Než si projdu další simulační scénář, potřebuju pauzu. Co vy?"

Desjaniová zavrtěla hlavou.

"Potřebuju se postarat o pár věcí, povinnosti kapitánky Neochvějného. Žádný klid pro prokleté, jak se říká."

"Nevím, jak prokletí, Tanyo, ale vím, že kapitáni lodí si nikdy moc neodpočnou. Děkuju za všechnu pomoc, kterou jste mi v poslední době poskytl."

"Bylo mi potěšením, pane."

Neformálně mu zasalutovala a odešla.

Geary se posadil a chvíli v sobě nechal bojovat touhu po odpočinku a potřebu dohnat vlastní povinnosti, pak si vyvolal poslední hlášení o stavu flotily. Aktuálně se pracovalo ve třech bývalých syndických dolech na asteroidech a příjemně velké množství surovin se převáželo na zásobovací loď, jejichž dílny dodávaly ostatním zoufale potřebné náhradní díly a munici. Kromě toho objevili i nějaké zásoby potravin, zachované chladem v opuštěných městech, bezpochyby proto, že odvézt jídlo při opuštění Kalibanu by nedávalo z ekonomického hlediska smysl. Mám pocit, že než se dostaneme domů, budeme mít syndického jídla plné zuby. Zvlášť proto, že dobré věci snědli určitě jako první a nechali nám svinstvo, které už nikdo nechtěl. V jednom hlášení bylo uvedeno, že průzkumník objevil sklad elektronických součástek, ze kterých by se dal získat užitečný materiál, potřebný pro loď Aliance. Celkově flotila strávila čas v Kalibanu velmi účelně.

Interní komunikátor se naléhavě rozpípal.

"Kapitáne Geary, tady kapitánka Desjaniová."

"Rozumím. Co se děje?"

"Jsou tady."

Geary zamířil na můstek Neochvějného, jak rychle to jen šlo. Bylo to iracionální, jelikož nejbližší skokový bod byl vzdálený dvě světelné hodiny, ale přesto cítil potřebu být tam co nejdříve.

Ještě si ani nestačil sednout, když Desjaniová spustila: "První měření ukazují, že je syndická flotila přibližně stejně velká jako ta, která letěla za námi systémem Corvus."

Geary přikývl, aniž by komentoval fakt, že nikdo z aliančních lodníků na Neochvějném už nemluvil o tom, že by Syndikové v systému Corvus Alianci pronásledovali. Teď všichni říkali, že Syndikové prostě letěli za námi. Během pár týdnů se bude nejspíš tvrdit, že v systému Corvus naopak Aliance pronásledovala Syndiky. Dokud to pomáhalo zachránit jejich pychu, nehodlal je Geary opravovat.

"Vlastně by to mohli být ti samí. Pokud jsou to oni, dostali se do Kalibanu delší trasou a nejspíš jsou na nás kapku naštvaní."

Desjaniová se usmála.

"Podle vašich instrukcí jsme přikázali všem raketoplánům a personálu návrat zpátky do lodí."

"Dobře. Zahájili destruktivní vypínání veškerého vybavení, které jsme reaktivovali?"

"Ano, pane."

Desjaniová zjevně taktiku spálené země schvalovala. "To vybavení už nikdy nikdo nepoužije."

"O to nám taky šlo."

V určitém ohledu to byla škoda, ale nemohl tady Syndikům nechat průmyslové zdroje, které by mohli použít pro vlastní účely.

Geary dlouho důkladně studoval situaci.

"S ohledem na bod, ze kterého vyskočili, museli přiletět ze Saxonu nebo Pullienu. K oběma hvězdám se mohli dostat z Yuonu, že?"

Desjaniová se podívala na displej.

"Pullien by vyžadoval o jeden skok navíc, ale ano. Tak či tak, přiletěli skokovým bodem, který je k nám nejbližší."

Přesně jak jsem předvídal díky zkušenostem s tím, jaká je vesmír bestie. Syndikové vyletěli ze skokového bodu nejbližší k naší flotile, jen dvě světelné hodiny vzdáleného. Právě jsme je zahlédli, takže na Kalibanu už jsou dvě hodiny.

Alianční lodě náhle přilétající syndické lodě nemohly vidět, dokud k nim nedorazilo světlo nesoucí zprávy o informaci, ale Syndikové okamžitě po přiletu mohli vidět alianční lodě a jejich rozmístění před dvěma hodinami. Podle modrého posunu spektra ze syndických lodí to vypadá, že vyskočili při rychlosti nula celá jedna světla. Pokud si rychlost udrželi, budou ve chvíli, kdy jsme je uviděli, o nula celá dvě světelné hodiny blíže k nám. Nicméně při té rychlosti k nám poletí ještě osmnáct hodin.

Není pochyb, že bychom mohli zrychlit a na cestě pryč ze systému se vyhnout boji. Bylo by to snadné.

A posílilo by to pomluvy tvrdící, že nemám na velení flotile. Posledních pár týdnů jsem přemýšlel, co udělat, když se Syndikové objeví. Nemohl jsem se rozhodnout, dokud neuvidím, kolik jich bude. Teď to vím. Je jich výrazně méně než nás, ale pořád jsou docela silní. Mohli by nám způsobit spoustu škod.

Geary se podíval na kapitánku Desjaniovou a všiml si, jak má svaly napjaté v očekávání boje, i když byl vzdálený několik hodin i v případě, že by Geary přikázal flotile zamířit k Syndikům. Věděl, že by byla ona i ostatní kapitáni zklamaní, kdyby museli z Kalibanu odletět bez boje. Více než zklamání. Znovu se podíval na aktuální odhad velikosti nepřátelských sil. Nejsem si jistý, jestli je flotila připravená jít do něčeho takového. Máme proti nim celkem slušnou přesilu, ale pokud to poděláme jako při boji o Corvus, mohli bychom mít obrovské ztráty. Můžu věřit svým lodím, že zachovají formace a budou poslouchat rozkazy? Víím, co mi říká zdravý rozum, ale lidé, kterým velím, potřebují věřit, že jim dokážu přinést vítězství. Jak dlouho mě budou poslouchat, pokud dospějí k názoru, že se boje bojím? Měl bych se tomu poddat, bez ohledu na své pochybnosti? Nebo jsou mě pochybnosti zbytečně velké? Bojím se riskovat lodě kvůli chybám, kterých by se mohli dopustit ostatní, nebo kvůli chybám, které můžu udělat já? Utíkat, nebo bojovat. Co je správné? Co je nejlepší? Předkové, pošlete mi znamení.

"Kapitánko Desjaniová," ozval se komunikační důstojník Neochvějného. "Čarodějnice hlásí, že má na Išikiho skále mrtvého ptáka."

Gearymu chvíli trvalo, než si moderní slang přebíral. "Pták" se používal jako označení pro raketoplán, a "mrtvý" znamenal...

"Raketoplán, který nemůže odstartovat?"

"Ano, pane. Na Išikiho skále. Jeden z velkých nákladních."

"Ať se na náklad vykašlou. Hlavně ať dostanou pryč lidi."

"To zkoušeli, pane. Nejde o přetížení. Kontrolní i pohonné systémy vypadly, jakmile se pokusili o start. Právě se to snaží řešit."

"Kolik lidí máme na Išikiho skále?"

"Třicet jedna, pane, včetně posádky raketoplánu."

Geary se podíval na Desjaniovou.

"Znáte ty raketoplány lépe než já. Jaká je šance, že to opraví rychle?"

Zavrtěla hlavou.

"Nevsázela bych na to," poradila mu Desjaniová. "Dva hlavní systémy mrtvé musí znamenat větší množství selhání."

Mávla na technického důstojníka. "Váš názor, prosím?" Důstojník udělal obličej.

"Ten pták nikam nepoletí, dokud se na něm neudělá kompletní údržbářský test. Přesný čas opravy bude záležet na tom, kolik subsystémů se rozteklo, ale předpokládám, že minimálně čtyři hodiny od chvíle, kdy se tam dostanou opraváři. Za předpokladu, že budou mít s sebou všechny potřebné součástky."

"Měl jsem pocit, že to bude zlé."

Geary se obrátil zpátky k displeji a procházel si v hlavě různé možnosti. Išikiho skála byla třicet světelných minut blíže k Syndikům než hlavní voj Aliance. Titán přestal plnit sklady surovinami před dnem a půl a přesunul se zpátky k flotile, ale Čarodějnice byla stále poblíž Išikiho skály.

Pět hodin letu na nula celá jedna světla, a ačkoli byla Čarodějnice menší než Titán, měla menší pohonné systémy, takže neměla o nic lepší zrychlení než Titán. Mohl Čarodějnici přikázat poslat další raketoplán vyzvednout personál z Išikiho skály a mrtvého ptáka nechat na místě. Nebo mohl poslat opraváře dát raketoplán dohromady. Čarodějnice byla dost blízko od Išikiho skály, takže by nejspíš dokázali oživit mrtvého ptáka a vrátit se na Čarodějnici dost rychle, aby mohla flotila Syndikům klidně uletět. Ale bylo by to těsné. Nejbezpečnější by bylo se na mrtvý raketoplán vykašlat.

Což by se náramně hodilo těm, kteří jsou už tak naštvaní, že alianční flotila "utekla" před Syndiky. Ale pokud zůstaneme tak dlouho, dokud raketoplán neopravíme nebo nezachráníme, je tady slušné riziko, že se syndičtí LZ

dostanou až k Čarodějnici. Mohl by poslat pár lodí bránit Čarodějnici, ale kolik by jich bylo potřeba? Pokud ženou Syndikové pohon na maximum, mohli by výrazně zkrátit dobu letu, pokud by na půl cesty letěli s maximálním zrychlením a pak zase zpomalovali zpátky na bojovou rychlost nula celá jedna světla.

A co by se stalo těm, kteří by zůstali na Išikiho skále, pokud by Syndikové přiletěli rychleji, než očekával?

Čím blíže se Syndikové dostanou, tím méně času bude mít Geary na reakci.

Tricet jedna lidí. Jeden nákladní raketoplán. Lidi můžu dostat pryč. To není problém, pokud se něco nepodělá. Což by mohlo, a pak bychom měli problém. A pokud se pokusím zachránit si tvář a zachránit i raketoplán, riskuju ještě více lidí. Pokud bychom se museli rychle stáhnout...

Rychle stáhnout, Geary? Řekni to rovnou, utěc. Protože bez ohledu na to, jak to označíš, bude to útěk. Ty to víš, a ví to i všichni ostatní. A nelíbí se ti to o nic víc než ostatním.

Flotila mi prozatím věřila. Musím jim taky věřit. Musím jim věřit, že vyhrají, pokud je budu dobře vést.

A nemůžu je vést, pokud ve mně nebudou nadále věřit.

A věřit ve mně nebudou, pokud jim neukážu, že můžou vyhrát, když mě budou poslouchat.

A nemůžu vyhrát, pokud nebudu trochu riskovat.

Kapitánka Desjaniová ho upřeně sledovala, bezpochyby došla ke stejným závěrům ohledně dostupných možností a přemýšlela, jak to Geary zvládne.

Geary se zhluboka nadechl a pak aktivoval komunikační okruh velitele flotily.

"Alianční flotilo, tady kapitán Geary. Všem jednotkám, zaujměte bojovou formaci alfa. Opakuji, zaujměte bojovou formaci alfa. Rozkaz provedte okamžitě po přijetí. Zaujměte pozice relativně k vlajkové lodi Neochvějný, osa formace rovnoběžně s podélnou osou Neochvějného. Všechny lodě, připravte se na akci. Předpokládaný čas k boji je..."

Rychle odhadl, jak dlouho bude trvat, než k sobě obě flotily dorazí, pokud Aliance zamíří přímo do boje, a dodal: "Osm hodin."

Podíval se po Desjaniové.

"Kapitánko Desjaniová, ať náš komunikační důstojník oznámí personálu na Išikiho skále, že flotila pro ně letí.

Pak prosím otočte Neochvějného tak, abychom mířili přídi na předpokládaný záchytný bod na trase syndické formace."

"Ano, pane!"

Desjaniová vypadala nadšeně, stejně tak všichni ostatní, které Geary na můstku viděl. "Kapitáne Geary!"

Nevšiml si, že na můstek dorazila i koprezidentka Rionová. Když promluvila, otočil se k ní a všiml si, že se tváří vyděšeně.

"Vy plánujete bitvu o kontrolu nad tímto systémem?"

"Ano. Přesně to plánuju. Mám na jednom z asteroidů v systému uvízlých jednatřicet lidí a nákladní raketoplán."

"Přestože jsou syndické lodě vzdálené více než půl dne cesty, věříte, že bitva je jediná možnost?"

Geary jí věnoval úsměv, ve kterém nebylo ani trochu veselí.

"Věřím, že je to nejlepší možnost, a mám k tomu více důvodů."

"Nemůžete riskovat ztrátu stovek nebo tisíců lidí, a kdovíkolika lodí pro třicet jedna osob, které můžete snadno zachránit, a nákladní raketoplán, který na tom asteroidu můžeme klidně nechat!"

"Žádná z dostupných možností není ideální, paní koprezidentko. Nevíme, co právě teď dělají Syndikové. I jednoduchá záchranná operace, zpožděná nějakou nepředvídatelnou okolností, by mohla vážně ohrozit Čarodějnici nebo nějakou další loď. Ano, riskuji celou flotilu, abych ochránil personál, raketoplán a lodě snažící se je z asteroidu dostat. Je to otázka zodpovědnosti a důvěry. Alianční flotila nikoho neopouští."

Náhle zajásání polekalo Gearyho i Rionovou. Geary se rozhlédl a viděl, jak lidé na můstku Neochvějného drží pěsti vztyčené ve vzduchu a souhlasně křičí. Otočil se ke kapitánce Desjaniové, která právě něco dořekla do komunikátoru.

"Promiňte, kapitáne Geary. Právě jsem vyslala flotile záznam vašich posledních slov."

I poté, co s ní strávil několik měsíců, byl Geary šokovaný, když viděl, jaký obdiv jí září z očí.

Věděl ale, že udělala dobře. I když to nerad přiznával, slova, která pronesl, zocelí flotilu v nadcházející bitvě. A bezpochyby budou zařazena mezi inspirativní proslovy Black Jacka Gearyho. Geary se modlil ke všem předkům, aby je nikdy neslyšel někoho opakovat.

Rionová také vypadala, že se modlí, ačkoli si byl Geary jistý, že koprezidentka se modlí za vítězství zdravého rozumu.

"Kapitáne Geary, co můžu říct, abych vás přesvědčila, že nejdůležitějším faktorem je přežití flotily?"

"Paní koprezidentko, chápu vaše obavy. Musím vás požádat, abyste věřila mému úsudku, který tvrdí, že přežití závisí nakonec na více faktorech."

"Kapitáne."

Rionová k němu přistoupila a promluvila velice tiše: "Víte jak nezbytně nutné je, aby se Neochvějný bezpečně vrátil k Alianci. Předmět, který veze, má nevyčíslitelnou hodnotu."

"Nezapomněl jsem na to," odpověděl Geary stejně tiše.

"Zapomněl jste, že je v mé moci zbavit vás velení nad loděmi z Callaské republiky a federace Trhlíny?"

"Ne. Ale naléhavě vás žádám, nedělejte to."

Geary se snažil tvářit jako někdo, kdo zná riziko, ale stejně si je jistý úspěchem.

"Přál bych si víc času na výcvik, ale flotila tohle může zvládnout velmi dobře. Existuje několik důvodů, proč to dělám. Chtěl bych, aby se toho zúčastnily i vaše lodě."

"A když odmítnu?"

Geary ztěžka vydechl.

"Není nic, co bych s tím mohl dělat. To víte."

Chvilí ho sledovala, zatímco Geary toužil vrátit se zpět k čekající bitvě, nicméně nejprve bylo třeba vyřešit tuhle situaci.

"Dobrá tedy, kapitáne Geary. Předchozími činy jste si zasloužil, abych přeci jen nepochybovala. Máte svou bitvu a máte loď Callaské republiky a federace Trhliny. Necht' žijící hvězdy zajistí, aby ani jeden z nás svého rozhodnutí nelitoval."

"Děkuji."

Geary se znovu zhluboka nadechl a otočil se k displeji. Bude trvat několik hodin, než se flotily srazí, ale už teď provedl rozhodnutí, kvůli kterým je bitva nevyhnutelná. Potřeboval využít zbývajících čas k maximálnímu zvýšení svých šancí na vítězství. A k plánování pro případ katastrofy, kdy bude muset znovu vymyslet nějaký zoufalý únik.

10.

Rozhodnutí bojovat všechny vybudilo, ačkoli boj měl začít až za několik hodin i v případě, že by obě strany vyrazily kupředu s maximálním zrychlením. Geary toužil okamžitě přikázat flotile přejít z obecné formace alfa do bitevní, kterou hodlal použít, ale věděl, že by to byla chyba. Vtloukali to do něj jeho dřívější velitelé. Během hodin před bojem je třeba dát pozor na tři věci: nezačít jednat příliš brzy, nezačít jednat příliš brzy a nezačít jednat příliš brzy.

A Desjaniová chtěla udělat přesně tohle. "Budeme bojovat v téhle formaci?" zeptala se pochybovačně.

"Ne."

Geary si všiml, jak jí přes tvář přeběhl frustrovaný výraz, a pokračoval: "Nepřesuneme se do bitevní formace, dokud nebudeme jen chvíli od kontaktu. Chci si nechat tak akorát času, s malou rezervou, aby se naše loď dostaly na svou novou pozici a pak mohly nasadit bojovou rychlost."

"Proč ne hned? Říkal jste mi, že máte obavy z toho, jak bude flotila manévrovat v opravdovém boji. Proč čekat až skoro do kontaktu s nepřítelem?"

Stejnou otázku kdysi dávno položil taky.

"Protože nechceme dát nepříteli několik hodin na studování naší formace a odhadování, co plánujeme."

"Ale mohli bychom být v jedné vhodné formaci a pak se přesunout do jiné, ne? Pak bychom byli připravení, i kdyby se loď nestačily přesunout na nové pozice včas. Mohli bychom se hodně přesouvat a mást nepřítele."

Geary se tiše zasmál, což u Desjaniové vyvolalo zmatený výraz.

"Omlouvám se, ale vzpomněl jsem si, jak jsem chtěl dělat přesně to samé. Nějakou dobu mi trvalo, než jsem pochopil, v čem je u takového přístupu chyba."

Ukázal na displej, kde pomalu konvergovaly symboly aliančních a syndických jednotek přes obrovské vzdálenosti, které je zatím oddělovaly.

"Rozhodneme se, kdy bojovat, a většinou máme chvíli na přípravu. Během té doby je obrovské pokušení hrát si s tím. Měnit formace, dělat drobné úpravy, měnit plány. A v tom případě skončíte s unavenými posádkami a zbytečně vyplýtváním palivem ještě před kontaktem s nepřítelem. Je mnohem lepší zatnout zuby a počkat, dát lodím šanci před bitvou si trochu odpočinout."

"Ach tak."

Desjaniová se v křesle posunula.

"Ano, rozumím. Chci udělat něco teď hned, ale to by bylo předčasné. Tak jsme bojovali, víte. Okamžitě do bitevní formace, skoro vždy něco jednoduchého, a pak přímo na nepřítele."

"Na to už jsem přišel."

Znovu se podíval na displej, kde syndické jednotky zjevně používaly stejný přístup. Dvě formace, letící přímo na protivníka a bušící se navzájem, co to jen jde. Hrubá síla proti hrubé síle. Není se čemu divit, že si tak cení odvahy a pýchy. V takové bitvě vyhrává strana, která bojuje tvrději a odvážněji. Ale za cenu obrovských ztrát na lodích i životech.

Geary zkontroloval čas a znovu oslovil celou flotilu.

"Všem jednotkám. Aktuální čas zbývajících do kontaktu s nepřítelem je sedm hodin. Doporučuji všem lodím dát posádce příštích pár hodin možnost odpočívat."

Usmál se na Desjaniovou.

"Už jste někdy byla na maximálním poplachu půl dne?"

Sklopila pohled.

"To bývalo běžné. Aby byli všichni připravení."

"To si děláte legraci."

Výraz na tváři Desjaniové ho ujistil, že nedělá.

"To všechny unaví ještě před začátkem boje. Existují situace, kdy nemáte na výběr, ale v takovémhle případě, kdy víme, že s námi nepřítel nebude moci bojovat ještě sedm hodin, je rozumné nechat všechny odpočinout."

Geary se okázale postavil.

"Půjdu se projít," oznámil celému můstku, "a dám si něco k jídlu."

Uvědomoval si, že ho sledují všechny oči na můstku, a tak stejně okázale odešel a přemýšlel při tom, jak se mu podaří zfalšovat chuť k jídlu. Bude muset předstírat, že pár dalších hodin odpočívá, ačkoli věděl, že ve skutečnosti nemá šanci vyspat se ani pár minut.

"Dejte mi prosím vědět, pokud dojde k nějaké změně ve formaci nebo pohybu Syndiků, kapitánko Desjaniová."

"Samozřejmě, pane."

Desjaniová zaváhala, ale když Geary opouštěl můstek, zaslechl, jak vydává rozkaz k uvolnění větší části posádky z bojových pozic, aby se mohli najíst.

Po několika hodinách bloudění Neochvějným, navštěvování jednotlivých oddělení a povídání s lodníky, po

předstíraném jídle ve třech různých jídelnách a pravidelných kontrolách můstku, zda nedošlo k nějakým změnám, to Geary konečně vzdal a vrátil se na můstek. Desjaniová stále seděla na svém místě, zjevně ho po celou dobu neopustila. Věnovala mu omluvný pohled: "Síla zvyku."

"Jste kapitánka loď, Tanyo. Vím, co to znamená. Musíte tady být, i když byste tu být neměla."

Geary si sedl, pak se donutil opřít se a podívat se na displej. Obě flotily se značně přiblížily, ale ke kontaktu stále zbývalo několik hodin. Formace Syndiků zůstávala stále stejná.

"Budeme bojovat ve formaci fox pět," oznámil.

"Fox pět?" usmála se Desjaniová. "Už se nemůžu dočkat, až jim flotila ukáže, jak se to dělá."

Já taky. Doufám, že jim ukáže. Provedl nějaké výpočty, s použitím posledních odhadů syndické cestovní rychlosti a s bodem, na kterém se obě formace setkají, pokud nedojde k žádným změnám. Dvě hodiny. Příliš dlouho. Ještě nemůžu vydat rozkaz k přesunu do fox pět. Představa, že bude další hodinu zírat na displej, Gearyho děsila, a tak si vyvolal simulační program a začal si s ním hrát s použitím své flotily a opravdové nepřátelské formace. Tím bych se měl zabavit, a možná si všimnu něčeho, co budu potřebovat.

Stejně to vypadalo, že se další hodina vleče celou věčnost.

"Fajn, Tanyo. Připravíme se, ať můžeme dát Syndikům pořádný výprask."

Když Geary oslovil flotilu, cenila zuby v dychtivém úšklebku.

"Všem jednotkám, tady kapitán Geary z Neochvějného. Proveďte formaci fox pět v čase čtyři nula. Opakuji, proveďte formaci fox pět v čase čtyři nula. Neochvějný zůstává ve vedení formace."

Fox pět byla stará formace, ale i tak si byl Geary jistý, že už ji dlouho nikdo nepoužil. Byla velmi vhodná na to, co Syndikové dělali, a co chtěl v nadcházejícím boji udělat on, navíc to byla jedna z formací, které používal v simulacích, takže s ní byli jeho kapitáni aspoň trochu seznámeni.

"Fox pět?" zeptala se koprezidentka Rionová, která formaci neznala. "Co to znamená?"

Geary se otočil, aby se na ni usmál, doteď nevěděl, že někdy během poslední hodiny přišla na můstek.

"Je to způsob, jak přeskupit mé loď. Celkem komplexní oproti tomu, jak se v poslední době bitvy provádí, ale měla by být velmi efektivní."

"Jak to?"

"Mám přesilu," ujistil Geary Rionovou. "Trik je v tom, že musím tu přesilu dokázat použít tak, abych udeřil na nepřítele najednou a přetížil jeho obranu."

Tvářila se skepticky.

"Pokud správně rozumím tomu, co vidím na displeji, vaše loď letí různými směry."

"Přesně tak. Příliš mnoho lodí v jedné formaci znamená, že je nemůžete použít najednou. Nepřítel na jedné straně formace nemůže být ostřelován loděmi na druhé straně formace."

Rionová zavrtěla hlavou.

"Já tady vidím, že rozdělujete síly. Jak jim to pomůže spolupracovat?"

"Obávám se, že to uvidíte až v praxi."

Geary se cítil příliš nervózně a vzrušeně, než aby se mu chtělo vysvětlovat lodní taktiku civilistce. Cvičil přesouvání flotil, učil se od kapitánů a admirálů, nad jejichž schopnostmi žasl, a v posledních týdnech simuloval spousty takovýchle manévřů. Ale tohle bude poprvé, kdy to bude dělat naostro. Poprvé, kdy se bude velké množství lodí doopravdy pohybovat a na jeho rozkaz bojovat s nepřáteli. Poprvé, kdy jeho rozhodnutí ovlivní osud mnoha lodí, možná dokonce celé flotily.

Soustředil se na displej, aby se uklidnil. Jak se loď přesouvaly v reakci na jeho rozkaz, dělila se hlavní skupina na tři sekce. Sekce soustředěná kolem Neochvějného byla výrazně větší než ostatní, zploštělý ovál směřující k blížícím se Syndikům. Nahoru a nad Neochvějného, na vzdálenost milionu kilometrů, přibližně třiceti světelných sekund, vytvářely ostatní loď plochý kruh druhé sekce hlavní formace, zatímco druhý plochý kruh tvořící zbytek hlavní formace vznikl třicet světelných sekund dole před Neochvějným. Společně tři formace připomínaly velký louskáček na ořechy číhající na Syndiky, se základnou soustředěnou na Neochvějném a dvěma rameny umístěnými nahoře a dole pod kurzem, na kterém letěli Syndikové. Na obou stranách, také třicet světelných sekund daleko, vznikaly dva menší disky v pravém úhlu k hlavnímu voji, jak lehčí jednotky, hlavně lehké křižníky a torpédoborce, posílené několika těžkými křižníky, spěchaly na své pozice, vytvořit strany louskáčku.

Vzadu za bojovými liniemi se nacházely pomocné zásobovací loď a jejich určené doprovody.

Všech šest částí alianční flotily se pohybovalo stále poklidnou rychlostí nula celá nula tři světla, sledovaly kurz a rychlost určené Neochvějným od chvíle, kdy loď opustily pozice na oběžné dráze kolem Kalibanu, kde čekaly poslední dva týdny, dokud nezamířily do boje s nepřátelskou flotilou.

Geary si tiše oddechl, když viděl, že loď reagují na rozkazy. Vypadalo to, že se nikdo nežene na špatnou pozici, nikdo nespěchal kupředu, aby se mohl pustit do nepřitele. Přesto se ale Geary znepokojeně zašklebil, když si prohlédl formace pozorněji. Musel vyslat další rozkaz, který měl potvrdit velitele jednotlivých formací, a musel v tom ohledu udělat rozhodnutí, jehož následků se obával.

"Všem jednotkám, tady kapitán Geary na Neochvějném, potvrzují velitelskou strukturu pro nadcházející boj. Kromě celkového velení budu mít přímé velení nad hlavní formací."

Podíval se na displej a soustředil se na mocnou formaci před a nad hlavním vojem, zatímco mluvil dál. "Formaci fox pět jedna bude velet kapitán Duellon na Odvážném."

Přesunul pohled na spodní čelist flotily. "Formaci fox pět dva povede kapitán Numos na Orionu."

Desjaniová se na Gearyho podívala s účastí. "Kapitán Numos je služebně nejstarší."

"Jo. Neměl jsem na výběr, musel jsem mu dát velení té formace."

Neměl jsem na výběr, protože jsem neměl důvod, proč ho ponížít a upřít mu tu zodpovědnost. Ale jestli to podělá, budu mít důvod, a k čertu s následky. Geary znovu aktivoval komunikátor.

"Formace fox pět tři je pod velením komandérky Cresidové ze Zuřivého. Formace fox pět čtyři pod velením komandéra Landise na Chrabrém."

To byly lehké síly na stranách formace.

"Kapitán Tulev na Leviatanu vede formaci fox pět pět."

Velení nad eskortou zásobovacích lodí musel mít někdo, na koho se mohl Geary spolehnout. Byl si jistý, že Tulev je ten nejvhodnější. Energický velitel, i tak spolehlivý jako Duelllos, by mohl v některé chvíli podlehnout pokušení nechat zásobovací loď nechráněnou, jen aby se mohl boje zúčastnit. Tulev, klidný a pevný, zůstane s lehce ozbrojenými zásobovacími loděmi až do smrti.

Geary se spokojeně zadíval na displej, potěšen faktem, že jednotlivé prvky flotily letí přesně tam, kam mají. Pak si všiml obav na tváři kapitánky Desjaniová.

"O co jde?" zeptal se Geary tiše. Zaváhala.

"Potřebuju vědět, na co myslíte, kapitánko Desjaniová. Na rovinu, neberte si servítky."

"Dobrá, pane," řekla Desjaniová omluvně. "Vím, že jsme tuhle formaci použili v simulaci, ale pořád mám obavy ze vzdálenosti mezi našimi jednotkami. Mám pocit, že jsme příliš roztaženi, že se dočkáme postupné porážky."

Přikývl.

"To je správná obava. Rozdělení flotily a pasivita by umožnily nepříteli postupně zasáhnout jednotlivé části a mít přitom místní převahu. Kdybychom se nepohnuli, přesně to by se stalo. Nicméně my nebudeme sedět a čekat, až do nás Syndikové vrazí. Nebo spíš," opravil se Geary, "ostatní formace nebudou jen tak sedět. Hlavní voj se nabídne Syndikům jako vhodný cíl."

Bylo to zvláštní, ale ujištění, že její loď poletí přímo do zubů nepřítele, Desjaniovou zjevně povzbudilo.

"Neochvějný má držet kurz až do kontaktu?"

"Správně."

Geary se znovu usmál.

"Pokud to bude potřeba a Syndikové nepoletí přímo na nás, pozměníme kurz a na několika správných místech upravíme rychlost. Ale až se k nám Syndikové dostanou, budou mít starosti až nad hlavu. Věřte mi."

Usmála se.

"Věříme vám, kapitáne Geary."

Z nějakého důvodu to Gearym otřásl. Důvěra, kterou v něj někteří měli, byla tak absolutní, až ho to znervózňovalo.

Ale soustředil se na řízení lodí a všiml si, že se jednotlivé disky formují správně. Napadlo ho otočit displej tak, aby viděl na řady lodí v oválu hlavního voje soustředěného kolem Neochvějného ze strany. Normálně by v takové formaci byly na prvním místě torpédoborce, za nimi křižníky a až pak těžká neochvějná váha bitevních lodí a křižníků. Ale jelikož Geary poslal lehčí jednotky do ostatních částí formace fox pět, skládal se hlavní voj jen z těžkých bitevních lodí a křižníků v otevřené formaci se vzájemně se překrývajícími palebnými úhly ve směru dopředu a do stran. Už Syndikové viděli, co dělám? Pochopili to?

Zkontroloval syndickou formaci. Stále byla vzdálena šest světelných minut a zpožděný obraz nenaznačoval, že by Syndikové nějak zareagovali a změnili formaci. Syndické lodě byly roztažené do zploštělého dlouhého kvádry, který se u okrajů zužoval a přesouval kupředu. Trochu to připomínalo hlavici kladiva, mřící přímo doprostřed alianční flotily.

Geary rozeznal obecný koncept, který se za tím skrýval. Jednoduché a efektivní proti nepříteli, který neprovede správná obranná opatření. Kladivo soustředí sílu útočníka na relativně malou, ale smrtelně důležitou oblast, umožní vlnám bitevních lodí postupně prorazit kolem centra obránců a opakovaně udeřit, aniž by měli obránci mezi vlnami čas vzpamatovat se. Velmi jednoduché. Syndický velitel nemusel vydávat žádné rozkazy k manévrování, dokud jeho či její flotila neprorazila aliančními silami, pak stačilo jen otočit formaci a v případě potřeby úder zopakovat. Nebo rozpustit formaci a nechat jednotlivé lodě napadnout a dorazit roztržštěnou formaci nepřátel, kteří první útok přežili.

Naneštěstí pro vás nemám v úmyslu dát vám možnost provést takový úder.

Geary počkal, dokud se všechny jeho lodě nedostaly na určené pozice.

"Všem jednotkám, přejděte na bojovou připravenost. V čase sedm nula všechny jednotky zahájí akceleraci na rychlost nula celá pět světla a budou pokračovat podél osy určené směrem letu Neochvějného."

O dvě minuty později celá alianční flotila jednotně zahájila akceleraci a začala zvyšovat rychlost.

"Sakra, to vypadá dobře."

"To ano."

Desjaniová se usmála, když se Geary zatvářil překvapeně.

"Neuvědomil jste si, že jste to řekl nahlas?"

"Ne."

Ale usmál se znovu, když na displeji viděl, jak obrovská formace aliančních lodí v naprosté shodě míří kupředu, zatímco Syndikové nadále spěchali ke středu hlavního voje, přímo mezi čelisti louskáčku. Nikdy není na škodu, když je protivník arogantní nebo hloupý, že? Teď přicházela těžší část, kdy bylo potřeba, aby rozkázal správné manévry v přesný čas a vhodným způsobem. Geary sledoval data a displeje, na kterých se protivníci řítili proti sobě. Snažil se pomocí svých zkušeností a instinktů odhadnout správnou chvíli, kdy bude potřeba vydat další rozkaz. Obrazy nejbližších syndických lodí byly opožděné o pět minut. Pět minut není hodně času, zvlášť s ohledem na setrvačnost masivních válečných lodí, ale bylo to dost, aby mohli Syndikové na poslední chvíli provést nějaké změny, které by narušily Gearyho pečlivě koordinovaný útok. Zvlášť pokud by pohnul formaci příliš brzo a poskytl by tak Syndikům varování.

Minuty ubíhaly. V jednu chvíli měl pocit, že se ho Desjaniová na něco ptá, ale plně se soustředil na pohyb flotil a Desjaniová otázku neopakovala.

Ještě několik minut. Už jen chvíli. Geary natáhnul ruku a dotknul se ovládání komunikátoru, aniž by přestal očima sledovat displej.

"Formace fox pět jedna. V čase čtyři pět zrychlete na nula celá jedna světla a změňte kurz dolů, šest nula stupňů. Osu formace zaměřte kolmo na postup Syndiků. V případě potřeby upravte kurz, ať vletíte do horní části syndické formace přibližně v jedné třetině vzdálenosti od vedoucího okraje."

Chvíli počkal, aby měl přesné načasování.

"Formace fox pět dva. V čase čtyři pět celá pět zrychlete na nula celá jedna světla a změňte kurz, nahoru, pět nula stupňů. Osu formace zaměřte kolmo na postup Syndiků. V případě potřeby upravte kurz, ať vletíte do spodní části syndické formace přibližně ve dvou třetinách vzdálenosti od vedoucího okraje."

O čtyřicet sekund později se dočkal nadšeného potvrzení rozkazů pro fox pět jedna od kapitána Duelllose. Minutu poté potvrdil rozkaz pro formaci fox pět dva kapitán Numos bez jakýchkoli zjevných emocí.

Geary čekal a snažil se udržovat mysl ve stavu, kdy dokázala operovat se všemi vzdálenostmi a časovým zpožděním, které situaci ovlivňovalo.

"Formace fox pět tři a fox pět čtyři. V čase pět nula zrychlete na nula celá jedna světla a změňte kurz na záchytný s vedoucími okraji syndické formace na vaší straně. Formaci natočte tak, aby byla v pravém úhlu k syndické formaci."

Když ostatní formace zahájily zrychlování směrem k nepříteli, skoro dokázal fyzicky vycítit, jak se lodě hlavního voje snažily vyrazit kupředu a přidat se k útoku.

"Hlavní voj, držte formaci. Otočit čelem vzad a připravit na brzdny manévr."

Koutkem oka si všiml šoku v tváři Desjaniové, nebo si to možná jen představoval. Počkal, dokud se alianční lodě neotočily o sto osmdesát stupňů, až byly k nepříteli zádi. No tak, no tak, snažil se povzbuzovat těžké bitevní lodě.

Otočte zadky. Fajn.

"Hlavní voj, brzdná rychlost nula celá dva, pak čelem vzad a připravit k boji."

Opět měl pocit, jak lodě hlavního voje zápasí s jeho vodítkem.

"Všem lodím, držte formaci. Za pár minut do vás vrazí plná síla syndického útoku, dostanete příležitost zabojovat si víc, než vám bude milé."

Neochvějný se otrásl, jak jeho motory začaly bojovat se setrvačností a zpomalovat loď. Pak se otočil a znovu byl vůči nepříteli tváří v tvář.

Tentokrát setrvačnost hnala Syndiky nezvladatelně do útoku, ale přesto mohli zkusit zareagovat, pokud by pochopili, o co Gearymu jde. Jenže kvůli časovému zpoždění budou mít jen minimum času, aby si všimli, jak se kolem nich svírají čelisti louskáčku shora i zdola. O pár minut později si všimnou, že k nim míří i boční formace. I pak si ale budou moci myslet, že stačí vrazit do hlavního voje alianční flotily dřív, než se do nich stačí čelisti zakousnout. Nicméně díky brzdnému manévru pozměnil Geary čas do kontaktu natolik, že čelisti sklapnou několik minut před tím, než stačí Syndikové udeřit do hlavního voje.

Mohou se pokusit uhnout nahoru nebo dolů a zaútočit na čelisti formace, ale pokud to udělají, stejně bych měl být schopný na ně zaměřit hlavní voj, a lehké jednotky se jim budou moci zakousnout do křídel. Nedostanou se z toho, aniž by je to pořádně bolelo.

"Modrý posun na syndických lodích," ohlásil taktický důstojník.

"Zrychlují?" zeptala se Desjaniová.

"Snaží se kompenzovat náš brzdny manévr a dostat se do kontaktu rychleji. Možná si myslí, že se jim podaří prorazit skrz hlavní voj a dostat se z pasti pryč," poznamenal Geary. "Nemyslím si, že to dokážou. Duelllos a Numos by neměli mít problémy kompenzovat syndické zrychlení úpravou úhlu svého útoku."

"V takové rychlosti s nimi ale budeme mít více práce."

"Ani ne. Víme, kam letí. Oni budou mít více problémů, protože nás budou muset zaměřovat skrze deformační efekty."

Jak ubíhaly poslední minuty do kontaktu, musel si Geary události představovat, protože časové zpoždění znamenalo, že je ve skutečnosti nevidí. Senzory Neochvějného i Gearyho oči mu říkaly, že se dvě čelisti louskáčku stále pohybují směrem ke kontaktu, ačkoli ve skutečnosti v tu chvíli se už horní disk aliančních lodí prořezával pod velkým úhlem syndickým kladivem a spodní disk prováděl to samé ve větší vzdálenosti a zespoda. Jelikož alianční lodě prolétaly syndickou formací podél její nejkratší osy, byly v kontaktu s nepřítelem jen několik minut, a tak mohly zasypat všechny nepřátele kolem sebe smrtící palbou, aniž by byla jejich obrana příliš přetížena. Jenže zatímco alianční lodě pokračovaly dál a mohly dobít štíty, byly syndické lodě zasahovány novými a novými aliančními loděmi, jak se alianční disk prořezával skrz syndickou formaci.

Nicméně si nemohl dovolit ztratit se v té vizi.

"Všem jednotkám v hlavním voji, zahajte palbu, jakmile se nepřítel dostane na dostřel. První salva kartáče, následované přeludy."

Jednu dlouhou minutu se obával, že to s načasováním přehnal, že vydal příkaz k palbě příliš pozdě ve snaze co nejvíce zkoncentrovat sílu salvy mřící na nepřátelskou formaci, která byla právě zdecimována dvěma aliančními pilami. Pak slyšel, jak zbraňový důstojník Neochvějného hlásí, že odhadovaný kurz nepřátelských lodí protíná linii dostřelu zbrani vlajkové lodě, a okamžitě poté, že zbraňové systémy Neochvějného zahájily palbu. I s ohledem na časové zpoždění, se kterým se jeho příkaz dostane ke všem lodím v hlavním voji, by měly lodě zahájit palbu v optimální chvíli. Prostor mezi Syndiky a hlavním vojem Aliance byl najednou plný spousty světelných bodů, jak salva syndických střel vypálených na hlavní voj Aliance vletěla do vlny kartáčových střel. O chvíli později se vesmír před Neochvějným rozzářil, jak útočící syndické lodě stejně jako jejich střely vrazily do letících kartáčových střel, které se nárazem vypařily, jak

syndické štíty zkonvertovaly jejich kinetickou energii na světlo a teplo. Vypadalo to, jako by někdo rozhodil obrovskou hrst čírého světla.

Obrovský záblesk teprve bledl, když všude začala blikat jasnější a větší světla. Geary zachoval kamennou tvář, ačkoli věděl, že se dívá na smrt menších syndických lodí, jejichž štíty nevydržely a nechaly do svých lodí vrazit další kartáčové střely s vysokou relativní rychlostí.

Hned za kartáči dorazily vlny přeludů, udeřily do oslabených štítů a v mnoha případech se dostaly skrz a vrazily do trupů nepřátelských lodí. Během několika okamžiků byla většina Syndiků v předních liniích vymazána ze světa.

Geary polkl a snažil se nepřemýšlet o tom, kolik životů v těch záblescích světla zhaslo. Podíval se na Desjaniovou, která intenzivně sledovala displej před sebou a svírala a rozvírala pěsti.

Následující vlny syndických lodí držely kurz, stejně jim ale moment setrvačnosti nedával příliš na výběr, prorazily skrz trosky lodí, které ještě před chvílí tvořily čelo jejich formace. Místo aby Syndikové udeřili čerstvými útočníky na oslabený alianční hlavní voj, byli ve skutečnosti oslabeni dvěma aliančními pilami ještě předtím, než se vyčerпали v poli trosek. Gearyho lodě byly zatím téměř nezasažené, štíty měly vesměs stále na maximu.

Pak se syndický útok dostal na dostřel pekelných kopí alianční flotily a vesmír zaplnily zářivé pruhy energie mířící na kolizní kurz se syndickými loděmi. Téměř okamžitě poté Geary postřehl, jak vstříc spěchajícím Syndikům zamířila i pole nulové energie.

Nemohl si být jistý, jak moc toho ve skutečnosti viděl, a kolik si toho představoval během těch několika hektických okamžiků, kdy kolem sebe dvě flotily proletěly v celkové rychlosti větší než nula celá jedna světla. Chvilé největšího přiblížení utekla tak rychle, že lidé ani neměli šanci si jí všimnout. Nicméně v té chvíli už bylo způsobeno škod více než dost.

Alianční lodě ustály čelními štíty těžkou salvu a slabší Syndikové vrazili do mnohem silnější palby Gearyho lodí.

Syndické štíty, již předtím oslabené a bez chvilky klidu, kdy by se mohly dobít, selhávaly nebo propouštěly jednotlivé střely. Nulová pole vykoušávala v lodích velké díry, zatímco pekelná kopí blížící se nepřátele postupně tavila na oblaka plynů.

Přístroje Neochvějného, zaměřující a počítající škody nadlidskou rychlostí, oznámily posádce lodě, že většina syndických lodí prolétajících kolem Gearyho utrpěla poškození. Mnoho z nich bylo sotva více než vraky, letící podél žijících lodí jen momentem setrvačnosti. Když hlavní voj Aliance proletěl vesmírem ještě před chvílí okupovaným Syndiky, uvědomil si Geary, že mnoho nárazů do aliančních štítů měly na svědomí kusy roztržštěných syndických lodí. Donutil se ignorovat ztráty na lidských životech, ke kterým právě došlo, kontroloval na displeji předpokládané způsobené škody a současně vydával nové rozkazy.

"Hlavní voj, v čase jedna pět změnit kurz čelem vzad, otočit přes nula devět nula."

Tím lodě jeho hlavního voje současně zamíří nahoru a budou se otáčet, dokud nepoletí přesně opačným směrem, a pronásledovat tak syndické lodě, které přes ně proletěly, nicméně trochu nad nimi kvůli poloměru zatáčení potřebnému při rychlosti, jakou zrovna letěly. Budou také hlavou dolů relativně k současné pozici, ale ve vesmíru to bylo naprosto jedno. Měl velké pokušení rozpustit formaci a poslat nejrychlejší lodě dopředu, ale dokud si nebude jist, že jsou Syndikové zlomení, nemohl to riskovat. Musel se také postarat, aby zbytek flotily nadále jednal koordinovaně. A bez ohledu na škody, které Syndikům zatím alianční lodě způsobily, mířili nepřátele stále k formaci zásobovacích lodí.

"Formace fox pět pět. Proveďte úhybný manévř na minimálním úhlu dolů dva nula, v čase jedna... sedm."

Tak zamíří zásobovací lodě k formaci vedené kapitánem Duelllosem, která po průletu syndickou formací změnila kurz a právě zatáčela ke spodní zadní části nepřátel.

"Formace fox pět jedna, zamířte k formaci fox pět pět a poskytněte jí podporu."

Geary přesunul pozornost k menším diskům křižníků a torpédoborců, které tvořily strany louskáčku. Jak Syndikové spěchali kupředu, odsekávaly alianční lehké lodě eskortní jednotky tvořící křídla nepřátel.

"Formace fox pět tři a fox pět čtyři. Manévrujte nezávisle a přiblížte se k nepříteli. Postarejte se, aby byly zničeny všechny zpozdilé nebo vzdálené jednotky. Nerušte, opakují, nerušte formaci, dokud k tomu nedostanete rozkaz."

Geary se zhluboka nadechl a upřel vztekly pohled na obraz formace, které velel kapitán Numos. Po splnění Gearyho rozkazů měla být fox pět dva nad trasou Syndiků. Místo toho se spustili dolů příliš brzo a teď letěli podél stejného kurzu jako Syndikové, ačkoli daleko za nimi, několik světelných sekund od hlavní Gearyho formace. Zjevně se Numos pokusil otočit formaci ve chvíli, kdy prolétala Syndiky. Při ostré zatáčce ztratil příliš mnoho rychlosti a následkem toho se mu nepodařilo udeřit do nepřitele tak tvrdě, jak měl. Vzdálil se mimo dostřel, zatímco se snažil sám nahánět nepřátelskou formaci zezadu. Idiot.

"Formace fox pět dva, pokračujete v pronásledování a přiblížte se k nepříteli na dostřel co nejdříve."

Kvůli tomu pitomci jsem přišel o slušnou porci těžkých lodí během prvního setkání a ztratil tak část přesily. Pokud mi nepřikážou žijící hvězdy jinak, ten blbec už pod mým velením žádnou formaci nedostane.

Tak, poletí teď Syndikové dál k zásobovačům, nebo zkusí zamířit do otevřeného vesmíru, aby se dali dohromady z první srážky? Během několika dalších minut mohl Geary jen sledovat zpožděné obrazy, které potvrzovaly, že zásobovací lodě změnila kurz podle rozkazu a teď mířily dolů k přilétajícím lodím kapitána Duelllose. Eskortu kapitána Tuleva tvořila kolem zásobovacích lodí disk a pomalu rotovala, aby byla stále soustředěna na poničenou syndickou flotilu. Dvě menší alianční formace byly stále příliš daleko, ale pomalu se blížily k okrajům nepřátelské formace. Gearyho hlavní voj stále ještě prováděl obrátku o sto osmdesát stupňů.

Syndikové podle všeho pokračovali k zásobovacím lodím, ačkoli se jejich formace stále více trhala, jak poničené a těžce poškozené lodě mířily pryč od ostatních, nesený jen setrvačností. Podle odhadů škod, které stále přicházely, a podle toho, jak roztroušení jsou, ztratili dost lodí. Ale stále se drží svého plánu. Tvrdohlavci. Co jen můžou mít v plánu, poté co proletí kolem zásobovacích lodí? Obrátka čelem vzad a další úder. Otočí se přibližně... tady.

A pokud se odsud chtějí dostat, budou to muset udělat. Aktuální kurz je k žádnému skokovému bodu nedostane. Jejich jediná šance na brzký útěk je probít se přes nás a utéct ke skokovému bodu, kterým sem přiletěli.

Hlavní voj dokončil obrátku a letěl podél vektoru vedoucího k Syndikům, ačkoli se stále pohyboval pomaleji než nepřítel. Ale když už jsme otočili, můžu přikázat plnou parou vpřed a jít do nich.

"Hlavní voj, zvýšit rychlost na nula celá jedna světla v čase tři nula."

Obrátil se k Desjaniové: "Kapitánko, upravte prosím kurz Neochvějného tak, aby formace mířila na zachytý bod s předpokládanou trasou Syndiků."

Desjaniová se zatvářila zmateně, ale přikývla.

"Při nula celá jedna světla je nedoženeme."

"Předpokládejte, že se otočí tady," poradil jí Geary a ukázal jí výsledky svého uvažování. "Zamíří zpět k nám."

Tvář se jí rozzářila krvežíznivostí. "Ano! A to bude poslední manévr, který kdy udělají!" Geary odvrátil pohled a pak zase aktivoval komunikátor.

"Všem jednotkám, zůstaňte ve formaci," přikázal znova, pronásledovaný představou chaosu, který nastal, když se flotila rozpadla v systému Corvus. "Formace fox pět pět, zvětšete úhel dolů o dvě nula v čase tři osm."

To by mělo donutit Syndiky k takové úpravě kurzu, že by je měla Gearyho formace dosáhnout při koordinovaném útoku.

"Formace fox pět jedna, změňte kurz jedna nula dolů v čase tři osm. Upravte osu formace o čtyři nula stupňů na pravobok v čase tři osm. Udržujte rychlost nula celá jedna světla."

Tak by se měl dostat okraj Duellosovy formace před Syndiky, pokud budou nadále mířit k zásobovacím lodím.

"Formace fox pět tři, změňte kurz jedna nula na levobok a dvě nula dolů v čase čtyři nula, zvýšte rychlost na celá jedna světla. Formace fox pět čtyři, změňte kurz jedna pět na levobok a jedna nula dolů v čase čtyři nula a udržujte současnou rychlost."

Tak se dvě lehčí formace přesunou z oblasti, kde dobíjely ochromené opuštěné syndické lodě, a budou moci proletět po křídlech zbytku hlavní syndické formace, kde také budou moci napáchat největší škody syndickým lodím, jimž se nebude dařit udržet pozici ve formaci.

Nemohl si pomoci, ale na Numosovu formaci se musel dívat vztekle, přestože si uvědomil, že může její pozici využít.

"Formace fox pět dva, změňte kurz na levobok tři nula, dolů nula celá pět, zvýšte rychlost na celá jedna v čase čtyři nula. Otočte osu formace šest nula na levobok."

Pokud se Syndikové pokusí o útěk k jinému skokovému bodu na opačné straně systému, budou muset odbočit směrem k vnitřnímu systému. Bylo nepravděpodobné, že by se jim to podařilo, ale teď, i kdyby se o to pokusili, je budou moci Numosovy lodě odchytnout a pořádně jim zatopit.

Pokud se nepokusí o útěk, udeří do nich rychle po sobě Gearyho formace.

Posadil se a ztěžka oddechoval, jako by za sebou měl pořádnou fyzickou námahu. Věděl, že teď může nějakou dobu jen sledovat a čekat, co se stane. Bude trvat tak půl hodiny, než se formace zase dostanou do kontaktu.

"Kapitáne Geary?"

Geary se obrátil ke koprezidentce Rionové, která byla stále na můstku. Tvářila se klidně, ale výraz v očích měl do klidu daleko.

"Máte chvílku?"

"Ano, paní."

Geary se unaveně usmál. "Bude trvat ještě několik minut, než budu moci poznat, jestli všichni plní správně rozkazy a jestli Syndikové nedělají něco neočekávaného. Staré vojenské dilema. Pospíchat a čekat."

"Mohli byste mi tedy něco vysvětlit?" zagestikulovala Rionová nejasně. "Dáváte rozkazy s použitím nahoru a dolů, levobok a pravobok, ale vaše lodě jsou různě rozmístěné. Například jste hlavou vzhůru směrem k formaci kapitána Tuleva. Jak poznají, co to znamená?"

Desjaniová, na kterou Rionová našťastí neviděla, znechuceně obrátila oči v sloup, ale Geary jen ukázal na displej: "To je standardní konvence, paní koprezidentko, kterou zná každý lodník. V neomezeném trojrozměrném prostředí je nutné určit referenční body."

Rychle načrtl systém Kaliban.

"Každá hvězda má plochu, po které obíhají planety nebo další předměty. Jedna strana té plochy je označena jako nahoru, druhá jako dolů. Takže nahoru a dolů se v systému nemění bez ohledu na to, jak je loď orientována. Stejně tak směr ke hvězdě je pravobok, zatímco od hvězdy levobok."

Geary pokrčil rameny a pokračoval: "Prý se zpočátku pokoušeli používat termíny k hvězdě a od hvězdy, ale nějak se uchytil starý výraz z dob vodní plavby."

"Aha. Berete svou orientaci podle vnějšího prostředí, ne podle sebe či lodi."

"To je jediný způsob, jak to může fungovat. Jinak by se žádné dvě lodě nemohly dohodnout na správném směru."

"Co kdybyste se setkali mimo hvězdný systém? Kde nejsou žádné referenční body?"

Desjaniovou to zjevně překvapilo. Gearyho také. Nicméně, jak to mohla Rionová vědět?

"To se nestává. Jak by se mohly dvě lodě setkat v mezihvězdném prostoru? Proč by tam byly, příliš daleko od hvězdy, kterou by mohly použít jako referenční bod? Proč by dvě lodě, nebo dvě flotily, bojovaly o místo, o které nemá smysl bojovat? Není tam nic, co by bylo třeba bránit, na co útočit, žádné skokové body nebo brány hypersítě. Slabší strana by prostě utíkala donekonečna."

Rionovou to zjevně překvapilo.

"Vy si vždy vyberete boj?"

"Viděla jste, co se stalo v systému Corvus. Prostě jsme letěli dál a Syndikové nás nemohli dohnat. Vesmír, dokonce i

uvnitř hvězdných systémů, je příliš velký a lodě jsou stále relativně příliš pomalé, aby mohla jedna strana donutit k boji druhou, která ho odmítá, stejně tak není možné zabránit někomu v útěku. Kdybychom chtěli bránit v systému planetu nebo zabránit nepříteli v použití skokového bodu, museli bychom zůstat a bojovat, ale to nebyl takový případ."

Rionová se podívala na displej. "Tak jako jste se rozhodl bojovat tady."

"Správně. Kdybychom se dali na útěk, Syndikové by nás nedohrnali."

A čím dál víc to vypadá, že jsem se správně rozhodl bojovat. Nenech se tím unést, Geary. Ještě to neskončilo. Ale napáchali jsme jim obrovské škody. Podíval se na informace na displeji.

"Stále míří k našim zásobovacím lodím."

"Netváříte se, že byste z toho měl obavy."

"Ne. Kdyby se okamžitě rozptýlili a pokusili se o útěk hned poté, co kolem nás proletěli, možná by se nějakým podařilo uniknout. Ale teď mi dali dost času, abych na ně mohl poslat své lodě."

Nedodal něco, co byla také pravda. Že osud syndické flotily je zpečetěn. V blízké budoucnosti budou všechny ty lodě zničeny.

Desjaniová ukázala Gearymu něco na displeji. Gearyho rozkazy pro fox pět pět donutily syndickou formaci ke změně kurzu, aby se i nadále blížila k zásobovacím lodím a jejich doprovodům. Vrak syndických lodí a ty, které byly příliš těžce poškozené, než aby dokázaly manévrovat, pokračovaly dál po starém kurzu a pomalu se vzdalovaly od méně poškozených druhů. Syndická formace začala vypadat, jako by se rozpouštěla. Neorganizovaně letící vraky a silně poškozené lodě se šířily do stran, zatímco zbytek lodí zamířil dolů, stále v kvádrovitém tvaru, který při první srážce ztratil třetinu své délky, a s občasnými velkými dírami, které dřív okupovaly zničené lodě.

Uvědomil si, že Rionová také sleduje, jak se dvě skupiny syndických lodí oddělují, stále fungující válečné lodě mířící k beznadějnému útoku, zatímco vraky pokračovaly původním směrem.

"Viděla jsem detailní hlášení o bitvách ve vesmíru, kapitáne Geary. Proč jsem nikdy neviděla hlášení o nějaké takovéhle?"

"Ještě to neskončilo, paní koprezidentko."

"To si uvědomuji. Ale ta formace, kterou jste použil, způsob, jakým jste přikazoval svým lodím manévrovat a bojovat. To jsem nikdy neviděla. Proč?"

Tentokrát se Desjaniová na Gearyho usmála. Bylo mu jasné, že pokud rychle sám nepromluví, prohlásí ho Desjaniová za největšího velitele všech dob.

"Fox pět, a podobné formace, se už dlouho nepoužívají. Trvalo mi nějakou dobu, než mě napadlo proč. Protože to vyžaduje speciální výcvik a zkušenosti s odhadováním, kdy přesně vydat rozkazy jednotkám rozptýleným na světelné minuty daleko od sebe a na kdy ty rozkazy načasovat. Jak kompenzovat malé, ale reálné relativistické deformace, které se mohou do časové koordinace zaplést. Jak odhadnout, co nepřítel dělá, jen podle opožděných záběrů, jež se mohou lišit podle toho, na kterou část nepřátelské formace se díváte."

Vzpomněl si na představení, které kdysi navštívil.

"Představte si to jako balet ve čtyřech rozměrech, s různými party zobrazovanými a řízenými skrze rozdílné vrstvy časového zpoždění."

Rionová se ani nesnažila zamaskovat svou reakci. "Působivé. Jak jste se to naučil vy?"

Geary pomalu vydechl.

"Naučil jsem se to od starších a zkušenějších, od důstojníků, kteří to cvičili a učili se desetiletí."

Chvilí to trvalo, než jí to došlo. "A ti všichni jsou teď mrtví."

"Ano."

Bezvýrazně se na ni podíval.

"Všichni, kteří se od těch důstojníků učili, zemřeli v bitvě. Důstojníci, kteří začali cvičit s nimi, také zemřeli."

"Chápu. Jako obchodní tajemství v mírovém světě. Pokud ti, co ho znají, zemřou dřív, než ho mohou předat, je řetěz znalostí a zkušeností přetržen. Umění ztraceno a je nutné ho vynalézt znova."

Geary tentokrát jen přikývl. Po desetiletí tady nebyl nikdo, kdo by znal podobné triky a metody. A tak se flotila vrátila k jednoduchým formacím a jednoduchým taktikám. Dokud jsem se nevrátil jako nějaký pradávný generál, který si pamatuje způsoby boje, jež barbaři dávno zapomněli.

Dalších pár minut měl na práci jen sledování, jak alianční formace konvergují na syndickou, a občasný pohled na stavové informace s hlášeními o škodách ve flotile i na odhady škod způsobených Syndikům. Prozatím to vypadalo, že má Aliance obrovsky navrch.

"Kapitáne Geary, tady kapitán Numos. Žádám, aby bylo lodím pod mým velením umožněno zaútočit na nepřítel!"

Desjaniové se podařilo změnit smích na zakašlání a pak se usilovně snažila neprojevat emoce.

Geary popadl ovládání komunikátoru, ale donutil se zastavit a chvíli přemýšlet, než promluvil neutrálním tónem:

"Kapitáne Numosi, vaše formace v této bitvě hraje důležitou roli, blokuje Syndikům ústupovou cestu. Jelikož vaše formace společně s fox pět jedna zahájila v té to bitvě kontakt s nepřitelem, nechápu vaše narážky, že se vaše lodě neúčastnily boje s nepřitelem."

Chvilí trvalo, než přišla odpověď. Tentokrát byl v Numosově hlasu ledový chlad, ne rozžhavená zuřivost.

"Schválně jste umístil lodě pod mým velením na pozice, ve kterých budou mít nejmenší šanci bojovat."

"Ne, kapitáne Numosi."

Geary si překvapeně uvědomil, že jeho hlas zůstává klidný a bez emocí.

"Přikázal jsem vaší formaci zaútočit tak, aby lodě ve vaší formaci měly příležitost k několika bojům. Naneštěstí mé rozkazy nebyly splněny a následkem toho je formace, které velíte, na jiné pozici a mimo možnost zasáhnout do boje. Pokud si chcete někomu stěžovat na svou současnou pozici, doporučuji směřovat výtky na velícího důstojníka

formace fox pět dva. Myslím, že ho najdete na Orionu."

Geary domluvil a ukončil spojení s Numosem, nechtěl, aby nadále odváděl jeho pozornost.

Kapitánka Desjaniová ukázala prstem, se stále pečlivě ovládaným výrazem na tváři.

"Myslím, že ta konverzace nějak omylem probíhala na hlavním komunikačním kanále flotily, a ne na soukromém velitelském okruhu. Jak nešťastné."

Geary se podíval, aby to zkontroloval, a pak zavrtěl hlavou.

"Numos mi zavolal na obecném kanálu? To si myslel, že ho nechám vřískat o tom, jak jsem ho zneuctil, a že nepoukážu na to, že za pozici fox pět dva je zodpovědný on?"

"Ano, pane. Věřím, že si to myslel."

"Ale sakra."

Desjaniová se na Gearyho překvapeně podívala.

"Já vím, že si Numos zasloužil vynadat, Tanyo, ale učili mě, že nadávat se má v soukromí a chválit veřejně."

"Aha."

Nicméně Desjaniová stejně zavrtěla hlavou.

"Normálně bych s vámi souhlasila, ale v tomhle případě by se o tom pak šeptalo na místech, kde nemáte uši, a používalo se to k podlomení vaší autority. Je lepší, když jste Numosovo obvinění zamítl tak jasně a veřejně."

"Asi máte pravdu," ustoupil Geary. "Ale stejně se mi nelíbí, že se to stalo takhle."

Hned poté dorazila další zpráva, ale tentokrát byl její tón profesionální.

"Kapitáne Geary, tady kapitán Tulev z Leviatana. Syndické síly pokračují na kurzu k zásobovacím lodím, které mám chránit. Věřím, že nejlépe zabráním Syndikům v přiblížení na dostřel, pokud přesunu nejtěžší jednotky pět světelných sekund od chráněných lodí. Žádám o povolení provést to."

Zajímavý nápad. Geary se podíval na displej a představil si, jak by se situace změnila, kdyby poskytl Tulevovi svolení k manévru. Pořád by byl dost blízko k zásobovacím lodím, ale na pozici, kde by mohl napadnout Syndiky ještě předtím, než se dostanou na dostřel. Ale je to nezbytné? Fox pět pět by měla být schopná udržovat dostatečnou vzdálenost déle.

Aha. Mělo mě to napadnout. Všechna ta hmota, kterou nabral, ho zpomaluje stejně, jako by přišel o polovinu pohonu. Ne že by tedy Čarodějnice a ostatní poletovaly zlehka jako vesmírné víly.

"Kapitáne Tuleve, uděluji povolení zvětšit dosah eskorty na pět světelných sekund od zásobovacích lodí. Kapitáne Duelloso, formace fox pět pět se přesune, aby napadla nepřítele ve vzdálenosti pět světelných sekund od hlavní části fox pět pět. Žádám, abyste odpovídajícím způsobem upravil záchytný kurz."

Duellosova odpověď, znějící velmi vesele, dorazila o půl minuty později.

"Upravujeme kurz a budeme další úder koordinovat s kapitánem Tulevem, pane."

Leviatan byl vzdálený skoro světelnou minutu, takže Tulevova odpověď dorazila později. "Děkuji vám, pane."

Trvalo několik minut, než mohl Geary vidět, jak Tulevovy lodě zamířily k Syndikům a jak Duellosova formace pozměnila kurz a mírně zrychlila, aby mohly obě alianční jednotky udeřit na nepřítele ve stejnou chvíli.

Geary zavrtěl hlavou, představil si sám sebe na můstku syndické vlajkové lodě, jak si promýšlí dostupné možnosti, které v tu chvíli nevypadaly ani jedna dobře. S Tulevovou eskortou mířící k Syndikům zepředu zdola a Duellosovou formaci blížící se zezadu měli Syndikové jen dvě možnosti. Mohli pokračovat v původním plánu a nechat na sebe udeřit aliančními loděmi téměř současně ze dvou různých úhlů, nebo se mohli otočit od aliančních zásobovacích lodí a pokusit se dostat zpět ke skokovému bodu, kterým se do Kalibanu dostali.

"Co byste si na jejich místě teď myslela?" zeptal se Geary Desjaniové.

Chvilí přemýšlela.

"Jejich cíl je jasný."

"K zásobovacím lodím se nedostanou. Stačíme je zachytit."

Desjaniová pokrčila rameny.

"Pokud mají rozkaz zničit zásobovací lodě, udělají to, nebo při pokusu o to zemřou."

Nesmyslné. Naprosto nesmyslné. Ale nevšiml jsem si, že by měli Syndikové nějaké pochyby. Možná bych na ně mohl trochu přitlačit a zkusit, jestli si to nerozmyslí.

"Formace fox pět tři, upravte kurz a rychlost tak, abyste mohli udeřit na horní okraj syndické formace. Všem jednotkám ve formaci fox pět čtyři, rozpust' te formaci a zamiřte k syndickým vrakům. Chci se ujistit, že jsou všechny mrtvé."

Trvalo nějakou dobu, než na sebe formace zkonvergovaly, ale nakonec v minutu zpožděném obraze viděl, jak Tulevovy eskorty útočí na Syndiky. Tulevovy těžké lodě použily stejnou taktiku jako Gearyho hlavní voj, zahájily palbu kartáčovými střelami následovanými salvou přeludů. Syndikové se ještě vzpomínali na nárazu salv, když kolem nich proletěla formace kapitána Duelloso pod takovým úhlem, aby měla možnost ostřelovat syndické lodě v zadní části formace. Společně Tulevovy a Duellosovy lodě převyšovaly přeživší Syndiky v počtu téměř dvě ku jedné, a to se nepočítaly škody, které už syndické lodě utrpěly v prvních srážkách.

Jak Tulevovy eskorty vklouzly pod Syndiky a Duellosovy lodě prorazily přímo přes nepřátelskou formaci, shora zaútočily lehčí alianční lodě z formace fox pět tři. Proti čerstvým, těžkým bitevním lodím by měly alianční křižníky a torpédoborce co dělat, ale v tu chvíli už byli Syndikové tak oslabení, že jejich aktivní obrana nebyla příliš efektivní. Zbytek syndických torpédoborců a křižníků se pokusil náletu fox pět tři zabránit, ale byly rychle přemoženy, jejich štíty přetíženy a trupy rozstříleny.

Jak do Syndiků rychle po sobě naletěly tři alianční formace, začala se nepřátelská formace rozpadat. Geary viděl, jak se přeživší válečné lodě Syndiků rozptylují, většina z nich se zoufale snažila otočit k hlavnímu voji Aliance, který jim blokoval cestu ke skokovému bodu a do bezpečí. Geary nemohl uvěřit, že byla nepřátelská síla definitivně zlomena, a

hodnotil způsob, jakým se Syndikové rozptylovali. Snažit se pochytyt všechny s použitím velkých formací by bylo v nejlepším případě obtížné a nejspíš by to ani nebylo možné.

"Všem lodím, tady kapitán Geary. Rozpusťte formace. Všeobecné pronásledování. Opakuji, všeobecné pronásledování. Postarejte se, ať žádný z nich neutěče."

Na můstku Neochvějného se ozvalo triumfální zajasání, ale Geary si ho sotva všiml a místo toho upřeně sledoval situaci na displeji. I když věděl, jak moc chtěly jeho lodě pustit z řetězu, stejně ho překvapilo, jak rychle se jeho úhledné formace rozpadly a jednotlivé lodě zrychlily, aby zaútočily na nejbližší cíle.

Sám Neochvějný vyrazil na příkaz Desjaniové kupředu. Geary se předklonil, aby se podíval, který cíl byl bojovým systémem křížníků označen jako hlavní. Syndický bitevní křížník třídy D, mířící vzhůru ve snaze vyhnout se hlavnímu boji. Proč neletí rychleji? Podle toho, co jsem četl, by měla být třída D rychlejší. Geary označil cíl na vlastním displeji a zobrazil si odhadované škody. Aha. Je vážně zasažený. Nejspíš ztratil velkou část pohonných systémů.

Geary si přiblížil pohled na syndický křížník z optických senzorů Neochvějného a uviděl v nepřátelské lodi díry. Kdysi nepřátelská loď vypadala dobře, ostré linie vyzařující nebezpečí. Teď však byl její trup potrháný a ohnutý. Třída D proti Neochvějnému by byl normálně celkem rovnocenný boj, ale syndická válečná loď už byla na půli cesty do šrotu. Pak ho napadlo něco jiného. Stáhl rozlišení na displeji a začal kontrolovat pohybové vektory okolních aliančních lodí. Aniž by se zeptal, mohl si být jistý, že jak bitevní loď Předvoj, tak bitevní křížník Smělý míří na stejnou syndickou loď. Geary si vyvolal data z ostatních lodí a potvrdil si, že také zaměřují bitevní křížník třídy D. Podíval se na jejich předpokládaný čas ke kontaktu.

"Dostanou se k němu dřív," poznamenal nahlas.

Kapitánka Desjaniová přikývla, její frustrace byla jasně viditelná.

"Nemůžu je porazit, aniž bych zrychlila na úroveň, kdy se nám bude špatně mířit. Radši se spokojím s třetím výstřelem než riskovat, že tu sviní netrefím."

Geary se podíval na displej, kde zahnuté čáry ve vesmíru označovaly předpokládané trasy aliančních i syndických lodí a vytvářely tak na pozadí hvězd podivně krásný obrazec. Při tomhle rozlišení snadno viděl, jak se na každou jednotlivou syndickou loď stahují trasy několika aliančních lodí. Tohle už není bitva. Zbývající Syndikové stojí proti obrovské přesile a jsou tak poškození, že už je to jen masakr.

Vím, že musíme syndické lodě zničit, pokud chceme přežít, ale proč nemůžou mít Syndikové dost rozumu a vzdát se, když je situace zjevně zoufalá? Na druhou stranu, situace alianční flotily v domovském systému Syndiků také vypadala beznadějně a kapitulace bylo hodně mizerné řešení.

Konečně si uvědomil ironii, že přesně takovýhle jednostranný masakr by čekal Alianci v domovském systému Syndiků, kdyby se flotila rozpadla a pokusila se uprchnout, každá loď sama za sebe.

Předvoj se dostal k bitevnímu křížníku třídy D jako první, udeřil do něj salvou pekelných kopí a pak kolem něj proletěl k dalšímu cíli. Pak zaútočil Smělý, z jiného úhlu, a jeho výstřely zasáhly syndický bitevní křížník do zádě. Sekundární exploze urvaly kusy trupu syndické lodě, která se začala zmateně otáčet, zjevně už nijak neřízená.

"Jsme na řadě," vydechla Desjaniová. "Bojové systémy, je na tom vraku ještě něco, co je potřeba dorazit?"

Neochvějný zamířil na ochromený syndický křížník, který se otáčel v prostoru, zatímco z něj v nepravidelných salvách vylétaly záchranné moduly.

"Kapitánko," ohlásil důstojník, který měl na starosti bojové systémy, "uprostřed lodi jsme zaměřili stále aktivní systémy."

"Takže ještě není mrtvý," poznamenala Desjaniová s krvelačným úsměvem. "Pekelná kopí zaměřit na střední část bitevního křížníků. Pal, jakmile bude cíl na dostřel."

Divoce rotující zbytek bitevního křížníků byl obtížný cíl, ale pekelná kopí Neochvějného vyrazila a udeřila do trupu syndické lodi ve chvíli, kdy Neochvějný prolétal kolem. Téměř každý výstřel zasáhl prostřední část trupu.

"Už nevidíme žádnou aktivitu," oznámil důstojník, když proletěli kolem vraku, ze kterého stále občas vylétaly záchranné moduly.

"Nemá cenu dělat další nálet," rozhodla Desjaniová. "Měním cíl na těžký křížník na kurzu nula dva nula stupňů relativně, tři jedna stupňů nahoru, vzdálenost celá tři světelných sekund."

Neochvějný se na povel otočil a zamířil nahoru a mírně do strany v hladké křivce. Syndický křížník, který byl také poznamenaný zásahy z předchozího boje, se pokusil uhnout a utéct, ale byl příliš blízko a neměl dostatečně vysokou relativní rychlost. Desjaniová upravila kurz Neochvějného a udeřila na prchající těžký křížník z krátké vzdálenosti. Štíty Neochvějného snadno odrazily několik výstřelů, na které se poškozený křížník zmohl, zatímco alianční loď vyslala na nepřitele několik těžkých salv. První zničila zbývající štíty křížníků, další se zabořily do jeho trupu.

"Odhad škod," vyštěkla Desjaniová, zatímco se od sebe Neochvějný a nepřátelský křížník rychle vzdalovali na rozdílných kurzech.

"Těžké škody na syndickém křížníku," ohlásil rychle jeden důstojník. "Potvrzený zásah na všech oblastech trupu. Paní, právě jsme zahlédli záchranné moduly unikající z křížníků."

"Máme potvrzené zničení cíle?" chtěla vědět Desjaniová.

Důstojník zaváhal a upřel pohled na data získaná ze senzorů Neochvějného.

"Těžké poškození a vypadá to, že už není řízený, ale nemůžu potvrdit zničení."

Desjaniová se zamračila.

"Mohla by to být finta."

Podívala se po okolí.

"A poblíž není žádná další syndická loď, která už by nebyla pod útokem nebo zničená. Obrátíme Neochvějný a uděláme ještě jeden nálet na křížník."

Neochvějný začal namáhavě zatáčet na další nálet na syndickou loď. Brzdil pomocí pohonných systémů, aby mohl provést ostřejší, i když stále obrovskou otáčku. Sotva s otáčením začali, proletěl kolem syndického křižníku alianční torpédoborec a zasáhl ho několika dalšími výstřely. Pak, když už byl Neochvějný ve dvou třetinách otáčky, ozval se znovu taktický důstojník.

"Z křižníků vylétají záchranné moduly. Spousta záchranných modulů."

Geary se na Desjaniovou křivě usmál.

"Nejspíš jim došlo, že se vracíme."

"Jako bychom je tak nechali utéct," odpověděla Desjaniová, než vydala posádce další rozkaz. "Pokračujte v náletovém manévru, ale nestřílejte, dokud nedám rozkaz."

Geary a Desjaniová upřeně sledovali cíl, ke kterému se teď Neochvějný znovu blížil, i když byl vzdálený skoro nula celá dva světelné sekundy kvůli dlouhému zatáčení.

"Dva další únikové moduly," poznamenala Desjaniová. O chvíli později se objevilo jasné světlo, jak explodovalo energetické jádro křižníků.

"To mohla být nehoda, ale pokud nás tím chtěli zasáhnout, spustili to příliš brzo."

"Těžko říct," odpověděl Geary. "Možná jen spustili autodestrukci, aby se jejich loď nedostala do našich rukou."

Desjaniová si odfrkla.

"Na opuštěném těžkém křižníku není nic, co by nás zajímalo. Všechno užitečné pro rozvědku by stejně zničili. Mohli bychom akorát nechat explodovat energetické jádro, aby ho už Syndikové nemohli nikdy použít. Právě nám ušetřili trochu práce."

Frustrovaně se podívala na displej.

"Poblíž už nejsou žádné další cíle."

Geary se podíval na vlastní displej. Počet stále aktivních syndických lodí se rychle snižoval. Neochvějný zaměřoval nové a nové exploze dalších zničených nepřátel. Několik Syndiků se stále snažilo uniknout, ale alianční lodě je těsně pronásledovaly, většinou hned z několika úhlů. Za krátkou dobu budou všechny syndické lodě zničeny.

Je konec. Zíral na oblak trosek, poslední stopy po těžkém křižníku, na který Neochvějný útočil naposledy. Nechci vědět, kolik lidí během několika posledních hodin zemřelo. Většina byli nepřátelé, kteří se nás snažili zabít, a je nepříjemnou pravdou, že to je teď jediné, na čem záleží.

11.

Hvězda, kterou lidé pojmenovali Kaliban, získala mnoho nových oběžnic. Většinu objektů tvořily malé roztržité trosky, jediné, co zbylo ze syndických válečných lodí, které při boji explodovaly nebo u kterých později alianční výsadky spustily autodestrukci, aby nepřítel nemohl lodě znovu využít. Mezi pozůstatky bitvy byl také rozsetý roj syndických záchranných modulů, nesoucích přeživší, kterým se těsně před koncem podařilo opustit loď. Malé, neozbrojené moduly, sotva schopné dosáhnout v systému bezpečné místo, nepředstavovaly pro vítěznou alianční flotilu žádnou hrozbu.

"Ty posádky by mohly znovu bojovat. Budou znovu bojovat," argumentovala Desjaniová. "Netvrdím, že bychom si na těch modulech měli procvičit střelbu, ale posbírat je a vzít do zajetí by byl dobrý nápad."

Geary se chvíli tvářil, že o tom přemýšlí, než zavrtěl hlavou.

"Kam bychom je dali? Zaplnili bychom s nimi všechny vězeňské prostory na našich lodích, a ještě by nám nějakí zbyli. A museli bychom je krmít."

Desjaniová se stále tvářila nespokojeně, ale přikývla.

"Bezpečnost a logistika. Tyhle dvě věci brání v realizaci spousty dobrých nápadů."

"To je pravda."

Geary se usmál.

"Ačkoli viděl jsem mnoho plánů, které s realitou vůbec nepočítaly, a lidi, co ty plány dávali dohromady, to zjevně nijak netrápilo."

"Jistě že ne. Proč kazit skvělý plán hloupou realitou?" usmála se i Desjaniová. "To bylo skvělé vítězství, kapitáne Geary."

"Díky. Ale ještě nejsme úplně hotovi. Jak můžeme zjistit, ve kterém z modulů je služebně nejstarší syndický důstojník?" Chvilí to trvalo, než se kontaktováním různých modulů podařilo najít ten, ve kterém byl syndický velitel. Hříčkou osudu přežil bitvu nejvyšší velitel, ačkoli Geary přemýšlel, jak dlouho to bude Syndik považovat za štěstí.

Na míru ušitá uniforma syndického ředitele utrpěla několik trhlin a popálenin. V bledé tváři, jako by byl stále v šoku, byl vepsaný omráčený výraz někoho, kdo stále nedokáže pochopit, co se vlastně stalo. Geary ředitele nepoznal, ale ten na něj zíral a v jeho očích bylo vidět poznání. A nevíra.

"Je to pravda," zašeptal syndický velitel.

"Co je pravda?" zeptal se Geary, i když odpověď už znal.

Místo aby syndický ředitel odpověděl, pokusil se vzpamatovat.

"M... moje flotila se nevzdá," vykřikl. Geary si nemohl pomoci, musel se zatvářít překvapeně.

"Tuhle možnost už nemáte. Nemáte co vzdát. Vaše flotila přestala existovat. Všechny vaše lodě byly zničeny."

"P... pořád ještě m... můžeme b... bojovat."

"Myslíte holýma rukama? Jenže my už nemáme zájem se s vámi rvát," vysvětlil mu Geary. "Vaše bývalá flotila už nemá vojenské použití, a abych byl upřímný, my nemáme zájem starat se o spoustu vězňů."

Řediteli se podařilo zblednout ještě více, ale mlčel.

"Musím vám říct dvě věci. Za prvé, na jednom asteroidu v tomto systému mám stále nějaký personál. Posílám vám

orbitální data asteroidu. Vynasnažte se zařídít, aby tam neletěl žádný z vašich záchranných modulů. Hodlám své lidi vyzvednout a nemám zájem o konfrontaci s lidmi z vaší flotily, jelikož by to bezpochyby vedlo ke krveprolití."

Syndický ředitel přikývl, ale stále mlčel.

"Za druhé, provedli jsme průzkum všech opuštěných zařízení Syndikovaných světů v systému Kaliban. Chci, abyste věděl, že bývalá města na lokacích, které vám posílám, jsou stále v dobrém stavu. Vaši lidé nebudou mít problémy spustit systémy životní podpory. Lituji, že jsme z velké části vyčerpali zásoby jídla, které při opuštění měst zůstaly na místě, ale mělo by pro vaše lidi zůstat dost do doby, než do systému přiletí další jednotky Syndikovaných světů zjistit osud vaší flotily. Abych se postaral, že o vás budou vědět, ujišťuji vás, že při příštím kontaktu s planetami nebo jinými představiteli Syndikovaných světů je budeme informovat, že zde čekáte na záchranu."

Další přikývnutí. Syndik byl zjevně čím dál více zmatený, jako by nechápal, v čem je háček.

"Lituji, ale má flotila se už v systému nemůže nadále zdržovat," pokračoval Geary, "a tak nemůžeme vašim zraněným poskytnout zdravotní podporu. Nicméně zakonzervované zdravotní systémy, které jsme v systému prozkoumali, vypadají funkčně a měly by obsahovat dostatečné množství zdravotnického materiálu."

Ředitel konečně našel hlas: "Proč mi to všechno říkáte?"

"Plním povinnosti vyplývající z válečného zákona," prohlásil Geary pomalým, pevným hlasem, "stejně jako povinnosti, které ode mě žádá osobní čest a čest mých předků. A teď poslední položka."

Geary se předklonil.

"Jakmile navázete kontakt se svými nadřízenými, dejte jim prosím vědět následující. Každá další vojenská jednotka Syndikovaných světů, která se pokusí bojovat s touto flotilou, se dočká stejného osudu jako vaše."

Ředitel na něj chvíli zíral.

"Kdo jste?" zeptal se nakonec tak hrdelním hlasem, že mu skoro nebylo rozumět.

"Víte, kdo jsem. Všiml jsem si, že jste mě poznal."

"Jste... ten je mrtvý!"

"Ne, nejsem."

Geary ukázal prstem na obraz ředitele.

"Jmenuji se John Geary. Kdysi dávno jsem býval znám jako Black Jack Geary. Ted' velím téhle flotile a vedu ji domů."

Každý, kdo si bude přát flotilu zastavit, se nejprve bude muset postarat o mě."

Geary si všiml, že několik Syndiků nacházejících se v modulu ředitele náhle udělalo zvláštní gesto. Chvíli mu trvalo, než poznal pradávno ochranné znamení proti silám temnot. Věřte si, čemu chcete, hlavně když vám to nažene strach a nebudete mít takovou chuť si zase něco zkoušet na mou flotilu.

Ale mělo by mi to vadit. Říkala koprezidentka Rionová pravdu? Začínám se považovat za něco víc než jen obyčejného člověka? Nezačnu po takovémhle vítězství věřit sám v sebe?

Kývl hlavou na syndického ředitele: "Bez urážky, ale doufám, že se do konce války už nesetkáme."

Pak přerušil spojení a chvíli zíral do prostoru, kde se předtím nacházel obraz nepřátelského velitele.

Možná mě vzpomíná malá srážka s realitou. Geary nastavil na displeji zobrazení ztrát, které alianční flotila utrpěla.

Podíval se na přehled a pak ho nechal načíst znovu.

"Hlášení o ztrátách ještě všechna nedorazila?" Kapitánku Desjaniovou otázka zjevně překvapila. "Hlášení o ztrátách jsou neustále aktualizována z datových zdrojů lodí."

"To nemůže být v pořádku." Vyvolala si stejná data.

"Nevidím nikde stopy, že by byl datový tok porušen. Komunikační důstojníku, zkontrolujte stavové datové toky, ať víme, jestli dostáváme vše."

"Ano, paní."

O minutu později se důstojník ozval: "Žádné problémy se stavovými datovými kanály, kapitánko. Všechny kanály jsou aktivní s výjimkou těch, které vedly na ztracené lodě."

Desjaniová se na Gearyho dlouze podívala.

"To byla úžasně jednostranná bitva," poznamenala. "Sama mám potíže výsledkům uvěřit, ale tohle je opravdu přesný seznam ztrát a škod ve flotile."

"Díky žijícím hvězdám."

Geary ještě jednou přešel očima seznam, příjemně krátký seznam ztracených lodí.

"Takhle to má fungovat. Teoreticky. S plným využitím přesily, s využitím slabiny nepřátelské formace a s koncentrováním palby na rozhodný bod jsme přemohli syndické lodě a zabránili jim v přetížení naší obrany. Samozřejmě neškodilo, že syndický velitel bojoval hloupě."

"Podle mě očekával, že budeme bojovat stejně jako v minulosti," poznamenala Desjaniová a nevěřícně při tom vrtěla hlavou. "Nevěřila bych, jaký rozdíl to dokázalo udělat."

"Pokud by bitvy rozhodovala jen odvaha, lidské dějiny by se odehrávaly výrazně jinak."

Geary se donutil pomalu přečíst seznam ztracených lodí. Byla to sice jednostranná bitva, ale i taková vítěze něco stojí.

"Sakra."

Geary se právě podíval na jméno lodě nahoře v seznamu a měl pocit, že ho pohltila prázdnota. Arogantní. Ztracen se všemi na palubě. Komandéře Hatheriane. Je mi to líto.

"Pane?" podívala se Desjaniová na seznam. "Ach. Arogantní. Přetížení energetického jádra." Geary se jí nedokázal podívat do očí. "Víte, jak se to stalo?"

"Je to v hlášení, pane, vidíte? Během prvního průletu formace fox pět dva syndickou formací se Arogantní nacházel poblíž několika lehčích jednotek, které se dostaly pod palbu těžkých nepřátelských lodí. Arogantní se přesunul, aby je kryl, a převzal ostřelování na sebe."

Přikývla s pochmurným výrazem.

"Komandér Hatherian se ukázal jako dobrý velitel."

"Ano."

Geary si nevěřil, že by dokázal říct něco víc, protože kdyby Hatheriana nepřevelel na Arogantního, pak by byl stále na Orionu a žil by. Ale kdyby nedal velení nad fox pět dva kapitánu Numosovi, a kdyby Numos neproplýtl svou manévrovací výhodou a nenechal tak loď dostat se pod koncentrovanou nepřátelskou palbu, nemusel by se kvůli těm lehkým lodím Arogantní obětovat. Je to také má vina. Rozhodl jsem se nechat Numose velet, i když jsem mu nevěřil.

"Také jsme ztratili nějaké lehké jednotky. Dýka, Rychlý, Jed. A další těžký křižník. Zhoubný."

"Ano, to je škoda. Potřebujeme všechny přepravní lodě. Ale podařilo se nám zachránit část posádky."

Geary na ni jen zíral a snažil se pochopit, jak může důstojník flotily, občan Aliance, tak klidně mluvit o ztrátách lodí a posádek. Desjaniové zjevně ztráty vadily, ale přesto se tvářila spokojeně. Copak se z mého lidu stali takoví barbaři, že jim je jedno, když loď a lidé umírají? Pak Desjaniová ukázala na seznam ztrát a zatvářila se tak smutně, až se Gearymu ulevilo.

"Žádné vítězství není zadarmo, ani takové, jako bylo to naše, pane. Nikdo z těch, o které jsme dnes přišli, se ale nemusí bát setkání se svými předky."

Zavrtěla hlavou a upřela pohled někam do prázdna.

"Po bitvě o Easir jsme nevěděli, co si myslet. Udrželi jsme si kontrolu nad systémem, ale zaplatili jsme za to obrovskou cenu. Ztratili jsme všechny bitevní křižníky a polovinu bitevních lodí, lehké eskorty byly zdecimovány. Poměr ztrát jsme udrželi se Syndiky téměř jedna ku jedné, ale uctili jsme předky, když jsme ztratili tolik lodí? V takových případech nikdy nevíte."

Desjaniová se na chvíli odmlčela.

"Tehdy jsem byla čerstvá podporučice. Další den jsem byla čerstvá komandérka. Potřebovali jsme mnohem více důstojníků."

Ale sakra. Vůbec jsem to nepochopil. Geary přikývl, aniž by promluvil. Snažil se zamaskovat své rozpaky a hanbu z toho, že v duchu obvinil Desjaniovou a ostatní z necitelnosti. Záleží jim na tom. Ale jsou na to zvyklí. Viděli umírat tolik přátel, znovu a znovu. Je to pro ně běžný jev, tak se tím nenechávají ovládat.

Přemýšlel, kolik lodí a členů posádky u Easiru zemřelo. Přemýšlel, jestli bude mít odvalu najít si záznam z bitvy a podívat se. Věděl jsi to, Geary. Věděl jsi, že měli obrovské ztráty, rok za rokem. Ale nebyl jsi u toho. Nepochopil jsi, jaké to pro ně musí být. Jsou na to zvyklí. Zvykli si na smrt svých přátel a druhů, jak je to jen možné. Já na to zvyklý nejsem. Válka, tahle válka... je pro mě stále nová, ačkoli už ve skutečnosti trvá sto let. Znovu ucítil, jak se ho zmocňuje ledový chlad, když vzpomínal na svou posádku, která tak dávno zemřela v bitvě o Grendel. A tehdy poprvé začal přemýšlet, jestli Desjaniová také cítila takový chlad, když si vzpomínala na mrtvé druhy.

Natáhl se a chytil Desjaniovou za rameno, což ji překvapilo.

"Všichni si zachovali čest. Svou čest, svých předků i nás, kteří jsme bitvu přežili. Děkuju vám."

Zatvářila se zmateně: "Za co, pane?"

"Za to, že jste uctila jejich vzpomínku svým vlastním snažením. Že pokračujete v plnění cíle, pro který zemřeli."

Desjaniová sklopila pohled a zavrtěla hlavou. "Nejsem v tomhle výjimečná, kapitáne Geary."

"Já vím." Spustil ruku.

"Ale jsem poctěn, že jsem mohl poznat vás a každého dalšího člena této flotily."

Znovu se podíval na displej, procházel seznam zničených lodí a dlouhý výčet škod, které utrpěly ostatní lodě. Seznam škod byl mnohem delší, ale žádná z lodí nebyla vážně poškozena. Přesto ale na palubách těch lodí zemřeli mužové a ženy, udusili se nebo uhořeli, když dovnitř pronikla nepřátelská palba. Uvědomil si, že ho Desjaniová upřeně sleduje.

"Co je?"

"Nevím, jestli jste pochopil, co se tady stalo, kapitáne Geary. Řekla jsem vám o Easiru. Ti, kteří po té bitvě ještě žili, to prostě brali jako přežití. V tom není žádná pýcha, a jak jsem říkala, žádná sláva. Ale vy jste u Kalibanu dokázal něco jiného."

Ukázala na seznam mrtvých.

"Jejich potomci budou velmi pyšní, že jejich předkové zemřeli zrovna zde, stejně jako si každý v této flotile ponese až do hrobu svou pýchu na to, že se toho mohl zúčastnit."

Ale Geary zavrtěl hlavou.

"Nebyla to ani vyrovnaná bitva. Od začátku jsme měli proti Syndikům slušnou přesilu. I když nezapočítáte mizernou taktiku nepřátelského velitele, nebylo to zase tak skvělé vítězství."

Nechtěl dodat, že už teď to na některé lidi moc nezapůsobilo.

Geary se na chvíli zastavil, sklopil pohled, zavřel oči a začal pomalu a zhluboka dýchat, aby se uklidnil. Ty konference začínám opravdu nenávidět. Znovu zvedl hlavu a rozhlédl se po lidech kolem stolu.

Většina důstojníků zřejmě alespoň navenek sdílela radost Desjaniové z vítězství. Vztekla výjimkou byla skupina velitelů sedící po boku buď kapitána Numose, nebo kapitánky Faresové. V lepším případě měli kamenné tváře, v horším aktivně ukazovali svůj vztek. Geary se na ně zadíval, přečetl si jejich jména a uvědomil si, že všichni byli během bitvy ve formaci fox pět dva. Někteří z důstojníků se mu zahleděli do očí, když se na ně díval, ale většina očima uhýbala. Geary se opřel do sedadla, rychle přešel pohledem zbytek důstojníků "sedících" u stolu a kapitánku Desjaniovou, jedinou další osobu fyzicky přítomnou v místnosti.

"Brzy opustíme systém Kaliban. Naše práce tady skončila a Syndikům jsme ušetřili pěkně nepříjemnou ránu. Chci osobně pográtulovat všem lodím ve flotile za jejich účast v dobytí vítězství."

Dočkal se mnoha úsměvů a dalšího navýšení antipatie, vyzařující z Numosovy skupiny.

"Mám v úmyslu opustit Kaliban zítra. Zamíříme ke skokovému bodu, kterým budeme moci odletět do systému jménem Sutrah. Sutrah nejspíš není opuštěný, jelikož je tam planeta vhodná k osídlení, ale je nepravděpodobné, že by tam Syndikové měli silnější obranu."

Numos konečně promluvil ledově chladným hlasem: "Proč neletíme na Cadez?"

Geary věnoval Numosovi dlouhý pohled.

"Protože Cadez je příliš zjevný cíl. Je na přímé trase do aliančního teritoria, a je na syndické hypersíti."

Tentokrát promluvil Faresová, stejně kyselým hlasem jako obvykle. "Můžeme tam vstoupit do syndické hypersítě a vrátit se domů rychle. Proč to nechcete udělat?"

Geary pocítil, jak se ho pomalu zmocňuje vztek.

"Chci se vrátit domů stejně rychle jako kdokoli z vás."

"Vážně?" zaútočila Faresová.

"Ano. Rád bych vám připomněl, kapitánko, že kterýkoli systém na syndické hypersíti mohou nepřátelé rychle a snadno posílit. Na místě syndického velitele, který by věděl, že jsme na Kalibanu, bych poslal značnou sílu na Cadez, abych se pojistil a především zabránil nám v použití brány hypersítě."

Komandérka Cresidová promluvila s přehnanou nenuceností: "Jelikož mají Syndikové v Cadezu bránu, nepotřebují skokové body, že? Nejspíš pořádně zaminovali všechny skokové body."

"Pravda," přikývnul kapitán Tulev.

Numos mávnul rukou.

"Já osobně se konfliktu se silnou syndickou flotilou nebojím."

Jasně tím naznačoval, že vítězství v Kalibanu za moc nestálo, jelikož byla Aliance proti Syndikům v přesile.

Kapitán Duellos, dívající se někam do prázdna, prohlásil tvrdě: "Něméně v minulé bitvě jste se při konfrontaci se Syndiky moc nepředvedl."

Numosova tvář zrudla vztekem. Místo něj ale odpověděla kapitánka Faresová: "Není to chyba kapitána Numose, že lodě pod jeho velením byly schválně špatně umístěny, aby se nemohly bitvy pořádně zúčastnit."

Tulev zavrtěl hlavou.

"Velitel flotily vydal všem formacím správné rozkazy. Slyšel jsem je stejně zřetelně jako vy."

"Byl jste daleko od mé formace a taky daleko od Syndiků," vyštěkl Numos. Tentokrát zrudl Tulev.

"Lodě pod mým velením bojovaly s větším množstvím nepřátel než vy!"

Geary promluvil tak hlasitě, aby hádku přehlušil: "Dámy a pánové, nejsme tady, abychom pochybovali o něčí odvaze."

Numos se znovu soustředil na Gearyho a tvářil se, jako by Gearyho výtku neslyšel.

"Kdybych dostal příležitost bojovat s nepřítelem, nemohl by mě teď nikdo osočovat z nedostatku odvahy!"

"Vaše rozkazy, pokud byste se jich správně držel, by vám poskytly příležitosti více než dost," odpověděl Geary a snažil se přitom zachovat klid.

"Nacházel jste se mnoho světelných sekund od místa bojů, ale přesto jste trval na udržování absolutní kontroly nad pohybem svých lodí."

"Neměl jsem problémy dělat to samé se všemi ostatními formacemi, které se bitvy účastnily, kapitáne Numosi. Ostatní poslouchali rozkazy, které dostali."

Numos se předklonil a zvýšil hlas: "Chcete říct, že povinnosti kapitána lodě alianční flotily je nedělat nic kromě přesného plnění rozkazů? Že nemáme právo použít své lodě tak, jak nám příkazují roky bojových zkušeností?"

Geary měl co dělat, aby na Numose vztekle nezasyčel, musel chvíli počkat, než se uklidnil a mohl odpovědět: "Věděl jste, že se mezi vašimi instrukcemi nachází i svolení k pozměnění pohybu formace, pokud na základě taktické situace věříte, že je to potřebné. Měl jste tu možnost, kapitáne Numosi. Nesnažte se vinit mě nebo kohokoli jiného z následků vlastních rozhodnutí."

Numos zíral na Gearyho se zaťatými zuby.

"Pokoušíte se mě obvinít z neschopnosti? Snažíte se naznačit, že nesu zodpovědnost za ztráty, které jsme utrpěli?"

Chcete snad..."

"Kapitáne Numosi," zavrčel Geary, aniž by si uvědomil, jak jeho hlas zní, dokud si nevšiml reakcí ostatních.

"Zodpovědnost za ztráty utrpěné v bitvě spočívá na mých ramenou. Já měl velení, a neuhýbám před zodpovědností, která z toho vyplývá!"

Numos se pokusil promluvit, ale Geary ho přerušil.

"Co se týče vás, pane, jste nebezpečně blízko ztráty velení a veškeré další autority. Pokud se budete nadále chovat takto neprofesionálně a dopouštět se porušení kázně, zbavím vás velení. Je to jasné?"

Numos zatnul zuby, ale mlčel. Kapitánka Faresová vedle něj upírala na Gearyho pohled tak pronikavý, že by snad dokázal provrtat díru v pancéřovém plátu.

Geary se znovu rozhlédl kolem stolu. Předpokládal, že důstojníci kolem Numose se postaví na jeho stranu, ale překvapilo ho, že jeho hrozba zneklidnila i mnohé další. Pak si všiml něčeho dalšího. Viděl jim to v očích, v tom, jak stojí. Šokovalo ho to. Nemají z vítězství radost. Štve je, že jsme vyhráli, když jsme bojovali jinak. Chtěli vyhrát, ale ne za cenu toho, že se změní způsob, jakým jsou zvyklí bojovat, že už není nejdůležitější osobní odvaha a co největší agresivita. Teď se jim nelíbí, když jsem udeřil na jednoho z nich a nutím ho, aby se choval disciplinovaněji.

Byly tam výjimky jako kapitánka Desjaniová, která stále ukazovala neochvějnou pýchu na vítězství, které získali. Geary si konečně uvědomil, že uctívači Black Jacka Gearyho se dělí na dvě skupiny. Menší skupina, důstojníci, jako byla Desjaniová, byli ochotni dělat, cokoli Geary řekne, protože věřili, že se nemůže splést. Větší skupina ale chtěla, aby je Geary vedl k vítězství, aniž by cokoli změnil. Chtěli jen, aby je legendární hrdina vedl do slavných náletů proti nepříteli,

jaké používali vždy. A ti teď měli problém přijmout fakt, že jejich hrdina od nich chtěl, aby bojovali úplně jinou bitvu. Aby bojovali tak, že je každá jednotlivá loď součástí většího celku. Chtěli hrdinu, který schválí vše, co předtím dělali, a nějak dokáže, že to bude fungovat lépe. A teď si začínají uvědomovat, že já takový hrdina nejsem.

Ticho se táhlo, Geary si uvědomil, že všichni v místnosti čekají, až znovu promluví.

"Chci, aby všichni věděli tohle: nikdy jsem neviděl odvážnější skupinu důstojníků. Všichni jste odvážní a agresivní."

Až moc. Být příliš ochotný zemřít je stejně špatné, jako se toho bát. Jak je mám jen přesvědčit.

"Doufám, že vám bitva ukázala, jak použití dobré taktiky..." Ne, sakra. Budou si myslet, že kritizuji jejich taktiku. Což je pravda, ale nemůžu jim to říct nahlas.

"Jak nám efektivní taktika umožní způsobit nepříteli mnohem větší škody, než dokáže on nám. Jsme flotila. Bojová organizace. To nám dává obrovskou sílu, pokud ji dokážeme použít. Nechci, aby mí kapitáni vždy za každých okolností bez přemýšlení plnili mé rozkazy do písmene. Iniciativa je velmi důležitá. Schopnost reagovat na změnu situace.

Komandér Hatherian, nechť ho jeho předkové uctí, udělal přesně to, co považuji za správné, když přesunul Arogantního z určené pozice, aby ochránil jiné lodě v ohrožení."

Nedokázal poznat, jak na jeho proslov reagují. Začínal přemýšlet, jestli je vůbec dokáže kdy pochopit, ty alianční lodníky, jejichž myšlení a zvyky se od jeho za století války tolik změnily.

"Poletíme na Sutrah. Zhodnotíme tamní situaci a zjistíme, co jen budeme moci, o syndických manévrech, než se rozhodneme, jaký bude náš další cíl."

Několik důstojníků souhlasně přikývalo, ale všichni mlčeli.

"To je vše. Ještě jednou vám všem gratuluji k včerejšímu boji."

Geary si sedl a sledoval, jak obrazy rychle mizí. Kapitánka Desjaniová, kterou zřejmě Gearyho depresivní nálada zmátla, se rozloučila a odběhla starat se o svou loď. Uvědomil si, že v místnosti zůstává ještě jeden obraz.

"Kapitáne Duellosi."

Duellosi přikývl, když si ho Geary všiml.

"Pochopil jste, že?"

"Myslím, že ano. Omlouvám se, že budu tak hrubý, ale sakra, jak můžou být tak pitomí?"

Duellosi si povzdychl a zavrtěl hlavou.

"Zvyk. Tradice. Už jsem vám říkal, jak důležitá je pro flotilu pýcha. Pýcha a čest, to poslední, čeho se můžete držet, když vše ostatní zklamalo. No, jsou pyšní na to, jak bojovali."

Geary také zavrtěl hlavou.

"Copak nechápou, že existují lepší způsoby, jak bojovat?"

"Ach, to zabere nějaký čas. Pokud ho budeme mít." Duellosi se pod upřeným Gearyho pohledem pousmál. "Když jsme přiletěli do syndického domovského systému a byli jsme téměř poraženi, řekl jsem si, že už se domů nejspíš nikdy nedostanu. Takže jsem v duchu přijal možnost, že to nedokážeme."

"Dokážeme to."

"Netroufám si tomu věřit plně, ale pokud se vrátíme do aliančního vesmíru, koupím vám veškeré pití, které do sebe dokážete nalít."

Duellosi vypadal unaveně.

"Musíte si uvědomit, že důstojníci, kterým velíte, nejsou zvyklí na pevnou ruku. Je dobře, že nejste vysloveně autoritativní, četl jsem o takových. A takový velitel by už velení nad flotilou ztratil. Tihle důstojníci potřebují vést, ale bič nepřijmou."

"Nejsem typ důstojníka, který by považoval bič za základ, ale musím jim ukázat, že staré způsoby fungují," prohlásil Geary.

"Ano. Ale jak jsem říkal, bude to nějakou dobu trvat. Potřebují zapomenout na staré návyky a získat si nové. Užít si vítězství, která posílí nové návyky."

Duellosi se postavil a připravil se k odchodu.

"Všichni vás potřebujeme, i ti, kteří si myslí opak. Možná bych měl říct, potřebují vás zvlášť ti, kteří si myslí opak."

Geary se na Duellose ztěžka usmál. "Nemůžu si dovolit vzdát to."

"Ne, to nemůžete."

Duellosi zasalutoval a jeho obraz zmizel.

Geary se postavil a vztekle přešel pohledem prázdnou místnost. Musím omezit počet těch schůzí. Ne. I když je nenávidím, musím mít schůze dál. Je to moje jediná šance vidět všechny pohromadě, i když se mi nelíbí to, co vidím. Odešel zpět do své kajuty, tak ztracen v myšlenkách, až ho překvapilo, když se před ním najednou objevily dveře kajuty. Protřel si oči a chvíli přemýšlel, jestli nepoužít nějaký lék, pak to ale zamítl.

Léky neměly v žádném případě způsobit fyzickou závislost, ale poslední, co teď potřeboval, by byla psychologická závislost na dočasném pohodlí, které přinášely. Celý den je zkažený, stejně tak se může pustit do papírování. Geary si vyvolal seznam přichozích zpráv a začal je procházet tak rychle, jak to bylo jen možné, dokud nenarazil na jednu, u které se musel zarazit.

"Zpravodajské hlášení o informacích získaných na zařízeních Syndikovaných světů v systému Kaliban."

Nečekal bych, že po Syndicích zůstalo něco hodného zkoumání.

Začal číst a pak zprávou jen listoval, když bylo zjevné, že po Syndicích opravdu nezůstalo nic moc zajímavého. A když už, byly to informace staré desetiletí a tím pádem téměř k ničemu.

Moment. Geary se zarazil a vrátil se o pár stránek zpět k položce, která ho zaujala. Tady.

"Bezpečnostní trezor ve velitelské základně byl nějakou dobu po odletu Syndiků proražen a násilím otevřen. K závěru, že k otevření došlo až později, bylo dospěno po prozkoumání škod způsobených při násilném otevírání sejfu pomocí

vtáčích nástrojů. Analýza škod v prořezaném kovu naznačuje, že k nim muselo dojít při okolní teplotě prostředí, což mohlo nastat pouze nějakou dobu, poté co bylo zařízení zakonzervováno a opuštěno. Podle dostupných indicií se zdá, že byl sejf uzavřen prázdný, takže není možné určit důvody k násilnému průniku. Jelikož škody nemohli způsobit alianční agenti při snaze získat zpravodajské informace, je nejpravděpodobnější, že otevření trezoru mají na svědomí zločinecké elementy. Není nicméně jasné, jaké důvody je vedly k pokusu o otevření bezpečnostního trezoru v opuštěném zařízení. Stejně je také nemožné zjistit, proč bylo k otevření trezoru použito vrtáků, jejichž průměr neodpovídá žádným standardním typům používaným v Alianci nebo v Syndikovaných světech. Můžeme jen předpokládat, že byly nestandardní vrtáky použity jako bezpečnostní opatření a nebylo tak možné vysledovat jejich zdroj."

Geary si tu část hlášení přečetl ještě několikrát a snažil se zjistit, co se mu na tom nezdálo. Fakt, že byl sejf otevřen dlouho předtím, než alianční flotila dorazila na Kaliban, pochopitelně nedával smysl. Někdo musel věřit, že je tam něco cenného, ale Syndikové fanaticky dodržovali standardní bezpečnostní postupy a kdokoli, kdo měl co do činění se Syndiky, by věděl, že podle standardního postupu musel být trezor před opuštěním zařízení vyprázdněn. Spekulace ohledně použití nestandardních vrtáků, které nelze vystopovat. To je ono. Závěr stavěl svou vlastní logiku na hlavu. Bylo by mnohem snazší vystopovat nestandardní vrtáky než standardní, používané po milionech na Syndikovaných světech i v Alianci.

Nicméně tím zůstávala otázka nezodpovězena. Proč si to komplikovat a použít nestandardní vrtáky? Pokud to nebyly jediné vrtáky, které máte. Protože nepatříte ani k Syndikovaným světům, ani k žádné planetě známé Alianci.

To je ale myšlenkový skok, Geary. Nenapadlo by tě to, kdyby tě mariňáci neupozornili na možnost, že měli Syndikové strach z nějaké nelidské inteligence. Ale ani mariňáci nebyli ochotní na té možnosti trvat. Prostě jen měli pocit, že tě musí upozornit. Vymazané operační systémy a nestandardní vrtáky nejsou zrovna silný důkaz toho, že se kolem syndického vesmíru potuluje cizí inteligence.

Ale musím o tom přemýšlet. Pro ty nestandardní vrtáky našli logické vysvětlení, i když to ve skutečnosti nedávalo smysl. Kolik podobných maličkostí bylo založeno a zapomenuto, protože někdo přišel na jiné vysvětlení? Vysvětlení, které nepotřebovalo předpoklad, že by se událost mohla týkat cizí inteligence. Předpoklad, kterému by se všichni vysmáli? Prošel jsem si utajené soubory na palubě Neochvějného a nenašel jsem žádné zmínky o existenci mimozemšťanů. Ale i v mé době se předpokládalo, že jsme tady sami. A fakta se často pozměňují, aby odpovídala předpokladům.

Zvonek u dveří kajuty ohlásil návštěvu. Neměl náladu se s kýmkoli bavit, ale nemohl se tomu vyhnout, protože to mohlo být důležité.

"Vstupte."

Dovnitř vešla Viktorie Rionová, s tváří jako vždy bezvýraznou, takže se nedalo odhadnout, na co myslí.

"Kapitáne Geary, mohli bychom si promluvit?"

Postavil se a znepokojeně si uvědomil, jak pomačkanou má uniformu.

"Jistě. Jen doufám, že nejde o nic příliš důležitého."

Jako třeba že mě zase obviníš z plánování puče a přijetí pozice diktátora.

"Nicméně, můžu se vás nejdřív na něco zeptat?"

"Pochopitelně."

Ukázal jí na křeslo a sám si také sedl.

"Paní koprezidentko, předpokládám, že byste byla ochotná podělit se se mnou o utajované informace, pokud bych o ně požádal."

Tázavě se na něj podívala.

"Máte přístup ke všem utajovaným informacím na této lodi, kapitáne Geary."

Geary sklonil hlavu, aby neviděla jeho výraz.

"Mohou existovat věci, které jsou natolik citlivé, že nemohou být uloženy ani v databázi vlajkové lodi flotily. Informace udržované pouze ve vládních kruzích."

Rionová pomalu zavrtěla hlavou.

"Nevím, na jaké informace narážíte."

"Má Aliance k dispozici nějaké informace, o kterých víte, týkající se nelidských inteligencí?"

Ztuhla uprostřed pohybu.

"Proč se na to ptáte?"

"Protože na Kalibanu bylo pár věcí, kvůli kterým o tom začali mí důstojníci spekulovat."

"Ráda bych věděla, co to bylo. Ohledně vaší otázky, nevím o ničem takovém. Rozhodně jsem nic takového nikdy neviděla."

Vzhlédla, jako by čekala, že se na stropě objeví nějaké stopy mimozemšťanů.

"Narazit na cizí inteligenci by byla velmi důležitá událost. Mohli by nám toho tolik říct. Možná by nám mohli vysvětlit věci, kterým nerozumíme. Možná dokonce i věci o nás samotných, kterým nerozumíme."

Krátce, beze stopy jakéhokoli humoru, se zasmála.

"Jako třeba proč jsme strávili sto standardních let vedením války. Nebo proč jsme ji vůbec začali."

Geary chtěl říct více, ale náhle se zarazil.

"My jsme nikdy nezjistili, proč Syndikové zahájili útok?"

Rionová se na něj přemýšlivě podívala.

"Ne. Rozhodně ne, proč zrovna tehdy. Jak asi můžete sám potvrdit, první útoky byly naprosto překvapivé, protože jsme neměli žádné náznaky toho, že by naše vztahy byly v krizi."

Chvilí přemýšlel, jasně si vzpomínal na šok, který zažil u Grendelu, když bylo jasné, že Syndikové opravdu útočí. Naprosté překvapení, přesně jak říkala.

"Čekal bych, že teď už budou důvody známe."

"Ne. Naše nejlepší odhady poskytují jen povšechné odpovědi, kapitáne Geary. Nic jasného. Zdá se, že bylo ve hře mnoho různých faktorů."

"Zdá se..."

Chvilí se kousal do rtu.

"Takže stále nevíme, proč to udělali? Proč zaútočili zrovna v tu chvíli? Proč vůbec zaútočili?"

"Ne," zopakovala Rionová. "Ne jistě. Jejich výkonná rada se o myšlenky s nikým nedělí. Odpověď bude bezpochyby pohřbená v tajných záznamech vlády Syndikovaných světů."

Geary přikývl, ale jeho mysl vytvořila otázku, kterou prostě nemohl ignorovat.

"Takže nevíme, jestli Syndiky neovlivnil nějaký... externí faktor?"

Nechápavě rozhodila rukama.

"Opravdu nevím, o čem mluvíte. Externí faktory?"

Náhle vytřeštila oči.

"Snad nemluvíte o té cizí inteligenci? Proto jste se na to ptal? Snad nechcete naznačit, že se války nějak účastní, nebo ji vyvolala?"

"Ne. Samozřejmě že ne."

Ještě dlouho si netroufne něco takového otevřeně naznačit. Ale přemyslím o tom. Pokud Syndikové narazili na cizí inteligenci, kdy to bylo? Určitě dřív než před čtyřiceti dvěma lety, pokud Kaliban konzervovali tak zvláštně z tohoto důvodu.

Objevili Syndikové cizí inteligenci? Kdy ji našli? Co se stalo? Mělo to něco společného se začátkem války? Mohlo by to vysvětlovat, proč Syndikové zaútočili a válka pokračuje, i když je zjevné, že se ani jedna strana jen tak nedočká vítězství? Ale jak by s tím mohli mít něco společného mimozemšťané?

Navenek se Geary usmál.

"Děkuji vám, paní koprezidentko. Co jste potřebovala vy ode mě?"

Rionovou zřejmě trochu překvapilo, že Geary mění téma, ale neprotestovala.

"Myslím, že bych vám měla říct to, co mi řekli velitelé mých lodí. Věrní kapitána Numose se snaží rozšířit pomluvu, že jste ho schválně i s lodí jeho formace držel mimo boj, abyste si mohl získat veškerou slávu pro sebe."

Geary se rozesmál.

"To už naneštěstí vím. Vaši kapitáni vám určitě poskytnou všechny nepříjemné drobné detaily z naší poslední konference."

"Takže jste se o ten problém už postaral?"

"Narazil jsem na něj. Ano."

Geary na chvíli ukázal své pocity.

"Ale jestli jsem se o něj postaral? To je něco jiného. Jde o další větší problémy."

"Myslíte znepokojení ohledně změn v tom, jak alianční flotila bojuje?"

Geary na ni chvíli beze slova zíral.

"Kolik špiónů vůbec v mé flotile máte, paní koprezidentko?"

Dokonce se dokázala zatvářet šokovaně. "Proč bych měla špióny ve spojenecké flotile, kapitáne Geary?"

"Napadá mě spousta důvodů," nadhodil. "Mnohé z nich se týkají sledování velitele řečené flotily. Začínám si myslet, že jste moc nevěřila ani admirálu Blochovi."

Rionová nasadila nic neříkající výraz.

"Admirál Bloch byl ambiciózní muž."

"A já už vím, co si myslíte o ambiciózních mužích."

"To samé co o ambiciózních ženách, kapitáne Geary. Jste pyšný na své vítězství v Kalibanu?"

Chtěl odpovědět kladně, překvapen náhlou otázkou, ale zarazil se, když se mu v hlavě vyrojily další myšlenky.

"Určitým způsobem," přiznal. "Byla to má první velká akce s flotilou. Myslím, že jsem manévroval dost dobře. Celkem slušně jsem předvídal nepřátelské tahy. Ale nebylo to dokonalé."

Znovu se odmlčel.

"Přál bych si, abych to dokázal, aniž bych ztratil jedinou loď či jediného člověka. Ale jsem na tuto flotilu pyšný."

Bojovala dobře."

"Ano. Výsledky bitvy byly velmi uspokojivé."

"Takhle to teď vidíte, paní koprezidentko? Už nelitujete, že jste mi nechala velení nad loďmi z vaší republiky a z federace Trhliny?"

Zavrtěla hlavou.

"Ne. Dokud jsme navzájem upřímní... a jsme upřímní, že, kapitáne Geary? Měla bych vám říct něco, na co byste zřejmě stejně časem přišel sám. Na kapitány mých lodí udělalo naše vítězství dojem, ačkoli většina z nich sdílí nechuť velké části aliančních důstojníků ohledně způsobu, jakým bitva probíhala. K osobě Black Jacka Gearyho byli mnohem skeptičtější než ostatní z Aliance, přece jen jste pro ně cizí hrdina. Ale teď," vydechla dlouze, "začínají přemýšlet, jestli na té legendě přece jen není něco pravdy."

"Předkové, pomozte mi."

Geary se nesnažil skrýt své pocity, do té míry už Rionové věřil.

"Jak dobře víte, na té legendě není nic pravdivého."

Zatnula zuby, až jí byly vidět zatnuté svaly čelistí.

"Právě naopak, jak jsem vám říkala, kapitáne Geary. Jste mýtická postava."

"Víte, že to není pravda!"

"Vím, že jste zachránil flotilu v domovském systému Syndiků. Vím, že jste ji dotáhl až sem a získal velké vítězství, a vím, že žádný normální muž by tohle nedokázal!"

Rionová upírala na Gearyho pohled, jako by ho vyzývala, ať si jen zkusi její prohlášení popřít.

Místo aby Geary odpověděl vztekem, začal se sám sobě smát.

"Drahá paní koprezidentko, nikdy bych se nedostal tak daleko, kdyby si spousta lidí nemyslela, že jsem dar žijících hvězd alianční flotile. Ale víte stejně dobře jako já, že je čím dál více lidí, kteří o tom pochybují."

Rionová se usmála, i když v hlase měla více sarkasmu než humoru.

"Začínám mít pocit, že přijdete na to, jak to vyřešit, kapitáne Geary."

Vrátil jí sarkasmus plnou silou a uklonil se při tom: "Děkuji vám za důvěru v mé schopnosti."

Postavila se a ušla několik kroků ke dveřím, než se znovu otočila.

"Všimla jsem si, že jste řekl ‚důvěru v mé schopnosti‘, ne ‚důvěru ve mne‘."

Pokrčil rameny.

"To je to samé."

"Ne, to není. Ještě o něco se s vámi podělím, kapitáne Geary. Nejsem nadčlověk. Tak strašně moc ve vás chci věřit, chci věřit, že jste naděje, kterou potřebujeme, dar od předků. Ale netroufám si."

Gearyho úsměv zmizel a na chvíli musel sklopit pohled.

"Tak to jsme dva, kteří si netroufají v něco takového věřit. Pokud se mi to stane, budu pro tuhle flotilu větší nebezpečí než nepřítel."

"Souhlasím. Opravdu se mi nesnažíte mé pochyby usnadnit."

Znovu se usmála a tentokrát to vypadalo opravdově.

"Zvítězil jste v Kalibanu. Co budete dělat teď, kapitáne Geary?"

Geary se otočil k obrazu hvězd. Poprvé za dlouhou dobu ho zkoumal, dokud nepoznal některé hvězdy v aliančním vesmíru. Ještě tak daleko. Jeho prasynovec Michael Geary, který zemřel na své lodi Odpůrce v syndickém domovském systému, alianční vesmír už nikdy neuvidí. Ani posádka Arogantního. Ale stále zbývala spousta lidí, kteří na něj spoléhali. Kteří věřili, že je Black Jack nějak dovede domů. A v aliančním vesmíru čekala praneteř, která mu mohla říct něco o rodině, již mu vzal čas.

"Co udělám? Jak už jste určitě slyšela, povedu flotilu na Sutrah. Nakonec ji dostanu domů, ať se mi postaví do cesty kdokoli nebo cokoli."

Jack Campbell

Neochvějný

1. vydání

Anglický originál Dauntless

Překlad Jiří Matyskiewicz

Obálka Petr Willert

Jazykový redaktor Jiří Popiolek

Odpovědný redaktor Libor Marchlík

Vydalo nakladatelství FANTOM Print

jako svou 164. publikaci

Ostrava 2009

Tisk Printo, s.r.o., Ostrava

Doporučená cena vč. DPH 229 Kč

[www.fantomprint.cz](http://www.fantomprint.cz)